

"Hedefleri değişmiyor, yöntemleri değişiyor."

UYAN TÜRKİYE'M

CİHAT YAYCI

GİRDAP

UYAN TÜRKİYE'M

Doç. Dr. Cihat YAYCI
Müstafi Amiral
Mavi Vatan Denizcilik
ve Global Stratejiler Derneği (TÜRKDEGS) Başkanı

GİRDAP

UYAN TÜRKİYE'M
Doç. Dr. Cihat YAYCI

1. Baskı: Nisan 2023
ISBN: 978-605-72888-8-2
Sertifika No: 31851

© Girdap Kitap
© Bu kitabın her türlü yayın hakkı **Girdap Kitap'a** aittir. Yayınevinin yazılı izni olmadan, kitabın tümünün veya bir kısmının elektronik, mekanik ya da fotokopi yoluyla basımı, yayımı, çoğaltımı ve dağıtımı yapılamaz.

Genel Yayın Yönetmeni : Muttalip Asılı
Yayın Koordinatörü : Gökçe Demirelli Buran
Sayfa Tasarımı : Ayça Ateş
Kapak Tasarımı : Ayça Ateş
Baskı-Cilt : Melisa Matbaacılık
Sertifika No 12088

Girdap Kitap **ASL KÜLTÜR SANAT***'ın tescilli markasıdır...*

GİRDAP KİTAP
Şenlikköy Mah. Derya Sokak No: 22/5
Florya - Bakırköy / İstanbul
Tel: 0212 438 19 81
www.girdapkitap.com
info@girdapkitap.com

UYAN TÜRKİYE'M

Doç. Dr. Cihat YAYCI
Müstafi Amiral
Mavi Vatan Denizcilik
ve Global Stratejiler Derneği (TÜRKDEGS) Başkanı

GİRDAP

İÇİNDEKİLER

ÖN SÖZ 9
GİRİŞ 11

BÖLÜM I
SU UYUR, YUNANİSTAN UYUMAZ, TALEPLERİ BİTMEZ

TÜRK-YUNAN SORUNLARI YOK; YUNAN TALEPLERİ VAR 11

ADIM ADIM YUNANİSTAN'IN TÜRKİYE'YE KARŞI ANTLAŞMALARININ ARKA PLANI: SARI ÖKÜZÜ VERMEYİN! 15

TÜRKİYE, YUNANİSTAN'IN KARA SULARINI ARTIRMASINA NEDEN TAHAMMÜL EDEMEZ? 18

FENER RUM METROPOLİTİ'NE BATI TRAKYA SEÇİLMİŞ TÜRK MÜFTÜLERİNE YAPILAN MUAMELENİN AYNISI YAPILMALIDIR 29

YUNANİSTAN ANTLAŞMALARA UYAR HÂLE GELMEDEN MASAYA OTURULMAMALIDIR 35

MENTEŞE ADALARI VE MEİS'İN 1947'DE YUNANİSTAN'A DEVRİ HUKUKEN GEÇERSİZDİR 40

TÜRKİYE BUNU KABUL EDEMEZ! 47

GÜNLÜK HESAPLAR UĞRUNA GERİ KAZANILAMAZ ASIRLIK KAYIPLARA NEDEN OLUNMAMALI 56

YUNANİSTAN İLE TOKALAŞAN PARMAKLARINI DEĞİL, KOLUNU KONTROL ETSİN! 64

TRT'DE ELENİ ŞARKISI ÇALINSIN, TELEVİZYONLARIMIZDA SİRTAKİ YAPILSIN, SORUNLAR ÇÖZÜLSÜN 72

FAKİR TÜRK HALKININ, AÇ YUNAN HALKINA UNUTULAN YARDIMI: KIZILAY VE KURTULUŞ GEMİSİ 82

DENSİZ DENDİAS, HADSİZ PAPAZ VE YENİ ROMA PROJESİ 88

BÖLÜM II
KIBRIS MESELESİ: TÜRKSÜZ BİR KIBRIS İSTEMEK

TÜRKİYE VE TÜRKLER İÇİN KIBRIS SORUNU YOKTUR! 95

KKTC'DE İÇ CEPHEYİ SAĞLAMLAŞTIRMAK LAZIM YOKSA KKTC TÜRK'ÜN ELİNDEN KAYAR GİDER 106

TÜRKİYESİZ BİR AKDENİZ VE TÜRKSÜZ BİR KIBRIS HATTA ANADOLU İSTEYENLER VAR 113

KKTC'DE GEÇİTKALE İHA/SİHA ÜSSÜ VE YABANCILARIN ARAZİ ALIMI 121

KKTC'DE SİLAHSIZ VE SESSİZ İŞGAL 124

BÖLÜM III
YUNANİSTAN VE BATI'YI ÇILDIRTAN
TÜRKİYE-LİBYA ANTLAŞMALARI

DOĞU AKDENİZ'DE KÜRESEL JEOPOLİTİK SATRANÇ OYUNUNU YENİDEN BAŞLATAN TÜRKİYE'NİN LİBYA ANTLAŞMALARI ..133

"DOĞU AKDENİZ JEOPOLİTİK SATRANÇ TAHTASINDA ALTI STRATEJİK HAMLE" 138

YUNANİSTAN'I ÇILDIRTAN LİBYA ANTLAŞMALARI 144

BÖLÜM IV
TÜRKİYE'NİN EN ÖNEMLİ GÜVENLİK VE
BEKA SORUNU: FETÖ

FETÖ TÜRKİYE'NİN EN ÖNEMLİ GÜVENLİK VE BEKA SORUNUDUR! 155

SINAV HIRSIZLIĞIYLA DEVLETE VE ÜNİVERSİTELERE SIZAN FETÖCÜLER TESPİT EDİLMEDİKÇE TÜRKİYE'YE RAHAT YOK ..165

BÖLÜM V
KARADENİZ YANIYOR...

RUSYA NÜKLEER SİLAHLARI KULLANABİLİR; ARTIK HAREKÂT DEĞİL, SAVAŞ VAR! 175

TAHIL KORİDORU ANTLAŞMASI ASKIYA ALINDI; ŞİMDİ NE OLACAK? 180

UKRAYNA'DA MAHSUR KALAN TÜRK SAHİPLİ GEMİLERDEN BİRİNİN HİKÂYESİ 190

JEOPOLİTİK SATRANÇ OYUNUNDA PİYON OLMAK 194

BÖLÜM VI
TÜRKİYE'Yİ NATO'DAN, ABD'DEN VE RUSYA'DAN KORUYAN NATO

TÜRKİYE'NİN NATO'YA GİRMESİ BİR TERCİH Mİ YOKSA MECBURİYET MİYDİ? 201

TÜRKİYE NATO'DAN ÇIKARILIR MI? 206

TÜRKİYE'NİN NATO'DAN ÇIKARILMASI VE SONRASINDA TÜRKİYE'YE YAPILACAKLARIN SENARYOSU 215

BÖLÜM VII
ATEŞ ÇEMBERİ VE İÇİNDEKİ TÜRKLER

PENÇE-KILIÇ SADECE PKK/YPG'YE Mİ DARBE? 223

HEDEF TÜRKİYE OLUNCA TÜM DÜŞMANLAR DOST OLUYOR! ..231

ZARARIN NERESİNDEN DÖNERSEK KÂRDIR 238

SURİYE İLE İLİŞKİLER DÜZELTİLMELİ AMA TÜRKİYE ÇIRAK ÇIKARILMAMALIDIR 242

"KERKÜK TÜRK'TÜR, TÜRK KALACAKTIR" SÖZÜ SADECE SLOGAN DEĞİLDİR 249

YÜZYIL POYRAZ'IN ESMESİNİ BEKLEYEN SURİYE TÜRKLERİ ..255

SURİYE TÜRKLERİ ESAD'IN İNSAFINA BIRAKILMAMALIDIR! 263

1897 OSMANLI-YUNAN SAVAŞINDAN SURİYE'YE DERSLER 270

TÜRK TOPRAĞINDA KİMİN BAYRAĞI DALGALANIYOR? 276

BÖLÜM VIII
ENFEKTE OLMAYA MÜSAİT YARA: KAHRAMANMARAŞ DEPREMİ

ZAMAN DERS ALMA VE KARANLIĞI AYDINLIĞA ÇEVİRME ZAMANIDIR 283

DÜNYA TARİHİNİN EN BÜYÜK DEPREM YIKIMI VE SONRASI 288

DEPREM SÖYLENTİLERİ, GERÇEKLERİ VE FIRSATLARI KOLLAYAN ÇAKALLAR 297

BU DEPREM ARTIK GERÇEKTEN DERS OLSUN 301

DÜNYADAKİ TÜM BÖLÜCÜLER NEDEN BUNLARI İSTER? 330

TÜRKİYE'DE TÜRK SORUNU DA KÜRT SORUNU DA YOKTUR, SİYASET SORUNU VARDIR 334

ATATÜRK YAŞASAYDI, NE DERDİ ACABA? 342

BÖLÜM IX
İÇİMİZ HAİN, DIŞIMIZ DÜŞMAN DOLU

BİZ HEP BİRLİKTE TÜRK MİLLETİYİZ! 307

ÜLKESİNİN SINIRLARINI FAZLA BULAN BİR SİYASİ PARTİ OLUR MU? 316

TÜRKİYE DÜŞMANI ŞEYTANLAR SAHNEYE ÇIKTI 320

DEVLET YÖNETMEYE ADAY OLMAK İÇİN OLMAZSA OLMAZ SEKİZ KRİTER 325

BÖLÜM X
SIĞINMACI VE DÜZENSİZ GÖÇ AKINLARI TÜRKİYE İÇİN BEKA SORUNUDUR

ÖN SÖZ

Cumhuriyetimizin Kurucu Önderi Gazi Mustafa Kemal Atatürk, bilindiği gibi "Gençliğe Hitabe"sinin en başında "Türk gençliği"nin birinci vazifesinin *"Türk istiklalini, Türk cumhuriyetini ilelebet muhafaza ve müdafaa etmek"* olduğunu ifade eder. Atatürk, *"mevcudiyetinin ve istikbalinin yegâne temeli budur. Bu temel senin en kıymetli hazinendir"* diye nitelediği cumhuriyetimize ve bağımsızlığımıza ilişkin sözlerini şu tarihsel öngörüyle sürdürür:

"İstikbalde dahi seni bu hazineden mahrum etmek isteyecek dâhili ve harici bedhahların olacaktır"…

Yüzüncü yılını idrak etmek üzere olduğumuz cumhuriyetimizin ve bağımsızlığımızın sonsuza dek korunması, hiç şüphesiz dâhili ve harici bedhahların, yani kötü emeller besleyenlerin varlığından, niyetlerinden, planlarından ve bu emellerine ulaşmak için hangi yol ve yöntemlere başvurabileceklerinden haberdar olmamızı, bunlara karşı önlemler almamızı ve her zaman uyanık bulunmamızı gerektirmektedir.

Müstafi Amiral Doç. Dr. Cihat Yaycı, askerlik mesleğinin bilgi ve birikimini akademik çalışmalarıyla birleştirerek ve tam bir yurtsever hassasiyetiyle, tam da bu iç ve dış bedhahların olası emellerine ve planlarına dikkat çekmekte, halkımızı bu konularda uyanık olmaya davet etmektedir.

Gerçekten de zaman zaman sertleşen, kimi zaman yumuşayan ve dostluk söylemleri ağırlık kazanan Türk-Yunan ilişkilerinden, daha doğrusu haksız ve maksimalist Yunan taleplerinden, Kıbrıs meselesinde, güney sınırlarımızda müttefiklerimizin de dâhil oldukları hatta başı çektikleri hesap ve tezgâhlardan halkımızın yeterli bilgiye sahip olması, yine büyük Atatürk'ün "Yurtta sulh, cihanda sulh" ilkesinin gereği olarak komşu ve müttefikler

başta olmak üzere hiçbir ulusa karşı kin ve husumet beslemeksizin, ancak milletimize ve millî menfaatlerimize karşı yapılan ve yapılabilecek olanları da göz ardı etmeksizin haklarımızı savunmaya hazırlıklı bulunmak millî bir zarurettir.

Aynı şekilde, ne kadar sinsi ve tehlikeli olduğu bir dönem çok az kişi tarafından fark edilen ve yöneticilerimiz dâhil pek çok vatandaşımız tarafından "inançlı hayırsever insanlar" diye tanımlanan FETÖ terör örgütü hâlen tam olarak tasfiye edilememiştir ve hortlama potansiyeline sahip bir durum arz etmektedir. Kisve değiştirerek siyasi partilere, cemaat ve tarikatlara sızmaları mümkündür. Esasen, sekiz-on yıl gibi ağır cezalara çarptırılan FETÖ üyeleri bile birkaç yıl sonra cezalarını tamamlayarak toplum içine geri döneceklerdir. Siyasi ayak aydınlığa çıkarılmamıştır. Bu nedenle Sayın Yaycı'nın FETÖ ile mücadelenin gevşetilmeden sürdürülmesi ve tamamlanması konusundaki görüş ve uyarılarının da son derece önemli olduğunu düşünüyorum.

Yaşadığımız son büyük deprem felaketi "tehlikeyi abartmaya gerek yok", "nasıl olsa bir şey olmaz", "kaderde varsa ne yapsak yine aynı şey olur" gibi kanaat ve söylemlerin ne kadar yanlış olduğunu bir kez daha en acı biçimde gösterdi. Uluslararası koşulların, dış güçlerin çıkar ve hesaplarının, içimize kadar soktukları hainlerin bir gün aniden ülkemizi bambaşka felaketlere maruz bırakmasını beklemeyelim. Tehlikeleri ve sorunları küçümsemek hiçbir şey kazandırmaz ama çok şey kaybettirir. Bilgi ve tedbir her alanda lazımdır.

Tüm bu konularda toplumu, karar alıcı ve yöneticilerimizi bilgilendirme ve uyarma görevini aydın ve yurtsever hassasiyetiyle yıllardır yorulmadan, siyaset üstü bir anlayışla yürüten Sayın Cihat Yaycı'nın öncekiler gibi mutlaka okunmaya değer olan bu eserini, herkese ve özellikle gençlerimize tavsiye ediyorum.

Osman Paksüt
Emekli Büyükelçi
Anayasa Mahkemesi eski Başkan Vekili

BÖLÜM I

SU UYUR, YUNANİSTAN UYUMAZ, TALEPLERİ BİTMEZ

TÜRK-YUNAN SORUNLARI YOK; YUNAN TALEPLERİ VAR

Bir durumu, bir olguyu sorun olarak tanımlamadan önce çok dikkatli düşünmek ve değerlendirmek gerekir. Şöyle ki; sorun genellikle bir şeyin paylaşılamamasından, bir konuda çözülemeyen hak iddiasından ya da tarafların birbirinden taleplerde bulunmasından kaynaklanır.

Eğer ortada sorun olarak tanımlanan bir durum varsa, insan beyni ve devlet aklı da 'sorun var, çözülmesi lazım' şeklinde tetiklenir ve bu tetiklenme neticesinde sorunun nasıl çözüleceği konusunda değerlendirmeler, analizler ve hesaplamalar, yani muhakemeler yapılır ve masaya oturularak karşılıklı müzakerelerle sorun çözülmeye, anlaşılmaya ve bir uzlaşıya varılmaya çalışılır. Masada çözülemeyen sorun ya mahkemede ya da savaş alanında çözülür. Yani sorunun çözümü için masaya oturduğunuzda amaç, yapılacak pazarlıklar neticesinde sizin ve karşı tarafın talepleri arasında bir uzlaşıya varmaktır. Bu uzlaşı neticesinde herkes talepleri bakımından makul seviyede tatmin olur. Yani taraflardan birisi alan, diğeri veren olmaz.

Müzakere Masasına Oturduğunuz An, Kaybettiğiniz Andır

Sorun olarak tanımladığınız olgu sadece karşı tarafın talepleriyse, bu sorunu çözmek için müzakere masasına oturduğu-

nuzda, görüştüğünüz ya da pazarlık ettiğiniz konu sadece karşı tarafın taleplerinin ne kadarının, nasıl karşılayacağın tartışılmasıdır. Yani aslında karşı tarafın taleplerini sorun olarak tanımlayıp müzakere masasına oturduğunuz an, vermeyi kabul ettiğiniz ve kaybettiğiniz andır. Artık siz ne kadar vereceğinizin, ne kadar kaybedeceğinizin pazarlığını yapıyorsunuz demektir.

Şimdi soralım: **"Türk-Yunan sorunları"** ya da **"Adalar Denizi (Ege) sorunları" olarak bize algılattırılan hususlar gerçekten sorun mudur yoksa Yunanistan talepleri midir?** Buyurun hep beraber **"kara suları sorunu"** diye tanımlanan olgudan başlayarak karar verelim.

Yunanistan **1923 Lozan Antlaşması**'nda 3 mil olan kara sularını tek taraflı olarak 1936 yılında önce 6 mile çıkarmış, şimdi ise **Adalar Denizi**'nde statüyü belirleyen ve her iki devletin de imzacı olduğu tek antlaşma olan Lozan'ı yok sayarak (Türkiye'nin imzacı olmadığı ve bir sözleşme statüsünde olan **BM Deniz Hukuku Sözleşmesini** istismar ederek) 6 milin üzerine ve hatta 12 mile çıkarmak istemektedir. Bu Yunan isteği, Adalar Denizi'nde "kara suları sorunu" olarak bize algılattırılmıştır. Hâlbuki Türkiye'nin Lozan statüsüne uyulması dışında hiçbir talebi yoktur. O zaman kara suları sorunu diye tanımlanan olgu tamamen Yunanistan'ın kara sularını artırma talebidir.

Acil Bir Çağrımı Tekrar Ediyorum: TBMM İvedilikle Toplanmalı

Oy birliği ile Yunanistan'ın Adalar Denizi'nde kara sularını 6 milin üzerine çıkartmasının Türkiye Cumhuriyeti tarafından kabul ve tahammül edilemez olacağı, eğer Yunanistan böyle bir çılgınlık yaparsa Türkiye Cumhuriyeti Hükûmetine gerekli her türlü yetkinin şimdiden verildiğini karara bağlamalıdır.

Gelelim **"hava sahası sorunu"** olgusuna. Yunanistan 1931 yılında kara suları 3 milken bir Kraliyet kararnamesi çıkartarak hava sahasını 10 mile çıkarmıştır. Bu uygulamanın dünyada eşi benzeri yoktur. Çünkü tüm ülkeler için kabul edilen ve uygulanan

kural; hava sahasının kara sularının üstündeki aynı ölçülerdeki saha olduğudur. Yunanistan'ın mevcut durumdaki uygulaması; kara suları 6 milken, hava sahasının 10 mil olduğu şeklindedir.

Hani hepimizin Yunanistan medyasında yıllardır sıklıkla duyduğu **"Türkiye hava sahamızı ihlal ediyor"** bağırtısı da esasen kara sularının ötesindeki bu akıl almaz, dünyada eşi benzeri olmayan, hukuksuz hava sahası uygulamasından kaynaklanmaktadır. İşte Yunanistan'ın kara sularının ötesinde hava sahası uygulama talebine bugün yine Adalar (Ege) Denizi'nde **"hava sahası sorunları"** denmektedir. Hâlbuki görüleceği üzere **ortada sorun yoktur, Yunanistan'ın talepleri vardır.**

Sorun Değil, Yunanistan'ın Antlaşma Hükümlerini Yok Sayma Talebi Var

Şimdi de **"gayri askerî statüdeki adalar sorunu"** denilen konuya bakalım. Yunanistan 1923 Lozan ve **1947 Paris Barış Antlaşmaları** gereğince kendisine gayri askerî statüde olmak kaydıyla (yani sadece asayişi sağlayacak bir müfreze polis ya da jandarma ve bunların taşıyabileceği kılıç, revolver (tabanca) ve tüfekten ibaret olacak şekilde) devredilen yirmi üç adanın yirmi üçünün de statüsünü ihlal etmiş, buralara ağır silahlar ve askerî birliklerle donatmış, hava ve deniz üsleri yapmıştır. Görevdeyken yazdığım kitaplarda öne sürdüğüm: ***"Gayri askerî statüdeki adaların egemenlikleri, gayri askerî statüde olmak kaydıyla Yunanistan'a devredilmiştir. Bu adaların statülerinin bozulması egemenlik devir şartlarını ortadan kaldırır. Dolayısıyla Yunanistan'ın statülerini ihlal ettiği yirmi üç adanın yirmi üçünün de egemenlikleri tartışmalı hâle gelmiştir"*** görüşüm geldiğimiz noktada birçok siyasi ve devlet yöneticisi tarafından kabul görmüş ve bu yönde açıklamalar yapılmıştır. Elbette bu durum beni çok memnun etmiştir. Özetle, gayri askerî statüdeki adaların silahlandırılması ve askerîleştirilmesi sorunu olarak ortaya konulan olgu, esasen Yunanistan'ın antlaşma hükümlerini ihlal etmesidir. Yani ortada bir sorun değil, Yunanistan'ın antlaşma hükümlerini yok sayma talebi vardır.

Bize Fır Sorunu Olarak Algılattırılan Husus Aslında...

Diğer konu ise **"FIR sorunu"**dur. Yunanistan sadece teknik bir konu olan ve sivil uçaklar için geçerli bulunan **Uçuş Malumat Bölgesi** (FIR) sorumluluk sahasını, ulusal hava sahası ve hükümran alanı gibi kullanmak istemektedir. Yani **bize FIR sorunu olarak algılattırılan husus aslında Yunanistan'ın FIR sahasını hükümran hava sahası olarak kullanma talebidir.**

'Egaydaak Sorunu' da Yunanistan'ın Bu Adaları Gayrimeşru Sahiplenmesidir

Şimdi de gelelim en meşhur, en önemli konuya. Yunanistan **'Egemenliği Antlaşmalarla Kendisine Devredilmeyen 152 grup Ada, Adacık ve Kayalığa' (EGAYDAAK)** çökmüş ve bu adaları haksızca, hukuksuzca sahiplenmiştir. **"EGAYDAAK sorunu"** olarak tanımlanan olgu da tamamen Yunanistan'ın bu adaları gayrimeşru sahiplenmesidir.

Aslında Yunanistan tarafından haksız ve hukuksuzca sahiplenilen **152 Grup EGAYDAAK'ın isimleri biran önce açıklanıp** bu adaların egemenliği devralınmadıkça, Yunanistan'la hiçbir konu müzakere edilmemelidir.

Yunan Taleplerini Nasıl Karşılayacağımız Konusunda Bir Anlaşmaya Varmamız İstenmektedir

"Kıta sahanlığı-münhasır ekonomik bölge" sorununa gelince; Yunanistan kıta sahanlığı ve münhasır ekonomik bölge paylaşımı yapılacak Adalar Denizi'ndeki açık deniz alanının yani uluslararası sularının -ki şu anda yaklaşık yüzde 48'dir- tümünün kendi kıta sahanlığı ve münhasır ekonomik bölgesi olmasını talep etmekte, Türkiye'ye kara sularının ötesinde herhangi bir deniz alanı bırakılmaması gerektiğini iddia etmektedir. Bu talebinin de yine kendisinin sadece adalardan oluşan Japonya, Endonezya, Filipinler gibi bir takımada devleti olduğu, bu nedenle sınırlarının en uçtaki adalarından itibaren çizilmesi gerektiği şeklindeki hukuka aykırı iddiasına dayandırmaktadır.

Hâlbuki Adalar Denizi dar bir deniz olmasının, yani bu denizdeki adaların bir kısmının Türk ana karasının, diğer bir kısmının Yunan ana karasının kıta sahanlığında olduğu gerçeğini göz ardı etmekte ve aynı zamanda kendisinin de 'takımada devleti değil', 'adaları olan bir yarımada devleti' olduğunu unutturmaya çalışmaktadır. Yani kıta sahanlığı-münhasır ekonomik bölge sorunu olarak algılattırılan olgu da esasen Yunanistan'ın Adalar Denizi'nin tümüne sahip olma talebidir.

Yapılması Gereken Asla Yunan Taleplerini Müzakere Etmemektir

Gördüğünüz üzere ortada Türk-Yunan sorunları değil, Yunan talepleri bulunmaktadır. Birileri Yunan taleplerini sorun olarak tanımlayarak masaya oturulup müzakere edilmesi ısrarı içindedir. Hatta Türkiye'ye içte ve dışta baskı yapmaktadır. Bununla birlikte, görüldüğü üzere, **masaya oturduğumuzda müzakere edeceğimiz hususlar sorun değil, Yunanistan talepleridir.** Bu Yunan taleplerinin ne kadarını, nasıl karşılayacağımız konusunda bir anlaşmaya varmamız istenmektedir.

Bu şekildeki müzakere masasına oturduğumuz an, bir şeyler vermeyi kabul ettiğimiz an olacaktır. **Yapılması gereken asla Yunan taleplerini müzakere etmemektir.** Yunanistan'ın talepleri varsa bizim de taleplerimiz olmalıdır.

Unutmayalım ki Yunanistan altı kez masada Türklerden toprak alarak ülkesini büyütmüştür.

Mavi Vatan'ın da vatan toprağı olduğu bilinciyle artık Türkiye'nin yedinci kez Yunanistan'a verecek ne bir karış vatan toprağı ne de bir damla vatan suyu vardır.

ADIM ADIM YUNANİSTAN'IN TÜRKİYE'YE KARŞI ANTLAŞMALARININ ARKA PLANI: SARI ÖKÜZÜ VERMEYİN!

Sadece son bir yıl içinde etrafımızda yaşanan gelişmeler bile **Türkiye'**nin **Yunanistan** marifetiyle kuşatıldığını ve âdeta ateş çemberi içine alındığını gözler önüne sermektedir.

ABD, çevremizde kurduğu askerî üs ve tesisleriyle ülkemiz üzerindeki jeopolitik mengenesini sıkılaştırmaktadır. Özellikle Yunanistan, sahip olduğu tüm coğrafi ve askerî imkânları ABD ve **Fransa**'ya cömertçe sunmakta ve hatta, gelin, üs kurun, diye ısrarcı tekliflerde bulunmaktadır.

ABD, Yunanistan'a yüzlerce silah, araç ve gereç hibe etmiş ve bunlar da gayri askerî statüdeki **Midilli**, **Sakız** ve **Sisam**'a getirilmiştir. **Yunanistan'ın, Birinci Dünya Savaşı sonrası Türkiye'yi işgal girişiminde bu adalara asker ve silahlarını getirdiğini ve bu adalardan Batı Anadolu'ya çıktığını hatırlatmak isterim.**

Yunanistan Zemin Hazırlığını Önceden Yapmıştır

Son zamanlarda, Yunanistan'ın Adalar Denizi'nde kara sularını 6 milin üzerine çıkarmasının meşru hakkı olduğu başta ABD, Fransa, Almanya olmak üzere Batılı devletler tarafından söylenmektedir.

Bunun öncesi vardır. 14 Ekim 2021 tarihine gelindiğinde ABD ile Yunanistan arasında **Karşılıklı Savunma İş Birliği Antlaşması** imzalanmıştır. İmzalanan bu iş birliği antlaşmasının, tam manasıyla Türkiye karşıtı bir temel üzerine oturtulduğunu, gözlerden kaçan şu bilgiyle vurgulamak isterim: **Antlaşmanın imzalanması esnasında Türkiye kastedilerek Yunanistan'ın meşru hakkı olan kara sularını artırması hâlinde Türkiye'nin 1995 yılındaki TBMM'nin deklarasyonu kastedilerek "Casus Belli kararıyla tehdit edildiği" iddia edildi.** Yani Türkiye'nin bir tehdit olduğu söylendi. Bu da antlaşmanın hedefinin Türkiye olduğunu net olarak gösterdi.

1995 TBMM Deklarasyonu Bugüne Kadar Caydırıcı Olmuştur

Yunanistan'ın kara sularını artırması hâlinde gereken her türlü tedbirin alınacağını belirten 1995 TBMM deklarasyonu bugüne kadar caydırıcı olmuştur.

Tabii, bunun daha öncesini de hatırlamak lazımdır. Yunanistan ile Fransa arasında 28 Eylül'de Paris'te **Savunma ve Güven-**

lik Alanlarında İş Birliğine Yönelik Stratejik Ortaklık Antlaşması imzalanmıştı. Antlaşma, iki devlet arasında savunma, dış politika ve silahlanma konularında iş birliğini içeriyor. **Antlaşma, çok enteresandır; taraflardan birinin, egemenlik alanında silahlı saldırıya uğraması hâlinde, diğer tarafın yardım etmesini öngörüyor. Hâlbuki her iki devlet de NATO üyesidir ve NATO'nun 5. maddesi zaten bu dayanışmayı içeriyor.** Dolayısıyla her iki devlet hangi amaçla bu antlaşmayı imzalamışlardır? Antlaşmanın imzalanma ve onaylanma sürecinde yapılan açıklamalar hedefin Türkiye olduğunu açıkça göstermiştir.

Yunanistan Başbakanı Kiryakos Miçotakis'in parlamentoda ***"Kimin kimi 'Casus Belli' ile tehdit ettiğini biliyoruz"*** ifadesini kullanarak Türkiye'nin **"Casus Belli"** kararına gönderme yapması, ardından da Fransa ile varılan antlaşmayı, ***"Bir saldırı hâlinde Avrupa'nın tek nükleer gücü ve BM Güvenlik Konseyinin daimi üyesi olan tek Avrupa Birliği (AB) ülkesi, ülkemizin yanında olacak"*** sözleriyle yorumlaması, antlaşmanın **Atina**'nın tehdit olarak gösterdiği Türkiye'ye karşı yapıldığını ortaya koymuştur.

Yani Yunanistan, Türkiye'yi nükleer silahla, hem de başkasının nükleer silahıyla tehdit etme cüretini göstermiştir.

Yunanistan 2017'de "Strateji Değil, Taktik Değiştirdik"

Yunanistan, 2017 yılında uluslararası ilişkilerdeki "salam dilimi politikası" olarak tarif edilen politika çerçevesinde "basamak basamak kara sularını artırma politikasını" yürürlüğe koymuş ve ilk olarak **İyon Denizi**'nde artırmış, sonrasında da **Adalar Denizi**'nin bir parçası olan **Adalar Denizi Güney Batı** geçidinde yani **Girit, Küçük Çuha, Büyük Çuha** ve **Mora Yarımadası** arasında ve sonrasında **Girit Adası** çevresinde ve müteakiben de ana karasıyla tüm **Adalar Denizi**'nde kara sularını artıracağını resmen o zamanın **Dışişleri Bakanı Kotzias** tarafından açıklamıştır. Hatta zamanın **Başbakanı Çipras** ve Dışişleri Bakanı Kotzias kara sularını artırma politikası hakkında birlikte açıklama yaparak "strateji değil, taktik değiştirdik" demişlerdir.

Sarı Öküzü Vermektir! Sarı Öküzü Vermeyin! Verirseniz Vebali Büyük Olur!

İşte geldiğimiz noktada Girit Adası çevresinde Yunanistan'ın kara sularını artırması girişimi bu planın bir parçasıdır. Ve **"yakında Yunanistan'a kara sularını artıracaklar ve Türkiye'yi çatışmaya çekecekler"** öngörümüz doğru çıkmak üzeredir.

Türkiye'nin, Adalar Denizi'nin resmî sınırları olarak kabul ettiği (**Rodos, Kerpe, Kaşot, Girit, Büyük Çuha, Küçük Çuha Adalarının Akdeniz**'e bakan yüzlerinin dışından geçerek bu adaları birleştiren hat) alanın içinde, Yunanistan'ın kara sularını artırmasına göz yumması ya da sessiz kalması SARI ÖKÜZÜ VERMEKTİR. SARI ÖKÜZÜ VERMEYİN! VERİRSENİZ VEBALİ BÜYÜK OLUR!

Lozan Antlaşması'nda Belirlenen Statü Esas Olmalı

Lozan Antlaşması'nda belirlenen statü esas olmalı ve kara suları 3 mil olmalıdır. Bu uygulama üçüncü devletlerin de faydasına olacaktır.

Bu çerçevede tekrar çağrı yapıyorum. TBMM'deki tüm vatanperverler, partiler toplanarak **"Yunanistan'ın kara sularını 6 milin üzerine çıkarmasının kabul ve tahammül edilemez olduğunu ve 1995 TBMM Deklarasyonu'nun arkasında durduklarını, Adalar Denizi'ndeki statünün hem Türkiye hem Yunanistan tarafından imzalanmış Lozan Antlaşması ile belirlendiğini, bu çerçevede diğer devletlerin de faydasına olacak şekilde kara sularının 3 mile indirilmesi gerektiğini"** ilan etmeleri ve karara bağlamalarının tam zamanıdır, gecikmenin tarihî sonuçları olabilir.

TÜRKİYE, YUNANİSTAN'IN KARA SULARINI ARTIRMASINA NEDEN TAHAMMÜL EDEMEZ?

Son zamanlarda medyada tartışılan 'kara suları sorunu'nun tarihçesini **Lozan Barış Antlaşması**'ndan başlayarak kısaca hatırlatmak istiyorum.

Lozan Barış Antlaşması'nda kara sularının genişliği konusunda somut bir hüküm bulunmamakla beraber, antlaşmanın **6.**

maddesinin **2. fıkra**sı ve **12. madde**sinin son cümlesi ile akit devletlerin o zamanki uygulamaları ve konferanstaki tutumlarından, kara sularının 3 mil genişlikte olması gerektiği bilinmektedir.

Bu esasta, kara sularının Yunanistan ve Türkiye tarafları açısından 3'er mil olduğu durumda, **Adalar Denizi**'nin yaklaşık yüzde 72'si serbest geçiş rejimine tabi olup açık deniz statüsündeydi.

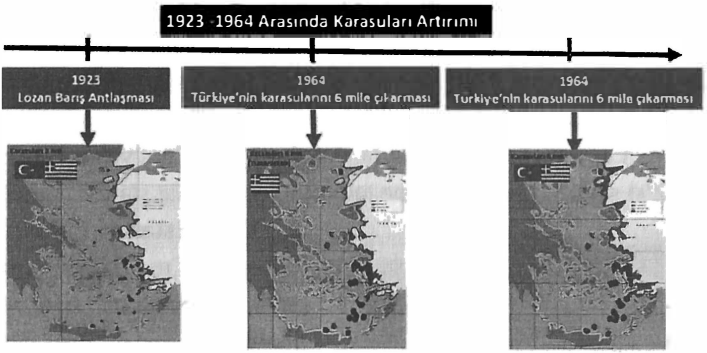

Yunanistan, Lozan Antlaşması'nı takip eden süreçte, **Türkiye**'nin **Montrö Sözleşmesi**'nin imzalanması ve **Hatay** meselesi ile uğraştığı dönemde, durumu istismar ederek 17 Eylül 1936 tarihinde **"tek taraflı"** olarak kara sularını 6 mile genişletmiştir.

Türkiye, Yunanistan'ın Lozan dengesini bozarak, kara sularının genişliğini 6 mile çıkarmasına o dönemdeki siyasi konjonktür nedeni ile özellikle Montrö Sözleşmesi'nin imzalanmasında ve Hatay meselesinin halledilmesi sürecinde sorun çıkmaması için itiraz etmekten imtina etmiştir.

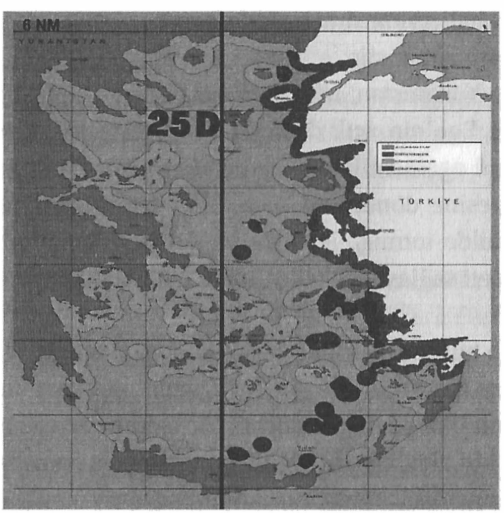
Böylece Yunanistan, tek taraflı bir tasarruf ile Lozan dengesini bozarak Ege'nin açık deniz alanının yaklaşık yüzde 25'lik bir bölümünü egemenlik alanına dâhil etmiştir. Türkiye yıllarca Lozan dengesine dönülmesi gerekliliği tezini sürdürerek kara sularını 3 milde tutmuş, iki ülke ve Adalar Denizi'nde huzuru ve hakkaniyeti sağlayacak tek yöntem olan bu kararda ısrarcı olmuştur.

Bununla birlikte, Türkiye 1964 yılında çıkardığı **"476 Sayılı Kara Suları Kanunu"** ile Adalar Denizi'nde kara sularının 6 mil olduğunu ilan ederek maalesef bir bakıma böylesine vahim ve Türkiye'nin aleyhine, bölgenin huzursuzluğuna sebep olacak Yunan kararını tescil etmiştir.

Hâlen yürürlükte olan 6 mil genişliğinde kara suları uygulamalarına göre; Adalar Denizi'nin yaklaşık yüzde 7,4'ü Türk, yüzde 39,2'si Yunan, yüzde 5'i de egemenliği devredilmemiş adaların kara sularıyla kaplanmaktadır. Adalar Denizi'nin açık deniz alanları ise yüzde 48,4'tür.

Türkiye için kıta sahanlığı ve **MEB** paylaşımı açısından Adalar Denizi'nin neredeyse ortasından geçen 25° boylamın doğusu önem arz etmektedir. Bu bölgede tüm Adalar Denizi, deniz alanlarının yüzde 25'ini, açık deniz alanlarının ise yüzde 52'sini teşkil etmektedir.

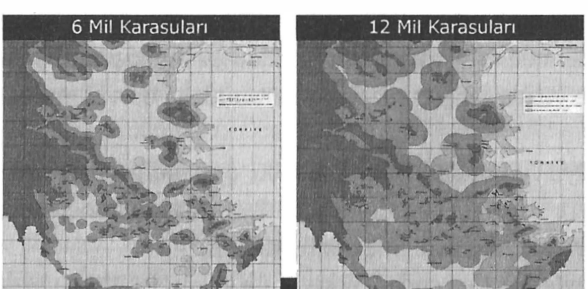

1936'da Lozan dengesini bozarak kara sularının genişliğini 6 mile çıkaran Yunanistan, şimdi de 6 milin üzerine hatta 12 mile çıkarmak ve Adalar Denizi'ni bir Yunan gölü hâline dönüştürmek istemektedir.

Yunanistan'ın, bugünkü tavrına benzer şekilde, yıllar evvel BM Deniz Hukuku Sözleşmesi'ni (BMDHS) 1995 yılında onaylamasının ardından kara sularını 12 mile çıkarma hakkı olduğunu söylemesi üzerine, TBMM, Yunanistan'ın kara sularını genişletmesi durumunda ülkemizin hayati hak ve menfaatlerinin korunacağına dair kararlılığını 8 Haziran 1995 tarihinde Meclisteki tüm partilerin desteği ile gösterilen bir toplantıyla dünya kamuoyuna duyurmuştur.

Bunun bir **"Casus Belli"** kararı ya da **anayasa**nın **92. maddesi** çerçevesinde bir savaş ilanı kararı olmadığı açıktır. Ancak Türkiye'nin her türlü millî güç unsurunu kullanacağını ve gerekirse savaşacağını ortaya koyan bir açıklamadır.

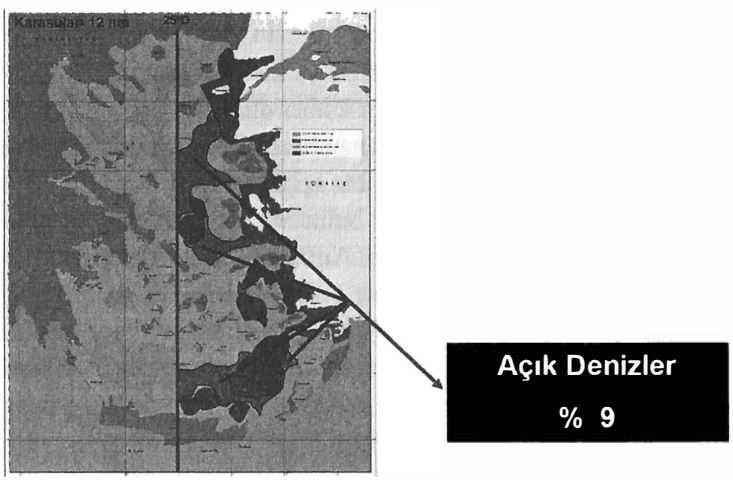
Yunanistan uygun koşullar bulur ve kara sularını 12 mile çıkarırsa, 176 tane **Egemenliği Antlaşmalarla Yunanistan'a Devredilmemiş Ada, Adacık ve Kayalıklar**'a (EGAYDAAK) Türkiye'nin sahip çıktığını düşündüğümüz hâlde dahi; Adalar Denizi'ndeki açık deniz alanları oranı yaklaşık yüzde 19'a inecek ve Türkiye'nin kara suları kaplama oranı ise sadece yüzde 1,3 kara suyu alanı artışıyla yüzde 8,7'ye, Yunanistan'ın ise yüzde 62'ye çıkacaktır.

Deniz alanlarının statüleri	6 Mil	12 Mil
Türk karasuları	% 7.55	% 8.76
Yunan karasuları	% 38.66	% 60.88
EGAYDAAK karasuları	% 5.37	% 10.65
Uluslararası sular	% 48.42	% 19.71

Adalar Denizi'nin En Fazla Yüzde 4,5'i Türkiye'nin Olacaktır!

Bu suretle kıta sahanlığı ve Münhasır Ekonomik Bölge (MEB) paylaşımı açısından önemli olan Adalar Denizi doğusunda ise açık deniz alanları yüzde 64 azalarak yüzde 9'a düşecektir. Yani bu yüzde 9'luk açık deniz alanının yarısını Türkiye'nin MEB olarak aldığını düşünsek dahi Türkiye'nin Adalar Denizi, Mavi Vatan parçası, ancak Adalar Denizi'nin yüzde 4,5'i olacaktır!

EGAYDAAK'ın Yunanistan'ın egemenliğinde kabul edilmesi hâlinde ise; Yunanistan'ın kara suları kaplama oranı tüm Ege'de yüzde 68'e çıkacak ve durum daha da vahim hâle gelecektir.

Böylece Adalar Denizi'nin iki ayrı bölgesinde etrafı **Yunan** kara sularıyla çevrili iki açık deniz kesimi hariç, Adalar Denizi bir Yunan iç denizine dönüşecektir.

Böyle bir durumda Türkiye'nin ülkesel bütünlüğü bozulacak; Adalar Denizi kıta sahanlığının ve münhasır ekonomik bölgesinin yaklaşık yüzde 90'ı Yunanistan'a ait olacak, Türkiye'nin, Adalar Denizi'ne yönelik doğal kaynakların çıkarılması ve işle-

tilmesiyle balıkçılık, turizm ve bilimsel araştırma gibi ekonomik faaliyetlerini çok büyük ölçüde kısıtlayacak hatta sıfırlayacaktır.

Kısaca, Yunanistan kara sularını 12 mile genişleterek; kıta sahanlığı ve münhasır ekonomik bölge ile hava sahası başta olmak üzere tüm sorunları bütünüyle kendi lehine hallederek Adalar Denizi'nde mutlak hâkimiyet tesis edecektir.

Nitekim Yunan medyasında çıkan haber ve yorumlarla hükûmet yetkililerinin söylemleri de bu beklentiyle paralellik arz etmektedir.

Cehalet + Cesaret = Felaket

Maalesef konunun uzmanı olmayan bazı kişiler, denizlere ilişkin millî konularda kulaktan dolma, dayanaksız ve sığ birtakım bilgi, belge ve haritaları; dış politikaya, iç siyasete alet ederek görüşler ortaya koymaya devam ediyor. Söz konusu kişilerden bir tanesi de bizler gibi bu konulara hayatını adamış insanlara hakaretler içeren elektronik postalar göndermeyi de alışkanlık hâline getirmiş biri maalesef. Bu durumdan -kişisel olarak olmasa da- ülkem adına, bu gibi kişilerin konuşmasının önü açılarak kamuoyu ciddi şekilde yanlış yönlendirildiği için endişe duyuyorum. Böyle ehliyetsiz kişiler muhatap alınarak, böyle önemli konularda itibar edilmesi en hafif tabiriyle felakettir.

Söz konusu şahıslardan biri eline kurşun kalem, silgi ve cetvel alıp Adalar Denizi ve Doğu Akdeniz'de münhasır ekonomik bölge çizmeye kalkmış biridir! Üstelik **"bu adalar bize aittir ve bu adaların kıta sahanlığı nedeniyle kıta sahanlığımız buraya kadar uzanır"** diyerek Yunanistan tezine bilgisizliğiyle destek vermiş, millî tezimizi hançerlemiştir. Ve üzülerek belirtmemiz gerekir ki; maalesef ülkemizde bu kişi gibi niceleri bulunmaktadır.

Bu konu, bu tür bilgisiz yorumlara açık bırakılarak esnetilebilecek bir konu asla değildir. Zira neticesi ülkemizin gelecekteki refah ve güvenliğini etkileyebilecektir.

Bu gibi şahıslar;

> EGAYDAAK konusunda söz konusu adalardaki gayrimeşru Yunanistan varlığının 1938'den ve hatta

1912'den günümüze sarkan bir mesele olduğunu söylemez!

Konuyu iç siyaset malzemesi yapabilmek için "son on beş-yirmi yılda işgal edilmiş adalarımız" olduğuna dair sansasyon oluşturmaya çalışır.

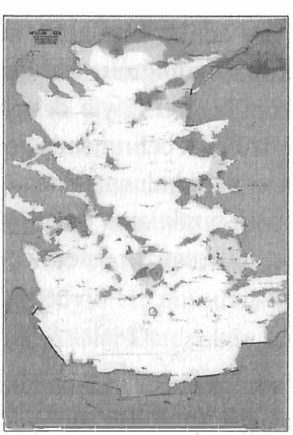
Bu konuda MSB'nin ***"1996 Kardak olayından sonra hiçbir gayrimeskûn EGAYDAAK'ta Yunan yapılanmasına müsaade edilmemiştir"*** şeklinde açıklamalarına itibar etmez!

EGAYDAAK varlığını, neredeyse sadece ana karamızın 3 mili içinde olduğunu ifade ederek 176 EGAYDAAK'ı unuttururlar (Odağı farklı noktalara çekerek halkımızı ana konudan, bize ait olan adalarımızdan koparma çabasındadırlar)!

Acı olan, konuyu derinlemesine bilmeyenlerin iyi niyetle bu gibi şahısların söylediklerine itibar etmiş olmasıdır.

Geçtiğimiz günlerde yine bir gazetenin köşe yazısında böyle bir şahsın ***"Yunanistan'ın Girit güneyinde kara sularını artırmasına yönelik"*** yine eksik ve çok yanlış bilgi vererek millî deniz politikamıza büyük zararlar verdiğini gördük.

Şahsın **Adalar Denizi-Akdeniz** ayrımı olarak gösterdiği ve Adalar'ın ortasından geçen hat Yunan tezidir. Bugüne kadar da bu ayrım konusunda hiç mutabakat oluşmamıştır.

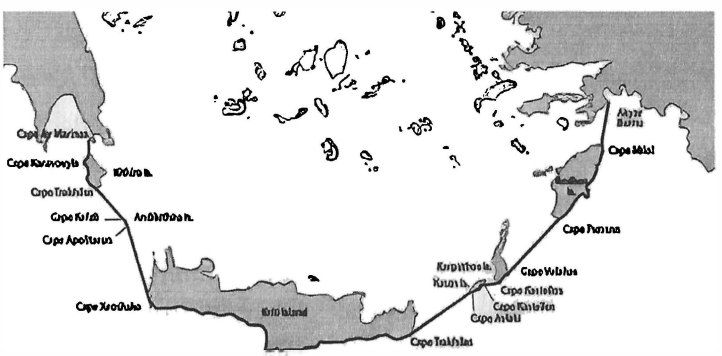
Bu adaların Doğu Akdeniz'e bakan yüzleri ile Akdeniz'de yer aldıklarını belirtmek ancak ve ancak Yunan tezlerine hizmet eden bir yaklaşımdır. Kaldı ki bu görüşten yola çıkarak, bu adaların Adalar Denizi'ne bakan kuzey kısımlarının 6 mil ve sözde Doğu Akdeniz'e dâhil olan güney kısımlarında ise 12 mil kara suyu uygulanmasının hiçbir sakınca yaratmayacağı, aksine Türkiye'yi ilgilendirmeyen bir tutum olacağı eksik,

yanlış ve ahkâm kesercesine sunulan bilgiler, Türkiye'nin **Mavi Vatan** davası başta olmak üzere yürüttüğü millî davaya ve egemenlik haklarına ciddi zarar vermektedir.

Türkiye Cumhuriyeti'nin 2010 yılında **Uluslararası Hidrografi Örgütü**'ne (IHO) bildirdiği haritaya göre ayrım hattı, adaların ortasından geçen Yunan tezine dayalı hattın aksine tüm Adalar "Adalar Denizi" içinde kalacak şekilde bu adaların en dışından geçer. Bu bağlamda Türkiye'nin Adalar Denizi ve Akdeniz ayrımına ilişkin tutumu, 3 Aralık 2010 tarihinde Uluslararası Hidrografi Organizasyonu'na (IHO) deklare ettiği üzere ***"Büyük Çuha, Küçük Çuha, Girit, Kaşot, Kerpe, Rodos Adalarının Akdeniz'e bakan güney uçlarından geçerek Akyar Burnu'na ulaşacak şekilde çizilmesi gerektiği"*** şeklindedir.

Böylelikle, Adalar Denizi'nde yer alan Yunan adalarının, Akdeniz adası gibi gösterilmesi önlenmek istenmiştir.

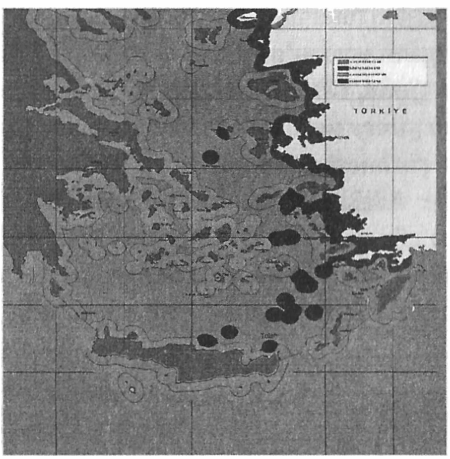
Ayrıca Yunanistan'ın bu adaların Akdeniz'e bakan yüzlerinde farklı uygulamalar yaparak sorun çıkarmasını önlemek de amaçlanmıştır.

Konuyu enine boyuna bilmeden, teknik altyapıya sahip olmadan, çarpıtılmış bilgilerle iç siyaset malzemesi yapmak ve taraftar toplamaya çalışmak son derede yanlıştır.

Bu yanlış yaklaşımın pratiğe geçirilmesi durumunda, yani ilgili adaların kuzey uçlarında kara suyunun 6 mil, Akdeniz'e

bakan güney uçlarında ise 12 mil kara suyu uygulamaları durumunda geçitler kapanmaktadır. Bu söylemler Yunanistan'a çok ciddi kozlar sunmaktadır. Yunanistan bu yöntemle aşağıdaki haritada da görüleceği üzere, Adalar Denizi'nden Akdeniz'e geçitleri adaların güneyinde uyguladığı 12 mil kara suyu ile kontrol altında tutarak **Çuha Adası**'ndan **Akyar Burnu**'na kadar olan alanda tam kontrol sağlamış olacaktır.

İşte böyle Yunan'ın eline öyle büyük kozlar veriyorlar ki... Ne yani şimdi **Girit, Küçük Çuha, Büyük Çuha** hattında Yunanistan kara sularını 12 mile artırsa ses çıkarmayacak mıyız? Geçitlerin kapanmasına sessiz mi kalacağız?

Bakın, şahıs ***"Girit'in güneyinde zaten 12 mil uygulanıyor"*** diye yine Yunan'ın işine yarayacak yanlış bilgi veriyor. Yunanistan'ın 2017'de başlattığı basamak basamak kara sularını artırma planı çerçevesinde şu anda sadece **İyon Denizi**'nde kara suları 12 mildir ve sonraki planda Girit vardır.

Anadolu'nun Yüzde 13'ünü Vermekle Mavi Vatan'ın Yüzde 13'ünü Vermek Arasında Hiçbir Fark Yoktur!

Esasen 6 mil rejimine göre kara sularında 1 millik bir artış dahi Adalar Denizi'nde açık deniz alanlarının yaklaşık en az

yüzde 13 azalmasına neden olacaktır. Yani Yunanistan'ın her bir 1 millik kara suları artışında Türkiye'nin Adalar Denizi'ndeki Mavi Vatan'ın en az yüzde 13'ü gasp edilmiş olacaktır. Anadolu'nun yüzde 13'ünü vermekle Mavi Vatan'ın yüzde 13'ünü vermek arasında hiçbir fark yoktur!

Mesele hukuki açıdan irdelendiğinde ise; Adalar Denizi'ndeki statü, kara suları dâhil olmak üzere, 1923 Lozan Barış Antlaşması (LBA) ile belirlenmiştir. LBA esasen hem Yunanistan hem de Türkiye tarafından imzalanmış çok önemli, savaşları sona erdiren, ülkesel statüleri belirleyen antlaşmadır. Yukarıda bahsettiğimiz üzere LBA'ya göre Adalar Denizi'nde kara suları statüsü 3 mildir.

1982 BMDHS ise Türkiye'nin imzacı olmadığı bir sözleşmedir ve hükümlerinin Türkiye'ye dayatılmaya kalkılması apaçık bir hukuksuzluk, haksızlık ve küstahlıktır!

Türkiye, Zorla Barış Masasına Oturmak Zorunda Olan Bir Devlet Değildir

Diğer yandan 1982 BMDHS hükümleri öne sürülerek LBA hükümlerinin ortadan kaldırılmaya çalışılması da başlı başına hukuk ve hak katliamıdır! Bir sözleşme, yapılmış önceki antlaşmayı tek taraflı olarak ortadan kaldırmaz! Ama Yunanistan buna alışıktır. Türkiye ise "ahde vefa ilkesi" çerçevesinde hep hukuka ve imzaladığı antlaşmalara saygılı olmuş, onların hükümlerine uymuştur.

Buna en önemli örnek 1936 Montrö Sözleşmesi'dir. 1982 BMDHS'nin teamül hukuku hükümleri çerçevesinde **İstanbul** ve **Çanakkale Boğazları** ile **Marmara Denizi** iç su rejimine (yani Türkiye'nin "istediğini geçirme, istemediğini geçirmeme, kara ülkesindeki kolluk dâhil tüm yetkilerini istisnasız kullanabildiği" su rejimi) sahip olması gereken deniz alanlarıdır. Ama Türkiye küresel ve bölgesel barış, istikrar ve güvenliğe katkısı nedeniyle 1936 yılında imzaladığı Montrö Sözleşmesi'ni uygulamaya devam etmektedir.

Tüm bunlara rağmen farz edelim ki 1982 BMDHS esas alınsın. Bakın orada da durum hiç de Yunanistan'ın iddia ettiği gibi değildir.

1982 BMDHS'nin 3. maddesi devletlere azami 12 mile kadar kara suyu genişliği belirleme hakkı tanırken, kara sularının genişliğini mutlak şekilde 12 mil olarak dikte etmemektedir. Yani kara suları en fazla 12 mil olabilir demektedir. Hüküm, kendi içinde kara sularının 12 milden az olması gereken hâllerin de varlığını ortaya koymaktadır. Esasen **İngiltere, Finlandiya, Japonya, Ürdün, Danimarka** vs. birçok ülke bir kısım topraklarında 3 mil kara suyu uygulamaktadır.

Diğer yandan 1982 BMDHS; 123. maddesi ile yarı kapalı bir deniz statüsünde olan Adalar Denizi için de genel kuralların işletilemeyeceğini dikte etmektedir.

300. maddesi ise; ***"Taraf devletler, işbu sözleşme hükümleri uyarınca üstlendikleri yükümlülükleri iyi niyetle yerine getirmeli ve işbu sözleşmede tanınan hakları, yetkileri ve serbestileri hakkın kötüye kullanılmasını oluşturmayacak biçimde kullanmalıdırlar"*** hükmüne amir olup, Yunanistan'ın tek taraflı olarak kara sularını genişletmesine engel oluşturmaktadır.

Bu hukuki durum çerçevesinde; ortada Türkiye'nin müzakere edebileceği bir kara suları sorunu yoktur. Yunanistan'ın kara sularını tek taraflı ve hukuk dışı genişletme talebi vardır.

Hukuken haklı olan Türkiye; ne savaşta yenilmiş ne de toprak ya da deniz vermek üzere zorla barış masasına oturmak durumunda kalan bir devlettir! Aksine Türkiye'nin siyasi, askerî ve ekonomik açıdan gittikçe güçlendiği, Yunanistan'ın ise zayıfladığı bu konjonktürde, hak ve menfaatlerimizin herhangi bir kriz ya da gerginliğe neden olmadan Yunanistan'a teyit ve tescil ettirilmesi için önemli fırsatlar mevcuttur.

Türk Milletinin Ne Verecek Bir Karış Vatan Toprağı Ne de Bir Damla Vatan Suyu Vardır!

Reaksiyoner politikalar dışına çıkma, proaktif politika uygulama zamanıdır. Bu nokta da:

1. Adalar Denizi'nde temel hukuki statü Lozan statüsüne dönülmeli (bırakınız kara sularını artırmayı konuşmayı) ve kara sularının 3 mile indirgenmesini istemeliyiz.
2. Yunanistan'ın kara sularını artırarak Adalar Denizi'ndeki MEB ve kıta sahanlığımızı gasp etmesini önlemek üzere, iki ana kara arasındaki orta hattı esas alarak çizdiğimiz **münhasır ekonomik bölgemizi** ilan etmeliyiz

Sonuç olarak:

Türk Milletinin ne verecek bir karış vatan toprağı ne de bir damla vatan suyu vardır!

FENER RUM METROPOLİTİ'NE BATI TRAKYA SEÇİLMİŞ TÜRK MÜFTÜLERİNE YAPILAN MUAMELENİN AYNISI YAPILMALIDIR

Bugün size Batı Trakya Müslüman Türk azınlığının ve Batı Trakya'nın seçilmiş müftülerinin yaşadıkları ve onlara yaşatılanlarla kendine Ekümenik (Evrensel) Patrik sıfatı yakıştıran Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı Fener Rum Metrolopoliti'nin yaptıklarını karşılaştırmalı olarak anlatacağım.

İstanbul Rumları ve Batı Trakya Türklerinin bugünkü statüsü 1923 Lozan Barış Antlaşması'nın üçüncü bölümünde "Azınlıkların Korunması" başlığı altındaki 37 ve 45. maddeleri arasında düzenlenmiştir.

Bu hükümlere göre Yunanistan, Batı Trakya Türk azınlığına karşı:

> Doğum, milliyet, dil, soy ya da din ayrımı gözetmeyecek,
>
> Azınlığın kendi sosyal ve kültürel hakları korunacak,
>
> Okullarında Türkçe eğitim alınmasına imkân tanıyacak,
>
> Dinî özgürlüklerine, ibadetlerine ve müftü seçimlerine de hiçbir kısıtlama getirmeyecektir.

Hukuksuzluğu ve antlaşmalara uymamayı karakter özelliği hâline getirmiş Yunanistan ne Lozan Barış Antlaşması'nın bu hükümlerine ne de Batı Trakya Türklerine karşı insan hakları ihlallerini durdurması yönündeki AİHM kararlarına uymaktadır!

Batı Trakya Türk azınlığına medeniyetle ve insanlıkla bağdaşmayan muameleler yapan Yunanistan, artık, azınlığın "Türk" ismini kullanmasını, Türklerin toprak ve taşınmaz mal satın almalarını kısıtlamış ve hatta yasaklamış, Türk okullarında Türk öğretmenlerin görev yapmalarına sınırlamalar getirmiş, Türk azınlığının Türkiye'den kitap getirtmelerinin önüne engeller oluşturmuş, radyo, TV ve hoparlörden Türkçe yayını yasaklamış, Batı Trakya Türklerine traktör ehliyeti dahi vermeyerek onların ana geçim kaynağı olan tarım yapma imkânlarının önünü kesmiş ve en önemlisi de azınlık cemaatinin kendi müftülerini seçmelerini ve dinî faaliyetlerini engellenmiştir.

Yunanistan hem Lozan Barış Antlaşması'na hem de tüm insan haklarına aykırı bir şekilde 2017 yılında iyice azıtmış ve "240 İmam Yasası" adıyla Müslüman Türklere karşı bir zulüm yasası çıkarmıştır.

Bu yasaya göre, okullarda din öğretimi Yunanca olacak ve aynı zamanda Türk okullarında verilen Kur'an-ı Kerim eğitimi de Yunanca yapılacaktır. Bu yasa tüm Türk azınlığın itirazlarına rağmen kabul edilmiş ve Yunanistan, Yunanca eğitim vermek üzere görevlendirdiği kişileri Türk okullarına atamıştır. Hatta artık din dersleri ve Kur'an-ı Kerim de Yunanca okutulmak mecburiyetindedir.

Türkiye'de ise kendisini Ekümenik Patrik diye adlandıran Fener Rum Ortodoks Metropolitliği, web sitesini Yunanca yapmış, bir Türkiye Cumhuriyeti kurumu olmasına rağmen web sitesine Türkçe seçenek bile koymamıştır.

Camiler Ahıra Çevriliyor, Müftüler Hapse Gönderiliyor

Biz Sümela gibi dağlardaki kiliseleri ve manastırları devletimizin parasıyla onarıp, ibadet ve ayinlere açarken, Yunanistan

camileri kapatmakta, Gümülcine'de bulunan yüzlerce yıllık Selveli ve Yunus Bey Camileri gibi tarihî camilerin ise bakımına dahi izin vermeyerek harabeye dönüştürmektedir. Dimetoka'da bulunan Sultan Mehmet Çelebi Camisi ise Yunanistan tarafından ahıra dönüştürülmüştür.

Türklerin kendi iradesiyle müftü seçmesini engelleyen Yunanistan, seçilmiş müftüleri ise sadece cuma namazı kıldırdığı, cenazeye katıldığı ya da halkın herhangi bir dinî vecibesine katıldığı gibi gerekçelerle makamı gasp etmekle suçlayarak hapis cezasına çarptırmaktadır.

Örnek vermek gerekirse İskeçe seçilmiş Müftüsü Ahmet Mete ve Gökçepınar Müftüsü Erkan Azizoğlu cenaze namazı kıldırdıkları gerekçesiyle "makamı gasp" suçlamasıyla yedişer ay hapis cezasına çarptırılmışlardır.

Dahası var, İskeçe Müftüsü Ahmet Mete, 2016 yılında Gümülcine'de gerçekleşen DEB Partisi kongresinde yaptığı konuşmada, dönemin DEB Partisi Başkanı Mustafa Ali Çavuş'u, Rauf Denktaş'a benzettiği için halk arasına nifak sokma suretiyle kamu düzenini bozma suçlamasıyla on beş ay hapis cezasına çarptırılmıştır.

Seçilmiş Müftü İbrahim Şerif'e, 2017 yılında Gümülcine'de düzenlenen toplu sünnet etkinliğine katıldığı için "makam gaspı" suçlamasıyla 7 Ekim 2021'de Selanik'te dava açılmıştır.

6 Kasım 2019 tarihinde Gümülcine seçilmiş Müftüsü İbrahim Şerif, Dedeağaç'a bağlı Musaköy'de cuma namazına katılması sebebiyle, "müftülük makamını gasp" suçlamasıyla seksen gün hapis cezasına çarptırılmıştır.

Yunanistan, Lozan Antlaşması'na göre Batı Trakya Müslüman Türk azınlığın kapatılamayacak tarihî eğitim kurumları olan medreselerini de kapatacak, vakıflarına da müdahale edecek bir kararname çıkarmıştır.

24 Haziran 2019 tarihinde yayımlanan Yunan Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi'nin 53. maddesine göre, vakıfların yönetim ve denetimi de tamamen Yunan devletine geçirildi ve **medreselerin kapatılması konusunda Yunanistan Eğitim Bakanlığına yetki tanındı.**

Yunanistan son olarak, 2022-2023 eğitim öğretim yılında **Batı Trakya Türk azınlığına ait dört ilkokulu daha kapatmıştır.**

Türk Vatandaşı Metropolit, Kendisine Tahsis Edilen Yunan Uçağı ile Gidip Türkiye'yi Şikâyet Ediyor

Bizde ise kendini Ekümenik Patrik ilan eden Fener Rum Ortodoks Metropoliti **bir Türk vatandaşı ve Türkiye Cumhuriyeti dinî görevlisi olmasına rağmen Yunan devlet uçakları ile ABD, Fransa gibi birçok ülkeye resmî ziyaretlerde bulunmakta** ve bizim de hiç sesimiz çıkmamaktadır.

2009 yılında ABD'ye ziyarette bulunan Fener Rum Metropoliti Bartholomeos, ABD-CBS kanalına konuk olarak burada da Ekümenik Patriklik iddiasında bulunmuş, ABD kamuoyuna propagandalar yapmış ve ***"Türkiye'de kendimi çarmıha gerilmiş hissediyorum"*** demiştir.

Üstelik Ekim 2021'de ABD'ye ziyaret gerçekleştiren Fener Rum Metropoliti Bartholomeos, Washington'da sözde "resmî temasları" kapsamında ABD Başkanı Biden ve ABD Dışişleri Bakanı Blinken ile görüşmüş ve ***"İstanbul'daki tarihî makamımızda hayatta kalma mücadelesi verirken, Ekümenik Taht'a ve korumaya çalıştığımız onun fikir ve değerlerine verdiği daimi destek için ABD yönetimine minnettarız"*** diyerek Türkiye'yi şikâyet etmiştir.

Ama Türkiye'de kimse bu şahsa; "Siz hangi sıfatla resmî ziyaret ve görüşmelerde bulunuyorsunuz? Hangi cüretle Türkiye'yi şikâyet ediyorsunuz? Tarihî makamınızda nasıl hayatta kalma mücadelesi veriyormuşsunuz? Bir Türk vatandaşı ve bir Türk dinî kurumunun başındaki bir şahıs olarak sana Yunan devleti neden ve hangi beklentiyle uçak tahsis ediyor?" diye sormadı. İnanılır gibi değildir.

Batı Trakya, Türk Azınlık İçin Âdeta Açık Hava Hapishanesine Dönüşmüştür

Yunanistan Batı Trakya Müslüman Türk azınlığı ifadesine âdeta çıldırmaktadır. Bu düşmanlık nedeniyle önce **Batı Trakya**

Türklerinin okullarında "Türk" isminin kullanılmasını yasaklamış, sonra "azınlık" çıkarttırılmış ve kala kala "Yunan Müslümanları" ifadesi kalmıştır.

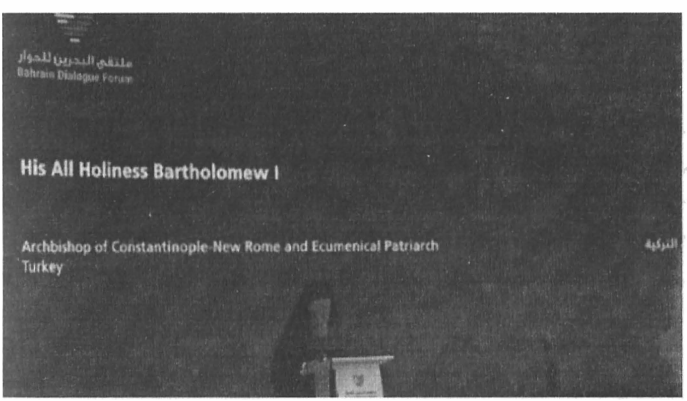
Batı Trakya'da Türk azınlığın yasal sosyal dayanışma örgütlerinin isminde "Türk" ve Türklüğe dair herhangi bir ibarenin yer alması yasaktır.

Batı Trakya'da "Türk'üm" demenin cezası devlet yardımlarının kesilmesi ve hiçbir kamu işinden faydalanamamaktır.

İstanbul'da bulunan Fener Rum Metropolitliği ise Türkiye'ye ait bir dinî kurum olduğu kimliğinden o kadar uzaklaşmıştır ki kendi **resmî internet sitesinin dilini Yunanca olarak ayarlamış ve Türkçeye yer vermemiştir.**

Artık Türkiye Cumhuriyeti Devleti
Bu Cüret ve Rezalete Dur Demelidir!

Son olarak 7 Kasım 2022 tarihinde Bahreyn Diyalog Forumuna katılan Bartholomeos burada da kendisini tıpkı daha önceki tüm toplantı, sempozyum ve forumlarda yaptığı gibi "Ekümenik Patrik" unvanıyla tanıtmış ve Lozan Antlaşması ile Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nı yok saymıştır. Ama bu da yetmemiştir. Bakın Fatih Kaymakamlığına bağlı kilisenin Başpiskoposu Bahreyn de kendini **"Konstantinopolis-Yeni Roma'nın Başpiskoposu ve Ekümenik Patrik"** diye tanıtmış ve arkasına bu sıfatları yazdırmıştır.

Bu, Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı Papaz hakkında **"devletin bölünmez bütünlüğüne karşı faaliyet yürütmekten"** derhâl soruşturma açılıp:

Konstantinopolis neresi?

Yeni Roma Devleti neresi?

Ekümenik kim diye sorulmalı.

Pasaportu iptal edilmeli.

Batı Trakya'da seçilmiş müftüye yapılan muamele mütekabiliyet esasına göre bu papaza da yapılmalıdır.

Bu sıfat ve yakıştırmaları kullanması yasaklanmalıdır!

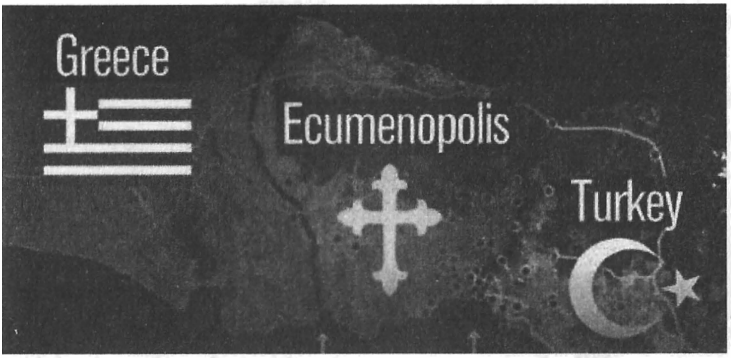
Fener Rum Metropolitliği Asla Ekümenik (Yani Evrensel) Olmamıştır

Şunu da akademik bir kısa bilgi olarak belirtelim:

Doğu Roma Kilisesi tarihin hiçbir zamanı "ekümenik" yani evrensel bir temsilci konumunda olmamıştır.

Doğu Roma Ortodokslarının kilisesi olarak varlığını sürdüren dinî yapı, 1453 yılında Osmanlı tebaası hâline gelen Doğu Roma toplumunun dinî kurumu olarak varlığını sürdürmüş hatta Fatih Sultan Mehmet'in hoşgörüsü ile Rum halkı tarihin hiçbir döneminde yaşamadığı huzur ve din özgürlüğünü elde etmiş ve politik olarak muhatap alınmıştır.

Prof. Dr. Halil İnalcık bu konu hakkında, **"Patrik'in cemaat üzerinde otoritesinin ancak devletin, Padişah'ın beratıyla hukuki bir geçerlilik kazandığı"**nı vurguladıktan sonra şöyle devam etti: **"Fatih Sultan Mehmet tarafından verilen beratla Patrik'in otoritesi, yalnız Osmanlı ülkesindeki kilise ve manastırlar üzerindeydi. Patrikhane tüm Ortodoks dünyasını temsil eden bir makam değildi. Patrik, padişahın bir beratıyla tayin edilmiş bir din adamıydı ve devlet içinde memur durumundaydı. Rum halkı üzerinde idari, siyasi her türlü otorite Sultan'a aitti"** değerlendirmesinde bulunarak tarihte hiçbir zaman ekümeniklik kavramının vücut bulmadığını ortaya koymuştur.

Yunan'ın büyük ülküsü (MEGALİ İDEA) budur!
İstanbul'da Vatikan benzeri EKÜMENİK DEVLET!
EKÜMENOPOLİS!
Uyanalım artık Allah aşkına!

YUNANİSTAN ANTLAŞMALARA UYAR HÂLE GELMEDEN MASAYA OTURULMAMALIDIR

Başından beri Türkiye'nin **"karşılıklı çıkar zemininde"** Mısır, İsrail, Suriye ile ilişkilerin düzeltilmesinin, normalleştirilmesinin ve geliştirilmesinin başta **"Mavi Vatan"ımız** olmak üzere, çok boyutlu faydaları olacağını ifade ettim ve etmeye devam ediyorum. Bu devletlerle el sıkışıp masaya oturulabilir, karşılıklı çıkar ilişkisi ve haklara saygı çerçevesinde diyalog kurulabilir, müzakereler yapılabilir.

Ancak dikkat ettiyseniz aramızda sorun olup da ilişkilerin düzeltilmesi, normalleştirilmesi ve geliştirilmesi için el sıkışılıp, diyalog kurulup, masaya oturularak **konuların müzakere edilebileceği devletler arasında Yunanistan'ı saymadım.**

Zira saydığım bu devletlerin Türkiye'nin egemenliğine, haklarına, topraklarına ve denizlerine karşı somut bir talep ya da gasp girişimleri yoktur.

Üstelik **bu devletlerin Türkiye'nin kuruluşunda etkin temel antlaşma olan Lozan Antlaşması'na da saygısızlıkları ve ihlalleri de yine somut olarak söz konusu değildir.**

Fakat Yunanistan Türkiye'nin:

Egemenliğine ve uluslararası hukukla antlaşmalardan doğan haklarına saygı duymuyor.

Topraklarından, adalarından ve denizlerinden somut taleplerde bulunuyor ve hatta gasp girişimlerinde bulunuyor.

1923 Lozan ve 1947 Paris Antlaşmaları başta olmak üzere neredeyse tüm antlaşma hükümlerini ihlal ediyor.

Türkiye'nin diğer devletlerle yaptığı antlaşmaları (başta Libya ile imzalanan Deniz Yetki Alanları Mutabakat Muhtırası olmak üzere) yok saydırmaya, iptal ettirmeye çalışıyor.

Kıbrıs Türklerini yok sayıyor.

İlgili olsun ya da olmasın her yerde ve her zeminde Türkiye'yi haksızca şikâyet ediyor, suçluyor.

Türkiye'ye yönelik yıkıcı, bölücü her terör örgütüne başta **FETÖ, PKK olmak üzere**, yardımdan öte yataklık yapıyor.

Dolayısıyla **Yunanistan Türkiye açısından Mısır, İsrail ve Suriye'den tamamen farklıdır.** Ancak ne hikmetse Mısır, İsrail ve Suriye ile ilişkilerin normalleşmesi, müzakere masası kurulması gibi mevzular olunca birtakım kimseler ve çevreler tarafından **Yunanistan da oldubittiyle laf arasına sıkıştırılıyor ve masaya oturulması önerilen bu devletler grubuna katılıyor.**

Yunanistan Talepleri, Masada Müzakere Edilecek Konulara Dönüştürülmeye Çalışılıyor

Böylece Yunanistan'ın talepleri de masada görüşülecek birer müzakere konusuna dönüştürülmeye çalışılıyor.

Bir anlamda **Yunanistan taleplerinin karşılanmasına ilişkin görüşmeler yapılması,** Türkiye'nin hak ve çıkarlarını ko-

ruma ve geliştirme çerçevesinde ilerleyen diğer normalleşme ve müzakere faaliyetleriyle benzer gösterilmek isteniyor!

Yunanistan ile müzakere seslendirmelerini art niyetli olarak yapmayanlar da büyük hata yapmaktadır. Yunanistan'ın bir sorun olarak dayattığı konuların esasında Yunanistan'ın talepleri ve antlaşma ihlalleri olduğunun farkına varmaları gerekmektedir.

Yunan talep ve ihlallerini sorun olarak kabul edip **Yunanistan'la masaya oturmak, bu taleplerin ne kadarını karşılayacağımızı ve ihlallerin ise ne kadarına tahammül edebileceğimizi konuşmayı kabul ettiğimiz** anlamına gelir.

Yunanistan'ın Sorun Olarak Gösterdikleri Aslında Yunan Talep ve İhlalleridir

Yunanistan hangi taleplerinin ve ihlallerinin Türkiye tarafından kabulünü istiyor diye sorarsanız, size aşağıdaki örnekleri sayabilirim:

Kara sularını 6 milin üzerine çıkarmasının tarafımızdan kabulünü,

Gayri askerî statüdeki 23 adanın askerîleştirilmesi ve silahlandırılmasının hakkı olduğunun tarafımızdan kabulünü,

Yunanistan kendini Japonya, Filipinler, Endonezya gibi bir takımada olarak kabul ettirmek istemekte ve bunun neticesinde de; Türkiye'nin Adalar Denizi'nde kara suları ötesinde ve Doğu Akdeniz'de ise neredeyse Antalya Körfezi dışında kıta sahanlığı ve münhasır ekonomik bölgesi (MEB) talep etmemesini,

Ana karamıza dayanan sözde Yunan FIR yani Uçuş Malumat Bölgesi'nin Yunan Hava Sahası olarak tanınması ve askerî uçaklarımızın kalkıştan önce uçuş planlarını Yunanistan'a sunmasını,

Kara suları 6 milken Yunan hava sahasının 10 mil olduğunun tarafımızca kabulünü,

Adalar Denizi'nin sözde Yunan iç denizi olduğu ve bu nedenle arama kurtarma sorumluluğunun Türk kara suları dışında Yunanistan'a ait olduğunun kabulünü,

Başta 1923 Lozan ve 1947 Paris Barış Antlaşmaları olmak üzere 152 grup Egemenliği Antlaşmalarla Yunanistan'a Devredilememiş Ada, Adacık ve Kayalık'ın (EGAYDAAK) kendisine ait olduğunu ve egemenliklerinin tartışılmamasını,

Kıbrıs Adası'nın bir Helen yani Yunan adası olduğunun kabulünü,

İstanbul'un "Constantinople" hatta "Yeni Roma'nın Başkenti" olarak adlandırılmasını,

Sadece Türkiye'deki Rum Ortodoks Hristiyan Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarının dinî ihtiyaçlarına yönelik hizmet vermesi gereken Fatih Kaymakamlığına bağlı "Rum Ortodoks Kilisesi"nin evrensel boyutta Lozan Antlaşması'na aykırı olarak **"Ekümenik Patrikhane"** olarak ifade edilmesini, hatta Vatikan gibi **"Ekümenik Patrik Devleti"** olmasını,

Batı Trakya'da **Türk azınlık olmadığını**, sadece Müslüman azınlık olduğunu ve hatta son zamanlarda azınlık da olmadığını Yunan Müslümanlar olduğunun kabul edilmesini,

Batı Trakya'da Türk okullarının kapatılmasını, **Türklerin camilerde Yunanca ibadet etmesini**,

Batı Trakya'da Türk azınlık tarafından seçilmiş müftülerin görev yapmalarının suç olduğunu ve Yunanistan'ın **seçilmiş müftüleri ve talimatlara uymayan imamları hapse atmasının** hukuki olduğunun kabulünü istemektedir.

Yani masaya oturduğumuz an kaybettiğimiz andır!

Yunanistan'ın Tüm İç ve Dış Politikalarının Merkezinde "Megali İdea" Oturmaktadır

Aslında Yunanistan'ın tüm bu yaptıkları on sekizinci yüzyıl sonlarında ortaya çıkardıkları **"Megali İdea"** yani **"Büyük Ülkü"** hedeflerinden kaynaklanmaktadır. Yunanistan asla bu hedeflerden vazgeçmemiştir.

Megali İdea kısaca **Yunanistan'ı Bizans İmparatorluğu'na dönüştürme ideolojisidir.** Bu fikrin ortaya atılışında ortaya konan hedeflerin maddeleri şunlardır:

1. Yunanistan bağımsızlığını ilan edecektir.
2. Batı Trakya ve Selanik Türklerden ne pahasına olursa olsun alınacaktır.
3. On İki Ada dâhil tüm Adalar Denizi (Ege) Adaları Yunanistan'a ait olacaktır.
4. Batı Anadolu Yunanistan'ın olacaktır.
5. Karadeniz'de Pontus Rum Devleti kurulacaktır.
6. Kıbrıs tamamen Rumlara bırakılacak ve Yunanistan'a bağlanacaktır.
7. Son olarak İstanbul Türklerden alınarak Bizans İmparatorluğu yeniden kurulacak ve "Megali İdea" gerçekleşecektir.

Tarihte ve günümüzde yaşananlara baktığımızda Yunanistan'ın ve Yunan devlet yöneticilerinin bu **"Büyük Ülkü"**den asla vazgeçmediklerini ve **tüm iç ve dış politikalarının merkezinde bu "Megali İdea"nın oturduğunu** görmek hiç de zor değildir.

Özetle Yunanistan Türkiye'den taleplerinden, "Megali İdea" hedeflerinden vazgeçmeden, antlaşma hükümlerine uyar hâle gelmeden, insan hakları ihlallerini sonlandırmadan, Türkiye aleyhine konuşmaktan vazgeçmeden hiçbir konunun asla müzakere edilmemesi kanaatindeyim.

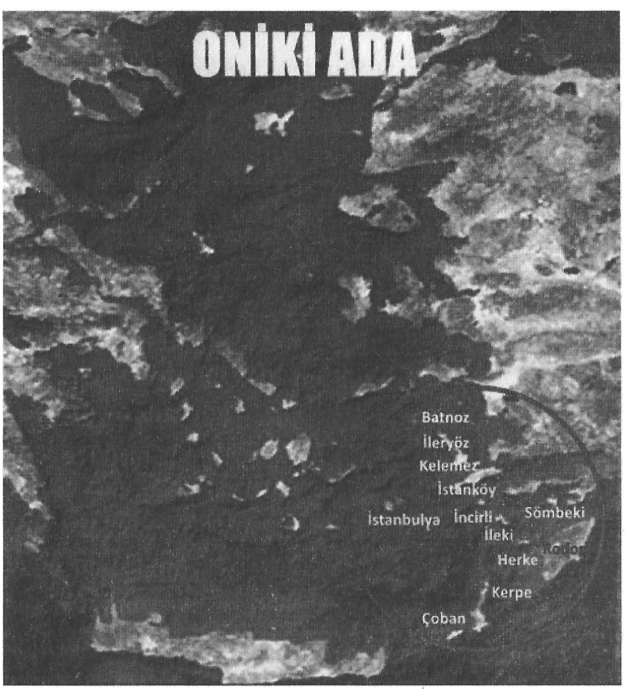
Bu çerçevede Dışişleri Bakanı Sayın Mevlüt Çavuşoğlu'nun Yunanistan'a yönelik, "Ya Yunanistan geri adım atar ve antlaş-

malara uyar ya da biz gereğini yaparız" sözlerini tümüyle destekliyorum.

Bu süreçte Türkiye, Yunan taleplerini tartışmak yerine önce kendi tezlerini ortaya koymalıdır. Onlar nelerdir derseniz; mesela Türkiye, "Adalar Denizi'nde Lozan statüsüne dönülmeli ve kara suları 3 mile indirilmeli, açık deniz alanlarında da hiçbir sınırlandırma yapılmadan her iki devletin ortak kullanımına ve faydalanmasına açık olmalı" tezini ortaya sürmelidir.

MENTEŞE ADALARI VE MEİS'İN 1947'DE YUNANİSTAN'A DEVRİ HUKUKEN GEÇERSİZDİR

Konuya öncelikle Menteşe Adaları (İstanbulya, Rodos, Herke, Kerpe, Kaşot, İleki, İncirli, Kelemez, Leryoz, Batnoz, Lipso, Sömbeki, İstanköy adaları) ve Meis ile Kıbrıs'ın kısa egemenlik tarihçesini anlatarak girmek sanıyorum yerinde olacaktır.

Menteşe Adaları, Meis ve Kıbrıs Elimizden Nasıl Çıktı?

Türk-İtalyan Savaşı 18 Ekim 1912 tarihinde İsviçre'deki Lozan kentinin Ouchy semtinde imzalanan ve **"Ouchy (Uşi) Antlaşması"** ya da **"Birinci Lozan Antlaşması"** olarak bilinen antlaşma ile sona erdi. Buna göre Osmanlı Devleti, Libya'daki askerlerini geri çekecek, bölge özel bir statüye konulacak, karşılığında İtalyanlar da işgal ettikleri On İki Adalar'ı geri verecekti. Ancak İtalyanlar Trablus'taki mahalli güçlerin arasında hâlâ bazı Osmanlı subayları bulunduğu bahanesiyle bu adaları bırakmadı.

Birinci Dünya Savaşı patlak verdi ve On İki Adalar'da İtalyan işgali devam etti.

1922 yılında ise Yunanistan'ın Anadolu'da kesin olarak yenilmesi ve Mudanya Ateşkes Görüşmeleri sırasında İtalya bu adaların kendi toprağı olduğunu ilan etmiştir.

Yani Lozan Barış Konferansı'nın başladığı 20 Kasım 1922'de bu adalar, İtalya'nın kontrolü altındaydı. Diğer yandan Lozan Barış Konferansı'nın görüşmelerine katılan Türk heyetine verilen talimat dizisinin 10. maddesinde **"Adalar Denizi'nde Türkiye'ye yakın olan adaların Türkiye'ye bırakılmasının sağlanması"** bulunmaktaydı.

Lozan Barış Konferansı'nın hem I. hem de II. safhasındaki görüşmelerde Menteşe Adaları ardından Meis Adası ile ilgili Türk Heyeti âdeta diplomatik savaş yapmış ancak uzun pazarlıklar neticesinde ve elimizdeki güç çerçevesinde Lozan Barış Antlaşması'nın 15. maddesine göre; gayri askerî statüde olmak kaydıyla, On İki Ada ve Meis İtalya'ya bırakılmak durumunda kalınmıştır.

On İki Adalar'ın statüsü İkinci Dünya Savaşı'nın sonuna kadar böyle sürmüştür.

II. Dünya Savaşı sonunda savaşın mağlubu İtalya adalardan çekilmiş ve bu adalar **Türkiye'nin tarafı bulunmadığı" 1947 Paris Barış Antlaşması**'nın 14. maddesi ile XIII. eki uyarınca en ileri biçimde askerden arındırılması koşuluyla galiplerin safında yer almış olan Yunanistan'a devredilmiştir.

Kıbrıs'a gelince, "93 Harbi" olarak bilinen 1877-78 Osmanlı-Rus Harbi'nde, 4 Haziran 1878 tarihli Osmanlı-İngiliz Savunma Antlaşması ile Rusya'ya karşı destek sağlaması karşılığında Kıbrıs Adası fiilen (sözde kullanım hakkı) İngilizlere verilmişti. Kıbrıs Adası daha sonra 1914'te İngiltere tarafından ilhak edilmiş, bu ilhak Lozan'da da Sevr'de olduğu gibi tanınmıştı.

Lozan Antlaşması'nın 16. Maddesinin Muazzam Önemi

Bilindiği üzere 10 Ağustos 1920'de imzalanan Sevr Antlaşması hiçbir zaman yürürlüğe girmemiş, ölü doğmuş bir antlaşma olmuştur. Fakat İstanbul Hükûmetinin Osmanlı tarihinin en zayıf anında imza koyduğu **Osmanlı Devleti'ni tasfiye belgesinin** hükümlerini göz önünde bulundurmakta ve Lozan Antlaşması hükümleri ile karşılaştırmakta yarar vardır. **Özelikle Sevr Antlaşması'nın genel feragat içeren 132. maddesi[1] ile Lozan'da bu hükme karşılık gelen 16. maddenin karşılaştırılması Türkiye'nin hak ve menfaatleri açısından son derece önemlidir[2].**

Çünkü başlangıçta Lozan'ın 16. maddesi, Sevr'in 132. maddesinin muadili olarak **"toptan feragat içerecek şekilde"** hazırlanmıştı. Türkiye'nin itirazları sonucu değiştirilen ve Lozan Barış Antlaşması'nın 16. maddesine karşılık gelen ilk taslağında da Sevr benzeri bir feragat hükmü vardı.

---

1 Sevr Antlaşması md. 132'de Türkiye'yi adalar üzerindeki haklarından vazgeçiren genel bir hüküm vardı. Buna göre Türkiye, "... bu muahedename ile tayin olunun hudutları haricinde olup mezkur muahedename ahkâmınca hiçbir daire-i nüfuza dâhil bulunmayan ve Avrupa haricinde bulunan kaffe-i arazi üzerinde veya işbu araziye müteallik iddia edebileceği bilcümle hukuk ve tasarrufatından düvel-i müttefika lehine olarak feragat eylediğini beyan ... , "... işbu hükmün netayicini tanzim etmek üzere başlıca düvel-i müttefikanın ladelicap düvel-i saire ile müttefikan ittihaz ettiği veya edeceği ahkâmı kabul ve tasdik eylemeği taahhüt..." etmekteydi.

Bu hükümde Lozan Barış Antlaşması md. 16'nın aksine Türkiye'nin toprakları üzerindeki egemenlik haklarından lehine feragat ettiği ülkeler belirtilmiştir.

Ayrıca Türkiye, ikinci fıkrada, düvel-i müttefikanın birinci fıkrada ortaya konan hükmün neticesini tanzim etmek için 'ittihaz ettiği ve edeceği ahkâmı kabul ve tasdik' ederek önceden, eğer deyim yerinde ise, açık çek vermiştir. Müttefikler, Haziran 1923'te Lozan Barış Konferansı'nda kapsamlı bir antlaşma tasarısı sunmuşlar ve benzer bir hükmün Lozan Barış Antlaşması'nda da yer almasını önermişlerse de bu, Türkiye tarafından reddedilmiştir.

2 Değerli çalışmalarından dolayı Prof. Dr. Hüseyin Pazarcı, Prof.. Dr. Sertaç Hami BAŞEREN, Av. Ali KURUMAHMUT, Nazım GÜVENÇ'e şükranlarımı sunuyorum.

16. maddenin taslağında; "Türkiye, ... **egemenliklerini devrettiği ülke kesimleri üzerinde ilhak, istiklal veya herhangi bir idare şekli hakkında esas kabul edilen veya edilecek olan bütün kararları kabul ve tasdik eder"** şeklinde bugünkü Türkçe ile ifade edilebilecek hüküm mevcuttu.

Buna göre egemenlik devrine konu olan ülke kesimlerine, bu bağlamda **Kıbrıs, Musul, Kerkük ve Irak'ın kuzeyine ilişkin ileride alınacak kararları Türkiye'nin peşinen tanımış olması** isteniyordu. Bu durumda Türkiye, bu ülke kesimleriyle ilgili olarak hiçbir söz hakkına sahip olamayacaktı.

Bu nedenledir ki Türkiye, 16. maddenin ilk şekline itiraz etmiştir. Bu düzenleme değiştirilip 16. madde nihai şeklini alıncaya kadar Lozan Barış Konferansı'nda çetin tartışmalara yol açmıştır.

Nihayetinde 16. madde şu şekli almıştır: **"Türkiye, işbu Antlaşma'da belirtilen sınırlar dışında bulunan topraklar üzerindeki ya da bu topraklara ilişkin olarak, her türlü haklarıyla sıfatlarından ve egemenliği işbu Antlaşma'da tanınmış adalardan başka bütün öteki adalar üzerindeki her türlü haklarından ve sıfatlarından vazgeçmiş olduğunu bildirir; bu toprakların ve adaların geleceği (kaderi), ilgililerce düzenlenmiştir ya da düzenlenecektir. ..."**

Bu madde hükmünde iki nokta önem arz etmektedir:

1. Türkiye'nin egemenliğini devrettiği ülke kesimleri üzerindeki her türlü haklarından ve sıfatlarından vazgeçtiğini kabul etmesidir.
2. Egemenliğini devrettiği ülke kesimlerinin geleceğinin ilgililerce düzenlenmiş veya düzenlenecek olmasıdır.

16. maddenin sadece lafzına bakılarak birinci nokta çerçevesinde, Türkiye'nin, Lozan'dan sonra egemenlik devrine konu olan ülke kesimleri üzerinde hiçbir hak iddia edemeyeceği ileri sürülebilir. Ancak unutulmamalıdır ki **Türkiye, Lozan'a Sevr Antlaşması'nı ve dolayısıyla toptan feragat içeren 132. maddesini ve onun tekrarı şeklinde Lozan'ın teklif edilen taslak 16. maddesini reddederek** gelmiştir.

Türkiye'nin toptan feragati öngören Sevr'in 132. maddesine uygun şekilde düzenlenen Lozan 16'ya itiraz etmesiyle birlikte Türkiye'nin bu topraklar ve adalar üzerinde devretmediği söz hakkının bunların geleceğine ve kaderlerine ilişkin olduğu ortaya konulmuştur.

Türkiye'nin egemenliğini devrettiği topraklarda vazgeçtiği her türlü hak ve sıfat yalnızca kurulu düzene ilişkindir.

Böylece Türkiye'nin Kıbrıs ve Adalar Denizi (Ege) Adalarında olduğu gibi Musul ve Kerkük'ün geleceğine ilişkin haklarını gasp eden hükmün tasarıdan çıkarılması sağlanmış ve 16. madde bugünkü hâlini almıştır. Yani Türkiye Lozan Barış Antlaşması'nın yürürlüğe girmesinden sonra, 16. maddede sözü edilen ilgililer arasında (Osmanlı Devleti'nin bir nevi halefi olmasının gereği olarak da) **birinci öncelikli ilgili devlet olarak, egemenliğini devrettiği ülke kesimlerinin geleceği konusunda söz hakkına sahip olacağını** saklı tutmuştur.

Lozan'ın 16. Maddesi Kıbrıs'ta Garantör Olmamızın Hukuki Zeminini Sağlamıştır

Sevr'in toptan feragat içeren 132. maddesine karşılık Lozan'ın 16. maddesi Türkiye'ye son derece önemli avantajlar sağlamıştır ve sağlamaktadır. Bunun en önemli örneği Kıbrıs'ta garantör konuma gelmemize hukuki zemin sağlamış olmasıdır.

Hatırlanacağı üzere İkinci Dünya Savaşı hemen sonrasından itibaren Yunanistan'ın sözde referandumlarla (plebisitlerle) **Kıbrıs'ı Yunanistan'a bağlama girişimleri neticesinde günümüzde Kıbrıs sorunu olarak bilinen sorun** ortaya çıkmıştır.

Hâlbuki 4 Haziran 1878 tarihli Osmanlı-İngiliz Savunma Antlaşması ile fiilen İngilizlere verilen Kıbrıs Adası daha sonra 1914'te İngiltere tarafından ilhak edilmiş, bu ilhak Lozan'da da Sevr'de olduğu gibi tanınmıştı.

İşte Kıbrıs sorununun çıkması üzerine **Lozan'ın 16. maddesinin karmaşık bir üslupla kaleme alınmasında aktif rol oynayan ve maddenin lafzı ve ruhuyla ne anlama geldiğini**

iyi bilen İngiltere, Ada'daki şartları ve aleyhinde gelişen olayları değerlendirerek, Türkiye'ye Lozan'ın 16. maddesini hatırlatmıştır.

Aslında Kıbrıs Adası İngiltere'nin elindeyken Türkiye Kıbrıs meselesinde taraf olmaktan o zamana kadar kaçınmıştır. Zira **Ada'da Lozan'da belirlenen statü devam ettikçe, Türkiye'nin her türlü hak ve sıfatından vazgeçmiş olma tavrı hukuksal açıdan doğruydu.** Fakat İngiltere'nin, Ada'nın geleceği için yeni bir düzen arayışı içine girdiğini görünce, sorunla ilgili bir taraf olarak **Lozan Antlaşması'nın 16. maddesi çerçevesinde Kıbrıs sorununa dâhil olmuştur.** Yani Türkiye, **"Lozan'da devrettiği Kıbrıs Adası'nın kaderi yeniden tayin edilecekse, ben de birinci öncelikli devlet olarak masada olurum"** demiştir.

Türkiye başlangıçta Kıbrıs meselesinde taraf olmayı her ne kadar İngiltere'nin siyasal anlamda dürtüklemesiyle yapmış bile olsa, Lozan'ın 16. maddesi çerçevesinde **geleceğe ilişkin saklı tutmuş olduğu söz hakkı gereği** hukuksal olarak zaten hakkını kullanmıştır[3].

Türkiye'nin Kıbrıs'taki garantörlüğünün temeli Lozan Antlaşması'nın 16. maddesidir, kimsenin talebi ve isteği değildir!

Lozan Barış Antlaşması yürürlükte olduğu sürece; Türkiye, antlaşmanın 16. maddesi hükmüne dayanarak, Kıbrıs uyuşmazlığının taraflarından biri kimliğiyle bu uyuşmazlığın çözüm mekanizmaları içinde geçmişte olduğu gibi yer almalıdır.

Lozan'ın 16. Maddesi Çerçevesinde Menteşe Adaları ve Meis'in Durumu

Menteşe Adaları ve Meis konusuna dönecek olursak, bu adaların hukuki durumunu ve Yunanistan'a neden, Kıbrıs'ta olduğu gibi, Türkiye'nin izni olmadan devredilemeyeceği hususu yine Lozan Antlaşması'nın 16. maddesi ile doğrudan bir bağlantı içindedir.

Lozan Antlaşması'nın 16. maddesini Türkiye; Osmanlı İmparatorluğu'nun egemenliğinden çıkan toprakların hak ve sıfat-

3 Nazım Güvenç, Kıbrıs Sorunu Yunanistan ve Türkiye,Çağdaş Politika Yayınları,1984,s.35

larından vazgeçtiğini belirttikten sonra **"...bu toprakların ve adaların geleceği ilgililerce düzenlenmiştir ya da düzenlenecektir"** şekliyle son hâle getirmiştir.

Lozan 16'ya göre Türkiye'nin Osmanlı'nın halefi olarak bu topraklarda bırakmış olduğu her türlü hak ve sıfat, o andaki yani Lozan Antlaşması ile kurulu düzen ve rejim için geçerlidir. Bir başka deyişle Türkiye'nin bu toprakların kaderi ve geleceğine ilişkin söz hakkını bırakmamıştır. Yani Türkiye Cumhuriyeti, Menteşe Adaları, Kıbrıs Adası ve devrettiği diğer topraklar da dâhil olmak üzere buraların geleceği hususundaki söz hakkını Lozan'ın 16. maddesi ile saklı tutmuştur. Böylece Türkiye Cumhuriyeti gelecekte bu topraklar üzerinde yeni düzenleme, egemenlik ve rejim gibi bunların doğrudan kaderlerini tayin eden meselelerde kararına danışılması, onayının alınması gereken bir aktör ve söz sahibi ülke olmuştur.

Görüleceği üzere Türkiye'nin, devredilen toprakların ve adaların Lozan'da tesis edilen mevcut düzenlerinin değiştirilmek istenmesi durumunda, yani gelecekteki kaderleri üzerinde mutlak söz hakkı vardır.

Bu çerçevede durum incelendiğinde; Lozan'da İtalya'ya bırakılan fakat II. Dünya Savaşı'nın ertesinde Türkiye'nin masada olmadığı 1947 Paris Barış Antlaşması ile Yunanistan'a devredilen Menteşe Adaları'nın kaderleri üzerinde de Lozan'dan farklı yeni bir düzenleme yapılmış olduğu görülmektedir.

Ancak yeniden kaderi tayin şeklinde yapılan bu düzenleme hem meselede bir taraf olan hem de Lozan 16 gereği hukuksal açıdan söz hakkı bulunan Türkiye yok sayılarak yapılmıştır.

Lozan Antlaşması'nın 16. maddesi ile bağlayıcı hâle getirdiği topraklardan olan Menteşe Adaları ve Meis tüm bu hukuki olguya rağmen, Türkiye'nin izni alınmadan ve söz hakkı verilmeden İtalya'dan alınıp Yunanistan'a devredilmiştir.

Menteşe Adaları ve Meis, Balkan Savaşları'ndan bu yana Türkiye için sadece siyasi bir sorun değil aynı zamanda jeopolitik ve en önemlisi de hukuksal bir sorun olagelmektedir.

Türkiye her ne kadar Menteşe Adaları'nın 1947'de hukuksuzca Yunanistan'a devredilmesine beklenen siyasal ve askerî

karşı tavrı gösteremediyse de esasında aynı maddeden kaynaklanan hukuki hakkını Kıbrıs meselesinde göstermiştir.

Aynı hukuki olgu elbette Menteşe Adaları ve Meis üzerinde de geçerlidir.

Bu adaların Türkiye yok sayılarak Yunanistan'a devredilmesi sadece jeopolitik ve siyasi açıdan değil, Adalar Denizi'nde temel egemenlik, siyasal ve askerî güç dengesini meydana getiren Lozan Barış Antlaşması'na ve hukuka da aykırıdır.

Bu durumda söz konusu adaların egemenliğinin; ya Osmanlı Devleti'nin halefi olarak ilk sahibi Türkiye'ye geçmesi ya da Lozan'daki gibi İtalyanlarda kalması lazımdır.

Türkiye bu hukuki argümanı ve gerçekliği siyasi, hukuki ve diplomatik yollardan kuvvetlice kullanmalıdır diye düşünüyorum.

Ayrıca Lozan Barış Antlaşması'nın 16. maddesine, antlaşmalar hukuku temelindeki bu bakış açısı ile **Türkiye'nin Musul, Kerkük ve Irak'ın kuzeyine ilişkin uyuşmazlıkların da çözüm mekanizmaları içinde mutlak yer alması** gerekmektedir.

TÜRKİYE BUNU KABUL EDEMEZ!

Son günlerde Yunanistan'ın Girit Adası güneyi ve batısında kara sularını 6 milin üzerine ve hatta 12 mile artıracağı haberleri Yunan medyasında ayyuka çıkmış durumdadır.

Bazılarımız **Yunanistan'ın Girit Adası civarında kara suları artırma** girişimini, "Şimdi bu da nereden çıktı?", "Girit'in güneyi ve batısında Yunanistan'ın kara sularını artırması **bizi ilgilendirmez, etkilemez. Adalar Denizi'nde yapmasın da"** şeklinde yorumlayıp değerlendirenler olabilir. Hâlbuki durum hiç de öyle değildir.

Birincisi, Yunanistan'ın Girit Adası güneyi ve batısında kara sularını 6 milin üzerine, hatta 12 mile artırması, **Yunanistan'ın 2017'de (15 Temmuz 2016 hain darbe girişiminin başarısız olmasının hemen ardından) açıklayıp uygulamaya koyduğu** Adalar Denizi dâhil tüm kıyılarında kara sularını 12 mile çıkarma planının, yani **"salam dilimi politikasının"** ikinci basamağıdır.

İkincisi Yunanistan, bu süreci özellikle 2017 yılından bu yana bir örümcek gibi adım adım örerek, Türkiye'yi âdeta kendi kara sularına hapsedecek Sevilla Üniversitesi haritası ağının temellerini de kara sularını artırma stratejisi üzerinden inşa etmektedir. Yani bu gelişme aniden çıkan bir mesele olmanın ötesindedir. Şöyle anlatayım.

Yunanistan'ın Kara Sularını Artırmadaki Salam Dilimi Politikası

Yunanistan eski Dışişleri Bakanı Nikos Kotzias, 27 Aralık 2017 tarihinde Yunan Devlet televizyonu ERT'de yaptığı açıklamada:

> Yunanistan'ın kara sularının **yavaş yavaş 6 milden 12 mile çıkarılacağını,**
>
> Bunun kendilerine uluslararası antlaşmalarla verilmiş bir hak olduğunu ve bunu Türkiye ile tartışmayacaklarını,
>
> Türkiye tarafından kara suları ile ilgili alınan "Casus Belli" kararının tamamen hukuk dışı olduğunu,
>
> **Kara sularını 12 mile çıkarmaya İyon Denizi'nden başlayacaklarını,**
>
> Kıta sahanlığı sorununun çözümü ve münhasır ekonomik bölgelerin ilanı için kara sularının belirlenmesinin önemli olduğunu,
>
> **"Adalar Denizi'nde kara sularını artırarak kıta sahanlığı ve münhasır ekonomik bölge meselesinde de çözmüş olacaklarını"** ifade etmiştir.

27 Aralık 2017'de Pronews isimli haber sitesinde çıkan **"İsrail Desteği ile Adriyatik ve Girit'te 12 Mil"** konulu haberde de:

"Yunan kara sularının; kısmi olarak gerek İtalya ve Arnavutluk'la paylaşılan deniz bölgelerinde gerekse (daha sonra) Girit güneyinde genişletilmesi meselesinde resmî olarak harekete geçmeden önce, ABD ve İsrail'in mutlak desteğini sağlamak için çalışıldığı,

Kara sularının 12 mile çıkarılması hususundaki Cumhurbaşkanlığı Kararnamelerinin hazır olduğu belirtilmiştir.

Yunanistan Dışişleri Bakanı Nikos Kotzias'ın istifasının ardından **20 Ekim 2018** tarihinde yapılan devir teslim töreninde kara sularını artırma konusuna ilişkin olarak, "Strateji değil, taktik değiştirdik" diyerek açıklamalarda bulunmuştur. Kotzias bakın Yunanistan'ın o günden bugüne yaptıklarını adım adım nasıl önceden açıklamış:

> MEB hususunda ciddi adımların atıldığı,
>
> Arnavutluk ve İtalya ile nihai müzakerelerde ciddi bir aşamada olunduğu,
>
> Mısır'la teknik komite müzakerelerinin 10. turuna gireceğini,
>
> **Ülke egemenliğini On İki Ada'yı aldıktan sonra, yetmiş yıldan beri ilk kez genişletme siyasetini başlattıklarını,**
>
> Kara sularının genişletilmesi üç aşamaya haizdir ve bu aşamaların hepsinin tamamlandığını,
>
> Birinci aşamanın körfezlerin kapatılması,
>
> İkinci aşamanın körfezlerle birlikte her yerde esas hattın oluşturulması,
>
> Üçüncü aşamanın da kara sularının bunların temelinde 6 milden 12 mile genişletilmesi olduğunu,
>
> Bunları yapmış olmalarının İtalya ve Arnavutluk'la MEB belirleme hususunda Yunanistan'a yardımcı olacağını,
>
> Bunların Yunanistan'ın egemenliğini genişletme adımları olduğunu,
>
> İlk etapta Othoni-Diapontia Adalarından Küçük Çuha Adası'na (Antikithira) kadar kara sularının 12 mile genişletilmesine ilişkin Cumhurbaşkanlığı Kararnamelerinin hazır olduğunu,

İkinci Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi'nin Girit'e ilişkin olduğunu, bunun da hazır olduğunu ancak Küçük Çuha Adası (Antikithira) ve Girit'ten Saron Körfezi'ne (Saranikos Kolpos) kadar olan bölgede yeniden ölçüm yapılması gerektiğini,

Daha ham aşamada olan kararnamenin ise Saron Körfezi'nden Pagasit (Pagasitikos Kalpos) Körfezi'ne, Magnisia'ya kadar uzanıp Eğriboz vs. kapsayan bölgeye ilişkin olduğunu,

Türkiye ile kıta sahanlığı müzakerelerinin devamı süresince kara sularının genişletilmemesinin doğru bir siyaset olmadığını, Cumhurbaşkanlığı Kararnamelerinin de bunu gösterdiğini, kara sularının genişletilmesiyle söz konusu bölge içinde gerçekleştirilecek herhangi bir ekonomik faaliyet ya da başka bir faaliyet için artık Yunanistan'dan izin talep edilmesi gerektiğini söylemiştir.

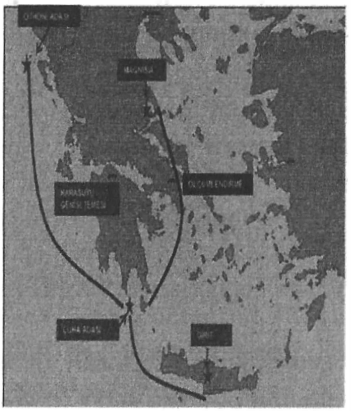
Dönemin Başbakanı Çipras da aynı törende yaptığı konuşmada, **"Ülkenin genişlediği ve kara sularının kademeli bir şekilde genişletilmesinin uygulamakta oldukları ve bundan sonra da uygulayacakları stratejilerin bir parçasını teşkil ettiğini"** belirtmiştir.

Yunanistan'ın Dört Basamaklı Kara Sularını Artırma Stratejisi

Kotzias ve Çipras'ın açıkladığı kara sularını artırma stratejisi dört basamaklıdır:

1. İyon Denizi'nde artırma
2. **Girit güneyi ve batısında artırma**
3. Yunan ana karası kıyılarında artırma
4. Adalar Denizi'nin tümünde artırma

Bu planı görevdeyken yazdığım ve Türk Tarih Kurumu tarafından yayımlanan **"Soru ve Cevaplarla Yunanistan Talepleri"** adlı kitabımda şöyle haritalaştırmıştım.

Harita 3-12
Yunanistan'ın Adriyatik'ten Başlayarak Kanarya Adaları'na Ege ve Akdeniz'e Tedricen Genişletme Politikasını Gösteren Harita

Yunanistan'da SYRİZA Partisi lideri Başbakan Çipras'ın istifası üzerine 8 Temmuz 2019'da Yeni Demokrasi Partisi lideri Miçotakis'in başbakan olduğu hükûmet kurulmuştur. Ancak görülecektir ki; **SYRİZA Hükûmetinin takip ettiği dış politika ve uyguladığı strateji Yeni Demokrasi Partisi ile değişmemiş, aynen uygulanmaya devam etmiştir.** 2018'de istifa eden Dışişleri Bakanı Kotzias'ın açıkladığı adımlar bir bir hayata geçirilmiştir. Şöyle ki, Yunanistan bu stratejiye uygun olarak:

1. 19 Haziran 2020'de İtalya ile Deniz Yetki Alanları Sınırlandırma (MEB) Antlaşması imzaladı.
2. 6 Ağustos'ta Mısır ile MEB Antlaşması imzaladı.
3. 20 Ocak 2021'de İyon Denizi'nde kara sularını 12 mile çıkardı.
4. 22 Kasım 2022'de Mısır ile Arama-Kurtarma Antlaşması imzaladı.
5. Arnavutluk'a MEB Antlaşması imzalaması konusunda baskı yapmaya devam etmektedir.

Sıra "Girit'in Güneyi ve Batısında" Kara Sularını Artırmaya Gelmiştir

Sıra gelmiştir Kotzias'ın açıkladığı dört basamaklı kara sularını artırma stratejisinin ikinci basamağına, yani "Girit'in güneyi ve batısında" kara sularını artırmaya.

23 Aralık 2022 tarihinde birçok Yunan analist ve politika uzmanı, Yunanistan'ın hidrokarbon araştırmaları için **Mart ayından itibaren** Girit'in güneyindeki kara sularını resmî olarak 12

deniz miline kadar uzatmaya hazırlandığını ve **Yunan Hükûmetinin, AB ve ABD'yi bu konuda bilgilendirdiğini yani bir nevi icazet de aldığını** ifade ettiler.

26 Aralık 2022 tarihine geldiğimizde ise Yunan medyasının önde gelen platformlarının tamamı konuyu gündem yapmaya ve Yunanistan'daki mevcut hükûmetin 2023 yazında yapılacak parlamento seçimleri öncesinde, 2017 yılından beri beklenen talep olan Girit'in güneyinde kara sularını 12 mile çıkarma planını Mart ayında pratiğe dökeceğine yönelik haberleri servis etmeye başladılar.

Yunanistan'ın kara suları genişliğinin Adriyatik Denizi, Girit ve müteakiben Adalar da dâhil olmak üzere Adalar Denizi'nde 12 deniz miline çıkarılmasını gündeme getirerek, Adalar Denizi'ni bir Yunan gölüne dönüştürme gayretleri içinde olduğu, bilinen bir gerçektir. Açıklamalarında, Küçük Çuha Adası'na vurgu yapılması ve Girit Adası'ndan bahsedilmesi açık olarak Adalar Denizi'ne yönelik izleyecekleri stratejiyi göstermektedir. Kademeli olarak (uluslararası ilişkiler jargonuyla SALAM DİLİMİ POLİTİKASI) kara sularını artırmaya ve **Türkiye'yi bu konuya alıştırmaya yönelik** klasik diplomatik Yunan oyunları açık bir şekilde görülmektedir.

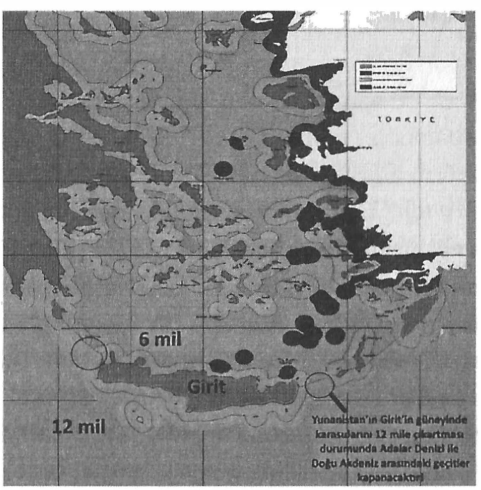
Görüldüğü üzere Yunanistan'da hükûmetler değişmekte ama dış politika ve millî hedefler değişmemektedir. Değişen sadece yöntemlerdir. Bizim açımızdan maalesef alınacak ders çoktur.

Girit Adası Tümüyle Adalar Denizi'ndedir

Gelelim, "Girit'in güneyi ve batısında Yunanistan'ın kara sularını artırması bizi ilgilendirmez, etkilemez, Adalar Denizi'nde yapmasın da" söylemlerinin ne kadar yanlış olduğunu anlatmaya.

Televizyonlarda, Adalar Denizi-Akdeniz ayrımı diye, Rodos, Kerpe, Kaşot, Girit, Küçük Çuha, Büyük Çuha adalarının ortalarından geçerek bu adaların yarısını Adalar Denizi'nde, diğer yarısını Akdeniz'de bırakan hattı gösteren **haritaları gördükçe çılgına dönüyorum. Bu şekildeki haritalar tamamen Yunan tezleridir.**

Bu haritalar referans alınırsa bu adaların Akdeniz'e bakan yüzlerinde kara sularının artırılması Adalar Denizi'nde kara sularının artırılması anlamına gelmeyecek, ama **sadece adaların bu yüzlerinde dahi kara sularının artırılması ile Adalar Denizi-Akdeniz arasındaki geçitlerin Yunan kara suları ile kapatılması sonucunu doğuracaktır.**

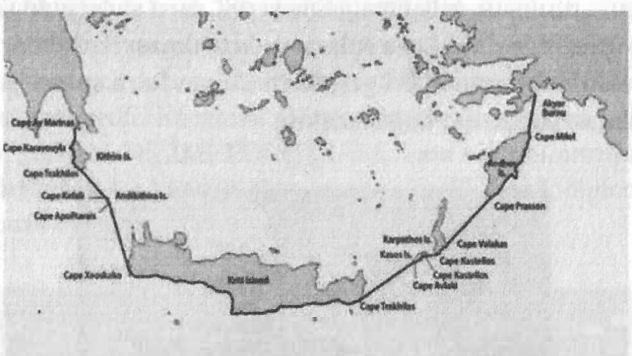

Tüm bu sakıncaları ortadan kaldırmak, Adalar Denizi'ndeki Yunan taleplerinden doğan sorunları Doğu Akdeniz sorunlarından ayırmak için, 3 Aralık 2010 tarihinde Adalar Denizi ve Ak-

deniz ayrımına ilişkin Türkiye'nin tutumu Uluslararası Hidrografi Organizasyonu'na (IHO) deklare edilmiştir.

O dönemin ve bu deklarasyonun bizzat yaşayan birinci dereceden şahidi benim. Zira o dönemde bu konuyla görevli daire olan Deniz Kuvvetleri Strateji ve Antlaşmalar Dairesinin başkanıydım. Bu deklarasyon komuta katı onayı alınarak ve ilgili kurumlarla koordine edilerek usul olduğu üzere resmî internet adresleri yolu ile yapılmıştı.

Bu deklarasyonda Adalar Denizi ve Akdeniz ayrımına ilişkin Türkiye'nin tutumu, **"Büyük Çuha, Küçük Çuha, Girit, Kaşot, Kerpe, Rodos Adalarının Akdeniz'e bakan güney uçlarından geçerek Akyar Burnu'na ulaşacak şekilde çizilmesi gerektiği"** şeklindedir. Haritası da aşağıda olduğu gibidir.

Görüleceği üzere bu ayrım hattı, Adalar Denizi'nin güney adalarının en dışından geçmektedir. Bu şekildeki ayrım hattı sayesinde Yunanistan'ın **"bu adaların bir kısım kıyısı Akdeniz'e bir kısım kıyısı ise Adalar Denizi'ne bakar, ben Akdeniz'e bakan kıyıların kara sularını artırıyorum" diyerek kurnazlık yapması ve geçitleri kapatması önlenmeye çalışılmıştır.** Bu şekildeki ayrım hattı coğrafyaya dayalı hukuki bir olgudur.

Dolayısıyla Girit Adası ve bu hatta yer alan söz konusu tüm adalar Adalar Denizi'nde kalmaktadır ve bu adaların herhangi bir tarafında kara sularını artırmak Adalar Denizi'nde kara sularını artırmak anlamına gelecektir.

Bu adım Türkiye'nin önce Adalar Denizi'ne, ardından kara sularına, sonrasında ise karaya hapsedilmesine gidecek sürecin ilk adımıdır! Üstelik Girit'in güneyinde Egemenliği Antlaşmalarla Yunanistan'a Devredilmemiş Ada, Adacıklar ve Kayalıklar (EGAYDAAK) vardır!

Bu Duruma Sessiz Kalan Tarihî Vebal Altında Kalır!

Dolayısıyla Yunanistan'ın Girit'in güneyinde kara sularını artırmasından bize ne diyen varsa çok büyük bir hata yapmaktadır.

Dün Yunan bakan ve politikacıların açıklamalarıyla deklare edilen bu strateji, son beş yıl içinde tam manasıyla bir Yunan devlet politikasına dönüştürülmüş ve geldiğimiz noktada ise pratiğe dökülmesi an meselesi hâline gelmiş bir konu olarak karşımızda durmaktadır.

Diğer yandan Yunan medyası; "Doğu Akdeniz, Adalar Denizi ve Kıbrıs başta olmak üzere çeşitli konularda artan baskılara maruz kalan **Türkiye'nin Yunanistan'ın kara sularını artırma girişimlerine özellikle sert bir tepki göstermeyeceğini,** dolayısıyla **1995 yılındaki TBMM'nin** "Yunanistan'ın kara sularını 6 milin üzerine çıkarması durumunda hükûmete TSK'nin kullanımı da dâhil yetki verdiğine dair **kararının da etkili olmayacağına"** yönelik göndermelerde bulunmaktadır.

Bugüne kadar yaşanan gelişmeler, son dönemdeki haberler ve yapılan açıklamalarla birlikte incelendiğinde Yunanistan'ın önümüzdeki dönemde Adalar Denizi ve Doğu Akdeniz'deki projelerine AB ve ABD'yi de dâhil ederek Türkiye'ye karşı elini güçlendirmeyi hedeflediği anlaşılmaktadır.

Kara sularının genişletilmesi konusunda aradığı siyasi desteği bulması an meselesi olan Yunanistan'ın, kara sularının genişletilmesine Türkiye tarafından yapılacak bir itirazda ise AB ve ABD'ye güvendiği görülmektedir.

Adalar Denizi'nde Kara Suları Lozan'daki Gibi 3 Mil Olmalıdır

Türkiye'nin Adalar Denizi ve Doğu Akdeniz'deki hak ve menfaatlerinin korunması için, **Yunanistan'ın oldubittilerle**

egemenlik alanlarını genişleterek siyasi emellerini gerçekleştirmeye yönelik girişimlerine asla göz yumulmamalıdır.

Adalar Denizi'nde kara suları genişliği konusunda bizim de ortaya bir tez koymamız gereklidir. Bu tezin de Sayın Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın 2018 yılında Atina ziyareti esnasında Yunan Cumhurbaşkanınca sarf edilen "Lozan Antlaşması'nın, ikili ilişkileri ve sınırları belirlediği, bunun tartışılacak, gözden geçirilecek bir antlaşma olduğuna inanmadıkları" ifadesine atıfla, Lozan Antlaşması statüsüne dönülerek her iki ülke için de Adalar Denizi'nde 3 millik kara suları genişliğinin uygulanması şeklinde olması uygun olacaktır.

Ayrıca Adalar Denizi'ne ilişkin:

> Adalar Denizi'nde yer alan Çuha Adası ve Girit Adası kara sularının genişletilmesinin tarafımızca kabul edilemeyeceğinin kesin bir şekilde ifade edilmesinin, bunun sonuçları olacağının belirtilerek kararlılığımızın vurgulanmasının,
>
> Bu bağlamda, Adalar Denizi'ndeki kara sularının genişlikleriyle ilgili ulusal politikamızda bir değişiklik olmadığının ve 8 Haziran 1995 tarihinde TBMM tarafından alınan kararın geçerli olduğunun tüm vatanperver siyasi partilerce bir kez daha yazılı olarak ilanının çok önemli olduğunu düşünüyorum.

İktidar ve muhalefet ayrımı gözetmeksizin bu kararlı, millî duruşun gösterilmesinin tarihî sorumluluk olduğunu unutmayalım.

Örnek mi istiyorsunuz? Yanı başımızda dün kurulmuş Yunanistan'a ve siyasetçilerine bakın.

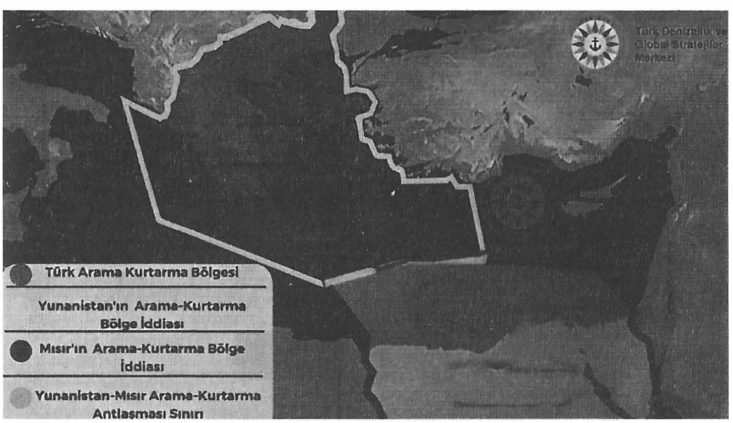
GÜNLÜK HESAPLAR UĞRUNA GERİ KAZANILAMAZ ASIRLIK KAYIPLARA NEDEN OLUNMAMALI

Türkiye'de kamuoyu ve siyasiler iç siyaset konuları içinde boğuluyorken, çevremizde Türkiye Cumhuriyeti ve Türk milletinin geleceğini etkileyecek gelişmeler yaşanıyor. Neler mi?

Yunanistan Gemi Azıya Aldı

Mesela Yunanistan'ın, Adalar Denizi'ndeki gayri askerî statüdeki adaların tamamının askerîleştirildiği yetmezmiş gibi pişkince Girit'teki S-300 Hava Savunma Sistemlerinin ABD menşeili patriotlarla değiştirilmesini ve bu silah sistemlerinin de gayri askerî statüdeki On İki Ada'ya yerleştirilmesi tartışılmaktadır.

22 Kasım 2022'de Yunanistan ve Mısır arasında, Kahire'de, Sevilla Üniversitesi haritasına uygun ve Türkiye'nin arama kurtarma sorumluluk sahasını yok sayan bir "Denizde Arama Kurtarma İş Birliği Antlaşması" imzalandı. Söz konusu "Denizde Arama Kurtarma İş Birliği Muhtırası" kapsamındaki haritalarda, sorumluluk sahamızın bir kısmı Yunanistan'a ait gösteriliyor.

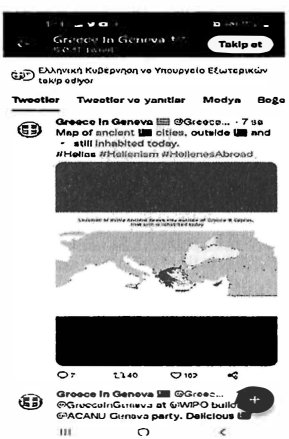
Bu antlaşma bir anlamda Türkiye'nin Doğu Akdeniz'deki deniz yetki alanlarını ihlal ediyor, yok sayıyor. Öyle ki Yunan Savunma Bakanı Nikos Panagiotopoulos, 18 Aralık 2022 tarihinde Yunan Parlamentosuna yaptığı bir konuşmada, ***"Birkaç gün önce Savunma Bakanı olarak mevkidaşım Mısır Dışişleri Bakanı ile Arama Kurtarma Antlaşması imzaladım. Bu antlaşma ne işe yarıyor? Sorumluluk alanlarını sınırlandırıyor, yani deniz bölgelerine ilişkin kendi sınırlandırmalarımız"*** ifadeleriyle Mısır ile Yunanistan arasında yapılan antlaşmayla Türkiye'nin öngördüğü MEB'ini yok sayan Sevilla haritasını hayata

geçirdiklerini söylüyor. Bu durumu da Türkiye'ye karşı "bir eylem yoğunlaşması" olarak tarif ediyor.

Türkiye'nin arama kurtarma sorumluluk sahasını ve öngördüğü MEB'ini ihlal eden bu muhtıra nedeniyle mutlaka Yunanistan ve Mısır nezdinde gerekli tepkiyi vermesinin ve bu ihlalin kabul edilemez olduğuna dair de net bir açıklama yapmasının zaruri olduğunu düşünüyorum.

19 Aralık 2022 tarihinde Yunanistan Savunma Bakan Yardımcısı Nikos Hardalias, gayri askerî statüdeki İleryöz, İstanköy ve Kelemez adaları ile EGAYDAAK (Egemenliği Antlaşmalarla Yunanistan'a Devredilmemiş Ada, Adacık, Kayalık) olan Keçi ve Bulamaç adalarındaki askerî üsleri ziyaret ederek burada Türkiye'ye karşı kurulan taarruz tahkimatı özelinde incelemelerde bulunuyor.

BM'nin Cenevre merkezindeki Yunan misyonunun resmî sitesinde yayımlanan haritasında, Türkiye ve Kıbrıs'taki yerleşim yerleri, tarihî Yunan yerleşim yerleri olarak gösteriliyor!

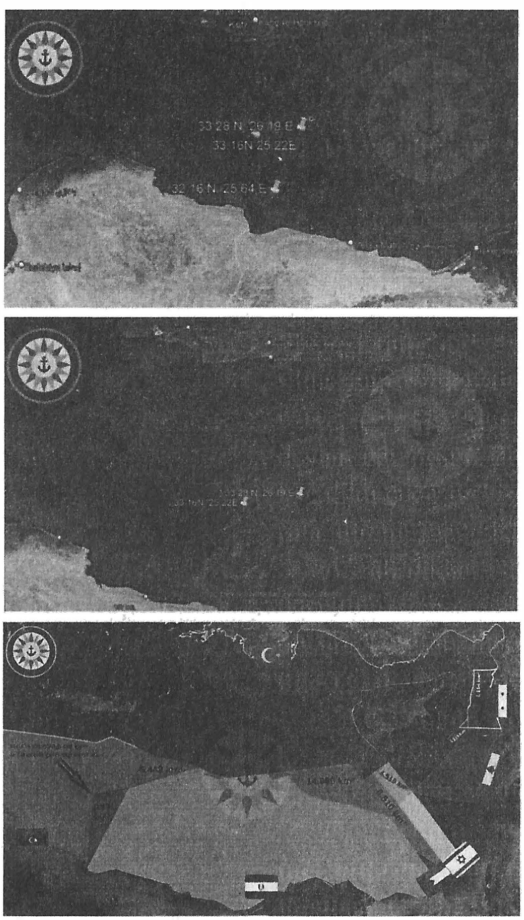

Yunanistan'ın Türkiye'nin Akdeniz'e güneybatı çıkışını engelleyecek ve bazı EGAYDAAK'ı Yunan kara suları içinde bırakacak şekilde Girit'in güneyinde ve batısında kara sularını 6 milin üzerine mart ayında çıkartacağı ve bunun için AB ve ABD'den de onay alındığı söylemleri iyice ayyuka çıkıyor.

Yunanistan'ın Dümen Suyundaki Mısır, Libya'nın ve Türkiye'nin Deniz Yetki Alanlarını Yok Sayıyor

Mısır Cumhurbaşkanı Sisi, 13 Aralık 2022'de ülkenin batısındaki deniz sınırının ve Akdeniz'deki Mısır-Libya MEB'inin sınır hattının belirlenmesine ilişkin bir kararname yayımladı. Bu hat, hesaplarımıza göre, Türkiye-Libya MEB Antlaşması hattı sınırına müdahale etmemektedir.

Ancak Mısır, kuzeydoğu istikametinde olması gereken yan sınır çizgisini kuzeye doğru alarak Libya'nın 6.854 kilometrekarelik deniz alanını işgal etmiştir.

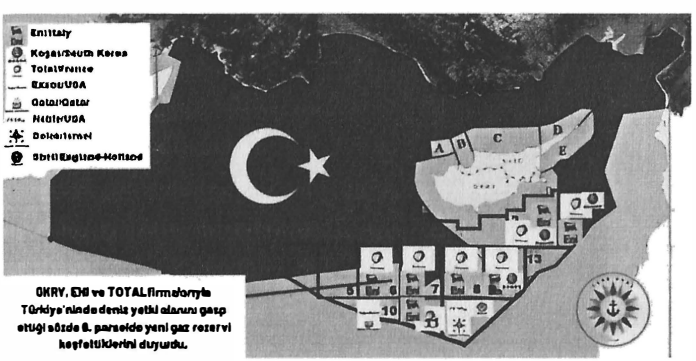
Libya'nın doğusundaki Hafter Hükûmeti üzerinden Libya'da askerî, ekonomik ve politik nüfuz elde etme arayışında olan Mısır, münhasır ekonomik bölgesinin batı sınırını deniz hukuku yan sınır tespit prensiplerini hiçe sayarak, Türkiye ile Libya arasında imzalanan Münhasır Ekonomik Bölge (MEB) Antlaşması'yla belirlenen Libya'nın yaklaşık 6900 kilometrekarelik deniz alanını gasp etmiştir. Tabiri yerindeyse Türkiye-Libya MEB Antlaşması'na kılıç çekmiştir.

Mısır, 17 Şubat 2003'te GKRY ile ardından 6 Ağustos 2020'de Yunanistan ile MEB Antlaşmaları yapmış ve bunların sonucunda da Yunan-Rum hukuksuzluk sarmalı Mısır'ın tüm deniz stratejisine nüfuz etmiştir.

Mısır'ın hem Libya-Türkiye MEB Antlaşması ile belirlenen Libya deniz yetki alanlarını gasp girişimine hem de Türkiye'nin deniz yetki alanlarını yok sayan Yunanistan ile imzaladığı "Denizde Arama Kurtarma İş Birliği Antlaşmasına" tepki verdik mi, bilmiyorum.

Güney Kıbrıs Rum Yönetimi (GKRY) Doğu Akdeniz'de At Oynatıyor

Türkiye, Adalar Denizi ve Girit'in güneyinde Yunanistan tarafından askerî ve jeopolitik sıkıştırmaya alınırken diğer yandan GKRY ise Türkiye ve KKTC'den gasp ettiği sahalarda gaz keşifleri yapmaya ve bu alanlardaki enerji imkânını sadece kendi menfaati için kullanmanın hazırlığını yapıyor.

GKRY, Eni ve TOTAL firmalarıyla Türkiye'nin de deniz yetki alanını gasp ettiği sözde 6. parselde yeni gaz rezervi keşfettiklerini duyurdu.

GKRY, 21 Aralık 2022 tarihinde ENI ve TOTAL firmalarıyla Türkiye'nin de deniz yetki alanını gasp ettiği sözde Türkiye ve KKTC haklarının bulunduğu 6. parselde yeni gaz rezervi keşfettiklerini duyurdu. (Sözde) Zeus-1 ismini verdikleri gaz sahasında 3,5 trilyon fit küp gaz potansiyeli olduğu aktarıldı.

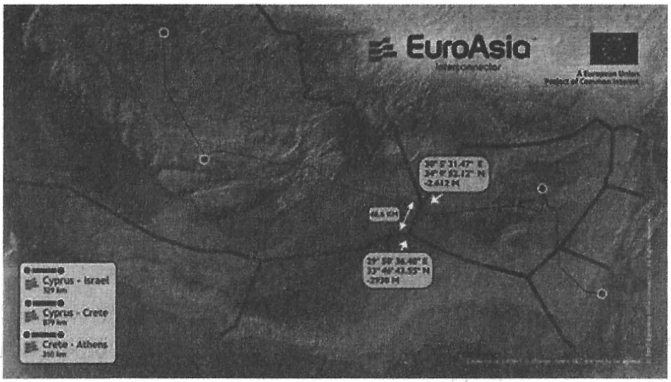
Güzergâh onayı alınmadan Türk Deniz Yetki Alanlarından geçirilmeye kalkılan EuroAsia Interconnector projesinin elektrik kabloları…

Doğu Akdeniz'deki deniz yetki alanımızdan geçecek denizaltı kablolar ile İsrail ve Güney Kıbrıs'ı Avrupa elektrik sistemine bağlayacak EuroAsia Interconnector projesinin 879 kilometrelik Güney Kıbrıs-Girit ayağının döşenmesine 12 Kasım 2022 tarihinde başlandı. 31 Aralık 2022 tarihinde ise İsrail-Kıbrıs Adası-Girit arasındaki elektrik interconnector kablolarının döşenmesi için Norveç'ten Nexans Aurora isimli kablo döşeme gemisi yola çıktı.

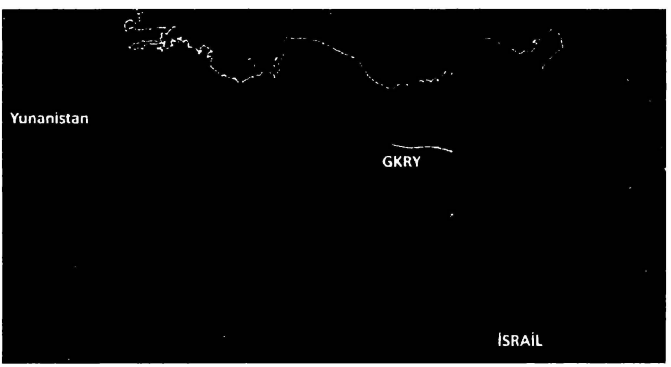

Proje güzergâhının AB amblemli Türkiye'yi Antalya Körfezi'ne hapseden Sevilla Üniversitesi haritasında gösterilmesi ise başlı başına skandaldır.

Hani Türk milletini yatıştırmaya ve uyuşturmaya çalışan fondaşlar, "Sevilla haritası AB'nin kullandığı harita değil" diyorlardı? Haritanın üst köşesindeki AB amblemini dikkatinize sunuyor ve fondaşları Türk milletine havale ediyorum.

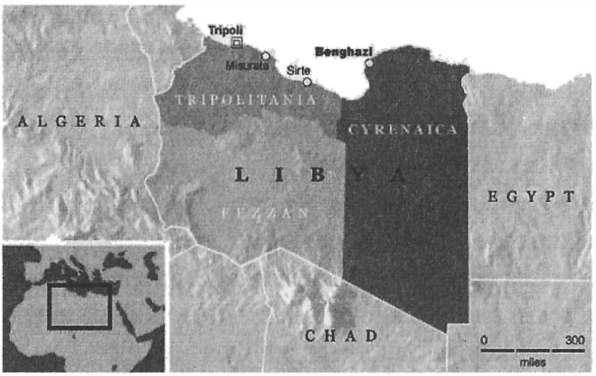

Sevilla Üniversitesi haritasını esas alan bu projede, kabloların deniz yetki alanımızdan geçişine dair bizden ama sadece bizden (zamanında diğerlerinden de izin alarak burası sadece Türkiye'ye ait değildir mesajı da vermişlerdi) güzergâh onayı (BMDHS madde 79 çerçevesinde) izin alındı mı? Tepki verdik mi, merak ediyorum.

Hafter de Yunanistan ve Mısır'ın Güdümünde Libya'yı Bölmenin Arifesinde

Sürekli olarak Libya'daki kaynaklar, Hafter'in doğu ve güney Libya'da özerklik ilan etmeye hazırlandığını iddia etmekte ve sıradaki planının Libya'yı bölme stratejisi üzerinden gelişeceğini belirtmektedirler.

Libya'daki karada çıkan bütün fosil yakıtların doğu bölgesinden elde edildiğini düşündüğümüzde Mısır-Yunanistan destekli Hafter'in plan ve stratejisinin yine enerji kaynakları üzerinde hukuksuzca bir tahakküm kurma odaklı olduğu görülmektedir.

Tüm bunlar olurken HDP heyeti, 19 Aralık 2022'de Hafter'in El-Mustakbel Partisinin Başkanı Dr. Abdulhadi El Huvej ile bir araya geldi. Hafter kontrolündeki Bingazi'de ortak konferansta HDP'nin vekili, "Özellikle deniz antlaşmasını kabul etmiyoruz" demiştir.

HDP'lilerin, "Türkiye ile Libya arasında imzalanan Deniz Yetki Alanları Sınırlandırma Antlaşması'nı, yani Münhasır Ekonomik Bölge (MEB) Sınırlarının Belirlenmesi Antlaşması'nı reddettiklerini" söylemesine yani Türkiye'nin sınırlarını reddetmelerine yönelik olarak hâlâ yetkili makamlardan sert bir tepki gösterildiğini ve işlem yapıldığını duymadım.

Türkiye'nin NATO'dan Çıkarılması Gerektiği Söylemleri

Uzun zaman önce dikkat çektiğim Türkiye'nin NATO'dan çıkarılma senaryosu artık açıkça dillendirilmeye başladı ve meşhur muhafazakâr Amerikan dergisi National Review'de 21 Aralık 2022 tarihinde yayımlanan "Türkiye gerçekten ABD'nin müttefiki mi?" başlıklı makalede, Türkiye'nin NATO'dan çıkarılması talep edildi. Hatta ABD Başkanı Biden'ın Ulusal Güvenlik Danışmanı

John Bolton 4 Ocak 2023 tarihinde "Türkiye'nin Rusya ile iş birliği nedeniyle NATO üyeliğinden çıkarılabileceğini" söyledi.

Suriye ile Görüşmeler Başladı da Türkiye Ne Elde Edecek?

Rusya aracılığı ile Suriye ile resmî temaslar başladı. Türkiye'nin bunca fedakârlık, masraf, emek, katlandığı zorluklar, yaptığı harekâtlar soncunda ne elde edeceği, Suriyeli Türklerin can, mal ve siyasi varlıklarının ne şekilde garanti altına alınacağı ve nasıl bir anlaşma olacağı merak ediliyor.

Zengezur Koridoru Hâlâ Açılmadı, İran Ortalığı Karıştırıyor

Zengezur koridoru hâlâ açılmadı. İran'ın Ermenistan'a desteği, Azerbaycan'a ise düşmanca tutumu artmaktadır.

Yunanistan ve GKRY, Pakistan'ın Türkiye'ye kardeşçe desteğini cezalandırmak için Hindistan ile yakınlaşmakta, Pakistan aleyhine siyasi kampanyalar yapmaktadır. Asıl hedefleri elbette Türkiye'yi yalnızlaştırmaktır.

Diyeceğim odur ki, gelecek nesilleri ve devletin geleceğini ilgilendiren gelişmeleri iç siyaset tartışmalarıyla ıskalamayalım: Iskalamaktan endişeliyim!

YUNANİSTAN İLE TOKALAŞAN PARMAKLARINI DEĞİL, KOLUNU KONTROL ETSİN!

Tarih boyunca Yunanlar, hep kapasitelerinin üstünde uzun vadeli büyüme ve genişleme hedefleri olmuş ve hedeflerine erişmek için de kapasite açığını büyük dış güçlerle tamamlamış, böylelikle hedeflerini birer birer elde etmiş, elde etmeye de devam etmektedir.

Özellikle büyük devletler, bu hedefler Türklerden bir toprak koparılmasını içerdiğinde Yunanistan'ın kapasite açığını tartışmasız tamamlamışlardır.

Günümüzde de Yunanistan'ın hukuk ve antlaşma tanımaz tavırları, şımarıkları ve Türkiye'ye meydan okumaları geçmişten gelen bu büyük güç desteği alışkanlığından kaynaklanmaktadır.

Megali İdea'yı Bilmeden Yunanlarla Geçmişte, Günümüzde Yaşananları ve Gelecekte Yaşanacakları Anlamak Mümkün Değildir

Günümüzde yaşananlara ilişkin büyük resmi görmek için, Yunanistan'ın tarihî büyüme hedeflerini ve bu hedefleri nasıl elde etmiş / elde etmeye çalışmakta olduğunu maddeler hâlinde özetlemek istiyorum.

Bu hedeflerin temelinde Yunanların asırlardır kutsal hedefler manzumesi saydığı "Megali İdea"sı yatar. Megali İdea'yı bilmeden Yunanlarla geçmişte, günümüzde yaşananlar ve gelecekte yaşanacakları anlamak mümkün değildir. **"Megali İdea"yı göz ardı ederek ve hatta merkeze almadan Türkler ve Yunanlar, Türkiye ve Yunanistan arasında yaşananları analiz etmek, politika oluşturmak mümkün değildir.** Aksi büyük hata olur.

Peki, "Megali İdea" nedir?

Türkçede "Büyük Ülkü" anlamına gelen **"Megali İdea", Yunanların büyük bir imparatorluk kurma fikrinin adıdır.**

Megali İdea doğrultusunda en fazla çalışan ve ilk Megali İdea haritasını yayımlayan kişi, Yunan tarihinin ünlü şairi ve ulusal kahramanı Rigas Ferreros'tur (1757-1798). Ferreros, 1791 yılında Bükreş'te bulunduğu sırada ilk haritayı çizmiş ve daha sonra 1796 yılında bu haritayı Viyana'da bastırarak Yunanca konuşulan tüm topraklarda dağıttırmıştır.

Bu haritada **Yunanistan'a dâhil edilmesi hedeflenen bölgeler, Yedi Ada (İyon Denizi Adaları), Teselya, Epir, Makedonya, Trakya ve Batı Anadolu'nun bir bölümü, Girit başta olmak üzere tüm Adalar Denizi (Ege) Adaları ve Meis, Kıbrıs ve Pontus (Pontos) olarak tabir ettikleri Doğu Karadeniz bölgesidir.**

Megali İdea kısaca Yunanistan'ın Büyük Yunan İmparatorluğunu, sözde Bizans'ı kurma ideolojisidir. **Megali İdea'nın hedeflerine ulaşma stratejisi ise tarih araştırmalarına göre şu şekildedir:**

1. Yunanistan bağımsızlığını ilan edecektir.
2. Batı Trakya ve Selanik, Türklerden ne pahasına olursa olsun alınacaktır.
3. Girit başta olmak üzere Adalar Denizi (Ege) Adaları (ve Meis) alınacak, Adalar Denizi bir Yunan Gölü olacaktır.
4. Batı Anadolu Yunanistan'ın olacaktır.
5. Pontus Rum Devleti kurulacaktır.
6. Kıbrıs Yunanistan'a bağlanacaktır.
7. Son olarak İstanbul Türklerden alınarak Büyük Yunan (sözde Bizans) İmparatorluğu kurulacak ve "Megali İdea" gerçekleşecektir.

Yunanistan Savaşmadan ve Savaşta Yenilse Dahi Bu Hedeflerine Büyük Güçlerin Desteği ile Ulaşmaya Devam Etmektedir

Yunanistan, 1821 yılından itibaren Megali İdea hedefi doğrultusunda savaşmadan hatta savaşta yenilse dahi topraklarını altı defa büyütmüştür. Nasıl mı?

> 1821 yılında Rusya, İngiltere ve Fransa'nın desteği ile Osmanlı'ya karşı başlattığı sözde isyan, özde Türklere ve Müslümanlara Mora'da yaptığı soykırımlar neticesinde 24 Nisan 1830 yılında Yunanistan bağımsızlık ilan etmiş, **büyük güçlerin baskısıyla Eğriboz, Kuzey Sporat ve Kiklad Adaları Yunanistan'a verilmiştir.**

Britanya 1815'ten beri denetimi altında bulundurduğu **İyon Denizi Adaları olan Yedi Ada'yı 1864'te Yunanistan'a bağışlamıştır.**

1877-78 Osmanlı-Rus Savaşı sonrası imzalanan Berlin Antlaşması (1878) ve İstanbul Antlaşması'yla (1881) -kendisi savaşan olmamasına rağmen- **Teselya'nın çok büyük bir bölümü Yunanistan'a verilmiştir.**

1897 Osmanlı-Rus Savaşı: Sahada Türk Zaferi, Masada Yunan Zaferi

Yunanistan'ın Osmanlı idaresindeki Yanya ve Girit Rumlarını isyana kışkırtmaya devam etmesi üzerine çıkan ve Osmanlı Ordusunun kesin zaferiyle sonuçlanan 1897 Osmanlı-Yunan Savaşı (diğer adıyla Otuz Gün Savaşı, 17 Nisan-19 Mayıs 1897) neticesinde:

Rusya'nın baskısıyla İstanbul Antlaşması imzalanmış,

Osmanlılar sanki savaşta yenilmiş gibi savaş sırasında ele geçirdiği Teselya'yı boşaltmış,

İngiltere, Fransa, Rusya ve İtalya'nın baskısıyla Girit'in muhtariyeti (özerkliği) ilan edilerek adadaki Türk hâkimiyeti fiilen sona erdirilmiştir.

Balkan Savaşları Neticesinde Yunanistan Toprakları İki Katına Çıkmıştır

Venizelos politikalarıyla 1912-14 Balkan Savaşları'nda Yunanistan'ın yüzölçümü ve nüfusunu iki katına çıkarılmıştır. Bu çerçevede Yanya, Selanik ve Kavala'nın da içinde bulunduğu bölgeler Yunanistan'a dâhil edilmiştir. Girit, 14 Kasım 1913 tarihli Atina Antlaşması ile Yunanistan'a bağlanmıştır.

Balkan Savaşları'nda Osmanlı Devleti'nin karada yaşadığı yenilgileri denizde de yaşaması neticesinde **ku-**

zey ve orta Adalar Denizi (Ege) Adaları Yunanistan'ın eline geçmiştir. Balkan Savaşları neticesinde Yunanistan tarafından işgal edilen adaların, 13 Şubat 1914 yılında Altı Büyük Devlet Kararı ile Yunanistan'a devredilmesine karar verilmiştir.

(1912 tarihli London News isimli İngiliz Gazetesinde yayımlanan ve Balkan Savaşlarını tasvir eden ibretlik bir illüstrasyonda; "Yunanlının tuttuğu bir Osmanlı askerinin alnına Bulgar asker haç çiziyor.)

Patris gazetesinde yer alan, Yunanistan'ın Balkan Savaşları'nda büyüdüğüne işaret eden illüstrasyon. İllüstrasyonda Bizans kartalı kanatlarını açmış bir şekilde resmedilmiştir. (Kaynak: Patris, 1 Ocak 1913, s. 1)

Megali İdea kapsamında büyük güçleri arkasına alan Venizelos'un direktifiyle 1919 yılında başlayan **Yunanistan'ın Batı Anadolu işgal girişimi, 1922 yılında Türk Kurtuluş Savaşı'nın Yunan yenilgisiyle sonuçlanmasıyla büyük bir darbe yemiştir.**

Yunanistan'ın Adalar Denizi'ni (Ege) Yunan Gölüne ve Kıbrıs'ı Yunan Toprağına Dönüştürme Adımları

Yunanistan, Adalar Denizi'ni Yunan gölüne dönüştürme hedefinde bir adım olarak, 1931 yılında Adalar De-

nizi'nde hava sahasını 10 mile, 1936 yılında da kara sularını 3 milden 6 mile çıkarmıştır.

1947 Paris Barış Antlaşması ile Menteşe Adaları (On İki Ada) ve Meis, büyük güçlerce (İngiltere, Fransa ve Rusya başta olmak üzere) İtalya'dan alınıp Yunanistan'a devredilmiştir.

Megali İdea'nın 1821'den itibaren süren Kıbrıs ayağına binaen 1928'de Venizelos ile ayyuka çıkan adayı ilhak girişimleri, 1964'ten itibaren Türklere yapılan soykırıma dönüşmüştür. Yunanistan'ın Türklere soykırım yaparak toprakları işgal ve ilhak etme girişimi bu kez Kıbrıs'ta işgal ve ardından ilhak girişimine dönmüş ve Türkiye, 1974 yılında adaya barış harekâtı düzenleyerek bunu engellemiştir. Böylece Megali İdea'nın Kıbrıs ayağını durdurmuştur. Yunanistan ise hâlâ bu idealinden vazgeçmiş değildir.

Yunanistan Megali İdea Hedeflerinin Yarısından Fazlasını Elde Etmiştir, Sıra Diğerlerindedir

Tüm bu anlattıklarımızdan sonra başa dönüp Yunanistan'ın Megali İdea hedeflerinden hangilerini elde ettiğini görelim ve böylelikle Yunanistan'ın hangi hedeflere ulaşma çabasında olduğunu anlayalım:

1. Yunanistan bağımsızlığını ilan edecektir (1830'da ulaşmıştır).
2. Teselya, Epir, Makedonya, Trakya ve Selanik Türklerden ne pahasına olursa olsun alınacaktır (1830-1923 arasında Doğu Trakya hariç ulaşmıştır).
3. Girit başta olmak üzere Adalar Denizi (Ege) Adaları (ve Meis) alınacak, **Adalar Denizi bir Yunan gölü olacaktır** (1912-1947 arasında adalara sahip olma hedefinin hemen hemen hepsine ulaşmış, kara sularını 12 mile artırdığında Yunan gölü hedefine de ulaşmış olacaktır).

4. Batı Anadolu Yunanistan'ın olacaktır (1919-1922 arasında denemiş ama hüsranla sonuçlanmış).
5. Pontus Rum Devleti kurulacaktır (Bugünlerde yoğunlaşan Yunan ve Ortodoks propaganda faaliyetleri bu hedef doğrultusunda ilerlenildiğini göstermektedir).
6. Kıbrıs Yunanistan'a bağlanacaktır (Bu hedefin ilk basamağı olan Kıbrıs Adası'nın Türklerden alınması, 1878 yılında Ada'nın İngiliz fiilî hâkimiyetine geçişiyle başarılmıştır. İkinci basmağı, Ada'nın İngiliz hâkimiyetinden çıkarılması ise 1960'ta başarılmıştır. Şimdi sıra önce Rum yönetiminde bir Kıbrıs ve sonrasında ilhaktır).
7. Son olarak **İstanbul, Türklerden alınarak Büyük Yunan (sözde Bizans) İmparatorluğu kurulacak ve "Megali İdea" gerçekleşecektir** (İstanbul'u "Ekümenik Patriklik Devleti" şeklinde gösteren haritaların Yunan medyasında yayımlanması ve İstanbul'a Yunan devlet yetkililerinin istisnasız "Konstantinopolis" demeleri bu hedef doğrultusunda hareket edildiğinin açık delilidir).

Yani Yunanistan Megali İdea hedeflerinden neredeyse yarıdan fazlasına tekabül eden önemli kısmını, büyük güçleri arkasına alarak gerçekleştirmiş ve diğerlerini de yine büyük güçleri arkasına alarak gerçekleştirmeye, politikalarını kararlı bir şekilde yürütmeye iki yüzyıldır devam etmektedir.

"Megali İdea" gerçeğini görmez, bu bir safsatadır, abartıdır, saçmalıktır diyerek küçümsersek tarihte koskoca Osmanlı Devleti'nin başına gelenlerden hiç ders almamışız demektir.

Yunan Başbakanı Miçotakis Kıbrıs Adası'nı Yunanistan'a Bağlama Hedefinden Vazgeçmediklerini İfade Etmiştir

Dikkat edin Yunan Başbakanı Miçotakis daha birkaç ay önce ABD'yi ziyaretinde hem ABD Başkanı Biden hem de ABD Temsilciler Meclisinde yaptığı konuşmada **1974'ü işaret ederek "Kıbrıs Helenizm'i kırk sekiz yıldır acı çekiyor"** demiştir. **"Kıbrıs Helenizm'i" ne demektir? Kıbrıs'ın Yunanlaşması, Yunanlığı!** Megali İdea hedefine sıkı sıkıya sarılmışlık ve inanmışlığın bundan daha büyük itirafı olur mu?

Megali İdea hedefi doğrultusunda Yunanistan'ın Kıbrıs'ı Yunanlaştırması ve ilhak etme amacını görmezden gelerek, bu durumu hâlâ "Kıbrıs sorunu" olarak tanımlayan içimizdekileri kınıyorum!

Yunanistan'ın tarih boyu olduğu üzere büyük güçleri bugün de arkasına alarak:

Kara sularını artırma girişimleri,

Adaları silahlandırması

Sevilla Üniversitesi haritası ve uygulama talepleri

İstanbul'a "Konstantinapol" demeleri,

İstanbul'u "Ekümenik Patrik Devleti", Trakya'yı Yunan Devleti olarak gösteren haritalar yayımlamaları,

Doğu Karadeniz'i Pontus olarak ifade edip bölgede Yunan ve Ortodoks propagandaları yapmaları,

Batı Trakya'yı Türksüzleştirmek için Türk azınlığa yapılan zulüm ve baskılar başta olmak üzere yaptığı tüm uygulamalar ve izlediği politikalar hep Megali İdea hedeflerine ulaşmak içindir.

Koca Osmanlı Devleti'nin Nasıl Yıkıldığından Ders Almazsak…

Bunları görmezden gelirsek ya da küçümsersek Osmanlı Devleti'nin başına gelenlerden, tarihten hiç ders almamışız demektir.

Sözün özü şudur:

"Yunanistan'a karşı tavizsiz bir politika izlemek şarttır. Yunanistan ile tokalaşan parmaklarını değil, kolunu kontrol etsin!"

Türkiye'nin artık verecek ne bir karış vatan toprağı ne de bir damla vatan suyu vardır!

Allah Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni ve Türk milletini sonsuza dek korusun!

TRT'DE ELENİ ŞARKISI ÇALINSIN, TELEVİZYONLARIMIZDA SİRTAKİ YAPILSIN, SORUNLAR ÇÖZÜLSÜN...

Devletlerin deprem felaketine uğrayan bir ülkeye arama-kurtarma dâhil çeşitli yardım desteği vermesi uluslararası ilişkilerde "insani yardım" olarak tanımlanır.

Deprem felaketine uğrayan bir devletin zor durumundan istifade etmeye çalışmak, yaptığı yardımlar karşısında siyasi ödün koparmaya ya da iddia ve tezlerini dayatmaya kalkışmak iyi niyetle bağdaşmaz.

Şubat ayında yaşadığımız büyük deprem felaketlerinden hemen sonra **Türkiye'ye yardım teklifinde bulunan ülke sayısı 102 olup 88'inden** arama-kurtarma ekipleri gelmiş ve **sahada bize yardım etmişler, arama-kurtarma ve sahra hastanesi gibi birçok konuda destek olmuşlardır. Şu anda bir kısmı hâlâ afet bölgesinde çalışmalarına devam etmektedir.**

Durum böyle olduğu hâlde, medyada diğerlerine mesela **Azerbaycan, Kırgızistan, Kazakistan, Özbekistan, Türkmenistan, Pakistan, Katar, Sudan, Afganistan, Çin, Rusya** gibi devletlerin yaptığı yardımlara nazaran çok küçük ölçekte

kalan Yunanistan'dan ve Ermenistan'dan gelen ekipler ve yardımlar ön plana çıkarılmış ve Yunanistan ile Ermenistan'ın **"barıştan yana tavır koydukları"** iddia ve ifade edilmiştir.

Hâlbuki dediğimiz gibi bu sadece **"uluslararası insani yardım"** kapsamında yapılan yardımdır.

Bu iki devletin Türkiye ile barıştan kasıtlarının; taleplerinin, iddialarının ve tezlerinin Türkiye tarafından karşılanması olduğu unutulmuştur.

İsveç'in Türkiye'ye yardım için **"bağışçılar konferansı"** teklifinde, yine sadece insani niyetlerden ziyade NATO üyeliği için Türkiye'nin koyduğu haklı engeli aşma düşüncesinin ağır bastığını düşünmemek mümkün değildir.

Yani **"sapla samanı", "elma ile armudu", "romantik hayallerle gerçekleri"** karıştırma huyunu bir türlü bırakamıyoruz.

Tüm bu görüşler ya da benzerleri **emekli Büyükelçi Tugay Uluçevik** tarafından da yazılmış, söylenmiştir.

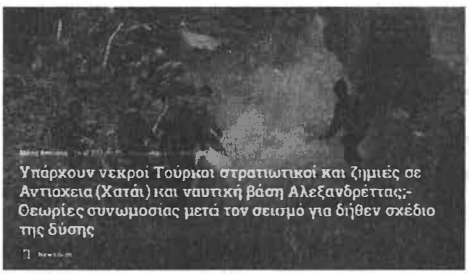
> Yunan devlet televizyonunun 7 Şubat 2023 sabahı yayınını Türkçe bir türkü ile açması,
>
> Yunan çocukların depreme destek için resim sergisi düzenlemesi,
>
> Yunan Dışişleri Bakanı'nın Türkiye'ye gelmesiyle Yunanistan'ın hukuku ve haklarımızı çiğneyen uygulamaları, hukuksuz, haksız ve hadsiz talepleri olduğu, gerginliği tırmandıranın kendisinin olduğu unutturulmaya çalışılmaktadır.

Hatta bu iş o kadar ileriye gidiyor ki, **"aslında Yunanistan barışçıymış da, Türkiye gerginliği artıran tarafmış"** gibi bir hava oluşturuluyor ama durum hiç de öyle değildir. Reel politik (gerçek siyasi) durumun daha iyi anlaşılması için Yunan devletinin, yetkililerinin, akademisyenlerinin **6 Şubat'ta meydana gelen deprem sonrası durumu fırsata çevirmeye çalışan söylemlerini kronolojik olarak** kısaca özetleyeyim.

Yunanistan'ın Depremi Fırsat Görmesi

6 Şubat 2023:

Depremin ardından Yunan medyasının sorduğu ilk soru ve attığı ilk manşet şu oldu: ***"Türk donanmasının Doğu Akdeniz'de faaliyet gösterdiği İskenderun'daki deniz üssü de hasar aldı mı?"***

Bununla da yetinmeyen Yunan medyası ***"Türk Hava Kuvvetleri tarafından insansız hava araçları için yer kontrol istasyonları konuşlandırmak ve Suriye'deki Türk işgal kuvvetlerinin nakliye uçakları için ikmal üssü olarak kullanılan Hatay Havalimanı'ndaki uçak pisti büyük zarar gördü"*** şeklinde sevinç naraları attı.

7 Şubat 2023:

7 Şubat 2023 tarihinde Yunanistan Oşinografi Dairesi hemen bir NAVTEX yayımladı, bu NAVTEX'e göre; Yunanistan, **gayri askerî statüdeki Sakız ve Kerpe Adası açıklarında 09.02.2023 tarihine kadar askerî tatbikat yapacaktı ve öyle de oldu.**

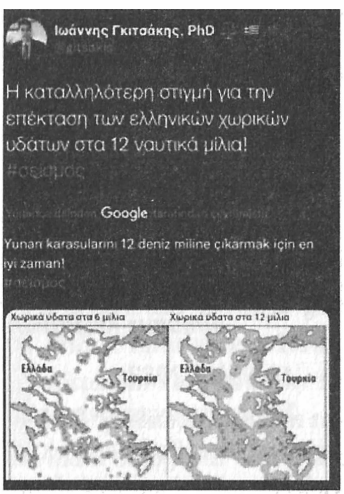

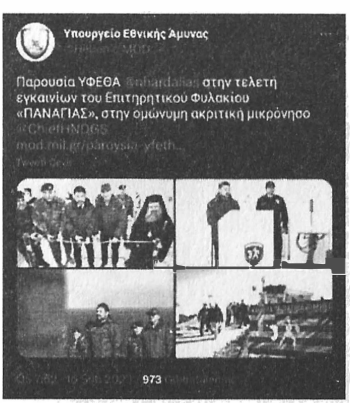
8 Şubat 2023:

Yunan hesapları Hatay Havaalanı'ndaki hasarın resimlerini; ***"TSK'nin İHA istasyonu ve Suriye'deki işgal (!) bölgeleri için ikmal üssü olarak kullanılan Hatay Havalimanı'ndaki pist"*** ifadeleriyle paylaştı!

9 Şubat 2023:

Yunan Yargıtay Üyesi İdare Hukuku Profesörü Gitsakis, ***"Yunan kara sularını 12 deniz miline çıkarmak için en iyi zaman"*** şeklinde bir tweet attı (Tweet TÜRK DEGS tarafından Türk Kamuoyuna ulaştırılınca Yunanistan lehine algı operasyonları yürüten FETÖ hızla tweet sildirdi).

16 Şubat 2023:

Yunan MSB Yardımcısı Lozan Antlaşması'nın 12. maddesine göre egemenliği Türkiye Cumhuriyeti'ne ait ve İzmir ilimize bağlı olması gereken **Paşa Adası'nda hapishane açılışı yaptı.**

16 Şubat 2023:

Yunanistan Dışişleri Bakanlığının web sitesinde verilen bilgiye göre, **Dışişleri Bakan Vekili 16 Şubat 2023'te yaptığı konuşmada** Türkiye'de meydana gelen yıkıcı depremlerin ardından Yunan-Türk ilişkilerinin iyileşmesi konusunda **"temkinli bir iyimserlik"** sergilemiş ve şunları söylemiş:

> "Bize kendimizi çok daha güvende hissettiren uluslararası ittifaklar kurma ve savunma yeteneklerimizi güçlendirme stratejimizi değiştirmemeliyiz."
>
> ***"İlişkilerimizin uluslararası hukuk ve BM Deniz Hukuku Sözleşmesi'ne uygun cereyan etmesini ve Türkiye'nin tahrikkâr siyasetinin son bulmasını istiyoruz."***
>
> "Türkiye Dışişleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu'nun 'Yunanistan-Türkiye ilişkilerindeki yeni bir sayfaya' dair açıklamasını memnuniyetle karşılıyoruz. Türkiye'nin buna ne anlam yüklediğini bekleyip göreceğiz. Gerginliği azaltma mekanizmalarından yanayız ***ama egemenlik (haklarımız) üzerinde bir diyalog içinde olmamız kesinlikle söz konusu değildir."***

19 Şubat 2023:

Yunan medyası depremin TSK'yi güçsüz kılacağını umduklarını açıkça ifade ederek; ***"Türk Donanması yıkıcı depreme rağmen silahlanmaya devam ediyor!"*** ifadelerinde bulunarak Türk Silahlı Kuvvetlerinin millî savunma imkânlarıyla donatılmasını içeren bir haber yayımladı.

19 Şubat 2023:

Yunanistan'dan Hatay'daki arama kurtarma çalışmalarına destek için gelen **üç Yunan vatandaşı gözaltına alındı.**

20 Şubat 2023:

Yunanistan'ın eski Savunma Bakanı Emekli Amiral Apostolakis, Yunan kanalı Open TV'de katıldığı bir programda, ***"Deprem sonrası Türkiye'nin durumu göz önüne alındığında Yunanistan'ın kara sularını 12 mile çıkarmasının tam zamanı olduğunu"*** söyledi!

21 Şubat 2023:

Yunan Bluesky kanalının muhabiri İoannis Theodoratos depremler sonrası yaptığı yayında Yunanistan'ın Türkiye arzusunu âdeta dile getirdi. Yunan spiker, ***"Türkiye'de depremler sonrası bir isyan başlayabileceğini ve buna karşı ABD ile Yunanistan'ın hazırlıklı olması gerektiğini"*** söyleyerek, âdeta Yunanistan'ın "Depremler Sonrası Türkiye" arzusunu dile getirdi.

Anlaşılan odur ki, Yunanistan uğradığımız felâket durumundan istifa ederek bize taleplerini ve tezlerini kabul ettirebileceğini düşünmektedir.

Tüm bu süreci şu şekilde bir zaman çizelgesiyle özetleyebiliriz;

Biz de Sirtaki Yapalım da EGAYDAAK'ı Boşaltsınlar

Yunan devlet televizyonunun 7 Şubat 2023 sabahı yayınını Türkçe bir türkü ile açması, Yunan çocukların depreme destek için resim sergisi düzenlemesi, Yunan Dışişleri Bakanı'nın Türkiye'ye gelmesiyle "barışçı tavrını gösteren Yunanistan" ile bu davranışlarının karşılığı olarak masaya oturalım da Yunan taleplerini görüşelim diyenlere bir teklifim var:

Biz de Yunanlar gibi yapalım! Bakalım onlar ne yapacak bu barışçı tavırlarımız sonrası?

Onların devlet televizyonu ERT'si Karadeniz türküsü ile yayına başladıysa, bizim TRT de "Eleni", "Ta mavra matia sou", "Esena Mono" şarkılarıyla yayına başlasın ve hatta "zeybek oyunumuzun" da aslında Yunan "zeybetiko" olduğunu kabul ettiğimizi açıklasın... Bu barışçı tavrımız ve fedakârlığımız karşılığında Yunan askerleri gayri askerî statüdeki adalardan çekilsin.

Onların çocukları Türkiye'ye destek için resim sergisi düzenlediyse, bizim çocuklar tüm Türkiye'de Yunanistan ile dayanışma için resim sergileri düzenlesin... Bu barışçı tavrımız ve fedakârlığımız karşılığında Yunan askerleri Egemenliği Antlaşmalarla Yunanistan'a Devredilmemiş 176 Ada, Adacık ve Kayalıktan (EGAYDAAK) çekilsin.

Onların Dışişleri Bakanı Türkiye'ye geldiyse, bizim hem Dışişleri, hem Savunma Bakanımız hem de İçişleri Bakanımız Yunanistan'a giderek dostluk, dayanışma ve iyi komşuluk mesajları versin... Bu barışçı tavrımız ve fedakârlığımız karşılığında Yunanistan, artık kara sularını artırarak bir savaşa neden olmayacağını açıklasın.

Barış ve Dostluk İçin Daha Büyük Fedakârlıklar Yapmaya Hazırız

Biz böyle olumlu karşılıklar alınca, barış ve dostluk için bu tür büyük fedakârlıklar yapmada daha da ileri gidebiliriz, gitmeliyiz de.

Mesela tüm TV kanallarında **"sirtaki yapalım."** Bu barışçı tavrımız ve fedakârlığımız karşılığında Yunanistan 6 millik kara sularının ötesinde hava sahası uygulamasından vazgeçsin.

"Türk kahvesi" yerine **"Yunan kahvesi"** diyelim... Bu barışçı tavrımız ve fedakârlığımız karşılığında Yunanistan bizi kara sularımıza hapsetmeyi amaçlayan Sevilla Üniversitesi haritasını saçma bulduğunu açıklasın...

Tüm hakları Gaziantep tarafından uluslararası tescillenmiş **"Antep baklavasının"** aslında **"Yunan baklavası"** olduğunu söyleyelim... Bu barışçı tavrımız ve fedakârlığımız karşılığında Yunanistan "takımada devleti olmadığını" kabul edip Doğu Akdeniz'de hak iddia etmekten vazgeçsin...

"Dolmanın" Türk değil Yunan yemeği **"dolmaki"** olduğunu söyleyelim... Bu barışçı tavrımız ve fedakârlığımız karşılığında Yunanistan Libya ile yaptığımız Deniz Yetki Alanları Sınırlandırma Antlaşması'na itiraz etmekten vazgeçtiğini açıklasın...

"Türk yoğurdu" diye bir şey olmadığını, olanın **"Yunan yoğurdu"** olduğunu, hatta **"Türk beyaz peyniri"**nin de **"Yunan feta peyniri"** olduğunu söyleyelim... Mısır ile yaptığı antlaşmayı iptal etsin...

"Döner kebabın" da aslında **"Yunan cayrosu"** olduğunu söyleyelim... Bu barışçı tavrımız ve fedakârlığımız karşılığında Yunanistan KKTC varlığını tanıdığını açıklasın...

Doğrusunun **"Türk rakısı"** değil, **"Yunan uzosu"** olduğunu söyleyelim... Bu barışçı tavrımız ve fedakârlığımız karşılığında Yunanistan artık gemilerimizin Sevilla Üniversitesi haritası dışına çıkışına itiraz etmeyeceğini açıklasın...

İsmi ve hakları tescilli **"Maraş dondurmasının"** aslında **"Atina dondurması"** olduğunu söyleyelim… Bu barışçı tavrımız ve fedakârlığımız karşılığında Yunanistan Batı Trakya Türk Azınlığı varlığını kabul edip, Batı Trakya Türklerine yaptığı baskılara son verdiğini ve AİHM'in verdiği kararları uygulamaya başladığını açıklasın...

E, madem öyle… Halep oradaysa arşın burada!

Eğer bu şekillerde siyasi barışçı tavır sergilenebiliyorsa ve Türkiye'den taleplerinin kabul edilmesi beklenebiliyorsa, hodri meydan!

İşte görüldüğü üzere biz çok daha nitelikli ve sayıda barışçı teklif ve tavırlarla geliyoruz, bizimle kimse yarışamaz!

Yeter ki Yunanistan bize yukarıdaki gibi barışçı karşılık versin...

Şimdi Ciddi Ciddi Soruyorum

"Yunanistan ile yeni bir sayfa açma" sözleri edenlere soruyorum, Yunanistan:

Lozan ve Paris Antlaşmalarına uymayı mı kabul etti?

Kara sularını artırmaktan mı vazgeçti?

Kara suları 6 milken hava sahasını 10 mil uygulamaktan mı vazgeçti?

Takımada devleti olmamasına rağmen Doğu Akdeniz'de hak iddia etmekten mi vazgeçti?

EGAYDAAK'ı konuşmaya razı mı oldu?

Libya ile yaptığımız Deniz Yetki Alanları Sınırlandırma Antlaşması'na itiraz etmekten vaz mı geçti?

Artık gemilerimizin Sevilla Üniversitesi haritası dışına çıkışına itiraz etmeyecek mi?

KKTC varlığını tanımaya mı karar verdi?

Batı Trakya Türk Azınlığı varlığını kabul mü etti?

Batı Trakya Türklerine yaptığı baskılara mı son verdi?

Batı Trakya Türklerine yaptığı zulümlere son vermesine yönelik Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin (AİHM) verdiği kararları uygulamaya mı başladı?

Yoksa masaya oturup yine Yunan Taleplerini mi görüşeceğiz?

Samimiyetle soruyoruz…

Mısır ile yaptığı antlaşmayı iptal mi edecek?

Libya ile imzaladığımız Hidrokarbon Antlaşması'na itirazdan vazgeçip, yaptığı terbiyesizliklerden dolayı Libya ve Türkiye'den özür mü dileyecek?

Gayri Askerî Statüdeki Adalar'daki silahlarını ve askerlerini tahliye mi edecek?

Umarım bunlardan hepsini değil de birkaç tanesini Yunanistan kabul etmiştir de bizim yetkililer **Yunanistan ile yeni bir sayfa açmaktan** bahsediyorlardır!

Türk Halkının Yunanistan ile Masaya Oturulmasına Bir İtirazı Olmadığını Düşünen Yetkililere…

Bazı yetkililerin, gazetecilerin ***"Türkiye ve Yunanistan seçimleri öncesi ilişkilerde düzelme olasılığı olup olmadığı"*** sorusuna; ***"Halkın baskısı Yunanistan için kolay değil. Bizim halkımızdan bu konuda baskı yok"*** yanıtını vermiş olmaları çok manidardır.

Bu sözler "Türk halkının millî bilincini ve farkındalığını küçümsemek" değilse bile en hafifi ile "farkında olunmadığının" göstergesidir.

Bu sözleri sarf eden bu yetkili ağızlar, "Türk halkında Yunanistan'ın hukuksuz ve haksız taleplerine karşı bir bilinç olmadığını" düşünüyorlarsa çok yanılıyorlar.

Bu sözleri "Ben Türk halkının barışsever ve dost bir halk olduğunu ifade etmek için kullandım" diye kimse savunamaz!

Zira antlaşmalara uymayan, hakkımızı ve hukukumuzu çiğneyen Yunanistan ile bu uygulamalarına son vermeden masaya oturmak **asil Türk milletinin onuru ile bağdaşmaz!**

Türk halkı en az Yunan halkı kadar millî hak ve menfaatlerinin farkındadır, farkında olmadığını düşünenlerin de farkındadır!

Yunanistan ile masaya oturmak, Mısır, İsrail ya da Suriye ile masaya oturmak gibi değildir!

Çünkü onların bizden bir toprak talebi, adalarımıza ve denizlerimize sahiplenme, antlaşmalara uymama gibi bir durumu yoktur.

Ama Yunanistan'ın vardır!

Kimse bunu bize diplomasi diye yutturamaz da bizi susturmaz da.

BİLİNE!

FAKİR TÜRK HALKININ, AÇ YUNAN HALKINA UNUTULAN YARDIMI: KIZILAY VE KURTULUŞ GEMİSİ

Uğradığımız muazzam deprem felaketinden sonra yüz iki devlet, çeşitli şekil ve miktarlarda insani yardımlarda bulunmuş, bir kısmı da hâlen yardımlarına devam ediyor.

Azerbaycan, Kırgızistan, Kazakistan, Özbekistan, Türkmenistan, Pakistan, Katar, Sudan, Afganistan, Çin, Rusya, ABD gibi devletlerin yaptığı yardımlara nazaran çok küçük ölçekte kalan Yunanistan'dan ve Ermenistan'dan gelen ekipler ve yardımlar, bazıları tarafından ön plana çıkarılmış, Yunanistan ile Ermenistan'ın **"barıştan yana tavır koydukları"** söylenmiştir. Hâlbuki dediğimiz gibi bu sadece **"uluslararası insani yardım"** kapsamında yapılan yardımdır.

İşte böyle bir ortamda, **II. Dünya Savaşı'nda Türkiye'nin beş yıl boyunca Yunanistan'a yaptığı insani yardımların ve bu yardımları götürmede oynadığı rolle tarihe geçmiş Türk kuru yük gemisi Kurtuluş'un gerçek hikâyesi**ni bilmeyenlere anlatmak, bilenlere de tekrar hatırlatmak isterim.

Batı Tarafından Açlığa ve Hastalığa Mahkûm Edilen Yunan Halkı

1941 yılı Yunanistan'ın Nazi Almanya'sının işgali ve İngiltere'nin deniz ablukası altında bulunduğu zamanlardı...

Hem işgal hem de abluka nedeniyle Yunanistan'da Yunan tarihine **"Büyük Açlık"** diye geçen büyük bir kıtlık yaşanmaktaydı.

Balık tutmanın bile yasak edildiği, Yunanlarının kendilerine yiyecek veren Türkiye'nin Batı Anadolu sahillerine küçük motorlarla gizlice geldikleri bir dönemdi bu.

Öyle ki bazı tarihçilere göre bu dönemde **70.000, bazılarına göre ise 300.000 Yunanlı açlıktan ölmüştü.**

Türkiye'de de durum çok kötüydü. **Ekmek, un, şeker gibi temel gıda maddelerinin yanı sıra patiska ve kefenlik bez bile karneyle veriliyor, sınırlarımızda Almanya'ya karşı tedbir alınıyordu.** Fakirlik ve tedirginlik had safhadaydı.

19 Yıl Önce Ülkesini İşgale Kalkan Yunanistan'a Yardım İçin Dünyayı Karşısına Alan Türk Halkı

İçinde bulunulan bu şartlara **rağmen Türk halkı ve Türk Hükûmeti, genlerindeki yardımseverliğinin bir gereği olarak** komşusu Yunan halkının açlıktan ölmesine göz yumamazdı ve yummadı da.

Dönemin Cumhurbaşkanı İsmet İnönü, daha 1**9 yıl önce bizzat savaştığı** Yunanlara her türlü insani yardımın yapılmasına ilişkin kararnameyi imzaladı.

Ancak **İngiltere yapılacak yardımla ablukanın delineceğini söylüyor** ve yardımın nakline itiraz ediyordu. Uzun tartışmalardan sonra Türkiye'nin de İngiltere'nin abluka bölgesi içinde olduğu, abluka bölgesi içindeki insani yardım nakliyatının ablukayı delmeyeceği şeklinde bir mutabakata varıldı.

Bu mutabakat sonrası yardımların tedariki için **KIZILAY tarafından ülke çapında yardım kampanyaları** düzenlendi.

Türk halkı **o yokluğa ve daha on dokuz yıl önce Yunanistan'la savaşmasına rağmen** elindeki ve avucundakini Yunan halkı ile paylaşıyordu.

Yunan Halkını Açlıktan ve Hastalıktan Kurtarmaya Giden Kurtuluş Gemisi

Türk Hükûmeti 1941'de işgal altında büyük açlık yaşayan Yunanistan'a sevk edilecek insani yardımın taşınması için **"Kurtuluş" gemisini** kiraladı.

Dokuz yüz beygir gücünde buhar türbinli makinesi olan Kurtuluş, 1883'te İngiltere'de inşa edilen bir yolcu ve yük gemisiydi. Boyu 76,5 metre ve kapasitesi 2735 grostondu.

Çeşitli isimler ve bandıralar altında hizmet etmiş, sonra da 1924 yılında Kalkavan kardeşlerin deniz taşımacılığı şirketi tarafından satın alınmış, "Teşvikiye" ismi ile Türkiye Cumhuriyeti'nin bandırasını taşıyan ilk gemilerden biri olmuştu.

1930'da ismi "Bülent olmuş, 1934'te de Tavilzade kardeşler gemiyi alarak ismini **"Kurtuluş"** yapmışlardı.

Ülke çapında toplanıp da İstanbul'a getirilen yardımlar, **bordasına büyük TÜRK KIZILAYI işaretleri boyanmış** işte bu Kurtuluş gemisine yükleniyordu.

Her türlü hazırlık çok kısa sürede tamamlanmış, Türk halkının dişinden tırnağından biriktirerek topladığı tonlarca yiyecek, giyecek, ilaç, mektup ve özel eşyalardan oluşan malzemeler Kurtuluş gemisine yüklenmişti.

Kurtuluş gemisi serseri mayınların ve denizaltıların bulunduğu Adalar Denizi'ndeki tehlikeli seferine kahraman mürettebatı ile artık hazırdı.

Kurtuluş bu tarihî ilk seferine İstanbul'dan çıkmış ve **15 Ekim 1941'de öğleden sonra Pire Limanı'na** varmıştı.

Limanda **açlıktan ve hastalıktan bir deri bir kemik kalmış Yunanlar** sevinç gözyaşları içinde yardımların indirilişini seyrediyorlardı…

Yardım malzemeleri Pire Limanı'nda **TÜRK KIZILAYI tarafından Yunan Kızılhaçına** teslim edilmişti.

Kurtuluş'tan edinilen bilgiler ışığında Vatan gazetesi: **"Azrail maskesini atmış, Yunan halkını pervasızca biçiyor…"** manşetini atmıştı.

Kurtuluş gemisi Yunan halkının gönlünde **"açlık ve hastalıktan kurtuluşa"** simge olmuştu sanki ama öte yandan geminin isminin **'Kurtuluş'**, yani **on dokuz yıl önce işgalci Yunanlılara karşı gerçekleştirilen savaşımızın ismi olması** da müthiş bir kutsal rastlantı olmuştu.

Sonraki aylarda Yunanistan'ın Pire Limanı'na üç sefer daha yaparak **Türk Kızılayının devam eden yardımlarını taşıyan Kurtuluş gemisi**, diğer taşıdığı yardımların haricinde toplam 6.735 ton sadece gıda yardımı taşımıştı…

Çektiği Fotoğraflarla Yunan Halkının Açlığını Dünyaya Duyuran Türk Kızılayı Heyet Başkanı

Kurtuluş gemisi ve TÜRK KIZILAYI sadece Yunanistan'a yardım götürmekle kalmıyor, **Yunan halkının çektiği açlık ve sefaletin dünyaya duyurulmasını da sağlıyordu.**

Tehlikelerle dolu bu seferlerde **TÜRK KIZILAYI** heyetinin başında bulunan **Feridun Demokan,** Yunan halkının yaşadığı **açlığı belgelemek için gizlice fotoğraflar çekiyordu.**

Bu çok tehlikeliydi, çünkü Almanların çok ağır baskı ve kuralları vardı ve yakalanması durumunda tutuklanması kaçınılmazdı. Ancak **Feridun Demokan'ın çektiği fotoğraflar Amerika'ya ulaşmış, Life Dergisi'nde yayımlanmış ve çok büyük yankılar ve infial oluşturmuştu.**

Türkiye ve Amerika'nın tepkileri neticesinde **İngiltere, Yunanistan'a uyguladığı ambargoyu kaldırmış**, böylelikle diğer devletlerin Yunanistan'a yardım yapabilmesinin önü açılmıştı.

Yapılan Her Türlü Kötülüğe Rağmen Ekmeğini Yunan Halkı ile Paylaşan Türk Halkı

Böylece **Türkiye, Yunanistan'a yardım elini uzatan ilk devlet olmuştu.**

Hem de o Yunanistan:

> On dokuz yıl önce Türkiye'yi işgale kalkmış, Batı Anadolu'yu yakıp yıkmış, soykırım yapmış,

1920'li yılların sonlarında Kıbrıs'ın kendisine bağlanmasını istemiş,

1931 yılında kara suları 3 milken hava sahasını 10 mile çıkarmış,

1936 yılında kara sularının 3 mil olduğu Lozan statüsünü bozarak, Adalar Denizi'nde kara sularını 6 mile çıkarmış bir Yunanistan iken.

Kurtuluş'un Yunanistan'a Kızılay Yardımı Götürürken Batışı

Bu arada **Yunanistan'a beşinci yardım seferini yapmak üzere yola çıkan Kurtuluş, Marmara Adası kuzey sahilinde, Saraylar köyü açığında fırtınaya yakalanarak kayalıklara çarptı** ve 21 Şubat 1942 sabahı tonlarca gıda, ilaç ve ihtiyaç malzemesiyle battı ama mürettebat kurtuldu.

Yardım gemisi Kurtuluş'un battığı haberi gelince Atina ve çevresindeki yerleşimlerde Kurtuluş için yas tutulduğu söylenir.

Nasıl garip bir rastlantıdır ki, Kurtuluş'un kayalarına çarptığı Marmara Adası 1935 yılında yaşadığı büyük depremin yaralarını yeni yeni sarıyordu.

Kurtuluş gemisinin battığı kayalıkların yakınındaki buruna Kurtuluş'un anısına, Kurtuluş Burnu denmiş, savaş sonunda Yunanistan'daki bir caddeye Kurtuluş ismi verilmişti.

Türk Kızılayının Durmayan Yardımları

Türkiye'nin Yunanistan'a yardımları Kurtuluş'un kaybına ve kendi yaşadığı zorluklara rağmen durmamıştı. Altı aylık bir aradan sonra Dumlupınar, Tunç, Konya, Güneysu, Aksu gemileri ile 1946'ya kadar Yunanistan'a **Türk Kızılayının** topladığı insani yardım gönderilmeye devam ediliyordu.

Hatta Dumlupınar, **on üç-on altı yaşları arasında bin kadar hasta Yunan çocuğu İstanbul'a getirmiş ve bu çocuklara savaşın sonuna kadar Türkiye'de bakılmıştı.**

Belgelere göre sadece 1941-42 yılları arasında Yunanistan'a maddi değeri 28.861.080 TL tutarında kurutulmuş sebze ve meyve ile 4154 sandık yumurta, 1500 ton diğer gıda malzemesi, 5 ton sabun ve Yunanistan'da en çok mağdur olan çocuklara dağıtılmak üzere 2 ton şeker gönderilmişti.

Kızılay aracılığı ile Yunanistan Kızılhaç'ına 864.294 dolar hibede bulunulmuştu.

Türk Kızılayının kayıtlarına göre yoklukla mücadele eden Türk halkı 1946 yılına kadar Yunan halkına **50 bin tonluk (o günün parası ile 75 milyon TL, yani o zamanın karşılığı 60 milyon Amerikan doları değerinde) insani yardım yapmıştı.**

Yunan Kızılhaçının kayıtlarına göre de **Türk Kızılayının yardımlarıyla ayrıca 700 bin civarındaki savaş mağduruna sıcak yemek verilebilmişti.** Yunanlar en zor zamanlarında Türkiye'den gelen bu dostluğu asla unutmayacaklarını belirtiyorlardı.

Vefa mı Dediniz?

Yunanistan yapılan yardımları ve uzatılan dostluk elini çabuk unutuyor, savaşın bitiminden bir yıl geçmeden **1947'de Kıbrıs Adası'nın Yunanistan'a bağlanmasını** BM'den talep ediyordu.

1950-52 arasında Kıbrıs'ta tek taraflı sözde referandumlar neticesinde Kıbrıs'ın Yunanistan'a bağlanması gerektiğini her düzeyde ısrarla dile getiriyor ve Türksüz bir Kıbrıs için 1974'e kadar sürecek soykırım faaliyetlerini başlatıyor, **dahası 1952'de Lozan ve Paris Antlaşmaları hilafına Türkiye'ye yakın adaları silahlandırmaya** ve askerle doldurmaya başlıyordu.

Yunanistan günümüzde de Türkiye karşıtı faaliyetlerini ve Türkiye'den taleplerini hız kesmeden sürdürüyor.

Görüldüğü üzere en yokluk, baskı ve endişe hâlinde dahi, Yunanistan'a senelerce yardım eden ve sürekli barıştan yana tavır koyan Türkiye'nin Yunanistan'dan aldığı cevaplar ortada. Yani **ne yaparsak yapalım Yunan Megali İdeası'ndan vazgeçmiyor.**

Tüm bu anlattığımız tarihsel olaylar gösteriyor ki, Yunanistan'ın deprem nedeniyle yaptığı yardımları ön plana çıkararak **"barıştan yana tavır koyduğunu"** söylemek son derece yanıltıcıdır.

Bu arada anlattığımız bu tarihsel olaylar bir gerçeği daha ortaya koyuyor:

"TÜRK KIZILAYI" DA TÜRK MİLLETİNİN ONURUNU YÜCELTECEK NE BÜYÜK İŞLER YAPMIŞ ZAMANINDA!

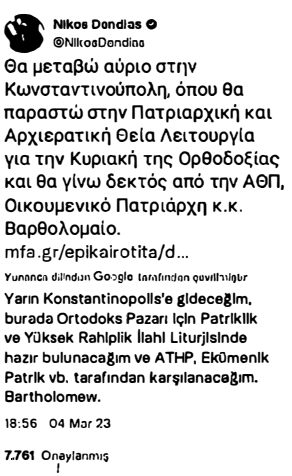
DENSİZ DENDİAS, HADSİZ PAPAZ VE YENİ ROMA PROJESİ

Yunanistan Dışişleri Bakanı Nikos Dendias, 5 Mart 2023 Pazar günü Fener Rum Patrikhanesi'nde depremde ve Yunanistan'da tren kazansında ölenler için düzenlenen ayine katılmak üzere İstanbul'a geldi.

"Bunda da ne var canım" diyeceksiniz. Bakın bunda çok şey var. Neler mi? Anlatayım.

Yunan medyası Dendias'ın İstanbul ziyaretini bir gün önceden "Dendias yarın **"Konstantinapol'de Ekümenik Patrik'le görüşecek"** diye duyurdu.

Üstelik Yunanistan'ın **DENSİZ** Dışişleri Bakanı **DENDİAS**, bu ziyaretle ilgili Yunanca attığı tweette ***"Konstantinopol'e gideceğim ve orada Ekümenik Patrik ile görüşeceğim"*** diyordu.

Densiz Dendias'ın yazdığına bakın Allah aşkına; Konstantinopol'e ayin için gidecekmiş, Ekümenik Patrik ile görüşecekmiş. "İstanbul'a "Konstantinopol" diyerek, Türkiye'deki Ortodoks Rumlara hizmet etmek için kurulan resmî bir dinî kurum olan Patrikliğe evrensel bir nitelik atfedip Türkiye'nin kontrolünden çıkarmayı amaçlayan, Ekümenik sıfatını ekleyerek Türkiye Cumhuriyeti'nin hükümranlığına say-

gı duymayan bu hadsiz Yunan Bakan'a haddini kim bildirecek? Biz mi?" diye o gün @turkdegs Twitter hesabından sormuştuk.

Tüm tepkilere rağmen Yunanistan Dışişleri Bakanı Dendias attığı bu tweeti silmedi ancak her zaman yaptığı gibi bu sefer attığı İngilizce tweetinde "İstanbul" dedi ve 5 Mart 2023 tarihinde İstanbul'a geldi. Hiçbir eşiti resmî makamla görüşme yapmadan doğrudan Fener Rum Patrikhanesi'ne gitti, ayine katıldı ve döndü.

Yani Densiz Dendias diplomatik olarak, **"Ben dediğimden dönmem ama sizin tepkinizi azaltmak için en fazla İngilizce bir tweet daha atar, orada İstanbul derim. Yunanca tweetim ve tweetimde de Konstantinopol kalır"** demiştir!

Bu cüret ve densizlik nasıl sindirilebilir?

Yetkili makamların İstanbul'a "Konstantinopol", Patrik'e "Ekümenik Patrik" dediği Yunanca tweetini silmediği sürece (ikinci bir tweet atması hatasını düzeltmez) bu densiz Dendias'ın gelişine izin vermemesini beklerdik!

Her ne kadar yetkililer TÜRK DEGS'in tepkilerini görmese de Yunan medyası, Dendias'a yönelik tepkinin TÜRK DEGS tarafından başlatıldığını söyleyerek, "Dendias, Fener Ziyareti öncesinde emekli amiral ve ‹**Mavi Vatan teorisyeni**› Cihat Yaycı başkanlığındaki TÜRKDEGS hesaplarından hedef hâline getirildi" ifadeleriyle beni ve TÜRKDEGS'i (Türk Denizcilik ve Global Stratejiler Merkezini) suçlayıcı haberler yapmıştır. Bu da bizim için elbette onurdur.

Atatürk'ün "Kostantinopol Değil İstanbul" Hassasiyeti

"Aman canım siz de çok kafaya takıyorsunuz, Konstantinopol dese, Ekümenik Patrik dese ne olur?" diyen varsa bunlar gerçek Atatürkçü ve Türkiye Cumhuriyetçi olamaz!

Bunu diyenler ancak Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu Atatürk'ü ve de Türkiye Cumhuriyeti'ni kurucu nitelik taşıyan Lozan Antlaşması'nı anlamamış kişilerdir.

Atatürk, İstanbul'u bir Türk şehri yapmak için İstanbul adının tartışmasız kullanımı konusunda son derece hassastı. Ancak yabancılar İstanbul yerine Konstantiniyye veya Konstantinopol deme konusunda ısrarlıydı.

Bu ısrarın kırılması için 1921-27 arasında "istanbul is not Constantinople (İstanbul Konstantinopol değildir)" isimli bir şarkı dahi Avrupa'da yazdırıldı (Hatta bu şarkı 1950'lerde ABD'de bayağı ünlü oldu).

Nihayetinde Atatürk İstanbul yerine Konstantiniyye veya Konstantinopol kullananlara son tarih olarak **28 Mart 1930**'u verdi ve **bu tarihten sonra yurt dışından gelecek mektuplarda şehrin adı olarak Konstantiniyye veya Konstatntinopol yazılması durumunda mektupların iade edileceğini bildirdi.** Batı dünyası ayağa kalkmıştı.

Mektuplar, paketler ve benzerleri Türkiye'de böyle bir yer yok denilerek iade ediliyordu. Sonuçta **Büyük Atatürk, Batı dünyasını terbiye etmiş ve artık herkes İstanbul diyor ve yazıyordu.**

İşte bu gerçekler ışığında, ATATÜRK"ün **"Kostantinopol değil, İstanbul"** net tavrını ve **adresinde Konstantinopol yazan mektupları iade ettirdiğini** bilip de Densiz Dendias'ın yaptıklarını içine sindirenler gerçek Atatürkçü olamaz!

Ekümeniklik Türkiye Cumhuriyeti Tarafından Reddedilmiştir

Ekümenikliğe gelince hatta gelmeden Lozan Antlaşması'nda Patrikhane ile ilgili bir hüküm olduğunu sanan bilgisizce ahkâm kesenleri bilgilendirelim. Hem de bizzat Fener Rum Patrikhanesi'nin bağlı bulunduğu **Fatih Kaymakamlığı** tarafından 15 Ağustos 2022 günü saat 15.30'da **"Fener Rum Patrikhanesi Patriği Dimitri Bartholomeos'un ve Patrikhane›nin zaman zaman "ekümenik" kavramını kullanması nedeniyle bu açıklamanın yapılmasına ihtiyaç duyulmuştur"** başlıklı açıklamasında bakınız neler diyor:

> Öncelikle Lozan Antlaşması öncesi konuyla ilgili 30 Ocak 1923'te Yunanistan ile Türkiye arasında imzalanan **"Türk ve Rum Ahalinin Mübadelesine Dair Mukavelename"de Patrikhane'nin durumu ve statüsü ile ilgili bir hükme yer verilmemiştir.**

> Bu mukavele ile Türkiye'de yaşayan Rumlarla Yunanistan'da yaşayan Müslüman Türkler yer değiştirmişler, İstanbul ve Bozcaada ile Gökçeada'daki Rumlarla Batı Trakya'daki Müslüman Türkler ise mübadele dışında bırakılmışlardır.

Aynı şekilde, azınlıklar konusunda Türkiye'nin temel hukuki dayanağını oluşturan **24 Temmuz 1923'te imzalanan Lozan Antlaşması'nda da:**

> **Patrikhane ile ilgili bir hükme yer verilmemiştir.**
>
> Patrikhane'nin İstanbul'da kalması karşılığında **mübadele dışı tutulan Rum cemaatinin dinî bir kurum olarak kalacağına**, siyasi bir faaliyetinin bulunmayacağına ilişkin katılımcı ülke delegasyonlarının sözlerinin senet olarak kabul edildiği belirtilmiştir.
>
> **Fener Rum Ortodoks Patrikhanesi ile ruhanî meclisinin yetki alanı İstanbul Başpiskoposluğu ile Bozcada ve Gökçeada bölgesi Rum cemaatinin dinî ihtiyaçlarını karşılamakla sınırlı tutulmuştur.**

Hülasa; Lozan Antlaşması çerçevesinde Patrikhane, Türkiye'deki Rum azınlığın bir kilisesi olarak sadece dinî yetkileri haiz bir kilise niteliğinde Antlaşma'nın "Azınlıkların Korunması" başlıklı çerçevesinde mütalaa edilmesi gereken dinî bir kurumdur.

Fatih Kaymakamlığının aynı açıklamasında **"Patrikhane'nin siyasi-yönetsel açıdan 'ekümenik' vasfı bulunmamaktadır"** denmektedir. Yani bu resmî açıklamaya göre Patrikhane sadece Türkiye'deki hatta Türkiye'nin bir bölümünde Ortodoks Hristiyan Rum cemaatine hizmet verecek bir dinî kurumdur.

"Densiz Dendias" ve "Hadsiz Papazın" Devletimizin Hükümranlık Haklarına Karşı Saygısızlıkları

O zaman DENSİZ DENDİAS İstanbul, Gökçeada ya da Bozcaada'da yaşayan bir Türk vatandaşı mıdır ki ayine katılmak için Fener Rum Patrikhanesi'ne geliyor?

Türkiye Cumhuriyeti Devleti kendi bünyesindeki kurumun ekümenik sıfatı olmadığını söylüyor ama Yunan Dışişleri Bakanı Densiz Dendias **"Hayır, ekümeniktir"** diyerek **Türkiye'nin içişlerine karışıyor ve hükümranlık haklarını yok sayıyor!**

O zaman **Fener Rum Patrikhanesi Patriği Dimitri Bartholomeos** İngiltere, ABD, Bahreyn, Yunanistan, İtalya ve daha birçok ülke Türkiye'nin İstanbul, Çanakkale'nin Gökçeada ve Bozcaada ilçesi sınırlarında mı ve yaşayanlar da Türk vatandaşları mı ki buraları hem de **resmî olarak ziyaret** ediyor? Üstelik bir de **Yunan devlet uçağı ile ülke ülke dolaşıyor!**

Üstelik Türkiye Cumhuriyeti Devleti bünyesindeki dinî bir kurumun başında olan Patrik Dimitri Bartholomeos, **devletin patrikliğin ekümenik sıfatı olmadığını söylemesine** ve Lozan Antlaşması'na rağmen **"Hayır, vardır" diyor ve ekümenik patrik olarak kendisini nasıl tanıtabiliyor?**

Üstelik bu zat, 2009 yılında ABD'ye ziyarette bulunan Fener Rum Metropoliti Bartholomeos, ABD-CBS kanalına konuk olarak burada da Ekümenik Patriklik iddiasında bulunmuş ve ABD kamuoyuna propagandalar yapmış ve ***"Türkiye'de kendimi çarmıha gerilmiş hissediyorum"*** demiştir.

Dahası Ekim 2021 ABD'ye ziyaret gerçekleştiren Fener Rum Metropoliti Bartholomeos, Washington'da sözde **"resmî temasları"** kapsamında ABD Başkanı Biden ve ABD Dışişleri Bakanı Blinken ile görüşmüş ve ***«İstanbul›daki tarihi makamımızda hayatta kalma mücadelesi verirken, Ekümenik Taht'a ve korumaya çalıştığımız onun fikir ve değerlerine verdiği daimî destek için ABD yönetimine minnettarız»*** diyerek Türkiye'yi şikâyet etmiştir.

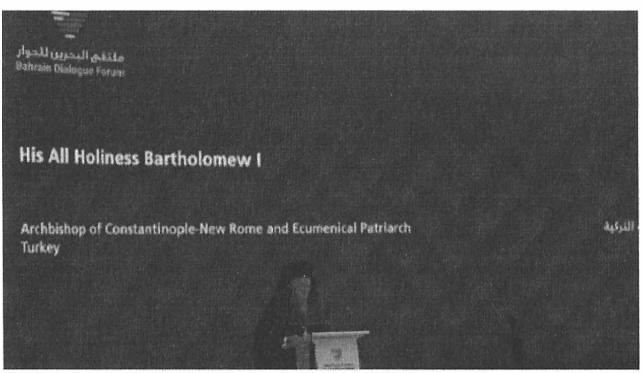
Ama Türkiye'de kimse bu şahsa:

> Siz hangi sıfatla resmî ziyaret ve görüşmelerde bulunuyorsunuz?
>
> Hangi cüretle Türkiye'yi şikâyet ediyorsunuz?
>
> Tarihî makamınızda nasıl hayatta kalma mücadelesi veriyormuşsunuz?

> **Bir Türk vatandaşı ve bir Türk dinî kurumunun başındaki bir şahıs olarak sana Yunan Devleti neden ve hangi beklentiyle uçak tahsis ediyor diye sormadı.** İnanılır gibi değildir.

7 Kasım 2022 tarihinde Bahreyn Diyalog Forumu'na katılan Bartholomeos burada da kendisini tıpkı daha önceki tüm toplantı, sempozyum ve forumlarda yaptığı gibi **"Ekümenik Patrik"** unvanıyla tanıtmış ve Lozan Antlaşması ile Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nı yok saymıştır.

Ama bu da artık yetmemiştir. Bakın Fatih Kaymakamlığına bağlı kilisenin Başpiskoposu Bahreyn'de kendini **"Konstantinopolis-Yeni Roma'nın Başpiskoposu ve Ekümenik Patrik"** diye tanıtmış ve arkasına bu sıfatları yazdırmıştır.

Bu, Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı Papaz hakkında **"devletin bölünmez bütünlüğüne karşı faaliyet yürütmekten"** soruşturma açılıp:

> Konstantinopolis neresi, Yeni Roma Devleti neresi, Ekümenik kim diye sorulmadı!
>
> Pasaportu iptal edilmedi!
>
> Batı Trakya'da seçilmiş müftüye yapılan muamele mütekabiliyet esasına göre bu papaza da yapılmadı!
>
> Bu sıfat ve yakıştırmaları kullanması yasaklanmadı!

Yeni Roma'nın Merkezi İstanbul!

Bu arada artık **Büyük Ortadoğu Projesi'nin (BOP) yerini Yeni Roma Projesi (YRP) alıyor,** hedef de İstanbul ve Türkiye... Aman dikkat!

Bunun da **ilk basamağı Ekümenik Patriklik!**

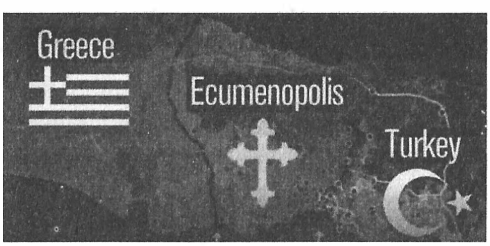
Fener Rum Metropolitliği siyasallaştıkça Türkiye'nin iç ve dış politikasına da bir müdahale unsuru hâline getirilmeye çalışılmıştır.

Örneğin 2004 yılı Aralık ayında Yunan Elefterotipia Gazetesi, ***"Türkiye'nin AB üyesi olabilmesi için Fener Rum Patrikliği'nin Ekümenik olduğunu kabul etmesi gerektiğini"*** yazmıştır.

Bunun üzerine Türkiye'de de maalesef bazıları "Ekümenikliğin ne zararı var, hatta faydası var" demiştir, demeye de devam etmektedir. **Bunlar ya cahil ya gafil ya da sağdan yanaşan şeytanlardır.**

Neden **Ekümeniklik tehlikelidir diye sorsanız, cevabım, Ekümeniklik ile evrensel bir nitelik kazandırılmaya çalışılan Fener Rum Patrikhanesi, Türkiye Cumhuriyeti'nin otoritesi dışına çıkarılarak özerk bir yapı ve hatta Vatikan tipi bir devlet durumuna dönüştürülmeye çalışılıyor. Bu da Türkiye Cumhuriyeti'nin üniter yapısının bozulması hem de İstanbul'dan başlayarak bozulması demektir.**

Aşağıdaki gibi haritalar yayımlanmış olması da rastlantı olmadığı gibi Yeni Roma Projesi'nin de yansımalarıdır.

Sözün özü, "Densiz Dendias" ve "Hadsiz Papaz Bartholomeos" tarafından Türkiye Cumhuriyeti'nin hükümranlık hakları ve Lozan Antlaşması hükümleri kör göze parmak şeklinde saygısızca yok sayılıyor ve **hemen her siyasi kesimimiz bunu nasıl içine sindirip sessiz kalabiliyor, vallahi anlayabilmiş değilim.**

UYAN TÜRKİYEM!

BÖLÜM II

KIBRIS MESELESİ: TÜRKSÜZ BİR KIBRIS İSTEMEK

TÜRKİYE VE TÜRKLER İÇİN KIBRIS SORUNU YOKTUR!

Bence insanlar ve devletler bir olguyu sorun olarak tanımlamadan önce çok iyi düşünmelidir. Çünkü bir olguyu sorun olarak tanımlandığınız andan itibaren insan aklı da devlet aklı da hemen **"bu sorunun çözümü nasıl olacaktır?"** diye düşünmeye ve çözüm için uğraşmaya başlar. Eğer siz, bir talebiniz olmadığı hâlde, karşı tarafın taleplerini sorun olarak tanımlama hatası yapar, çözüm için konuşmaya başlarsanız masaya oturduğunuz an, aslında kaybettiğiniz andır. Çünkü soruna çözüm bulmak amacıyla konuştuğunuz, müzakere ettiğiniz konular karşı tarafın taleplerinin ne kadarını, nasıl ve ne zaman karşılayacağınız üzerinedir.

Şimdi bu noktada, bize **"Kıbrıs sorunu"** olarak sunulan ve öyle algılattırılan olgunun gerçekten bir sorun mu yoksa başkalarının talepleri mi olduğunu tartışalım.

"Türkiye ve Türkler İçin Kıbrıs Sorunu Yoktur, Kıbrıs'ta Yunan ve Rum Talepleri Vardır"

Sonunda söyleyeceğimizi başında söyleyelim: **"Türkiye ve Türkler için Kıbrıs sorunu yoktur, Kıbrıs'ta Yunan ve Rum talepleri vardır."** Nasıl mı? Önce tarihî olarak Kıbrıs'ta yaşananlara bakalım.

1571 yılında Venediklilerden alınan ve 307 yıl Osmanlı hâkimiyeti altında kalan Kıbrıs'ın yönetimi Osmanlı-Rus Savaşı'nda İngiltere'nin desteğine karşılık, 1878 yılında, hükümranlık hakkı Osmanlı İmparatorluğu'nda kalmak kaydıyla, İngiltere'ye devredilmiştir. Birinci Dünya Savaşı başında 1914'te İngiltere, adayı ilhak ettiğini açıklamıştır. Türkiye fiilen elden uzun yıllar önce çıkmış Ada'nın İngiltere'ye ait olduğunu Lozan Antlaşması'yla 1923'te tanımıştır.

Şunu da belirtelim. On sekizinci yüzyıl başlarına kadar **Kıbrıs'taki Türk sayısı da ellerindeki toprak sayısı da Rumlardan hep fazla olmuştur.** Türkler ve Rumlar arasında sosyal ve kültürel mesafe hep olmuş, evlenme görülmemiş, neredeyse hiç ortak ticari işletme kurmamışlardır.

Kıbrıs Adası Yunanistan'ın Megali İdeası'nın 231 Yıllık Hedefidir

Kıbrıs sorunu diye bize öğretilen olgunun temelleri, Kıbrıs'ı da "Büyük Yunanistan'ın" sınırları içinde gösteren ve 1791'de çizilip 1796'da yayımlanan ilk "Megali İdea" haritasıyla birlikte atılmıştır.

Yunanistan'ın kuruluşundan itibaren 1830'lardan başlayarak Kıbrıs Adası'nın Yunanistan'a bağlanması Yunan millî hedefi olmuştur.

1878 yılında Berlin Antlaşması'nın ardından Ada'nın idaresi İngiltere'ye bırakılmıştır.

Balkan Savaşları esnasında Girit için kullanılan Yunanca "bir ülkeye bağlanma, katılma" manasına gelen **Enosis terimi, 1930'lu yıllardan itibaren "Kıbrıs'ın Yunanistan'a bağlanması ve tamamen bir "ELEN" adası hâline dönüştürülmesi"** ile eş anlamlı hâle getirilmiştir.

20 Ekim 1931 tarihinde Kıbrıs Rum Ortodoks Kilisesi'nin tertipleriyle kısa süreli bir isyana dönüştürülen "Enosis" talepleri II. Dünya Savaşı'yla birlikte güçlü bir zemin kazanmıştır.

20 Ekim 1950 tarihinde Makarios'un başpiskopos seçilmesiyle Kıbrıs Adası'ndaki Enosis talepleri güçlenmiş, Kıbrıs'ta yaşayan Türklere yönelik soykırım faaliyetleri için de zemin oluşturulmaya başlanmıştır.

16 Şubat 1951 tarihinde dönemin Yunanistan Başbakanı Sofokles Venizelos açıkça "Enosis istediklerini" ilan etmiştir.

Yunanistan, 1954-1958 yılları arasında "self-determinasyon" amacıyla BM'ye yaptığı çeşitli başvurularda bir başarı sağlayamamıştır.

Siyasi şantaj ve baskılarla istediklerini elde edemeyen Yunan-Rum ittifakı, Yunanistan'dan gelen Albay Grivas liderliğinde 1955 yılında **EOKA** isimli bir teşkilat kurmuşlar ve 1 Nisan 1955 tarihinde **"Türksüz bir Kıbrıs"** için Kıbrıslı Türklere karşı soykırım, terör ve tedhiş hareketlerine başlamıştır.

1955-1958 döneminde Kıbrıslı Türkler 33 karma köyü terk etmek zorunda kalmışlardır.

İngiltere bu durumda, 1956'da, sadece Rumların değil, aynı ölçüde Kıbrıslı Türklerin de "self determinasyon" (kendi kaderini tayin) hakkı bulunduğunu ve bu çerçevede taksim talebinin de değerlendirilmesini öne sürmüştür.

Kıbrıslı Türkler kendi direniş örgütlerini kurmuşlar ve **Kıbrıs'ın Rum ve Türkler arasında bölünmesini, yani "taksim" görüşünü** geliştirmişlerdir.

Tüm bu gelişmeler ve İngiltere'nin girişimleriyle Türkiye ile Yunanistan arasında müzakereler başlamıştır.

Türkiye ile Yunanistan 11 Şubat 1959 tarihinde Zürih'te anlaşmaya varmıştır.

Londra'da İngiltere'nin ve Kıbrıs'taki iki toplumun liderlerinin onayını almışlardır.

Nihayetinde "Kıbrıs Cumhuriyeti", Türkiye, Yunanistan ve İngiltere garantörlüğünde Ada'nın iki halkı arasında ortaklık temeline dayanarak 1960 yılında kurulmuştur.

Kıbrıs Cumhuriyeti'ni Yıkanlar Yunan ve Rumlardır

Kıbrıs Rum tarafı, 1960 Cumhuriyeti'nin kurulduğu şekilde yaşamasına şans vermemiş, "Kıbrıs Cumhuriyeti"nin yapısını, **Kıbrıs Türklerini devlet kurumlarından dışlamaya, izole etmeye, Ada'daki varlıklarını sona erdirmeye ve nihayet Yunanistan ile birleşme (ENOSIS) yolunu açmak** üzere girişimlere hemen başlamışlardır.

Zamanın Cumhurbaşkanı Makarios, Zürih-Londra Antlaşmalarının Kıbrıslı Türklere adil olanın ötesinde haklar verdiğini ve 1960 Anayasası'nın işlemez olduğunu öne sürmeye başlamış ve 30 Kasım 1963'te anayasanın tadili için, Türk Cumhurbaşkanı Yardımcısının veto hakkının kaldırılmasını da içeren 13 maddelik önerilerini Cumhurbaşkanı Yardımcısı Dr. Küçük'e iletmiştir. Bu öneriler, 16 Aralık 1963'te Kıbrıs Türk tarafı ve Türkiye tarafından reddedilmiştir.

Bunun üzerine Cumhurbaşkanı Makarios'un direktifleri ile Londra ve Zürih Antlaşmalarının Kıbrıs Türklerine verdiği hakların gasp edilmesi, ortaklıktan dış-

lanması ve EOKA tedhiş örgütü kullanılarak Türklerin topluca imha edilmesi amacıyla "Akritas" kod adlı İçişleri Bakanı Yorgacis tarafından **"Akritas Soykırım Planı"** uygulamaya sokulmuştur.

Kıbrıs'ta Türklere Soykırım Uygulanmıştır

Bu plan çerçevesinde Kıbrıs Rum tarafı 21 Aralık 1963 tarihinde Kıbrıs Türk toplumuna karşı Kıbrıs Türk tarihine **"Kanlı Noel"** adıyla geçen kapsamlı ve sistematik saldırılara geçmiş, Kıbrıslı Türkler devlet kurumlarından uzaklaştırılmıştır.

Türklerin imhası veya Ada'dan atılmasını öngören Akritas Planı, basit bir örgütün eylem planı olmayıp, Rum yetkililerce hazırlanan bir etnik temizlik girişimidir. **Akritas Planı'nın uygulanması sonucunda, 30 bin Kıbrıslı Türk 103 köyü terk etmek zorunda kalmıştır.** Kıbrıs Türk nüfusu yerlerini terk etmek zorunda kalmış, **nüfusun yüzde 30'unu oluşturan Türkler, Ada yüzölçümünün yüzde 3'üne tekabül eden**, denize çıkışı olmayan ve sürekli kuşatma altında tutulan dağlardaki küçük bölgelere sığınmıştır. Yiyeceksiz, okulsuz, hastanesiz, işsiz, evsiz bırakılmışlardır.

Böylece "Kıbrıs Cumhuriyeti," Kıbrıslı Rumların 1963 yılında tek taraflı olarak güç kullanımıyla anayasayı feshetmelerinden sonra ortadan kalkmıştır.

1963 "Kanlı Noel" olaylarından sonra, 27 Aralık 1963'te üç garantör ülkenin askerlerinden oluşan bir "Barışı Koruma Kuvveti" oluşturulmuştur. Bu çerçevede İngiliz generalin yeşil bir kalemle harita üzerinde çizdiği bir çizgi ile Lefkoşa 30 Aralık 1963'te ikiye ayrılmıştır. Bu tarihten itibaren bu sınır **"Yeşil Hat"** olarak adlandırılmıştır.

İşte böylece günümüzde uluslararası toplumun gündemine **"Kıbrıs sorunu" diye giren olgu esasında Rumların 1963'te Kıbrıs Türklerini 1960'da kurulan ortaklık devletinden dışlama, Ada'da birlikte yaşama ve Ada'yı birlikte yönetme mutabakatını terk ederek, devleti gasp etmeye çalışmalarıyla başlamıştır.**

Bilahare, BM Güvenlik Konseyinin, 4 Mart 1964'te aldığı 186 sayılı kararla Ada'ya Birleşmiş Milletler Barış Gücü (UNFICYP) konuşlandırılmıştır.

Bu arada, Yunanistan Ada'ya gizlice askerî kuvvet yollamaya başlamış, bu kuvvetin sayısı zaman içinde yirmi bine ulaşmıştır. Böylece, bir ortaklık devleti olmaktan çıkarak bir Rum yönetimine dönüşen Kıbrıs Cumhuriyeti fiilen Rum/Yunan kontrolü altına girmiş ve iki halk birbirinden tamamen kopmuştur.

1967'de Yunanistan'da yönetimi askerî darbeyle ele geçiren cunta, Enosis'e ulaşmak için Kıbrıs'ta Boğaziçi ve Geçitkale köylerine saldırılar düzenlemiş, bu saldırılara Yunan birlikleri de katılmıştır.

Türkiye'nin antlaşmalardan doğan müdahale hakkını kullanacağı yönündeki ihtarı üzerine, bu buhran son bulmuş ve Yunanistan, BM gözetimi altında Ada'dan kuvvetlerini çekmek zorunda bırakılmıştır.

29 Aralık 1967'de Kıbrıs'ta Geçici Türk Yönetimi kuruldu. Geçici Yönetim bir süre sonra "Kıbrıs Türk Yönetimi"ne dönüştürüldü. Bu yönetim 1974'e kadar sürdü.

1968 yılında BM İyi Niyet Misyonu çerçevesinde Rauf Denktaş ve Klerides başkanlığında taraflar arasında müzakereler Beyrut'ta başlatılmıştır.

Yunan ve Rum İkilisi Asla Enosis Hedefinden Vazgeçmemişitir

Kıbrıs Türklerinin yönetimden uzaklaştırılması üzerine Kıbrıs Rumlarının arasında görüş ayrılıkları belirmeye başlamıştır. Türkiye'nin müdahalesinden çekinen ve Türkleri ekonomik yoldan alt etmeyi yeğleyen Makarios ile süratle sonuç alınmasını arzulayan eski cuntacıları içeren EOKA-B'cilerin karşı karşıya gelmelerine neden olmuştur.

15 Temmuz 1974 tarihinde Yunan cuntasının desteğiyle EOKA lideri Nikos Sampson, Ada'yı Yunanistan'a bağlamak amacıyla Makarios'a karşı bir darbe gerçekleştirerek iktidarı kısa süreyle ele geçirmiştir. Nicos Sampson öncülüğündeki Rumlar Türklere karşın kapsamlı saldırı başlatmıştır.

1963'te Kıbrıs Türklüğünü tamamen yok etme planı olan Akritas'ı devreye sokan **Yunan-Rum iş birliği, 1974'e kadar on bir yıl boyunca aralıksız olarak** Türk köylerini basmış, çocukları, yaşlıları, kadınları ve savunmasız tüm insanları soykırıma tabi tutmuştur.

Bu gelişmeler karşısında Türkiye, 1960 Garanti Antlaşmaları çerçevesinde, önce İngiltere'ye ortak müdahale teklifinde bulunmuştur. Türkiye, İngiltere'nin olumsuz cevap vermesi üzerine, **Ada'daki Türklerin güvenliğini de dikkate alarak soykırımı durdurmak ve Türklerin toptan yok edilme planını devre dışı bırakmak üzere** 20 Temmuz 1974 günü Barış Harekâtı'nı başlatmıştır.

1974 Kıbrıs Barış Harekâtı Rumların Türklere Uyguladığı Soykırıma Son Vermiştir

30 Temmuz 1974 tarihinde Cenevre Antlaşması ile ateşkes ilan edilmiş fakat Yunan-Rum iş birliği bu durumu dahi soykırım ve katliam için fırsat olarak görmüş, Türkiye bunun üzerine 14 Ağustos 1974 tarihinde II. Barış Harekâtı'nı başlatmış ve 16 Ağustos 1974 tarihinde Kıbrıs Türklüğünü soykırımdan, Kıbrıs Adası'nı ise Enosis tehdidinden kurtarmıştır. Böylece Kıbrıs'ın Yunanistan'a ilhakı önlenmiş, Kıbrıs Türk halkının varlığı da güvence altına alınmış ve Ada'nın yüzde 38'i Türk hâkimiyetine girmiştir.

1974 Türk Barış Harekâtı aynı zamanda Yunanistan'da cunta idaresinin de sonu olmuş ve ülkeye demokrasi getirmiştir.

Yunanistan, Rusya ve ABD harekâta reaksiyon göstermiştir

15 Şubat 1975 tarihinde Kıbrıs Türk Federe Devleti kurulmuştur.

ABD 1975'ten 1978 yılına kadar ülkemize ağır ambargo uygulamıştır. **Ambargo tasarısının altında o zaman iki yıllık genç senatör olan şimdinin ABD Başkanı BIDEN vardı.**

1976 yılında Ada'da nüfus mübadelesi yapıldı. Ada'nın kuzeyi ile güneyi 180 kilometre boyunca uzanan ve genişliği 5 metre ile 7 kilometre arasında değişen bir ara bölgeyle birbirinden ayrıldı.

15 Kasım 1983'te Kıbrıs Türk Federe Meclisi tarafından alınan kararla "Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti (KKTC) kuruldu. Cumhurbaşkanlığına efsane kahraman Sayın Rauf Denktaş seçildi.

Bu süreçte 1968'de Beyrut'ta başlayıp elli dört yıldır devam eden müzakerelerde konuşulmamış konu kalmamıştır.

> Müzakere sürecinde BM tarafının çözüm önerilerine evet diyen taraf hep Kıbrıs Türk tarafı olmuş, ancak Rum tarafı anlaşmaya yanaşmamış, Kıbrıslı Türklerle ortak bir geleceği paylaşmayı reddetmiştir.
>
> Öyle ki 25 Nisan 2004'te Ada halkı, iki toplumun bir hükûmet ismi altında birleşmesini öngören Annan tasarısını oylamak üzere referanduma gitmiş, "Yes be annem!" kampanyaları yapılarak referandumda Türk kesiminden ağırlıkla "evet" ancak Rum kesiminden "hayır" sonucu çıkmıştır.

Tüm bu kronolojik yaşananlara bakarsanız, bugün Kıbrıs'ta sorun değil, Yunanistan ve GKRY'nin talepleri olduğunu görebilirsiniz.

İstenen Şey Türkiyesiz ve Türksüz Bir Kıbrıs'tır

Aslında Kıbrıs sorunu diye bize öğretilen olgunun Kıbrıs'ın Yunanistan'a bağlanması yani ENOSİS olduğu açıkça anlaşılmaktadır. Kıbrıs'ın Yunanistan'a bağlanmadığı ya da en iyi ihtimalle Rum yönetiminde olmadığı hiçbir durum Yunan ve Rum ikilisi için çözüm değildir. **İstenen şey Türkiyesiz ve Türksüz bir Kıbrıs'tır. Bunu iyice anlamamız lazımdır. Kral çıplaktır!**

Bakın size birkaç örnek vereyim: Daha 17 Mayıs 2022 tarihinde Yunanistan Başbakanı Miçotakis, ABD Kongresinde yaptığı konuşmada **"Kıbrıs Helenizmi 48 yıldır acı çekiyor"** diyerek Enosis hayallerini, yani Kıbrıs'ın Yunanlaştırması ve Yunanistan'a bağlanması hedefini muhafaza ettiklerini hiç çekinmeden itiraf etmiştir.

GKRY lideri Anastadiadis ise:

> 28 Ağustos 2022'de **"İki devlet modelini asla kabul etmeyeceğiz"**,
>
> ABD'nin 1974'ten beri uyguladığı silah ambargosunu kaldırmasının ardından 18 Eylül 2022'de **"taarruz altyapımızı güçlendiriyoruz"** demiştir.

GKRY:

Papazlara dahi silahlı eğitim yaptırmaktadır (Görüntüleri 11 Şubat 2022 tarihinde basına yansımıştır).

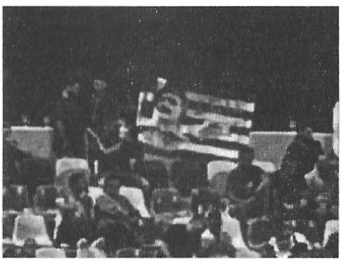

Terör örgütü PKK'ya tıpkı daha önce ASALA'ya tahsis ettiği Melkonyan Enstitüsü gibi üsler tahsis etmektedir.

22 Haziran 2022'de PKK'nın GKRY temsilcisi Lazaros Mavros'a (terör örgütü PKK'nın eli kanlı lideri Öcalan'a bizzat kendi GKRY pasaportunu veren kişi) silah verip tatbikat yaptırarak Türkiye'ye mesajlar vermektedir.

Sonuncusu 14 Ekim 2022 tarihinde olmak üzere Türk takımlarıyla oynadığı futbol maçlarında Türk soykırımcısı Grivas gibi eli kanlı katillerin resimlerini statlara asmaktadır.

Daha 5 Kasım 2022'de soykırımcı EOKA terör ve tedhiş örgütüne ve onun liderlerine müzeler, anıtlar ve hatta anma bütçeleri oluşturarak Türk düşmanlığını kurumsallaştırmaya devam etmektedir.

Türkler İçin Kıbrıs Sorunu 1974'te Çözülmüştür

Şunu artık net olarak söylemek gerekir: Türkler için Kıbrıs sorunu 1974'te çözülmüştür. O zamandan bu zamana Yunan ve Rum çeteleri ve askerleri tarafından hiçbir Kıbrıs Türk'ünün burnu dahi kanamamış, soykırım planları yerle yeksan edilmiştir. **Bizim için Kıbrıs sorunu diye bir şey yoktur.**

KKTC'nin Türk Devletleri Teşkilatına Üye Olması Artık Müzakere Dönemini Kapatmıştır

1983'te Kıbrıs Türkleri kendi devletlerini kurmuş ve KKTC 11 Ekim 2022'de Semerkant'ta yapılan tarihî zirveyle Türk Devletleri Teşkilatına gözlemci üye olmuştur. Artık geri dönüş yoktur. **En genç Türk devleti olan KKTC'nin yaşaması ve güçlenmesi hedefimiz olmalıdır.** Bugüne kadar Türk tarihi, Türklerin kurdukları devleti kapısına kilit vurup, anahtarını da götürüp başkasına verdiklerini kaydetmemiştir.

Bu saatten sonra sözde Kıbrıs sorununu çözmek için müzakerelere katılmak, birleşme için görüşmeler yapmak, projelere iştirak edip destek vermek bindiğimiz dalı kesmek, söylediğimizin arkasında durmamak olur. Türkiye Cumhuriyeti'ne, KKTC'ye ve Türklere yakışmaz.

KKTC'DE İÇ CEPHEYİ SAĞLAMLAŞTIRMAK LAZIM YOKSA KKTC TÜRK'ÜN ELİNDEN KAYAR GİDER...

Bugün sizlere edindiğim bilgi ve gözlemlere istinaden KKTC'de Türk varlığına tehlike oluşturan gelişmeleri anlatacağım.

Kıbrıs, Türkiye'de toplumun tüm kesimleri tarafından millî dava olarak kabul edilmiş bir meseleyken maalesef KKTC'de aynı ölçüde kabul görmemektedir. Özellikle 2002 ve devamında Annan Planı sonrası gelişen iç siyasi yapıda Rauf Denktaş bir kenara itilmiş, devletin kurum ve kuruluşları, sendikalar, gazeteciler, inisiyatifler AB'nin müdahalesine açık hâle getirilmiştir.

Tabiri caizse Batı eliyle **Ada'da Annan Planı sonrasında siyasal ve sosyolojik bir dizayn meydana gelmiştir.** Yunanistan ve GKRY, AB yardımları kisvesi altında Kıbrıs Türk toplumu içinde Türkiye'ye muhalif sözde gazeteleri ve gazetecileri, STK'ları ve diğer birçok inisiyatifi maddi fonlarla destekleyerek KKTC'deki nüfuz alanlarını genişletmişlerdir.

Türkiye'den Aldığı Parayla Türkiye ve Kktc'ye Hakaret Eden KKTC Sendikaları

Durumun vahametini anlamak açısından gazeteleri taradığımızda, 18 Temmuz 2021 tarihinde **Yunanistan Başbakanı**

Miçotakis Güney Kıbrıs'a geldiğinde, Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı'nın KKTC'yi ziyaretinde karşılamaya gitmeyen KKTC'deki bir kısım sendika temsilcilerinin Miçotakis ile koşarak görüşmeye gittiğini görmemiz mümkündür.

Annan Planı referandumundan sonra oluşan düzende AB, Yunanistan ve GKRY'nin ilk hedefi eğitim sistemi olmuştur. KKTC eğitim sisteminde hâkim güç olan **öğretmen sendikaları vasıtasıyla eğitim neredeyse millî olmaktan çıkarılmış** vaziyettedir.

KKTC'deki öğretmen sendikalarının hadlerini ve yetkilerini aşarak, güncel tüm siyasi konulara müdahil olması, sürekli grevler, eylemler yaparak devletin işleyişini aksatıp yozlaşmasına vesile olmasından tutun da, Türkiye'den gelen suya karşı bile eylem yapmış olmaları manidardır.

Hadleri olmamasına ve seçim yoluyla halkın temsil yetkisini almamış olmalarına rağmen, **bu eğitim sendikalarının sanki toplumun genelini temsil ediyormuş gibi** 10 Ekim 2022 tarihinde AB Parlamentosuna giderek Kıbrıslı Türklerin AB'ye katılımını istemeleri manidardır.

Bu anlayıştaki eğitim sendikalarına bağlı öğretmenler vasıtasıyla KKTC'deki gençler arasında Batı, Yunan ve Rum hayranlığı, Türkiye'ye muhalif olma ve Türkiye'den gelenlere yönelik nefret ciddi boyutlara ulaşmış vaziyettedir. Hatta bu moda hâline dönüşmüştür. **KKTC'de devletine, ülkesine ve milletine bağlı bir gençlik neredeyse tükenme noktasına getirilmiştir.**

Tüm kritik süreçlerde olduğu gibi, yeni tanınma sürecinde de bu tip sendika ve STK'lerin gazeteci desteğiyle KKTC'de karışıklık çıkarma, eylemler yapma konusunda rahat durmayacakları aşikârdır.

KKTC Millî Eğitiminde Türk Kimliğini Unutturan Yunan-Rum Destekli Projeler

Millî eğitim konusundaki bu ciddi eksikliğin tek sorumlusu elbette bu sendikalar değildir. Türk millî yapısı ve kültürüne aykırı, KKTC varlığını zayıflatıcı hatta ortadan kaldırmaya yönelik projelere maalesef Türkiye ve KKTC eliyle müsamaha gösterilmekte, hatta izinden öte bilerek ya da bilmeyerek destek verilmektedir.

Mesela 2019 yılından itibaren KKTC Millî Eğitim Bakanlığının bünyesinde yürütülen ve önceki hükûmet döneminde kabul edilen **AB'nin Imagine isimli projesi** kapsamında:

> GKRY'nin düşman değil dost olduğu,
>
> Federal Kıbrıs fikrinin en geçerli alternatif olduğu,
>
> Türk veya Rum değil "Kıbrıslı" etnisitesinin olduğu gibi tarihî ve siyasi gerçeklerle bağdaşmayan, Ada'daki Türk varlığına alenen tehdit oluşturan fikirlerin öğretildiği de bir gerçektir.

Bu ve benzeri faaliyetler neticesinde KKTC'de "Adalılık, Kıbrıslılık" gibi Türk varlığı ve kimliğini yok sayan yapay kavramlar ön plana çıkarılmaya çalışılmaktadır. Mesela gençler arasında "Biz ne Türk ne Rumuz, biz Kıbrıslıyız" ifadeleri yaygınlaştırılmaktadır.

İşte tüm bunlar yine Yunan-Rum fonlarıyla da desteklenen sendikaların üyesi öğretmenler tarafından öğretilmektedir.

Açıkça söylemek gerekirse, edindiğim bilgilere göre, KKTC'deki çoğu sendika KKTC ve Türkiye ve hatta Türk kimliği karşıtıdır.

Daha da acısı, Türkiye ve KKTC karşıtı bu sendikalar gelirlerini de Türkiye'den gelen paralarla sağlamaktadır. Hatta öyle

bir sistem kurulmuştur ki, Türkiye'den gelen paralarla ödenen memur maaşlarından bu sendikalar için doğrudan kaynağından kesinti yapılmaktadır.

Memur maaşlarından sendikalar için peşin kesinti yapılması uygulamasından vazgeçilmesini Türkiye şart koşmalıdır.

Sendikaya üyelik ücretini isteyen her memur kendisi gidip elden yatırmalıdır. Böylelikle **memurlara, sendikaya para mı vermek yoksa kendi bütçesine mi ayırmak seçeneği sunulmalıdır.**

KKTC'de Türkiye'ye Küfretmeyi Alışkanlık Hâline Getiren Gazeteciler ve Gazeteler

Gazetecilere gelince, 2017 yılında Crans Montana görüşmeleri öncesi KKTC'deki neredeyse tüm Türkiye'ye muhalif gazetecilerin İsrail'e götürülüp, burada eğitimden geçirildiğini ve toplum mühendisliğine hazırlandığını KKTC'de duymayan kalmamıştır.

Neyse ki Rum tarafının masadan kalkmasıyla bu faaliyetler sessize alınmış gibi gözükse de, KKTC'de bu şahıslar tarafından yürütülen ciddi bir toplum mühendisliği ve etki faaliyetinin söz konusu olduğu söylenmektedir.

2021 yılında Türkiye'nin dünya kamuoyu nezdinde KKTC'nin tanınmasına yönelik çalışmaları başlatması üzerine ise Yunan-Rum ikilisinin AB kisvesi altında KKTC'deki neredeyse Türkiye'ye muhalif tüm gazetecileri muhtelif zamanlarda Atina'ya götürdüğü, burada eğitime aldığı bilinen bir gerçektir.

KKTC'nin, Türk Devletleri Teşkilatına "gözlemci üye" olması ile KKTC'nin uluslararası statüsündeki ilerlemeler karşısında tüm bu beşinci kol faaliyetleri ile karıştırılması muhtemeldir.

KKTC Gazetecisi Görünümündeki GKRY Sözcülerinin Kaleminden Mürekkep Yerine Zehir Akmaktadır

Mesela KKTC'de gazetecilik yapan bir şahıs, Uluslararası Barış Araştırmaları Enstitüsü, Oslo'nun (PRIO) **Kıbrıs merkezinde yani Rum Yönetiminde kıdemli araştırmacı ve danışman olarak çalışmaktadır.** Çalıştığı Uluslararası Barış Araştırmaları Ens-

titüsü ise, FETÖ firarilerinden Can Dündar'ı 2017 yılında Nobel Barış Ödülü'ne aday göstermiş ve yayımladığı raporlarda ise çoğu kez Türkiye'yi hedef gösteren bir politika izlemiştir.

KKTC'de gazetecilik yapan bu şahıs, 13 Kasım 2022 tarihinde İstanbul-Taksim'de meydana gelen terör saldırısında dahi **"saldırının ardından Yunanistan'a kaçmaya çalışan teröristleri" savunmuş** ve Yunanistan'a toz kondurmamak için açık çaba sarf etmiştir.

Söz konusu gazeteci ve benzerlerinin yazdıkları kitaplar Türkiye'ye, Türk Ordusuna ve hatta Türk Mücahitlere yönelik kara propaganda yapmakta, iftira atmakta ve yanıltıcı bilgiler vermektedir. Bu şahısların kaleminden mürekkep yerine zehir akmaktadır, **hem de Yunan ve Rum'dan beter.**

KKTC'de Fon Kuşatması ve Stelios Vakfı

Kıbrıslı Rum iş adamı Stelios Hacıyoannu'nun kurucusu olduğu "Stelios Hayırseverlik (!) Vakfının faaliyetleri de Kıbrıs'ta Türk varlığının erimesine yöneliktir. Bu amaç bilinmesine rağmen bu vakıf da KKTC'de serbestçe faaliyet gösterebilmektedir.

Bu vakıf **"Türk ve Rum evliliklerini"** maddi olarak desteklemekte ve bu yolla toplum mühendisliği yapmaktadır.

2015 yılında bir Kıbrıs Türk'ü ile bir Rum'un evlilikleri için Stelios Vakfına başvuru yapması ve evlilikleri için fon almaları üzerine 2017 yılında Stelios Vakfı, ödül kategorileri arasına "evliliği" de eklemiştir. Stelios Vakfı **"Yeter ki evlenin biz her şeyi destekleriz" mantığı içinde evlenen çiftlere 30 bin euro evlilik ikramiyesi vererek KKTC'deki Türk kültür ve kimliğinin altını oymaktadır.**

Ayrıca aynı vakıf Türk ve Rumlar arasında oluşturulacak ortaklıklara da 10 bin euro vereceğini ilan ederek fon kuşatmasını yalnızca kültür ve kimlik boyutunda sınırlamayarak ekonomik alana da yaymıştır.

Kktc'de Rum Çıkarları ve Malları İçin Çalışanlar

Bugün KKTC içinde Rum çıkarları ve sözde malları için yoğun şekilde çaba sarf eden gruplar mevcuttur. **KKTC'deki en cid-**

di tehlikelerden biri Londra'daki ABD destekli Rum diasporasıdır. KKTC üzerinde Yahudi kisvesi altında Rum sermayesi ve kilisesi toprak satın alımlarıyla yayılmakta ve güçlenmektedir.

Bugün KKTC'de soykırımla başarılamayan Yunan-Rum faaliyetleri beşinci kol ve toplum mühendisliğiyle başarılmaya çalışmaktadır.

Bugün Yunanistan ve GKRY'deki siyasi hareketlerin en sağ ucundan en sol ucuna kadar tüm partiler Kıbrıs'ın Yunanistan'la birleşmesini yani Enosis'i desteklemektedir.

Hedefleri "Türkiyesiz Doğu Akdeniz, Türksüz Kıbrıs"

Yunan ve Rum siyasetinin ideoloji, fraksiyon ya da zihniyet fark etmeksizin tüm bileşenleri "Türkiyesiz Doğu Akdeniz, Türksüz Kıbrıs" hedefi doğrultusunda söylem birliğinden de öte de eylem birliği içindedir. Ancak görüleceği üzere bizdeki durum oldukça vahim boyutlardadır. Yunan-Rum hizmetkârı, Türk olduğunu iddia eden köle ruhlu şahıslar oldukça fazladır ama onlar da efendilerine yeterince yaranamamaktadır.

Örneğin 5 Şubat 2022 tarihinde, otuz sene GKRY'de yaşamış, GKRY üniversitelerinde dersler vermiş, Enosis destekçisi Komünist AKEL Partisinin Avrupa Parlamentosu vekilliğini yapmış köle ruhlu sözde Türk bir şahıs sadece **"yeteri kadar Helen olmadığı ve Kıbrıslılık fikrini savunduğu"** gerekçesiyle GKRY Üniversitesinden **"Korkak Türk Defol"** sloganları eşliğiyle kovulmuştur!

KKTC ve Türk Düşmanlığını Demokratlık Olarak Algılayanlar Var

Maalesef özetle bugün KKTC'de:

> Türkiye'ye **"işgalci"** diyen,
>
> Kıbrıs sorunu adı altında **Enosis tezlerine hizmet eden,**
>
> Muratağa, Sandallar, Atlılar, Geçitkale, Erenköy, Girne, Mağusa ve Kıbrıs Adası'nın hemen her noktasında Türk şehitlerinin dökülen kanı dahi kurumamışken GKRY ile birleşmek için yoğun eylemler yapan,

"Ankara, Kıbrıs'tan elini çek!" sloganları atmayı barış yanlısı ve ilericilik olarak pazarlayan Yunan-Rum piyonu sözde STK, sendikalar ve gazeteler var.

Görünen o ki, muhtemelen KKTC'de bir iç karışıklık çıkartma peşinde olanlar var.

Yoksa KKTC Türk'ün Elinden Kayar Gider…

Peki, yapılması gereken nedir?

Öncelikle Kıbrıs'ın Türkiye'nin güvenlik ve refahı için vazgeçilmez olduğunun, KKTC'de ya da GKRY'de istediği kadar Türkiye karşıtı propagandalar yapılsın **Türkiye'nin Kıbrıs'ta her zaman var olacağının** açıkça ifade edilmesi gerekmektedir.

Türkiye'nin Kıbrıslı Türkleri soykırımdan kurtarmak için kan ve ambargo dâhil her türlü bedeli ödediğini ve ödemeye devam ettiğini KKTC gençliğine anlatmak lazımdır.

KKTC Millî Eğitim müfredatına Kıbrıs Barış Harekâtı'na giden süreçte yaşananlar, tarihsel gerçeklikler ve **Rum-Yunan ikilisinin Türklere yaptığı soykırım dâhil yaşananlar** tüm çıplaklığıyla anlatılacak şekilde her sınıfta eklenmesi ilgililerce değerlendirilmelidir.

Ayrıca:

KKTC Millî Eğitim müfredatına gençlerde Türklük bilinci pekiştirilmesi için Türk millî kültürüne yönelik dersler konulmasının,

KKTC aleyhine faaliyet gösteren kişi ve kurumlara "ülkenin bölünmez bütünlüğüne aykırı faaliyet" nedeniyle ciddi cezai yaptırımlar uygulanacak şekilde hukuki düzenlemeler yapılmasının,

KKTC, Türkiye ve Türklük aleyhine faaliyet gösteren sendikaların Türkiye'den gelen para kaynaklarının kesilmesinin ve hatta kapatılmasının,

Türkiye'nin parayı verirken memur maaşlarından sendikalar için peşin kesinti yapılması uygulamasından vazgeçilmesini şart koşmasının,

Sendikalara üyelik ücretini isteyen her kamu çalışanının kendisinin yatırmasının, böylelikle çalışanlara sendikaya para mı vermek yoksa kendi bütçesine mi ayırmak seçeneği sunulmasının,

KKTC'de Yunan, Rum, AB, STK ve vakıflarının faaliyetlerinin sıkı kontrol altına alınmasının ve gerekirse izin verilmemesinin,

KKTC'deki gazete ve gazetecilerin maddi gelir kaynaklarının takip edilmesinin ve yurt dışı şüpheli para akışlarının sorgulanmasının,

KKTC'deki yabancıların ve yabancı ortaklı şirketlerin toprak ve mülk alımları konusunda kısıtlama getirilmesinin mutlaka değerlendirilmesi ve gerekli düzenlemelerin yapılmasının hayati derecede önemli olduğunu düşünüyorum.

Özetle KKTC kurucu cumhurbaşkanı merhum Rauf R. Denktaş'ın aşağıda yazdığı dizelerdeki ruh ve bilinci KKTC'de oluşturmak lazımdır:

Benim iki bayrağım var
Biri ana, birisi kız
Benim iki bayrağım var
İkisinin de bağrında
Namusumdur ayla yıldız

Aksi takdirde KKTC Türk'ün elinden kayar gider…

TÜRKİYESİZ BİR AKDENİZ VE TÜRKSÜZ BİR KIBRIS HATTA ANADOLU İSTEYENLER VAR

Bazılarımızın Türk-Yunan dostluğundan dem vurup, Yunanistan'ı kültürümüzde kötü günde ve ihtiyaç olduğunda her daim insanın yanında olan **"komşu"** sıfatı ile tanımlayanların gerçek-

ten tarihi ya bilmediğini ya da çarpıttığını düşünüyorum. Zira Yunanistan için geçmişten günümüze Türkiye'ye karşı **"antlaşma ve hukuk tanımazlık"** bir Yunan devlet geleneğidir.

Yunanistan, Türkiye ile ilişkilerinin sözde en iyi olduğu dönemlerde:

1923 Lozan Antlaşması'nın imzalandığı dönemin hemen akabinden başlayarak günümüze kadar yıllar boyu kendisine antlaşmalarla devredilmeyen **152 grup adaya yani EGAYDAAK'a** çökmüş,

1928 yılında **Kıbrıs'ın Yunanistan'a bağlanması** talebinde bulunmuş,

1931 yılında dünyada eşi benzeri olmayan şekilde **kara suları 3 milken hava sahsını 10 mile** çıkarmış,

1936 yılında Türkiye Montrö ve Hatay meselesi ile uğraşırken, fırsattan istifade Lozan'da **3 mil olan kara sularını tek taraflı olarak 6 mile** artırmış,

1947 yılından itibaren **Kıbrıs'ın Yunanistan'a bağlanması** taleplerine hız vermiş,

1952 yılında belirlenen **Uçuş Malumat Bölgesi'ni (FIR) hava egemenlik alanı gibi** kullanmaya başlamış,

1952 yılında İkinci Dünya Savaşı sonrası ortamdan istifade ile gayri askerî statüdeki 23 adadan birisi olan **Sisam Adası'nı askerîleştirerek bu adaların statüsünü bozmayı ve dolayısıyla egemenlik devir şartını da ortadan kaldıran** süreci başlatmış,

1960'tan itibaren **Gayri Askerî Statü'deki Adaların tümünü silahlandırmaya ve askerîleştirmeye** hız vermiş,

1960'ta kurulan Kıbrıs Cumhuriyeti'nin Rumlar tarafından yıkılmasına büyük destek sağlamış, akabinde Kıbrıs'a yirmi bin asker göndererek **"Türksüz bir Kıbrıs"** ve Kıbrıs'ın Yunanistan'a bağlanması anlamına gelen "ENOSİS" nidaları ile Türk soykırımı yapmış,

1974 yılında Türkiye'nin Kıbrıs Barış Harekâtı'nı yapmasıyla bu soykırım durdurulmuş ama Yunanistan Kıbrıs'a sahip olma idealinden vazgeçmemiş, **Kıbrıs'ın sadece Rum yönetiminde olması ve Yunanistan'a bağlanma talebini "Kıbrıs sorunu" olarak lanse etme yüzsüzlüğünü göstermiş,**

1973 ve 1987 yıllarında gündeme getirdiği ve Türkiye'nin çıkarlarını hiçe sayan kıta sahanlığı taleplerini Adalar Denizi'nde gerginlikleri yükselterek ortaya atmış,

1996'da **burnumuzun dibindeki Kardak adamıza sahip çıkmaya** kalkmış,

2020'de Doğu Akdeniz'de bize reva görülen Sevilla Üniversitesi haritasının sınırları dışında ama **Mavi Vatanımızda faaliyet gösteren sismik gemilerimizi engellemeye** çalışmıştır. Yani **Yunanistan hukuk istismarını sadece diplomatik zeminde sürdürmemiş bu durumu askerî saldırganlık boyutuna da taşımıştır.**

Görüldüğü üzere tüm bu girişimler daha önce bahsettiğimiz "Megali İdea" hedefleri doğrultusundadır. 1922 yılında Batı Anadolu üzerinde kurduğu **"Megali İdea" hayalleri Adalar Denizi'nin serin sularına askerleriyle birlikte dökülen Yunanistan,** bu hayalden ve inattan asla vazgeçmemiştir. Türkiye ve Türk düşmanı, bu hedef doğrultusunda imzacısı olduğu antlaşmalara uymamış, **"Megali İdea" taleplerini de çözülmesi gereken sorunlar olarak lanse etmeye** devam etmiştir.

Yunan Yetkililerin Söylemleri Bugün Dahi Megali İdea'dan Vazgeçmediklerini Gösteriyor

Peki, bu eylemler dışında Yunan yetkililerin bugün dahi söylemleri de bu yönde midir, diye soracak olursanız size birkaç örnek vereyim:

01 Ekim 2019 tarihinde GKRY'nin sözde bağımsızlık gününe katılan Yunanistan Başbakanı Miçota-

kis, **"Trakya'dan Kıbrıs'a kadar olan tüm bölgeyi tek bölge olarak kabul ettiklerini"** açıklamıştır. Bu temelde bir Enosis itirafıdır.

Diğer yandan 17 Mayıs 2022 tarihinde Yunanistan Başbakanı Miçotakis, ABD Kongresine hitap ederken 1974 Kıbrıs Barış Harekâtı'na atıfta bulunarak, **"Kıbrıs Helenizmi (yani Kıbrıs'ın Yunanlaştırılması) 48 senedir acı çekiyor"** demiş ve böylece Enosis niyetinden vazgeçmediklerini hiç çekinmeden açıklamıştır.

GKRY ve Yunanistan'ın Enosis programının en önemli destekçilerinden olan ABD Kongresi Dış İlişkiler Komisyonu Başkanı Bob Menendez ise 16 Kasım 2022 tarihinde yaptığı açıklamada, Türkiye ve Kıbrıs Türklüğünü hedef alarak, **"Son Türk askerinin de Kıbrıs'tan ayrılmasını sağlayalım"** demiştir.

Menendez 2 Aralık 2022 tarihinde Senatoya yaptığı konuşmada ise, **"Kıbrıs'ın kırk seneyi aşkın zamandır Türkiye tarafından işgal edildiğini ve bunun açıkça bir meydan okuma olduğunu"** ifade etmiştir.

GKRY lideri Anastasiades, 18 Kasım 2022'de yaptığı açıklamada, **"AB'nin doğrudan Kıbrıs meselesine müdahil olması gerekiyor. Türkiye; Ege'de, Suriye'de, Libya'da, Irak'ta, Dağlık Karabağ'da ve ötesinde revizyonist (yayılmacı) politikalar uyguluyor. AB bu duruma müdahil olmalı"** açıklamasında bulunmuştur.

GKRY ise Türk düşmanlığını kurumsallaştırmaya devam etmektedir. **GKRY, EOKA terör örgütü kurucusu ve Türk soykırımcısı Yunan Albay Grivas için daha yeni özel müze projesi geliştirmiştir.**

Yunanistan ise âdeta KKTC'yi kendi iç meselesi olarak görmekte, bu yöndeki Yunan medyası ise bu durumu o kadar ileriye taşımıştır ki 18 Kasım 2022 tarihli Yunan Pentapostagma haber sitesi **"İşgal altındaki (!) topraklarda 213 cami var! Ankara, adaya imam**

dolduruyor" ifadeleriyle dinimize ve kültürümüze kin kusmaya devam etmiştir.

Amaçları **"Türkiyesiz Akdeniz, Türksüz Kıbrıs"**tır.

Doğu Akdeniz ve Adalar Denizi'ne ilişkin olarak ise Yunanistan Başbakanı Miçotakis, bu ziyaret esnasında **çizdiğim Mavi Vatan haritasını da ABD Başkanı Biden'a vererek ve ABD Senatosuna göstererek** şikâyet etmiştir.

Yunanistan 27 Kasım 2019'da **Libya ve Türkiye arasında imzalanan Deniz Yetki Alanlarının Sınırlandırılmasına İlişkin Mutabakat Muhtırası'nı hukuksuz sayma cüretini göstermiş** ve iptali için tüm gayretini harcamış ve harcamaya da devam etmektedir.

6 Ağustos 2020 tarihinde ise Türkiye-Libya Antlaşması'nı işlemez hâle getirmek amacıyla Yunanistan, Mısır ile Münhasır Ekonomik Bölge Antlaşması imzalamıştır.

Yunanistan Dışişleri Bakanı Dendias, 6 Ağustos 2020 tarihinde Yunanistan-Mısır MEB Antlaşması'nın hemen ertesinde, **"Türkiye ile Trablus arasında imzalanan hukuka aykırı, hükümsüz ve hukuki temelsiz mutabakat muhtırasının mutlak zıttı bir antlaşma imzalanmıştır. Bu antlaşmanın imzalanmasının ardından, var olmayan Türk-Libya mutabakatı, en başından beri ait olduğu yerde, yani çöp tenekesinde sona erdi"** sözleriyle Türkiye'nin hükümranlık haklarına saygısızlığını bir kez daha göstermiştir.

Yunan Dışişleri Bakanı'nın Türkiye ziyaretinde yüzümüze karşı yaptığı küstahlıkları, hakaret ve saygısızlıkları da hatırlatmak isterim.

Türk Azınlık İçin Batı Trakya Âdeta Bir Açık Hava Hapishanesi

Yunanistan'ın Batı Trakya'daki **hukuk ve insan hakları ihlalleri ise korkunç** boyuttadır.

Yunanistan, antlaşmaları ve insan haklarını hiçe sayarak Batı Trakya'yı Türk azınlık için âdeta bir açık hava hapishanesine dönüştürmüş durumdadır.

Bugün Batı Trakya'da **"Türk" kelimesi resmî olarak yasaklı** durumdadır.

Türk Azınlık okulları ismi kaldırılmış, **Yunanca dışında ibadet yasaklanmış**, Türkçe eğitim, Türkçe TV-radyo yayını, cami hoparlöründen Türkçe duyuru kısaca **Türk diline ve Türk kültürüne dair her şey yasaklı** vaziyettedir.

Türklerin kendi iradesiyle müftü seçmesini engelleyen Yunanistan, **seçilmiş müftüleri ise sadece cuma ya da cenaze namazı kıldırdığı ya da halkın herhangi bir dinî vecibesine katıldığı gibi gerekçeleriyle makamı gasp etmekle suçlayarak hapis cezasına çarptırmaktadır.**

Buna kim dur diyecektir?

Bir Kemirgen Gibi Antlaşma Hükümlerini Etkisizleştiren Yunanistan…

Dolayısıyla tüm dış politikasını Türkiye ve Türk düşmanlığı üzerine inşa eden, Türkiye'ye ve Türklere karşı hukuksuzluğu ve hukuk istismarını âdet hâline getiren, **Lozan ve Paris Antlaşmaları hükümlerini bir kemirgen gibi yavaş yavaş etkisizleştirmeye devam eden Yunanistan** ile masaya oturmaya kalkmanın, **diyalog çağrıları yapmanın doğru olmayacağını** düşünüyorum.

Aksi takdirde masaya oturup:

Yunanistan'ın kara sularını ne kadar artırmasına razı olabileceğimizi mi?

Yunanistan'ın adaları hangi miktarda silahlandırmasına ses çıkarmayacağımızı mı?

Yunanistan'ın hava sahasının ne kadarını kabul edebileceğimizi mi?

Yunanistan'ın bize ne kadar MEB vermesini görüşebileceğimizi mi?

Askerî uçaklarımızın faaliyetleri konusunda önceden Yunanistan'a hangi konularda bilgi verebileceğimizi mi?

Yunanistan'ın antlaşma hükümlerinin ne kadarını ihlal etmesine göz yumabileceğimizi mi?

Batı Trakya'da Lozan'ın ne kadarının kemirilmesine "dayanabiliriz"i mi?

Yunanistan'da bulunan terör kamplarının ve teröristlerin sayısını mı?

Kıbrıs'ın Yunanistan bağlanmasına ya da Rum yönetimi altına bağlanıncaya kadar olan süreci Kıbrıs sorunu olarak kabul edebileceğimizi mi? **Yani ENOSİS'i mi?**

Yunanistan'daki **PKK kamplarına ne şekilde göz yumacağımızı mı?**

Yunanistan'ın FETÖ mensuplarına güvenli cennet olmasını nasıl görmezden geleceğimizi mi?

15 Temmuz 2016'da Yunanistan'a TSK'nin SKORSKY helikopteri ile kaçan asker üniformalı FETÖ teröristlerini iade etmeyişlerini nasıl makul karşılayacağımızı mı?

Sözde soykırımlar uydurarak Türkleri karalayan kampanyalarına nasıl ses çıkartmayacağımızı mı müzakere edeceğiz?

Yunanistan'ın Türkiye'ye ve Türklere yaptığı ve yapmaya devam ettiği düşmanlıklar ve kötülükler say say bitmez. **Hangi onurlu devlet ve millet bunları sineye çekebilir?**

Eğer Türkiye Yunanistan'ın Yaptıklarını Yapsaydı…

Hayal edin:

Türkiye'de Yunanistan'ın terörist örgüt olarak kabul ettiği örgütlerin kampları olsa,

Bu terör örgütlerinin liderleri ve lider kadroları Türkiye'de karargâhlar kursa ve üyeleri Yunanistan'a saldırı için buralarda eğitilse,

Teröristler sınırı geçip Yunanistan'da eylem yapıp dönse,

Yunanistan'da darbe girişiminde bulunan ve halka kurşun yağdıran asker üniformalı teröristlere Türkiye kucak açsa…

Yunanistan ne yapardı acaba? Diyalog çağrısı mı yapardı? Yunanistan'ın tepkisi ne olurdu? İşte en az o kadar tepki göstermeliyiz!

Suriye ile 20 Ekim 1998'de İmzalanan Adana Mutabakatı Süreci Örnek Alınabilir

Tekrar ifade etmek gerekirse Yunanistan:

Topraklarında bulunan PKK kamplarını kapatmadan,

Yunanistan'a geçen ve Yunanistan'da bulunan FETÖ mensuplarını Türkiye'ye iade etmeden,

Türkiye'den deniz ve toprak talebinden vazgeçmeden,

Antlaşma hükümlerine uyar hâle gelmeden,

Kendisine antlaşmalarla devredilmeyen adaları sahiplenmekten vazgeçmeden,

İnsan hakları başta olmak üzere tüm hukuk ve hak ihlallerini sonlandırmadan,

Her ortamda kronik Türkiye karşıtlığından vazgeçmeden Yunanistan ile asla hiçbir konu müzakere edilmemelidir kanaatindeyim.

Yakın tarihimizde Suriye ile yaşanmış 20 Ekim 1998'de imzalanan Adana Mutabakatı örneği vardır. **Hatırlanacağı üzere, 1998 yılında Suriye üzerinden Türkiye'ye PKK saldırılarının artması sonrası Türkiye çok kararlı bir duruş sergilemiş, teröre karşı iş birliğini içeren söz konusu mutabakat imzalanmış ve hemen öncesinde de terör örgütü PKK elebaşı Abdullah Öcalan 9 Ekim 1998'de Suriye'den çıkartılmıştı. Suriye'nin teröre desteğinin kesilmesi sağlanınca da müzakere ve iş birliği süreci başlamıştı.**

Türkiyesiz bir Akdeniz, Türksüz bir Kıbrıs isteyen Türkiye ve Türk düşmanlarına verilecek cevabımız diyalog çağrısı olmamalıdır.

Özetle **Yunanistan talep ve ihlallerinden vazgeçmedikçe müzakere olmamalıdır.** Müzakereyi onlar talep etmeli, biz de müzakere için "öncelikle antlaşmalara uymalarını, ihlal ve taleplerinden vazgeçmelerini" ön şart olarak sunmalıyız.

Türkiye'ye yakışan duruş budur.

KKTC'DE GEÇİTKALE İHA/SİHA ÜSSÜ VE YABANCILARIN ARAZİ ALIMI

KKTC Cumhurbaşkanı Sayın Ersin TATAR'ın, KKTC başbakanıyken büyük emek ve gayretleri sayesinde 13 Aralık 2019'da KKTC Bakanlar Kurulu, yıllardır bir türlü tahsis edilemeyen Geçitkale Havaalanı'nın, Türk Deniz Kuvvetleri İHA/SİHA'larınca yürütülecek faaliyetler için kullanılması kararı alınmıştı.

Geçitkale Havaalanı'nın 1982 yılında askerî maksatlar için NATO standartlarında inşa edildiğini hatırlatalım.

16 Aralık 2019'da Deniz Kuvvetlerimizin Bayraktar Tb-2 İha'sı Geçitkale Havaalanı'na İnmişti

Bu karar sonrasında, **16 Aralık 2019'da Türk Deniz Kuvvetlerinin Dalaman'daki üssünden kalkan Bayraktar TB-2 modeli silahlı insansız aracı, beş saatlik bir uçuşun ardından KKTC'nin Geçitkale Havaalanı'na inmişti.** Böylece Türk Deniz Kuvvetleri, İHA'ları 16 Aralık 2019'dan itibaren KKTC Geçitkale Havaalanı'nı fiilen kullanmaya başlamıştı.

Türk Deniz Kuvvetleri İHA/SİHA'larının, KKTC Geçitkale Havaalanı'na istinaden Doğu Akdeniz'de keşif/gözetleme ve karakol faaliyetleri icra etmesi, Güney Kıbrıs Rum Yönetimi (GKRY) ve Yunanistan başta olmak üzere birtakım devletlerin büyük tepkisine neden olmuştu.

Bundan tam dört yıl bir ay sonra, 16 Ocak 2023'te KKTC Bakanlar Kurulu, Türkiye'nin talebi üzerine Geçitkale Havaala-

nı'nın tahsisinin ve kullanım hakkının Kıbrıs Türk Barış Kuvvetleri'ne (KTBK) verilmesine ilişkin protokol imzalanmasına karar verdi.

Böylece Adalar Denizi ve Akdeniz'de Türkiye'ye karşı silahlanmaya hız veren Yunanistan ve Güney Kıbrıs Rum Yönetimi'ne de bu tarihî adımla bir anlamda karşılık verilmiş oldu.

Protokolün imzalanmasıyla birlikte Geçitkale tümüyle Türk İHA/SİHA'larının kalıcı üssü olacak. Ayrıca üsse **Türk Hava Kuvvetleri tarafından F-16 filosu konuşlandırılmasının** da önümüzdeki süreçte gündeme gelebileceği söyleniyor.

Bu protokole karşı çıkan GKRY-Yunanistan ikilisine GKRY'nin Fransız, İngiliz, ABD ve Yunanistan ile yaptığı savunma iş birliği, deniz ve hava üslerinin ortak kullanım antlaşmalarını hatırlatmak lazımdır.

Geçitkale Havaalanı'nın bir deniz-hava üssüne dönüşmesi Türkiye ve KKTC'nin Doğu Akdeniz'deki hak ve menfaatlerinin korunmasının yanı sıra savunmaları açısından da son derece önemli katkı sağlayacak, harekât yarıçapı artacak, gerçek zamanlı keşif/gözetleme ve istihbarat etkinliği büyük ölçüde artacaktır.

İha/Siha Üssümüz İçin Tehlike

Şimdi gelelim Geçitkale Havaalanı civarında KKTC'de yabancıların arazi alımları konusuna. Türkiye ve KKTC'nin bu hamlesinin ardından özellikle İsrail, GKRY ve Yunanistan'ın bölgede arazi alımları girişimlerinde bulunduğu söyleniyor.

Mesela, İsrail'in **KKTC**'de bulunan İsrail'le bağlantılı kişiler vasıtasıyla Türk SİHA'larının KKTC'de daimi olarak konuşlanacağı, **Geçitkale Hava Üssü**'ne beş kilometre yakınlıktaki Alaniçi köyünde yaklaşık 1000 dönümlük arazi aldığı belirtiliyor. **İsrail'in, Türkiye'nin SİHA üssüne çok yakın bölgede bu denli büyük bir arazi alması gerçekten endişe vericidir.**

Etrafında yabancı arazi ve konutlarının bulunduğu bir **İHA/SİHA üssümüzdeki** her türlü faaliyetimiz hakkında bilgiler bu arazi ve konutlarda bulunan **yabancılar tarafından gerçek zamanlı olarak toplanabilecek ve diğer devletlere rapor** edilebilecektir.

Hülleyle Arazi Alımı Yapılıyor

İsrailliler ve Rumların hülle yöntemiyle İngilizler ve KKTC'deki firmalar vasıtasıyla KKTC'de birtakım araziler aldığı uzun zamandır biliniyor.

Hatta Türk Deniz Kuvvetleri için İskele-Boğaz bölgesinde tahsis edilmiş arazinin hemen yanı başında İsrailliler de dâhil olmak üzere yabancılara arsalar satılıyor, siteler yapılıyor. Yani askerî güvenlik bölgesi sınırı bile tanımaksızın böyle araziler yabancılara doğrudan ya da dolaylı olarak satılıyor.

KKTC'de yabancıların toprak alımı yapmasının yasak olmasına karşılık içeride çeşitli oyunlarla bu alımın yapıldığı ifade edilirken, yabancı kaynaklı ve yerli ortaklı şirketlerin bu alımları gerçekleştirdiği sıklıkla söyleniyor. İsrail'in KKTC'de toprak alımlarının dikkat çekici boyuta ulaştığı iddia ediliyor. Sayıları iki bini bulan yerli ortaklı İsrailli şirketlerin KKTC'de neredeyse yirmi beş bin dönüm arsa aldığı ifade ediliyor.

KKTC'de 2014 yılından bu yana yabancılara toprak satışı yasak olmasına rağmen yerli ortaklı şirketlerce, gizli vekâletler yoluyla KKTC vatandaşlarınca yapılan alımlar gibi çeşitli yollarla özellikle de İsrail vatandaşlarına toprak satıldığı açıkça söylenmektedir.

Üç Tehlikeye Dikkat

Yabancılara doğrudan, kontrolsüz ve sınırsız şekilde dolaylı olarak arazi satışlarının yapılmasının üç önemli tehlikesi vardır:

1. KKTC'nin arazileri (Filistinlilere de yapıldığı gibi) Türklerin elinden yüksek fiyatlar teklif edilerek ya doğrudan ya da dolaylı olarak alınıyor. Böylece araziler yoluyla kontrol yabancıların eline geçiyor.
2. Çok dikkat çekici bir şekilde KKTC'nin tarıma elverişli en verimli arazileri alınıyor. Yani KKTC kendi kendini besleyemez duruma düşebilir.
3. KKTC'deki askerî tesislerin etrafındaki askerî güvenlik bölgelerinin yakınlarındaki araziler hiçbir kısıtla-

ma olmaksızın ve sınır gözetmeksizin yabancılara ya da yabancıların yerli aracıları olan vekillerine satılıyor. Bu da ciddi güvenlik tehlikesi oluşturuyor.

Aracılar vasıtasıyla satın alınan bu arazilerin aslında çoğunlukla Rumlar tarafından aldırıldığının, yani gerçek alıcının Rumlar olduğunun da söylendiğini belirtelim. Yabancılara arazi satışlarının düzenlenmesi ve kontrol edilmesine ilişkin bir kanun teklifinin hazırlanarak geçtiğimiz ay KKTC Meclisine sunulduğunu ancak -her nedense- bu teklifin geri çekildiğini de hatırlatalım.

Silahsız İşgal

KKTC'de yabancılara mülk satışlarının kontrol dışına çıkması bir millî güvenlik meselesine dönüşmüş görünmektedir. Öncelikle Rumların çok büyük miktar ve sayıda toprak sahibi olması Türklerin topraksız kalması sonucunu doğuracak, **topraksız kalan Türklerin, arazi alımları nedeniyle patron durumuna gelen Rumların ya da temsilcilerinin yanında işçi** olarak çalışmalarına neden olacaktır.

Aynı şekilde İsrail vatandaşlarının KKTC'de mülkler almaları yoluyla bölgede topraklarını şu veya bu şekilde büyütmeyi hedeflemiş olabilecekleri de muhtemeldir. Böylelikle KKTC'de doğrudan ya da dolaylı olarak arazi zengini olacak **İsrailliler, yanında Türk işçiler çalıştıran patronlar hâline gelebilecektir.**

Bu gidişle korkarım KKTC'de, İsrailliler, Rumlar ve İngilizler patron, Türkler de işçi olacaktır. Yani **Türkler kendi vatanlarında parya durumuna düşebilecektir.**

Bu **"silahsız işgalin"** çok daha farklı boyutları vardır ve mutlaka tedbir alınması lazımdır. Bu detaylara sonraki yazımda değineceğim.

Allah Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni, KKTC'yi ve Türk milletini sonsuza dek korusun!

KKTC'DE SİLAHSIZ VE SESSİZ İŞGAL

Bir önceki yazımda KKTC'de başta İsrailliler olmak üzere yabancıların doğrudan ya da hülle (avukatlar, gazeteciler ve

Türk ortaklı yabancı şirketler tarafından alınma) yoluyla çok sayıda ve miktarda emlak aldığını anlatmıştım.

"Aman durum Türkiye'de farklı mı sanki" dediğinizi duyar gibiyim. Haklısınız ama KKTC Türkiye ile kıyaslanınca son derece küçük (yaklaşık binde 4'ü) bir ülke ve arazi alımları son derece ürkütücü ve endişe verici hâle gelmiştir.

İsrail, 2003 yılından bu yana KKTC'de satın aldığı 2 bine yakın şirket ile 25 bin dönüm civarında toprak satın almış durumda.

Hülle ile Mülk Alımı

Bunların bir kısmının arkasında da Rumlar bulunduğunun, yani alınan mülkün gizli sahiplerinin Rumlar olduğunun da artık halk arasında dahi bilindiğini yine söyleyelim.

Şimdi ***başta İsrailliler olmak üzere 2003'te başlayan bu doğrudan ya da dolaylı mülk edinme sürecini*** ana hatları ile şöyle anlatalım.

2014 yılından bu yana çok sayıda yabancıya KKTC vatandaşlığı verilmek suretiyle mülk satışları, yabancıya mülk satışı tanımı dışına çıkarılmaktadır. Ayrıca KKTC yasalarına göre yabancı şirketler ülkede ancak 500 metrekare toprak alabiliyor. ***Eğer yabancı ortaklı şirketlerin en az yüzde 51 hissesi KKTC vatandaşlarına aitse bu şirketler, 500 metrekare sınırlamasına tabi olmuyorlar. Bu şirketlerin kalan yüzde 49 hissesinin kime yahut kimlere ait olduğunun ise bir önemi bulunmuyor.*** Bu şekilde hülle yoluyla arazi ve bina alan firmaların en az yüzde 51'lik hissesinin sahibi her ne kadar KKTC vatandaşları gibi görünse de bu kişilerin paravan olarak kullanıldığı yani emanetçi oldukları belirtiliyor.

Yabancıların emlak alımlarında özellikle Dipkarpaz'a önem verdikleri de görülüyor. ***Hatta Şubat 2021 tarihinde Forbes dergisinde yayımlanan bir makalede, KKTC'nin Karpaz bölgesinin çok değerli olduğu ve buradan toprak satın almanın avantajlarına dikkat çekilmiştir.***

KKTC Yetkilileri de Emlak Alımlarından Rahatsız

Yabancılara emlak satışlarında askerî yasak bölgeler civarı, güvenlik bölgeleri neredeyse hiç dikkate alınmamaktadır. Mesela ***25 Ekim 2021'de İsraillilerin Geçitkale Hava Üssüne beş kilometre yakınlıktaki bölgede yaklaşık bin dönümlük arazi satın aldığı iddia edilmiştir.***

23 Kasım 2021 tarihinde KKTC Ulusal Birlik Partisi'nin (UBP) Lefkoşa Milletvekili şimdinin KKTC Meclis Başkanı Zorlu Töre, ***"İsraillilerin sadece Karpaz tarafında değil, Gaziveren tarafında ve Ercan Havaalanı çevresinde araziler satın aldıklarını"*** açıklamıştır.

5 Mart 2022 tarihinde Sayın Zorlu Töre'nin tespit ve uyarılarını doğrular şekilde İsrailli şirketlerin sağlık turizmi adı altında Gaziveren Köyü'nde beş dönüm arazi daha satın aldıkları ortaya çıkmıştır.

14 Nisan 2022'de KKTC Milletvekili ve eski Dışişleri Bakanı Sayın Kudret Özersay duruma isyan ederek, "Yabancıların toprak ve mülk satın almaları konusunda düzenlemeler yapılması bir ihtiyaçtır" açıklamasında bulunmuştur.

İsrail ortaklı şirketlerin 24 Temmuz 2022 tarihinde Lefke-Gaziveren'de dev bir inşaat projesine başladığı, bölgede fotoğraf çekilmesinin dâhi ilgili şirketlerce yasaklandığı medyada yer almıştır. ***Yine İsrail ortaklı şirketlerin Güzelyurt bölgesindeki Aydınköy'de proje faaliyetlerine başladığı 28 Eylül 2022'de kamuoyuna yansımıştır.***

Avukatlar Aracılığıyla Arazi Alımları

Tabii bu arazi ve konut alımları dediğim gibi sadece İsrailliler ile sınırlı değil. ***Son dönemde Rusya, Ukrayna, İskandinav ülkeleri, Almanya ve İngiltere vatandaşları ve şirketleri muazzam emlak alımları yapıyor.*** Yabancı şirketlerin özellikle avukatları (ve de bazı gazetecileri) ortak olarak kullandıkları, bu avukatların her ne kadar ***kâğıt üzerinde yüzde elli bir hisse sahibi gibi gözükmelerine rağmen aslında yüzde beş gibi paya sahip olarak*** bu hülle işinin organizatörleri oldukları da söylentiler arasında.

Bu yabancı kişi ve şirketlerin arazi taleplerinin özellikle yirmi dönümün üzerindeki arazilere yönelik olduğu, tapu dairelerinden bu şekildeki arazi sahiplerini tespit ederek cazip paralarla alım teklifinde bulundukları herkes tarafından bilinen bir gerçek hâline gelmiş durumda.

Bu arazilerin de tarıma en elverişli araziler olanlar arasından seçildikleri belirtilmektedir.

KKTC'li Emlakçılar: Böyle Bir İzdihamı İlk Defa Yaşıyoruz

KKTC'den bir KKTC vatandaşının bize gönderdiği bilgiler ve duruma isyanı şu şekildedir:

> MAGOSA ve İSKELE bölgesinde tek bir boş parsel bile kalmadı.
>
> Çoğu da emanetçi olarak KKTC vatandaşı avukat, gazeteci, şirketler vasıtasıyla yabancılara satıldı.
>
> Özellikle İsrail, Rusya ve İskandinav ülkelerinden akın akın insanlar ev ve arazi almaya geliyor.
>
> Her yabancının tek bir taşınmaz hakkı olmasına rağmen hülle ile (emanetçilik yolu ile) on ev alan yabancılar var.
>
> Bu yabancılar ve emanetçileri neye ve kime güveniyor?
>
> KKTC'de kırk yıldır emlak sektöründe çalışan insanlar hayatlarında böyle bir şey görmediklerini söylüyorlar.

4 Ocak 2023'te ulaşılan rakamlara göre, ***2022 yılı içinde KKTC'de iki bin altı yüz yetmiş iki yabancıya taşınmaz mal alma izni verilmiştir.*** Tabii bu rakamlar içinde KKTC vatandaşlığına geçmiş yabancılar ve yüzde elli bir hissesi KKTC vatandaşlarına aitmiş gibi görünen şirketler ve aldıkları taşınmazlar yoktur. Asıl soru da budur!

İşte bu duruma sessiz kalamayan ve bir düzenleme ihtiyacı olduğunu gören Ulusal Birlik Partisi'nin (UBP) ***İskele Milletve-***

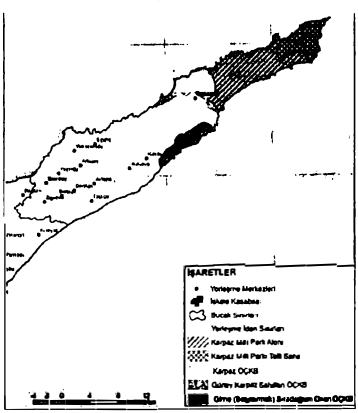
kili Yasemin Öztürk'ün Ekim 2022'de KKTC Meclisine sunduğu "Yabancıların KKTC'de taşınmaz mal alımının sınırlandırılmasına yönelik yasa teklifinin" çıkar çevrelerinin baskısı sonucu geçtiğimiz ay geri çekildiği söylenmektedir.

KKTC'de KKTC Egemenliğini Kısıtlama Projesi; AB'nin Natura 2000 Programı

Karpaz bölgesindeki gelişmelere ve ***Natura 2000*** denilen sözde AB Doğa ve Çevrenin Korunma Projesi, ***özde Yunan ve Rum'un egemenlik tesisi, Türklerin de egemenlik tesisini önleme aracı olan projesine dikkatinizi çekmek isterim.***

Natura 2000, AB sınırları içinde doğal çevre koruma ağı oluşturmak için 1992 yılında geliştirilmiş bir programdır. Bu program kapsamında AB, üye ülkelere doğa ve çevrenin korunması için ilan edilen bölgelerde çeşitli kısıtlamalar (yerleşim, bina, tesis vs. yapımı konusunda) getirmekte ve birtakım yapılması gereken işlemleri de (kuş yuvaları yapmak, hayvanların beslenmesini sağlamak vs.) zorunlu kılmaktadır.

Yunanistan ise bu projeyi bahane ederek gayri meskûn EGAYDAAK'a kuşlar için kulübeler yaparak sahiplenmeye çalışmaktadır. Hatta ***Yunanistan eski Cumhurbaşkanı Pavlopoulos da 2018'de verdiği bir demeçte, "Natura 2000 Ağı'na dâhil olan alanlar, Yunanistan ve AB sınırları içinde yer almaktadır" sözleriyle bu projeyi nasıl istismar ettiklerini itiraf etmiştir.***

KKTC ise Mayıs 2008'de büyük fonlar geleceği hayaliyle GKRY çatısı altında Natura 2000 programına dâhil olmuştur. ***Bu program millî park ve doğal habitatı korumaktan ziyade Karpaz bölgesinde KKTC egemenliğini ve KKTC vatandaşlarının yerleşimini, tesis kurmasını engelleyen bir siyasi araca dönüşmüştür.***

Karpaz burnu bölgesi, KKTC Bakanlar kurulu tarafından AB mevzuatına göre de bu bölge potansiyel Natura 2000 niteliklerini taşıdığı gerekçesiyle 18/2012 sayılı çevre yasası kapsamında Özel Çevre Koruma Bölgesi (ÖÇKB), "Ulusal Park" ve "Arkeolojik SİT Alanı" olarak kabul edilmiştir. Karpaz ÖÇKB, Yarımada'nın uç noktasında bulunan hem kuzey hem de güney sahillerini içine alan 9 bin 645 hektarlık toprak ve 9 bin 485 hektar deniz alanını kapsayan bir sahadır. Bölge toplamda 19 bin 130 hektarlık koruma alanından ve 72,2 kilometre sahil boyundan oluşmaktadır.

Yani KKTC Devleti ve vatandaşları 420 kilometrelik KKTC kıyı şeridinin yüzde 17'sini (72,2 km) Natura 2000 projesi nedeniyle kullanamamaktadır. Natura 2000 bahanesi ile KKTC'nin yüzde 5,2'si "Özel Çevre Koruma Bölgesi" ilan edilerek, KKTC ve vatandaşlarının kullanımı dışı bırakılmıştır.

Bir doğa ve çevre koruma projesi adı altında ***KKTC egemenliği ciddi şekilde zedelenmiş ve zedelenmeye devam etmektedir.***

29 Temmuz 2017'de Dipkarpaz'da bulunan Türk yatırımcılara ait bungalov evler ve turizm yatırımları mahkeme kararıyla sökülmek zorunda bırakılmış, ***Türk turizmcilerin Dipkarpaz bölgesinde yatırımları Natura 2000 programı kapsamında durdurulmuştur. Dipkarpaz bölgesine büyük yatırımlar yapan Türk turizmci ve iş adamları da çok büyük zarara uğratılmıştır.***

Ancak AB bilgi merkezi üç adet beton binayı Shelonez Antik kenti üzerine yaptı. ***Yani KKTC toprağında AB yapabilir ancak bölge halkı ve KKTC yapamaz bir duruma gelinmiş vaziyette.***

22 Kasım 2021'de GKRY merkezli "Kıbrıs Çevre Hareketi" Türkiye'nin Karpaz bölgesinde inşa edeceği askerî üssün, adanın çevresi açısından da felaket olduğunu söyleyerek protestolarda bulunmuşlardır. Ama bugün Karpaz bölgesinde Rusların balık çiftlikleri, deniz ürünleri yetiştirme ve işleme tesisleri kurdukları, ***İsrail ortaklı şirketlerin de marina kurdukları ve işlettikleri söylenmektedir.***

Kısaca Dipkarpaz'da 'çevrecilik' adı altında KKTC'nin Mavi Vatan egemenliği ve toprak bütünlüğü tehdit edilmektedir.

Yunanistan uzun yıllardan bu yana Natura 2000 kılıfı ile Adalar Denizi'ndeki EGAYDAAK'larda egemenlik tesis etmeye uğraşırken bunun bir diğer versiyonunu da özellikle Dipkarpaz için GKRY devreye sokmuş durumdadır.

Sadece KKTC veya Mavi Vatan Değil, Türkiye de Tehdit Altında

2022 yılındaki rakamlara baktığımızda KKTC'de toplam 2 bin 672 yabancıya taşınmaz mal alma izni verilmiştir. Bu yabancıların satın alabilme potansiyellerini ve ticari güçlerini düşündüğümüzde KKTC'nin büyük bir tehdit altında hatta istila altında olduğunu rahatlıkla görebiliyoruz

Neler Yapılmalı?

KKTC'de faaliyet yürüten ve özellikle İsrail ile iltisaklı olduğu ortaya konan iki bin firmanın ne iş yaptığının tüm detaylarıyla araştırılmasının,

Yalnızca arazi almak için kurulan şirketler ya da ticaret kılıfı altında yürütülen arazi alımlarına karşı tedbir geliştirilmesinin,

Karpaz bölgesinde KKTC egemenliğini kısıtlayan ve GKRY çatısında yürütülerek KKTC'nin bağımsız devlet ve iki devletli çözüm anlayışıyla çelişen Natura 2000 projesinin sonlandırılmasının,

"Çifte Vatandaşlık Oyunu" ve "KKTC Vatandaşı Çoğunluk Hisseli Şirket Oyunu" ile sınırsız mülk edinme, askerî ve ekonomik bölgelerin çevresinin sarılmasının engellenmesinin,

Özellikle KKTC'deki avukat ve gazetecilerin yabancı ortaklı şirketlerde ortaklığının bulunup bulunmadığının araştırılmasının,

Askerî bölgelerin etrafındaki arazilere mutlaka yabancılara satılamaz şerhi konulmasının,

Askerî tesislerin etrafındaki bölgelerin askerî güvenlik bölgesi ilan edilerek, yerleşime izin verilmemesinin,

Yabancılara arazi satışının tümüyle yasaklanmasının ve sadece bir apartman dairesi alma hakkı verilmesinin gerekli ve uygun olduğunu düşünüyorum.

Aksi takdirde yakın zamanda Türkler işçi, yabancılar patron olacaktır. Türk'ü kendi ülkesinde parya durumuna düşürmemek bir Türk Devleti olan KKTC'nin görevidir.

Allah Türk milletini ve Türk Devletlerini korusun ve ebedi kılsın inşallah!

BÖLÜM III

YUNANİSTAN VE BATI'YI ÇILDIRTAN TÜRKİYE-LİBYA ANTLAŞMALARI

DOĞU AKDENİZ'DE KÜRESEL JEOPOLİTİK SATRANÇ OYUNUNU YENİDEN BAŞLATAN TÜRKİYE'NİN LİBYA ANTLAŞMALARI

2009'da yazmaya başladığım **"Libya ile Türkiye'nin karşılıklı kıyılarının olduğu ve deniz yetki alanları sınırlandırma antlaşması imzalamalarının siyasi, ekonomik, hukuki ve güvenlik boyutları açısından her iki devletin de faydasına olduğu"**na dair bilimsel makalemle başlayan süreç, on yıllık meşakkatli bir mücadeleden sonra 27 Kasım 2019'da **"Libya-Türkiye Deniz Yetki Alanları Sınırlandırmasına İlişkin Mutabakat Muhtırası'**nın **(Antlaşması)** imzalanmasıyla sonuçlanmıştı.

On sekiz yıllık ilmek ilmek çizmiş olduğum **Mavi Vatan haritası**na uygun şekilde belirlenen **Türk** ve **Libya Münhasır Ekonomik Bölge (MEB)** sınırı, her iki devletin de faydasına olmuştur.

Türkiye'nin Ekonomik Yüzölçümü 4'te 1 Büyümüştür

Türkiye, **Doğu Akdeniz**'de öngördüğü 189.000 kilometrekarelik MEB'inin tabir yerindeyse batı çitini çekmiş ve esasen Türkiye'nin ekonomik ülkesinin yüzölçümünü 4'te 1 büyümüştür. Belki bugünkü nesiller yapılan bu antlaşmanın şimdi pek farkında olmayabilir ama gelecek nesillerin denizlerimizden

çıkan kaynaklarla elde edecekleri zenginlikler nedeniyle bu antlaşmada emeği geçen herkesi rahmet ve şükranla anacaklarından eminim.

Israrla kendisini **Japonya, Filipinler, Endonezya** gibi bir takımada (archipelago) devleti gibi sunmak suretiyle deniz sınırlarını en uçtaki adalarından çizmeye çalışarak kıyıdaş devletlerin haklarını gasp etmeye çalışan Yunanistan'ın hileli oyunu bozulmuştur. Yani, Yunanistan ve **GKRY** ikilisinin Türkiye'yi **Antalya Körfezi**'ne hapsetmek ve **Girit Adası**'nı esas alarak Libya'nın deniz alanlarını da çalmak için öne sürdükleri **Sevila Üniversitesi** haritası da çöp olmuştur.

Türkiye, Etkili Bir Kamu Diplomasisi Yapmadı

Bakın, **Yunanistan, Hafter** ve etkisindeki **Tobruk Meclisi** ile anlaşarak Akdeniz'de dört **Kıbrıs** adası büyüklüğünde, yani yaklaşık 40.000 kilometrekarelik bir deniz alanını yutmayı planlıyordu. Türkiye, erken davranıp Libya'nın BM tarafından meşru hükûmet olarak tanınan **Ulusal Mutabakat Hükûmeti** ile antlaşma imzalayınca planları suya düştü ve çalmayı düşündükleri alanları çalamamış oldular. Ama yılmadılar ve antlaşma akabinde başta Hafter Yönetimi; Tobruk Meclisi olmak üzere Libya muhalif aktörleri ve hatta tüm Libya üzerinde **"Türkiye sizi kandırarak, zorlayarak, deniz alanlarınızı aldı"** propagandası yapmaya başladılar. Buna karşılık maalesef Türkiye, bu antlaşmanın Libya'nın şimdiki ve gelecek nesillerine neler kazandırdığını, asıl Yunanistan'ın Libya'nın haklarını gasp etmeye çalıştığına dair hemen hiçbir kamu diplomasisi yapmadı.

Mesela, en azından tüm telif haklarımı bağışlayarak yazdığım ***Libya Türkiye'nin Denizden Komşusudur*** kitabımın Arapçaya ve İngilizceye çevrilerek en azından TİKA eliyle Libya siyasetçi, bürokrat, akademisyen ve öğrencilerine dağıtılmasını defalarca ilgililere teklif ettim ama maalesef hiçbir sonuç alamadık. Neyse, ben elimden geleni yaptım. Şimdi gönüllü gençlerimiz Arapçaya çevirmeye çalışıyor. Sonrasında en azından internet ortamında yayarız.

İşte böyle bir ortamda Yunanlar Libya'da ciddi bir yanıltıcı algı kampanyasıyla Libyalıların çoğunun kafalarını karıştırmaya çalışıyorlar. **"Türkiye bizi kandırdı, bu antlaşmayı durumumuzdan istifade ile imzalattı", "Bu antlaşma Tobruk Meclisinde iptal edilecek"** gibi algı kampanyalarına ek olarak, Türkiye'ye karşı da Libya'dan **"Bu antlaşmayı iptal ederiz ha!"** tehditlerinin gelmesine dahi sebep oldular.

Libya'da Hafter Yanlısı Tobruk Meclisi Üyelerinin TÜRKDEGS'i Ziyareti

Eskilerin tevafuk, yenilerin kutsal rastlantı diyebileceği şekilde, Tobruk Meclisi heyeti 2021 Aralık ayı içinde başkanı bulunduğum merkezimizi ziyaretime geldi. Ziyaret zemini sivil inisiyatif tarafından hazırlanmıştı.

Heyetin içinde daha birkaç ay öncesine kadar Türkiye'ye karşı cihat çağrısı yapan ve aralarında **Fevzi Nuveyri, Yusuf Akuri, İsa Araibi, Salim Kanan, Bedir Nahib, İdris Maghrabi** ve **Ziad Dghaim** gibi isimler de yer almaktaydı.

Benimle görüşen Doğu bölgesi milletvekillerine başta Yunanistan ve Fransa olmak üzere Batılı emperyal güçlerin Türkiye olmasa Libya'yı nasıl yutmaya hazırlandığını bütün detaylarıyla anlattım.

Atatürk'ün Libya'da Yaptıkları ve Türkiye-Libya İlişkilerinin Köklü Bağı

Bu görüşmede:

> Tarih boyunca Türkler her zaman kardeş Libyalıların yanında olduklarını,
>
> Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün Derne'deki kuvvetlerin doğu kolu komutanı olduğunu, Derne'yi ellerinde tutan İtalyanlara karşı savaştığını, işgalci İtalyan güçlere karşı Libya direnişini Libya aşiretleri ile birlikte ilk örgütleyen kişi olduğunu, kamp kurup yöredeki kabilelerin gençlerini bu kampta eğittiğini ve hatta

Libya'da çatışma esnasında gözünden yaralanıp gazi olduğunu,

Atatürk'ün oluşturduğu basımevinde "El-cihad" (Kutsal Savaş) adlı bir gazete yayımlayarak kamuoyu bilinci oluşturduğunu,

Bizim Libya'nın bağımsızlık mücadelesinde Ömer Muhtar'ın en büyük destekçisi olduğumuzu,

Bağımsız Libya devletinin ilk başbakanının bir Türk olduğunu,

Yine bağımsızlık sonrası Libya Ordusunu kuranın bir Türk albay olduğunu,

Bizim kardeş millet perspektifini her daim koruyarak o coğrafyada daima eşit ilişkiler kurduğumuzu,

Şayet Türkiye, **Libya Deniz Yetki Alanları Sınırlandırma Antlaşması** olmasaydı Yunanistan'ın, Akdeniz'de dört Kıbrıs büyüklüğünde Libya deniz alanına el koyacağını, diğer ifadeyle Libya deniz sahasının yüzde ellisini gasp edeceklerini,

Bu sahanın tam anlamıyla enerji yatağı hazinesi olduğunu,

Bununla birlikte emperyal güçlerin Doğu-Batı savaşını derinleştirerek bir yandan ülkeyi bölme diğer yandan ise onlarca yıllık savaş ve düşmanlık ekmeyi bu esnada da Libya'nın kaynaklarını sömürmeyi planladıklarını,

Türkiye-Libya yapılan Deniz Yetki Alanları Antlaşması'nı tüm detaylarıyla anlatarak, en az dört Kıbrıs Adası büyüklüğünde yani 40.000 kilometrekarelik deniz alanı kazandıklarını, kazanılan bu deniz alanlarında çok zengin petrol ve doğal gaz bulunduğunun bilindiğini harita ve belgelerle anlattım.

Libya'da birisinin çıkıp da Yunanistan ile anlaşarak bu alanları Libya'dan alıp Yunanistan'a vermek gibi bir girişimin vatan

toprağı satmakla eşdeğer, ihanet anlamı taşıdığını ve tarih önünde ağır sorumluluğu olduğunu ifade ettim.

Libya'da Hafter Yanlısı Tobruk Meclisi Üyeleri Antlaşmanın Libya'nın Lehine Olduğunu Anladılar

Dört saate varan brifingimden sonra Hafter bölgesinden gelen Libya heyeti "Türkiye ile ilişkileri geliştirmek istediklerini, Türkiye ile yapılan Deniz Yetki Alanları Sınırlandırma Mutabakat Muhtırası'nın Libya'nın lehine olduğunu, biz anlatınca durumu ilk kez net anladıklarını, bu antlaşmaya sahip çıkacaklarını söylediler. Bundan sonrası için bağları güçlendirelim ve geçmiş hataları telafi edelim, çağrısı yaptılar.

Ayrıca, Türkiye'nin rolünü, yaşanan olaylar sonrası çok daha iyi anladıklarını ve yaklaşımımızın emperyalist kaygılardan uzak olduğunu gördüklerini ifade ettiler. Türkiye'nin alternatifsiz aktör olduğunu, kendilerine ağabeylik etmesi gerektiğini ve Türkiyesiz yol alamayacaklarını çok açık bir biçimde söylediler. Müteakiben de Libya'ya gidip Türkiye ile imzalanan antlaşmanın arkasında olduklarını Libya medyasına açıkladılar.

Türkiye Doğu Akdeniz'de Emperyal Güçlerce Kurulan Jeopolitik Satranç Oyununu Bozmuştur

Özetle, Libya-Türkiye MEB Antlaşması (mutabakat muhtırası da uluslararası hukuka göre bir antlaşma türüdür) Doğu Akdeniz'deki jeopolitik satranç tahtasını devirmiş, yeniden taşların dizilerek başka bir oyuna başlanmasına neden olmuştur.

İşte 27 Kasım 2019 Antlaşması meyve vermeye başlamış ve 3 Ekim 2022'de Libya-Türkiye petrol enerjisi ve hidrokarbon alanındaki mutabakat muhtırası imzalanmıştır. Bu antlaşma ile Türkiye ve Libya, Batılı kaynakların otuz trilyon dolara vardığını tahmin ettikleri Libya kaynaklarının emperyal güçlerce sömürülmesinin önüne geçerken, kaynakların birlikte çıkarılarak gelir elde edilmesi konusunda iş birliğine gitmişlerdir.

Yunanistan tarafı son atılan imzalar nedeniyle büyük bir panik içindedir ve oraya buraya saldırmaktadır.

Bu antlaşma yeniden başlayan satranç oyununda çok başarılı, önemli ve kritik bir hamledir.

Kim ne derse desin Türkiye oyun kurmuştur!

Bu, millî bir meseledir ve arkasında durmak gerekir.

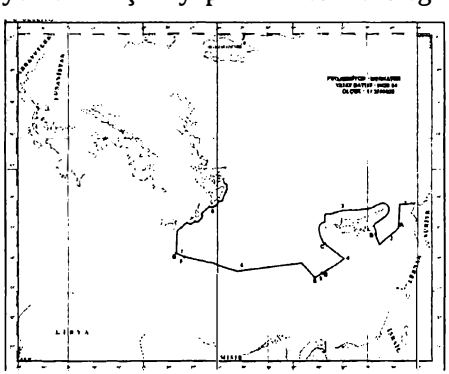
"DOĞU AKDENİZ JEOPOLİTİK SATRANÇ TAHTASINDA ALTI STRATEJİK HAMLE"

Bugün size "Doğu Akdeniz jeopolitik satranç tahtasında" Türkiye'nin haklarının güçlendirilmesi ve KKTC'nin tanınması ve refahının artırılmasına yönelik yüzlerce kez karşılıklı simülasyonlar yaparak ortaya çıkardığımız altı hamleli stratejimizi anlatmak istiyorum.

Birinci Stratejik Hamle: Türkiye'nin Doğu Akdeniz'de MEB İlan Etmesi

Doğu Akdeniz'deki Türk deniz yetki alanları, Türkiye'nin bir münhasır ekonomik bölge ilan edilmesiyle ortaya koyulmalıdır. Böylece, Türkiye'nin ilan ettiği MEB ile ortaya koyacağı harita ***Türkiye'nin hiçbir komşusunun (GKRY haksız ve hile ile gasp ettiği alanlar hariç) mevcut deniz yetki alanlarına girmediği, hatta Türkiye'nin MEB sınırlarına yaklaştıkları takdirde daha fazla deniz alanı kazanacakları herkes tarafından görülecektir.***

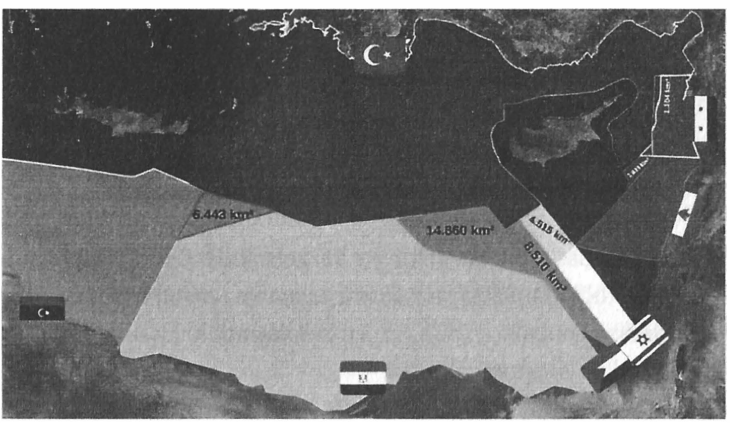
Böyle bir durum, 2019'da Libya ve 2011'de KKTC'nin benzeri şekilde Mısır, Filistin, İsrail, Lübnan ve Suriye'nin de Türkiye ile antlaşma yapma iradesi ve isteğini ortaya çıkarabilecektir.

Sonuç olarak Türkiye, MEB ilanı ile kendi Mavi Vatanı'nı ortaya koyarken, ilgili kıyıdaşların öngördüğünden daha fazla deniz yetki alanı elde etmesine öncülük edecektir. Zira şimdikine göre:

Suriye 1.104 km²
Lübnan 1.620 km²
İsrail 4.515 km²
Filistin 8.510 km²
Mısır 21.303 km² deniz alanı kazanmış olacaklardır.

Libya, Türkiye'yle antlaşma imzalayarak, Yunanistan'ın teklifine göre zaten 40.000 km² (yani yaklaşık dört Kıbrıs Adası büyüklüğünde) deniz alanı kazanmıştır.

İkinci Stratejik Hamle: Türkiye ve KKTC Arasında MEB'in Ortak Kullanımı Antlaşması

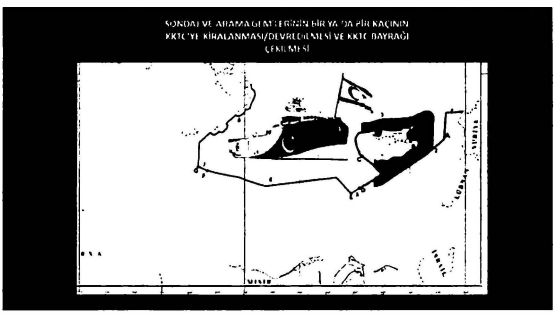
Türkiye ve KKTC'nin, MEB alanlarının ortak kullanılması üzerine bir antlaşma imzalanması her bakımdan faydalı olacaktır. Bu sayede, Türkiye'nin Doğu Akdeniz'deki Mavi Vatan parçası, KKTC'nin de Mavi Vatanı olacaktır. ***Böylece, KKTC normalde sahip olabileceği deniz alanının yaklaşık 20-30 katı bir alanda hak sahibi olacak ve elde edilecek kaynaklardan mutabakata varılacak miktarda pay alarak KKTC'nin bugün ve gelecekte refahına büyük katkı sağlanacaktır.***

Ayrıca, KKTC'ye söz konusu deniz alanlarında da faaliyet göstermek için meşru haklar sağlayacaktır.

Bu durum, KKTC ve Türkiye arasındaki ilişkiyi de çok uzun vadeli güçlendirecektir.

Üçüncü Stratejik Hamle: KKTC Bayraklı Sismik ve Sondaj Gemileri

Türkiye'nin bir ya da daha fazla sismik araştırma ve/veya sondaj gemisini KKTC'ye belli bir süreliğine devretmesi, gemilere de KKTC bayrağı çekilmesi çok atak bir hamle olacaktır.

KKTC bayraklı bu gemi ya da gemilerle GKRY'nin faaliyet gösterdiği alanlarda sismik araştırma ve sondaj faaliyetlerine başlanması Yunanistan, GKRY ve arkalarındaki Batı için müthiş bir şok etkisi oluşturacaktır.

Malum ABD, AB, Yunanistan ve GKRY "Ada Adalılarındır" söylemiyle bugüne kadar hareket etmiştir. Yani "Kıbrıs Adası'nın etrafındaki zenginliklerden Kıbrıslı Rum ve Türklerin istifade etme hakkı vardır" demektedirler.

O zaman KKTC'nin de petrol/doğal gaz arama, çıkartma, kullanma faaliyetlerine ABD ve AB'nin söyleyecek sözü olmaması gerekir. Eğer tepki gösterirlerse bugüne kadar olan söylemleri ile çelişir.

Şüphesiz Yunanistan ve GKRY bağırıp, çağıracaktır ama bizim kulağımız o gürültüyü duymayacaktır.

Böylece, Türkiye ve KKTC'ye karşı düşmanca ya da hasmane tutum içinde olanların söylem ve stratejileri üzerinden strateji ve oyun kurulmuş olacaktır.

Aynı zamanda Türkiye ve KKTC'nin Kıbrıs Adası çevresindeki tüm sularda Kıbrıs Türklerinin hakları vardır söylemi fiilen hayata geçirilmiş olacaktır.

Bu meşru, hukuki ve diplomatik ön alıcı bir hamle olacaktır.

Eğer bu faaliyetlere karşı tepki göstermek isterlerse **KKTC muhatapları olacaktır.**

Zira KKTC bayraklı gemilerle sondaj ve sismik araştırma yapılacağı için, Türkiye Cumhuriyeti'ni muhatap almaya kalksalar, Türkiye KKTC'yi adres gösterecek ve yine KKTC ile muhatap olmak durumunda kalacaklardır.

Bu durumda KKTC'yi fiilen tanımış olacaklardır. Yani durum ABD ve AB için **"yukarı tükürsen bıyık, aşağı tükürsen sakal"** şeklinde tarif edilebilecek bir hâl alacaktır.

Dördüncü Stratejik Hamle: İsrail Boru Hattı, KKTC ve Türkiye Denizleri ve KKTC Karası Üzerinden Geçirilmelidir

Bilindiği üzere, Türkiye'nin "benim deniz yetki alanlarımdan boru hattı geçirecekseniz elbette buna iyi niyetle yaklaşırım ancak uluslararası deniz hukukuna göre kıyıdaş devlet olan Türkiye'ye boru hattı güzergâhı bildirilmeli ve bu güzergâhın bir sakıncası olup olmadığı sorulmalıdır. Aksi takdirde egemenlik haklarım ihlal edilmiş olur ve buna izin vermem" söylem ve duruşunun etkisi, Yunan ve Rum ikilisinin de "Türkiye'den hiçbir onay almayız, alırsak Türk Deniz Yetki Alanlarını tanımış oluruz" inadı neticesinde EastMed (Doğu Akdeniz Doğal Gaz Boru Hattı) projesinin, Kıbrıs Adası batısından geçerek Yunanistan'a ve AB'ye ulaşacak güzergâhı geçtiğimiz yıl iptal olmuştur.

Bilindiği üzere, Ukrayna-Rusya Savaşı'nın da hızlandırıcı etkisiyle AB, Rus doğal gazına bağımlılığını azaltıcı alternatif gaz tedarik kaynakları ve güzergâhları arayışına girmiştir.

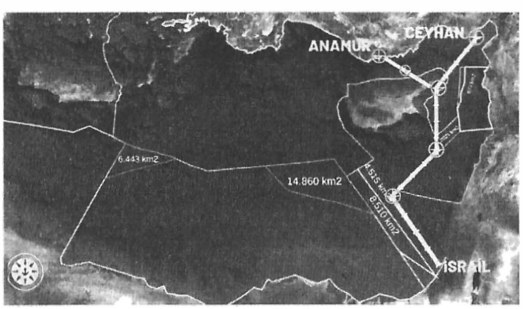
Nihayetinde bu kaynaklardan biri de İsrail'in Leviathan Havzası başta olmak üzere Kıbrıs Adası'nın güneydoğusunda bulunan doğal gaz kaynaklarıdır.

EastMed projesinin batı güzergâhı Yunan-Rum inadı ile kadük olması üzerine, AB'ye ulaşacak yeni boru hattı güzergâhı Kıbrıs Adası'nın doğusundan geçerek Türkiye'ye ve Türkiye'den Avrupa'ya ulaşması şeklinde planlanmaktadır. Bu gazın

bir şekilde ve hızlıca AB'ye ulaştırılması gerekmektedir. İşte bu durumda da KKTC'nin tanınması ve sürekli gelir elde etmesi için önemli bir stratejik kazanım fırsatı elimize geçmiştir.

Durumu; ***"Onların gaz lambası vardır ama kibritleri yoktur, bizde ise kibrit vardır. Yani eğer lambalarını yakmak istiyorlarsa benim kibritime ihtiyaçları vardır ve ben de kibritimi bazı şartlarla veririm"*** şeklinde özetlemek mümkündür. Yani uluslararası ilişkiler jargonuyla **"kazan-kazan"** ilkesi ile hareket etmek önemlidir.

Bu noktada Türkiye, boru hattının yeni güzergâhının KKTC'nin ve/veya Kıbrıs adası doğusunda Suriye ve Lübnan ile öngördüğümüz deniz yetki alanlarından ve KKTC kara ülkesi üzerinden geçirilmesini istemelidir. Bu son derece makul bir istektir, çünkü boru hattı güzergâhının en ucuz ve en kısa güzergâhı da budur. Gerçi olmasa da Türkiye bu şekilde bir istekte bulunmalıdır.

Böyle bir durumda, İsrail yine uluslararası deniz hukuku çerçevesinde usulen KKTC'den ve Türkiye'den boru hattı güzergâhını bildirerek, uygunluk onayı istemek durumundadır.

Bu durum defacto olarak yani fiilen KKTC'nin, KKTC ve Türk Deniz Yetki Alanlarının tanınması anlamına gelir.

Türkiye, İsrail'in bu onayı GKRY'den istemesi ya da güzergâhı KKTC ve öngörülen Türk deniz yetki alanları dışından geçerek Türkiye'ye ulaşacak şekilde planlamasını asla kabul etmemelidir. Aksi takdirde tüm Doğu Akdeniz ve Kıbrıs politikamız hayati yara alır.

Bu önerdiğimiz stratejik hamleler ise kazan-kazan ilkeli jeopolitik satranç tahtasında bir şah ya da vezir alma hamlesidir.

Beşinci Stratejik Hamle: Bölgesel Sahiplik İlkesi Çerçevesinde Türkiye'nin Başlatacağı Bölgesel İş Birliği Hamleleridir

Türkiye, Karadeniz'de "bölgesel sahiplik ilkesi" yani "Karadeniz, Karadeniz devletlerinindir" ilkesi çerçevesinde başlattığı ve uzun yıllar başarıyla sürdürdüğü birçok inisiyatif oluşturmuştur. Örneğin bunlar arasında:

Karadeniz Ekonomik İş Birliği Teşkilatı (KEİT)

Karadeniz Uyumu Harekâtı (KUH)

Karadeniz Deniz İş Birliği Görev Grubu BLACKSEAFOR

Karadeniz'e Sahildar Devletler Sınır/Sahil Güvenlik Teşkilatları İş Birliği Forumu (BSCF)

Karadeniz'de Güven ve Güven Artırıcı Önlemler sayılabilir.

İşte bölgesel iş birlikleri geliştirmede büyük tecrübe ve kabiliyeti olan Türkiye, Karadeniz'de oluşturduğu modelleri uygun şekilde Doğu Akdeniz'e de yansıtmalıdır.

Mesela, **"Doğu Akdeniz Bölgesel Ekonomik İş Birliği Teşkilatı"** oluşturma inisiyatifini başlatabilir. İlk etapta, bu inisiyatife üye olma konusunda muhtelif tereddüt ve dirençlerle karşılaşılması olasıdır. Bu sebeple ilk olarak ilişkilerimizin iyi seviyede olduğu Libya, KKTC, Filistin gibi devletlerle inisiyatif başlatılmalı ve kurulan bu teşkilatın tüm kıyıdaş devletlere açık olduğu ilan edilmelidir.

Müteakip aşamada Türkiye, Doğu Akdeniz'deki, Doğu Akdeniz Ekonomik İş Birliği Teşkilatı inisiyatifini Karadeniz Ekonomik İş Birliği ile entegre edebilir.

Böylece Türkiye, bölgesel sahiplik ilkesi çerçevesinde diğer kıyıdaşları dışlayan ve kıyıdaş olmayan büyük aktörleri içine alan sözde bölgesel yapı ve forumlara gerçekçi, samimi bir bölgesel iş birliği yapılanmasıyla cevap vermiş olacaktır.

Altıncı Stratejik Hamle: KKTC'yi Doğu Akdeniz Deniz Güvenliğine Katkı Sağlayan Önemli Bir Devlet ve Türk Devletleri Teşkilatının Akdeniz'de Deniz Ticaret Merkezi Hâline Getirmektir

Bu maksatla Doğu Akdeniz'de, enerji ve deniz güvenliğinin tesisi ve korunması maksadıyla teşkil edilmiş olan **Akdeniz Kalkanı Harekâtına KKTC dâhil edilmelidir.**

KKTC, Türk Devletleri Teşkilatının, Doğu Akdeniz'deki ticaret ve irtibat merkezi olabilecek bir konuma sahiptir. Malum, Özbekistan, Türkmenistan, Kazakistan, Azerbaycan, Kırgızistan açık denizlere kıyısı olmayan (Hazar Denizi bir kapalı denizdir) ve denize "karaya kilitli" devletlerdir.

Türkiye ve KKTC'nin jeostratejik, jeoekonomik ve jeopolitik önemi burada ortaya çıkmaktadır.

Türk devletlerinin denize açılım noktası, Türkiye ve KKTC'dir. Zengin kaynaklara sahip bu Türk devletleri, yapacakları çeşitli antlaşmalarla birlikte KKTC'yi, Doğu Akdeniz'de bağlantı noktası yapabilecek potansiyele sahiptir. Dünya ticaretinin yüzde 90'ı deniz yoluyla yapılmakta ve bu deniz ulaştırmasının da neredeyse yüzde 30'u KKTC'nin bulunduğu ve hâkim olduğu bölgeden geçmektedir.

KKTC'nin, bu devletlerin Doğu Akdeniz'de düğüm noktası olması Türk devletleri için büyük fırsattır. Bu devletlerin şirketlerinin, ithalat ve ihracatlarını; Süveyş üzerinden doğuya, Akdeniz üzerinden batıya yapmaları için **KKTC mükemmel bir ticaret üssü potansiyeli taşımaktadır.**

KKTC'nin, Türk Devletleri Teşkilatının bir parçası olması, ileride serbest ticaret antlaşmaları imzalanması ve hatta Gümrük Birliği ile birlikte Türk ortak pazarının kurulması ile hem KKTC'ye hem de diğer Türk devletlerine büyük fayda sağlayacaktır.

YUNANİSTAN'I ÇILDIRTAN LİBYA ANTLAŞMALARI

Libya Başkanlık Konseyi Başkanı Muhammed el-Menfi ile görüşmek üzere 17 Kasım 2022'de Trablus Uluslararası Havali-

manı'na gelen Yunanistan Dışişleri Bakanı Nikos Dendias, Libyalı mevkidaşı Necla Manguş'un havaalanında kendisini beklediğini öğrenince, Manguş'un Trablus'ta 3 Ekim 2022'de Türkiye ve Libya arasında Hidrokarbon Antlaşması'nı imzalaması nedeniyle görüşmeyi ret ve protesto ederek uçaktan inmeyip Bingazi'ye geçtiği basına yansıdı.

Yunan basınının ise Dendias'ın Trablus'ta Birleşmiş Milletler (BM) tarafından tanınan Trablus Hükûmetinin üyeleriyle bir araya gelmeme şartıyla, sadece Libya Başkanlık Konseyi Başkanı Muhammed el-Menfi ile görüşmek istediğini, Trablus Hükûmetinin Dışişleri Bakanı Manguş'un kendisini beklediğini öğrenince Menfi ile görüşmesini iptal edip Bingazi'ye geçtiğini aktardığı haberlerde yer aldı.

Küstah Dendias

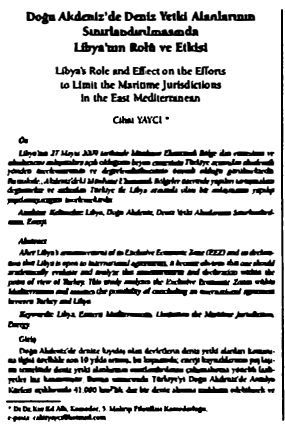
Konuyla alakalı açıklama yapan Libya Dışişleri Bakanlığı, ***"Yunanistan Dışişleri Bakanı'nın geçen günlerde Libya'nın çıkarları aleyhinde benimsediği kaba politikalara, pozisyonlara ve Libya'nın egemenliğine ve halkının özlemlerine ilişkin dengesiz açıklamalarına rağmen Libya Dışişleri Bakanlığı kendilerine 17 Kasım 2022'de Trablus'u ziyaret etme izni verdi. Uluslararası diplomatik usullere göre Libya Dışişleri Bakanı Necla Manguş kendisini beklemekteydi ancak Yunanistan Dışişleri Bakanı uçaktan inmeyi reddederek hiçbir açıklama yapmadan geldiği gibi geri gitti. Yunan Bakan'ın bu davranışını esefle karşılıyoruz. Dışişleri Bakanlığı, Libya'nın prestijini ve egemenliğini koruyan uygun diplomatik önlemler alacaktır"*** denildi.

Bingazi'de Hafter ve Tobruk Meclisiyle Türkiye ile yapılan 27 Kasım 2019 tarihli "Deniz Yetki Alanları Sınırlandırma Mutabakat Muhtırası" ve 3 Ekim 2022 tarihli "Hidrokarbon Mutabakat Muhtırasının" iptali ve bunların yerine Yunanistan ile antlaşmalar imzalanması yönünde görüşmeler yapan Dendias'ın umduğunu bulamadığı da anlaşılıyor.

Size Yunanistan'ı çıldırtan bu antlaşmalar sürecini anlatmak istiyorum.

Altyapısı 2009'da Başlayan Libya ile Antlaşma Süreci

Türkiye ile Libya arasında deniz yetki alanları sınırlandırma antlaşması süreci, Türkiye ile Libya arasında karşılıklı kıyılar olduğu ve uluslararası hukuka uygun olarak bir deniz yetki alanları sınırlandırma [Münhasır Ekonomik Bölge (MEB) Sınırlandırması] antlaşması imzalamalarının mümkün ve her iki devletin faydasına olacağını ortaya koyarak 2009 yılında bilimsel makale olarak yazmaya başladığım (2010'da tamamlanıp 2011'de bilimsel hakemli dergide yayımlanan) "Doğu Akdeniz'de Deniz Yetki Alanlarının Sınırlandırılmasında Libya'nın Rolü ve Etkisi" makalesi ile başlamıştır.

Doğu Akdeniz'de Deniz Yetki Alanlarının Sınırlandırılmasında Libya'nın Rolü ve Etkisi

Libya's Role and Effect on the Efforts to Limit the Maritime Jurisdictions in the East Mediterranean

Cihat YAYCI *

Öz

Abstract

Anahtar Kelimeler: Libya, Doğu Akdeniz, Deniz Yetki Alanlarının Sınırlandırılması, Enerji

Keywords: Libya, Eastern Mediterranean, Limitations the Maritime Jurisdictions, Energy

Giriş

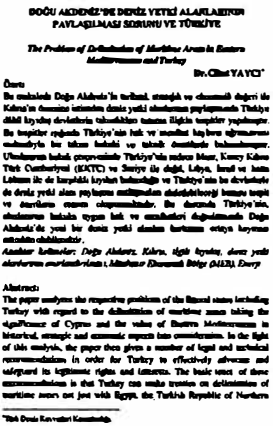
* Dr. Kıd. Kd. Alb. Kaymakam, 3. Mektep Pilotluğu Komutanlığı.

17 Kaymakam Yaycı

Ekim 2010 içinde üst düzey bir toplantıda, bu çerçevede o dönem başbakan olan Sayın Cumhurbaşkanı Recep Tayyip ERDOĞAN'a bu konuda hazırladığım haritalarla birlikte bir sunum yapılmıştır. Bu sunum sonunda kendileri "Bir an önce Libya tarafına bu antlaşma teklifinin götürülmesinin" uygun olacağını belirtmiştir.

Kaddafi'nin Devrilmesi ile Duraksayan Süreç

Müteakiben 2010 Kasım ayı sonlarında, o zaman Başbakan olan **Sayın Erdoğan'ın, Libya'yı ziyareti esnasında** iki ülke arasındaki deniz yetki alanlarının sınırlandırılmasına yönelik **önerilerimiz**, bizzat Sayın Başbakan tarafından hazırlanan haritalar üzerinden Libya lideri Kaddafi'ye anlatılmıştır. Sayın Kaddafi ile Sayın Erdoğan her iki devlete de ciddi deniz alanları kazandıracağına inandıkları bu antlaşmanın imzalanması hususunda mutabık kalmışlardır. Her ikisi de bu antlaşmanın imzalanması konusunda kendi bürokratlarına talimat vermişlerdir.

DOĞU AKDENİZ'DE DENİZ YETKİ ALANLARININ PAYLAŞILMASI SORUNU VE TÜRKİYE

The Problem of Delimitation of Maritime Areas in Eastern Mediterranean and Turkey

Dr. Cihat YAYCI*

Özet

Bu makalede Doğu Akdeniz'in tarihsel, stratejik ve ekonomik değeri ile Kıbrıs'ın önemine istinaden deniz yetki alanlarının paylaşımında Türkiye dâhil kıyıdaş devletlerin izlemelerini tutarsız ilişkin tespitler yapılmıştır. Bu tespitler ışığında Türkiye'nin hak ve menfaat kaybına uğramaması muhafaza için hukuki ve teknik önerilerde bulunulmuştur. Uluslararası hukuk çerçevesinde Türkiye'nin mahrum Mısır, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti (KKTC) ve Suriye ile değil, Libya, İsrail ve hatta Lübnan ile de karşılıklı kıyıdaş bulunduğu ve Türkiye'nin bu devletlerle de deniz yetki alanı paylaşımı müzakerelerini sürdürebileceği konusu tespit ve önerilerin sunum çalışmasındadır. Bu durumda Türkiye'nin, ulusalarının hukuka uygun hak ve menfaatlerini değerlendirmede Doğu Akdeniz'de yeni bir deniz yetki alanının hatırlanma ortaya koyması gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar kelimeler: Doğu Akdeniz, Kıbrıs, ilgili kıyıdaş, deniz yetki alanlarının sınırlandırılması, Münhasır Ekonomik Bölge (MEB), Enerji

Abstract

The paper analyzes the respective positions of the littoral states including Turkey with regard to the delimitation of maritime zones taking the significance of Cyprus and the value of Eastern Mediterranean in historical, strategic and economic aspects into consideration. In the light of this analysis, the paper then gives a number of legal and technical recommendations in order for Turkey to effectively advocate and safeguard its legitimate rights and interests. The basic tenet of these recommendations is that Turkey can make treaties on delimitation of maritime zones not just with Egypt, the Turkish Republic of Northern

* Türk Deniz Kuvvetleri Komutanlığı

Ancak bu karşılıklı kararlılığa rağmen hemen akabinde Libya'da yaşanan iç karışıklıklar ve Kaddafi'nin devrilmesi nedeniyle o zaman bu antlaşma imzalanamamıştır.

Aradan geçen yıllarda bu konuyu resmî ve gayriresmî toplantı, konferans, makale, söyleşi vs. ile hep gündemde tutmaya gayret ettim.

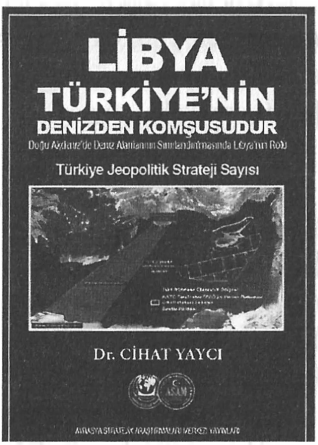
Nihayetinde Libya'da tekrar konjonktür müsait olduğu ve benim de deniz kuvvetleri kurmay başkanı olduğum esnada, önce 2018'de yazmaya başladığım *Sorular ve Cevaplar ile Münhasır Ekonomik Bölge (MEB) Kavramı* isimli bir kitabı Mayıs 2019'da yayımlayarak konuyu kısa, öz ve anlaşılabilir şekilde kamuoyuna anlatmaya çalıştım. Kamuoyu farkındalığı oluşmasında bu kitap bayağı etkili olmuştu.

Daha sonra 2010 yılı bilimsel makalemi esas alarak *Libya Türkiye'nin Denizden Komşusudur* isimli bir kitap yazdım. Bu

kitap gerçekten kamuoyunda çok etkili olmuş ve Libya ile MEB Antlaşması fikri ilgili tüm çevrelerce benimsenmeye başlanmıştı.

İşte tüm bu gelişmelerin yaşandığı 2018-19 yılı içinde, Libya ile MEB Antlaşması fikrime büyük destek veren, rahmetli **gerçek yerli ve millî bir insan olan Özdemir Bayraktar**'ı büyük saygı ve şükranla anıyorum. Sayın Özdemir Bayraktar sadece Libya ile MEB Antlaşması fikrine değil, Mavi Vatan ve Mavi Vatan'daki hak ve menfaatlerimiz konusunda da çok duyarlıydı. Kitap yazmam konusunda beni teşvik ederdi. Benim bütün yazdığım bu ve diğer kitapları da herkese dağıtırdı. Gerçekten siyaset üstü millî bir insandı. Allah rahmet eylesin, mekânı cennet olsun inşallah.

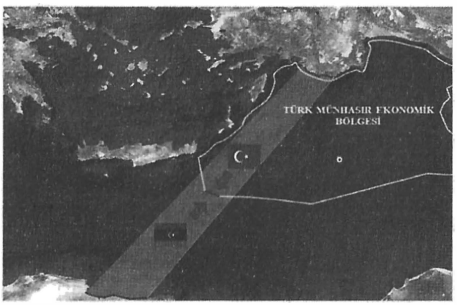
Bu esnada konuyu öncesinden çok iyi bilen Sayın Cumhurbaşkanı tarafından Libya ile MEB Antlaşması imzalanması konusu tekrar gündeme alınmıştı.

Bu konuda gerçekten âdeta mekik diplomasisi yapan **Millî Savunma Bakanı Sayın Hulusi Akar'ın emeğini de unutmamamız gerekir.**

On Yıl Sonunda İmzalanan ve TBMM'de İttifakla Onaylanan Antlaşma

Antlaşma, nihayetinde Sayın Cumhurbaşkanı'nın net ve kuvvetli iradesi ile 27 Kasım 2019'da İstanbul'da **"Türkiye Cumhuriyeti Hükûmeti ile Libya Devleti Ulusal Mutabakat Hükûmeti Arasında Akdeniz'de Deniz Yetki Alanları Sınırlandırmasına İlişkin Mutabakat Muhtırası"** şeklinde imzalanmıştır. Bu net, kararlı ve kuvvetli siyasi irade olmasaydı, benim makale ve kitaplarım da kütüphane raflarında kalacak, içerdiği fikirler hayata geçemeyecekti. Bu bir gerçektir.

Söz konusu antlaşmayı müteakiben TBMM ve Libya Başkanlık Konseyinde (mutabakat muhtıralarının Libya'da Başkanlık Konseyince onaylanması yeterlidir) 6 Aralık 2019 tarihinde onaylanmış ve iç hukuk süreçleri tamamlanmıştır.

Altını çizmek isterim ki bu antlaşma iktidar ve muhalefet partilerinin oylarıyla yani millî mutabakatla TBMM'de kabul edilmiştir.

Kısaca 2009 yılından 27 Kasım 2019'a kadar **Türkiye ile Libya arasında deniz yetki alanlarının sınırlandırılmasına yönelik ivedilikle** bir antlaşma yapılması gerektiği ve bu antlaşmanın her iki ülkenin faydasına olacağı, zira Yunanistan'ın her iki ülkeden haksız ve hukuksuz taleplerinin önüne böyle geçilebileceğini her fırsatta ısrarla dile getirdim, yazdım, çizdim.

Cumhurbaşkanı Sayın Recep Tayyip Erdoğan da bu süreci 22 Aralık 2019 tarihinde Gölcük Tersane Komutanlığında "Yeni Tip Denizaltı Projesi"nin ilk denizaltısı **Pirireis'i Havuza Çekme** ve 5. gemisi **Seydalireis'in İlk Kaynak Töreni**'nde yaptığı konuşmada şu şekilde özetlemiştir:

"Hâlen Deniz Kuvvetleri Komutanlığımızın Kurmay Başkanlığını yürüten Tümamiral Cihat Yaycı'nın bu konuda hazırladığı raporlar, haritalar, yazdığı makaleler ve kitaplar ortadadır. Dönemin Libya Devlet Başkanı Kaddafi ile bu meseleyi harita üzerinde konuşmuş, kendisiyle anlayış birliğine varmıştık. Ülkemizin Libya'ya bakan kara bölümü ile Libya'nın ülkemize bakan kara bölümü arasındaki deniz yetki alanı çakışması uluslararası mevzuata ve uygulamalara göre bize bu hakkı veriyor. Bölge-

deki karışıklıklar sebebiyle mutabakat metninin hukuki zemine taşınması biraz gecikti."

Türk Kalkanı

Nihayetinde imzalanan bu antlaşma sayesinde Libya ile Türkiye artık denizden komşu olmuşlardır. Türkiye ile Libya arasında imzalanan Deniz Yetki Alanlarının Sınırlandırılmasına İlişkin Mutabakat Muhtırası, Batı tarafından "Türk Kalkanı" olarak adlandırılmış ve Türkiye'nin Doğu Akdeniz'deki oyun kurucu ve bozuculuğunu da tescilleyen en somut hamlelerden birisi olmuştur. Deyim yerindeyse Türkiye, Doğu Akdeniz'de jeopolitik satranç tahtasını devirerek oyunu bozmuş, taşları yeniden dizmiştir.

Tarihî antlaşmanın öneminin gelecek nesiller tarafından çok daha iyi anlaşılacağı kanaatindeyim.

Ekonomik Ülke Yüzölçümümüz Kara Ülkemizin Yüzde 25'i Kadar Artmıştır

Bu antlaşma ile Türkiye'nin Doğu Akdeniz'de hakkı olan 189 bin kilometrekarelik deniz yetki alanının yani MEB'inin batı sınırı çizilmiş, böylelikle ekonomik ülkemizin yüzölçümü (kara ülkemizin yaklaşık 783.000 km^2 olduğu düşünüldüğünde) yüzde 25 artmıştır.

Türkiye ve Libya, bölgede durum üstünlüğünü ele geçirerek enerji jeopolitiğine doğrudan etki etmiş ve deniz yetki alanlarının sınırlandırılmasında kritik kazanımlar elde etmiştir.

Uluslararası kamuoyuna hukuk ve diplomasi araçlarını kullandığımız mesajı verilmiştir.

Libya, Yunanistan ile Yapacağı Antlaşmaya Nazaran 40.000 Km^2 Daha Fazla Deniz Alanı Kazanmıştır

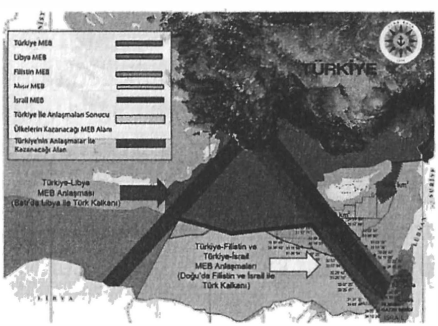
Libya, Yunanistan ile yapacağı bir antlaşmaya nazaran 16.700 km^2 ilave deniz alanı kazanmıştır. Gelecek dönemde Libya, Türkiye ile yapılan antlaşmanın temel esaslarına dayanarak Yunanistan ile bir antlaşma yaptığında bu kazanç 40.000 km^2'ye kadar (Dört Kıbrıs Adası büyüklüğünde) çıkabilecektir.

Libya'nın kazandığı bu alanda trilyonlarca dolarlık doğal gaz olduğu söylenmekte ve hatta bilinmektedir.

Libya, Yunanistan ile yapacağı antlaşmaya nazaran daha fazla bir deniz yetki alanına sahip olmuştur.

Eğer Libya, bu antlaşmayı Türkiye yerine Yunanistan ile imzalasaydı dört Kıbrıs adası büyüklüğündeki ve zengin doğal gaz yataklarının bulunduğu bu deniz alanı Libya'nın değil Yunanistan'ın olacaktı. Bu antlaşma ile Libya gelecek nesillerinin refah ve güvenliği için büyük bir kazanç elde etmiştir.

Bununla birlikte bu antlaşma, diğer Doğu Akdeniz devletleri için de örnek olmuştur. Mısır, Libya ile yapılan antlaşmanın benzerini Yunanistan yerine Türkiye ile yaptığı takdirde deniz alanı kazancı yaklaşık 21.000 km², Filistin ve İsrail'in birlikte kazancı ise GKRY ile yapılan antlaşmaya nazaran yaklaşık 5000 km² daha fazla olacaktır.

Yunanistan'ın Çıldırması, Hezeyanları ve Küstahlıkları

Deniz Yetki Alanları Sınırlandırmasına İlişkin Mutabakat Muhtırası'nın imzalandığı 27 Kasım 2019 tarihinin hemen ardından, Yunanistan elindeki tüm imkânları Türkiye ile Libya arasında imzalanan muhtıranın bertaraf edilmesi için harcamış ve harcamaya da devam etmektedir. Çünkü Yunanistan'ın, sözde Sevilla haritası ile elde etmeye çalıştığı hedefleri çökmüş ve Libya'dan gasp etmeyi düşündüğü 40.000 km² deniz alanı elinden kayıp gitmişti.

Bu çerçevede Yunan yetkililerin son bir-iki yıl içinde yaptıklarından ve söylediklerinden örnekler:

Yunanistan Başbakanı Kiryakos Miçotakis, 6 Nisan 2021 tarihinde Libya Başbakanı Abdulhamid Dibeybeyi ziyaretinde, ***"Libya'nın komşusu Türkiye değil, Yunanistan'dır. Türkiye-Libya deniz yetki alanlarını belirleyen mutabakatı tanımıyoruz. Libya, Türkiye ile yaptığı antlaşmayı iptal ederek Yunanistan ile anlaşmalıdır"*** dedi.

Ancak Miçotakis muhatabından, ***"Ankara ile imzalanan deniz yetki alanları antlaşmasına devam edeceğiz"*** karşılığını aldı.

Libya Başbakanı Abdulhamid Dibeybe, 5 Mayıs 2021 tarihinde Katar'da yaptığı açıklamada ise ***"Libya ve Türkiye arasındaki deniz antlaşması konusunda Yunanistan ile aynı fikirde değiliz"*** demiştir.

24 Ocak 2022'de ise Yunanistan, Türkiye-Libya Antlaşması'nı işlevsiz hâle getirmek amaçlı "EastMed Projesi"nin çökmesiyle hukuki, diplomatik ve ekonomik gerçeklerle yüzleşerek âdeta soğuk duş almıştır ama hırsından âdeta çıldıran Yunanistan Dışişleri Bakanı Dendias, 8 Şubat 2022 tarihinde BM Libya Özel Temsilcisi Stephanie Turco Williams'a da ***"Türkiye-Libya Antlaşması'nın geçersiz olduğu ve hukuka uygun olmadığı"*** safsatalarını söylemiş, bir karşılık bulamamıştır.

Yunanistan'ın Doğu Akdeniz'e Gömülen Hedeflerine Mezar Taşı Dikilmiştir

3 Ekim 2022 tarihinde ise 27 Kasım 2019'da imzalanan antlaşmanın oluşturduğu zemine dayalı olarak **"Türkiye-Libya Hidrokarbon Antlaşması"** imzalanmıştı. Doğu Akdeniz'de Türkiye ve Libya'nın kurduğu jeopolitik satranç oyununun son hamlesi olan bu antlaşma âdeta **Yunanistan'ın Doğu Akdeniz'e gömülen hedeflerine mezar taşı dikmiştir.**

Sahadaki potansiyel hidrokarbon değerinin ise 30 trilyon dolara kadar varabileceğine dair birçok araştırmacı ve kurumun tahminleri vardır.

Tüm bu gelişmeler ve tarihî adımlar karşısında Yunanistan zıvanadan çıkmış, Türkiye ile Libya arasındaki Hidrokarbon Antlaşması'nın daha mürekkebi kurumadan Yunanistan Dışişleri Bakanı Dendias, ABD Atina Büyükelçisi'yle görüşmüş, ardından 9 Ekim 2022 tarihinde ise Mısır'a giderek bu antlaşmanın da etkisizleştirilmesi ve pratiğe dökülmemesi için adımlar atmaya çalışmıştır. Hatta **"Libya ve Türkiye'ye savaş açarız"** demiştir.

Dendias, Kahire'de yaptığı açıklamada, ***"Türkiye'nin arama yapacağı alanların esasında Libya'ya ait olmadığını, Yunanistan'a ait olduğunu ve Türkiye'nin burada faaliyet yürütemeyeceğini dolayısıyla Libya'nın da bu alanlar üzerinde bir hakkının bulunmadığını"*** iddia etmiştir. Bu esasen Yunanistan'ın Libya hak ve menfaatlerini hiç dikkate almadığının, Libya'dan deniz alanları talep ettiğinin itirafıdır.

17 Kasım 2022'de Yunan Dışişleri Bakanı Dendias'ın Libyalı mevkidaşı ile karşılaşmayı reddedip uçaktan inmeyişi ile yaptığı Libya'nın egemenliğine kabul edilemez saygısızlığı da tüm bu Yunan dengesizliklerine son örnek olmuştur.

Libya kamuoyuna bu gerçekler anlatılmalıdır.

Sözün özü, refah ve güvenliğimiz denizlere bağlıdır.

Barbaros Hayrettin Paşa'nın da söylediği gibi:

"Denize hâkim olan cihana hâkim olur."
"Suyu yöneten, toprağı yönetir."

BÖLÜM IV

TÜRKİYE'NİN EN ÖNEMLİ GÜVENLİK VE BEKA SORUNU: FETÖ

FETÖ TÜRKİYE'NİN EN ÖNEMLİ GÜVENLİK VE BEKA SORUNUDUR!

Öncelikle şunu açıklıkla söylemek lazımdır: Türkiye'de FETÖ ile mücadele eden Emniyet Genel Müdürlüğü (EGM), MİT ve vatanperver cesur savcılarımızdır. EGM, MİT ve savcılarımıza şükran borçluyuz. Onlar da olmasa FETÖ'yle mücadele maalesef hiç olmayacaktır.

Onlar da mücadelelerini ancak "ankesörlü telefon, bylock ve itirafçı ifadeleri" temelinde yapabilmektedir. Yani FETÖ mensubu biri hakkında ankesör araması, bylock ya da itirafçı ifadesi yoksa neredeyse hiç işlem başlatamamaktadırlar. Çünkü Terörle Mücadele Kanunu (TMK) müsait değildir.

Maalesef, tüm ısrarlarımıza rağmen, sadece bir silahlı terör örgütü değil, aynı zamanda devleti içten içe ele geçirmeye çalışan, devletin ve çalışanlarının tüm bilgilerini yabancı devletlere aktaran bir casusluk örgütü olan FETÖ'ye yönelik bir kanuni düzenleme yapılmamıştır. Bir başka deyişle, FETÖ ile mücadele yasal zeminde PKK, DHKP-C, IŞİD gibi klasik silahlı terör örgütleriyle mücadele gibi yapılmaya çalışılmakta ve doğal olarak mevcut mevzuat ile yapılamamaktadır.

FETÖ, Ne PKK Ne İŞİD Ne de Başka Bir Örgüte Benzer: FETÖ Bir Terör, Hırsızlık, Gasp ve Casusluk Örgütüdür

Bu örgüt ne PKK ne de başka bir örgüte benzer. Devleti ele geçirmeyi hedef edinen FETÖ:

Sınav merkezlerini ele geçirerek mensuplarını, sınav soru ve cevaplarını (ÖSS, ÖYS, KPSS, YDS, ÜDS, TUS, DUS, ALS, KPSS, KPDS vs.) vererek devlete sızdıran,

Örgüt mensubu olmayan devlet memurlarına kumpaslar kurarak, iftiralar atarak sistem dışına atıp, kendi mensuplarının önünü açan,

Devlette üst düzey yönetici seviyesine ulaştırdığı örgüt mensupları vasıtasıyla kadrolaşmaya giden,

Üniversitelerde kendi içinde kurguladığı danışman ve jüri üyeleri ile örgüt mensuplarına akademik unvanlar aldıran,

Akademik unvan aldıracağı ya da aldırdığı FETÖ mensuplarına yine yurt dışında kurduğu üniversite, hakemli dergi vs.de adına makaleler yayımlatarak akademik kadrolar için puanlar kazandıran,

Yabancı dil sınav sorularını ve cevaplarını vererek örgüt mensuplarını girdirdiği sınavlarda yüksek notlar aldırarak, mensuplarını yurt dışı eğitim ve görevlere gönderen,

Devletin kurumlarında çalışan örgüt mensuplarının bürokraside yükselmesi için; örgüt üyelerinin sicil vererek birbirini desteklenmesini ve örgüt üyesi olmayanların ise karalanmasını sağlayan,

Örgüt mensuplarının evliliklerini dahi örgüt mensupları kataloğundan yaptıran,

Belirli aralıklarla örgüt mensuplarından çalıştığı kurum ve kurum çalışanları hakkında rapor alıp bunları

yurt dışındaki merkezlere aktaran bir terör, hırsızlık, gasp ve casusluk örgütüdür.

FETÖ ile Böyle Mücadele Edilemez!

Böyle bir örgütle mücadele, PKK gibi terör örgütleri ile mücadele için çıkarılan kanunlar çerçevesinde yapılamaz. Eğer bu mevcut kanunlarla FETÖ ile mücadele ederiz diyorsanız yanılıyorsunuz, EDEMEZSİNİZ!

Edemediğiniz gibi kendi ayağınıza sıkar, yapmaya çalıştığınız samimi mücadelenin hukuki zeminini oluşturmak üzere kanuni düzenleme yapmadığınız için hukuksuzlukla itham edilirsiniz.

Bakınız hâlâ "iltisak" kavramının TMK'de karşılığı yoktur; çünkü düzenleme yapılmamıştır. Hâlbuki itirafçı ifadelerinden örgütün devlet ve üniversiteler içine sızma ve gelişme stratejisi apaçık bellidir. Tersine mühendislikle bu gerçeklerin kriterize edilip gerekli kanuni düzenleme yapılması hayati derecede önemlidir. Aksi takdirde FETÖ ile mücadelenin kanuni zemini eksik kalmaktadır.

Bugüne kadar niye bu düzenlemeler yapılmadı, kimler direnç gösterdi, sorularının cevabı da bulunmalıdır.

Bazıları diyecektir ki "ama kanun geriye işlemez". Doğrudur ama örgütün maalesef hâlâ ayakta ve devlet içinde güçlü olduğunu unutmamak lazımdır.

Bundan sonrası için bu kanuni düzenlemeyi yapmak bir vatan borcudur; aksi takdirde vebali büyüktür!

İltisak Kavramının TCK ve TMK'de Karşılığı Oluşturulmalıdır

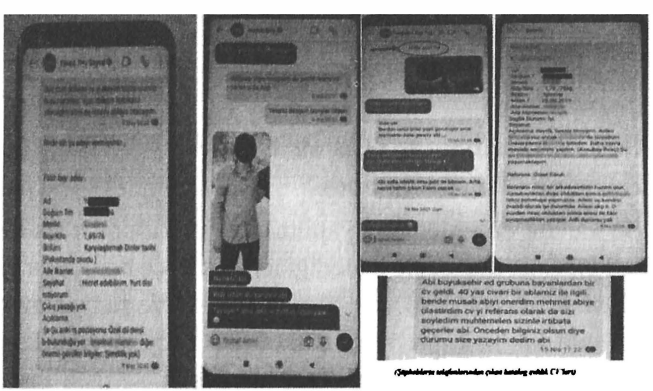
Bu kanuni düzenlemeler yapılmadığı ve kurumlar da kendi içinde FETÖ ile mücadele etmediği için binlerce her kılığa giren (yok ben Atatürkçüyüm, yok ben şu cemaat ve tarikat mensubuyum gibi kılıflara girerek) FETÖ üyesi terörist, elini kolunu sallayarak devletin kurumlarında ve üniversitelerinde cirit atmaktadır.

Şöyle bir örnek vereyim; oğlu IŞİD, kızı PKK teröristi olan, babası PKK'ya/IŞİD'e para yardımı yapan, karısı örgüt kurumlarında çalışan, kardeşi firari terörist olan birini hiçbir devlet kendi kadrolarında istihdam etmez! Hele hele Silahlı Kuvvetleri, Polis Teşkilatı, İstihbarat Teşkilatı, Yargı Teşkilatı ya da gelecek nesillerinin yetiştirildiği eğitim kurumlarında istihdam etmez! Bu, suçun şahsiliği ile kısıtlanabilecek veya tanımlanabilecek bir durum değildir. Şahıs belki yargılanmaz ama idari tasarrufa tabi tutulup kamuda çalışmasına asla müsaade edilmez. İşte iltisak kavramı budur. İltisak kavramının TCK ve TMK'de karşılığı oluşturulmalıdır.

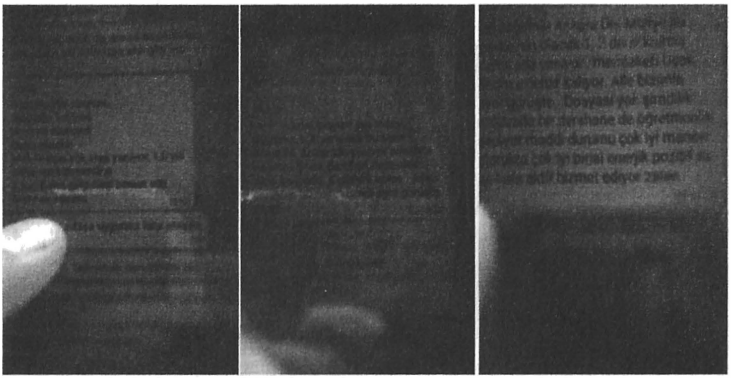
Danıştay'dan, FETÖ'den ihraç edilen 178 hâkim ve savcıya göreve iade ve tazminat kararı çıkması da kanaatimce gerekli kanuni düzenleme yapılmamasının bir sonucudur. Yani artık KENDİ DÜŞEN AĞLAMASIN!

FETÖ'nün İğrenç Katalog Evliliği Yöntemi Hâlâ Devam Ediyor

Bakın, daha geçtiğimiz hafta EGM ve MİT'in yaptığı FETÖ'nün mali yapılanmasına darbe vurduğu Gazi Turgut Aslan Operasyonu'nda ele geçirilen 'signal' yazışmaları, terör örgütünün katalogdan evlendirme işlemlerine devam ettiğini ortaya koydu. Yazışmalarda geçen iğrenç diyaloglar, örgütün taban kadrosunu bir arada tutmak için eski yöntemleri hâlâ uyguladığını belgeledi.

(Şüphelilerin telefonlarından çıkan katalog evlilik Cv'leri)

(Şüphelilerin telefonlarından çıkan katalog evlilik Cv'leri)

YÖK Başkanımıza Sesleniyorum,
"Üniversitelerde FETÖ Temizliği Yapmazsanız
Türk Milletinin Geleceği Mahvolur,
Vebali Boynunuzadır"

Bakın size çok önemli bir devlet üniversitemizden bir örnek vereceğim;

FETÖ'yü Fethullah Gülen ile birlikte kuran beş kişiden birinin (hem de Fethullah'tan hemen sonra gelen) eski damadı olan,

Yurt dışındaki özel FETÖ üniversitesinde yayımlar yaparak akademik puanlar alan,

FETÖ iltisaklı dijital gazetede 17/25 Aralık sonrası yazılar yazan,

Firari darbecilerin 15 Temmuz sonrası attığı ve FETÖ ile mücadeleyi karalayan twitlerini daha geçtiğimiz hafta retweet eden,

Geçtiğimiz yıl çıkan orman yangınları esnasında FETÖ tarafından Türkiye'yi aciz ve küçük düşürmek için organize edildiği anlaşılan "Global Call" çağrıları yapan,

Teröristbaşı Fethullah'a 17/25 Aralık sonrası "Hoca Efendi" diyerek övgüleri düzmüş olan ve örgüt elebaşlarına "abiler" diye hitap eden,

> Hâlâ FETÖ'ye FETÖ demeyip "cemaat" diyen (yakalandığını anlayınca cemaat yerine FETÖ demesi, bu gerçeği değiştirmez),
>
> Kadın ve öğrencilere ahlaksızca sözler yazan biri hâlâ çok önemli bir üniversitemizde çalışmaya devam ediyor. Eski twitlerini, yazılarını silmiş, sildirmiş olarak sözde Atatürkçü kisvesine bürünmüş görünümüyle de gençlerimizi arada şırınga ettiği sözlerle zehirliyor.

Buradan YÖK Başkanımıza da çağrıda bulunuyorum: "Lütfen bu ve benzeri şahısların üzerine gidin. Üniversitelerde FETÖ temizliği yapmazsanız, Türk milletinin geleceği mahvolur, vebali boynunuzadır. Kriter mi istiyorsunuz, size derhâl arz ederim."

FETÖ'nün Üniversitelerde Sinsice Kadrolaşma Yöntemine Bir Örnek: Herkes Müracaat Etsin, Tek Kişi Sınava Girsin!

Bakın size FETÖ'nün üniversitelerde nasıl kadrolaştığına dair onlarca yöntemden sadece birini kısaca anlatacağım.

31.07.2008 yılında resmî gazetede yayımlanan karar[4] ile "Öğretim Üyesi Dışındaki Öğretim Elemanı Kadrolarına Naklen veya Açıktan Yapılacak Atamalarda Uygulanacak Merkezî Sınav ile Giriş Sınavlarına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik" değiştirilmiştir.

Bu yönetmeliğin 10. maddesi:

> "Sınav jürisi; müracaat eden adaylar arasından ilan edilen kadro sayısının dört katına kadar adayı, ALES puanının yüzde 60'ını (merkezî sınavdan muaf olan adayların son iki yıla ait ALES notunun bulunmaması hâlinde, ALES puanı 70 olarak kabul edilir) ve yabancı dil puanının yüzde 40'ını; meslek yüksekokullarına müracaatlarda ise ALES puanının yüzde 70'ini ve lisans mezuniyet notunun yüzde 30'unu dikkate alarak belirler ve kurumun web sitesinde ilan eder.

4 https://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2008/07/20080731-3.htm

> Bu sıralamaya göre son sırada aynı puana sahip birden fazla adayın olması hâlinde, bu kişilerin tamamı sınava çağrılır.
>
> Başvuru sayısının ilan edilen kadronun dört katından az olması hâlinde, adayların tamamı giriş sınavına alınır" hükmüne amirdir.

FETÖ örgütü, bu hükmü sinsice istismar etmiş ve kadrolaşma için kullanmıştır. Hatırlayacaksınız o yıllarda ALES ve ÜDS sınavlarının FETÖ tarafından önceden ele geçirilerek sınav hırsızlığı yaptığı çeşitli basın kuruluşları tarafından haber olarak yapılmıştır. ALES ve YDS de birçok kez soruları ve cevapları çalan FETÖ, 2008-2016 yıllarında koordineli ve organize bir şekilde:

> Birçok branşta 5-10 kişilik ALES-UDS yüksek puanlı elemanlar oluşturmuş;
>
> Bunları yukarıdaki yönetmelik hükmü çerçevesinde üniversitelerde açılan kadrolara müracaat ettirmiş,
>
> Ön başvuruda kadro kontenjanının sadece dört katının çağrılması şartı gereğince FETÖ mensubu gruplar, bu araştırma görevlisi sınavına başvuru yapmış,
>
> Ön değerlendirmeyle ilk dörde giren FETÖ mensupları yazılı sınava girmemiş,
>
> Böylelikle örgüt tarafından o üniversitedeki araştırma görevlisi kadrosuna yerleştirilmesine karar verilen kişinin rakipsiz olarak sınavı kazanmış olması sağlanmıştır.
>
> Bu durumun önüne 14 Mart 2016 tarihli resmî gazetede yayımlanan "kontenjanın dört katı yazılı sınava çağrılır kuralının, 10 katı olarak değiştirilmesiyle" geçilmeye çalışılmıştır.

Araştırma Görevlisi Sınavına Tek Kişi Olarak Katılan ve Otomatikman Başarılı Olan Kimler Vardır?

Üniversitelerin akademik kadrosuna bu şekilde yerleştirilmiş FETÖ mensuplarını tespit etmek çok kolaydır:

1. Özellikle açılan araştırma görevlisi kadrolarına şartları karşılayan çok sayıda müracaat olmasına rağmen, Araştırma Görevlisi Sınavına tek kişi katılan ve otomatikman başarılı olan kimler vardır?
2. Ayrıca farklı bir üniversitede görev yapan ve birkaç yıl içinde farklı üniversitelerin birçok araştırma görevlisi sınavına başvurup da ön değerlendirmede ilk dörde girmesine rağmen, yazılı sınava girmeyen araştırma görevlileri kimledir, nerededirler ve şimdi hangi unvana sahiptirler?
3. Akademik unvan sahiplerinin, akademik puan aldıkları yayımları, FETÖ bağlantılı kurum ve dergilerde yayımlayıp yayımlamamışlar mı?
4. Jüri ve danışmanlarının akıbetleri nedir?
5. Yabancı dil sınav sonuçları arasında anomali var mıdır? Mesela bir sınavdan 90 hemen akabinde ve öncesindeki sınavdan 50 almışlar mıdır?

Tüm bu ve benzeri kriterler, KHK ile üniversitelerden ilişiği kesilenlerin akademik ve unvan geçmişlerinin analiz ve incelenmesi ile daha da geliştirilebilir.

Geçen Hafta Bunları Gündeme Getirince Başımıza Gelmedik Kalmadı

Geçen hafta bunları gündeme getirince başımıza gelmedik kalmadı. Tüm FETÖ hesapları, FETÖCÜ firari sözde askerler, FETÖ elebaşları vesaire; şahsıma, aileme, öğrencilerime, TÜRKDEGS'e (@turkdegs); namusumuza, şerefimize, haysiyetimize saldırmaya, hakarete ve tehditler savurmaya başladılar. Elbette bu ilk değildir ve bizi, bu gibi haysiyet cellatlarının iftiraları ve tehditleri yıldırmadı, yıldırmaz da.

Şunu da FETÖ karalama kampanyalarına karşı söyleyelim:

Cihat Yaycı'nın ne ticaret ve ne siyasetle işi vardır. İstifa ettikten sonra da önce değerli Enver Yücel'in davetiyle Bahçeşehir Üniversitesi, daha sonra da Prof. Dr. Emre Alkin dostumun da-

vetiyle rektörü olduğu İstanbul Topkapı Üniversitesi dışında hiçbir yerde çalışmadım ki çalışabilirdim de! Bugün emekli yüzlerce amiral, general, subay ve astsubay meslektaşım birçok yerde çalışmakta veya danışmanlık yapmaktadır, hatta siyasi partilerde görev yapmaktadır ama ben böyle bir tercih yapmadım.

Hedefimiz Sadece Gelecek Nesillere İtibarlı Bir İsim Bırakmaktır

Kendimi, millî meseleler konusuna vâkıf öğrenci yetiştirmeye ve Türk milletinin başta denizler olmak üzere hak ve menfaatlerini koruyucu tezler geliştirmeye adadım. Her şeyim ortadadır ve son derece mütevazı bir hayatım vardır. Ahlak ve namusumuza da kimse laf edemez evelallah. Mal da, mülk de asla gözümüzde olmamıştır, olmaz da. Hedefimiz sadece gelecek nesillere itibarlı bir isim bırakmaktır.

Sanıyorum Libya Antlaşması, Mavi Vatan haritası ve doktrini, Boğazlar'dan geçiş ücretinin artırılması, FETÖMETRE vs. bizim için en büyük servettir. Tüm bunlardan rahatsız olan vatan hainlerinin karalama ve itibarsızlaştırma iftira kampanyaları bizi ancak onurlandırır ve büyütür. Bu karalama kampanyalarına itibar edip, sinsice yaymaya çalışanların da zaten geçmişleri bellidir ve Türk milletinin takdirindedir.

Meğer son iki haftadır, komik ve her yerinden sahtelik akan WhatsApp yazışmaları dahi üretip şahsıma hiçbir vicdani ölçü tanımadan, iftiralar atarak namusumuza dahi ahlaksızca saldıran FETÖ'yü kudurtan başka bir olay daha olmuş:

Yüce Yargıtay'ın, Hakkımda Verdiği Kyok Kararı ve Yapılan İtirazı Reddetmesi FETÖ ve Uzantılarını Çileden Çıkarmış!

18 Mayıs 2020'de istifa kararı alıp, kırk yıllık üniformamı çıkarmama neden olan, hakkımda FETÖVARİ kumpasla açılan soruşturmaya, geçtiğimiz aylarda Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı, **Kovuşturmaya Yer Olmadığı Kararı (KYOK)** vermişti. **Buna soruşturmayı açanlar itiraz etmiş! İtirazı da Yargı-**

tay 5. Ceza Dairesi yine reddetmiş. Bu da, FETÖ ve içerideki kriptolarını âdeta zıvanadan çıkartmış.

Ama asıl soru, bu müfteri ve iş birlikçilerinden şimdi kim hesap soracak?

Bu kumpasın çöküşü FETÖ ve içerideki uzantılarını çıldırtmış. Yeni kumpas, iftira, yalan, kurgu, suç uydurma arayışları içine girmişler. Ama ALLAH HER DAİM DOĞRUDAN YANADIR VE TUZAK KURANLARIN EN HAYIRLISIDIR! Allah bizi doğru yoldan ayırmasın. Allah bizimledir!

FETÖ'den "Cihat Yaycı'nın Rütbelerini Sökün" Talimatı

Hatırlayacaksınız ben henüz istifa etmeden ve istifamı gerektirecek bir durum ortada yokken, aylar önce FETÖ hesapları benim görevden alınacağımı yazmışlardı. O zaman, bu sözlere itibar etmemiştim ama gerçekten dedikleri oldu. Suç uydurularak hakkımda soruşturma açıldı ve bu soruşturma gerekçe gösterilerek görevden alındım. Ben de onurlu bir Türk Amirali olarak istifa ettim. İstifa ettiğim gün ve ertesi süreçte FETÖ'nün en hain elebaşlarından Emre Uslu, Adem Yavuz Arslan, Said Sefa vs. "Dosyayı doldurun, Cihat Yaycı'nın rütbelerini sökün, er yapın" diye içerideki kripto elemanlarına suç uydurun diye talimatlar vermiş ve çağrılar yapmışlardı. Bu talimatları yerine getirmek isteyenlerin bir hayli fazla olduğunu da gördük, görüyorum ve Türk milleti de görecektir.

Hatta şimdi de Yargıtay'ın bu kararından sonra FETÖ hesaplarının ve uzantılarının yeni suçlar uydurarak, iftira twitleri yazarak hatta

"pisliklerini bilmem kime ilettik" demeleri, o bilmem kimin de kim olduğu çok manidardır.

Bunların durmayacağı bellidir ama aziz Türk milleti emin olsun ki; tek başımıza kalsak da, her türlü tehdit, hakaret ve iftiraya rağmen FETÖ ve devletimize düşman her türlü yapıyla mücadeleye gücümüz yettiğince devam edeceğiz.

Haine merhamet, vatana ihanettir!

Sayın Cumhurbaşkanı'na Sesleniyorum: "FETÖ Temizliğine ve Özellikle TSK'deki FETÖ Temizliğine Bizzat Siz El Atınız"

Şimdi buradan Sayın Cumhurbaşkanı'na sesleniyorum:

> Bana kumpas kuranlardan,
>
> Suç uyduran müfterilerden,
>
> Uydurulan suça istinaden açılan soruşturmayı gerekçe göstererek görevden alınmamı teklif edenlerden hesap sorunuz ve FETÖ temizliğine bizzat siz el atınız.
>
> Rütbelerini Fethullah Gülen'in taktığı Serdar Atasoy'un daha geçen yıl (2021) general olmasını teklif edenlerle, hakkımda soruşturma açtırarak görevden alınmamı teklif edenler arasında bir bağ var mıdır? Yoksa bağdan öte, aynı kişiler midir? Allah rızası için sorgulatın!

Asıl sorulması gereken soru: "FETÖ'cülerin bu denli kendilerine güvenerek talimat verebilecek kripto üst düzey yetkililerinin hâlâ Türkiye'de var olup olmadığıdır." Eğer böyle yapılar varsa, yarın bir gün FETÖ ile mücadele eden herkesi FETÖ'cü dahi yapar bu yapılar. Bizden uyarması…

SINAV HIRSIZLIĞIYLA DEVLETE VE ÜNİVERSİTELERE SIZAN FETÖCÜLER TESPİT EDİLMEDİKÇE TÜRKİYE'YE RAHAT YOK

Hep söylediğimiz gibi, FETÖ Türkiye'nin en önemli beka ve güvenlik sorunudur. Devlet FETÖ'den arındırılma-

dıkça devletimizin geleceği; **üniversiteler FETÖ'den arındırılmadıkça** Türk milletinin geleceği tehlikededir.

Bu arınma için de **FETÖ denilen** bu hain yapıyla topyekûn mücadele ruhu, kararlılığı, mekanizması ve yöntemleri oluşturulmalıdır.

Bu noktada, FETÖ/PDY kripto yapılanmasının çözümlenmesine dair "kurunun yanında yaş yakmayan, ancak kurunun da yanmadan kaçamadığı tek sistem" olan **FETÖMETRE**'nin diğer kamu kurum ve kuruluşlarında kullanılmasının, devletimizin kılcal damarlarına kadar işlemiş olan FETÖ/PDY'nin tamamen temizlenmesinin yanı sıra, diğer benzeri örgütler ve yapıların da kamuya her türlü sızma girişiminin önüne geçilmesinin hayati derecede gerekli olduğu görülmektedir.

Kamuoyunda FETÖMETRE olarak bilinen sistem, esasında FETÖ iddianamelerinin, itirafçı ifadelerinin, FETÖ mensubu darbeci ve firarilerin sosyal, mesleki ve eğitim hayatlarının birlikte analiz edilerek örgütün devlete sızma stratejisinin bir nevi tersine mühendislikle çözümlenerek kriterler hâline dönüştürülmesidir.

Bu yöntemin çok etkili olduğu, FETÖ'nün bu sisteme olan aşırı tepkisi ve şahsıma olan saldırılarından anlaşılmaktadır.

FETÖ Yapılanması Sadece TSK ile Sınırlı Değildir

Şunun altını kalınca çizmek lazımdır; **FETÖMETRE bir adli yargı aracı değil, idari tasarrufta** (terfi, atama, eğitime gönderme, kamu görevinde çalışıp/çalışmama gibi) **bulunacak karar verici makamlara bir karar destek mekanizmasıdır.** Dolayısıyla bir kamu çalışanının, FETÖ iltisakı konusunda karar vericilere bilgi desteği için bilgi sunmaktadır. Yaklaşık 290 kriterden oluşan bu destek sistemi içindeki kriterlerden biri de; çalıntı sorularla sınavlarda başarılı olup olunmadığıdır.

Hele hele neredeyse her gün yeni bir sınav hırsızlığının çıktığı dikkate alındığında, devletin hemen her kurumuna sızmış, sızmakla da kalmamış etkili ve yetkili konumlara ulaşmış birçok FETÖ mensubunun tespitinin hayati derecede önemli olduğu

mevcut durumda, FETÖMETRE'nin sınav anomalisi tespit kriteri de çok daha önemli bir hâl almıştır.

Sınav sorularının, örgüt tarafından çalınarak ve daha sonra ÖSYM'yi ele geçirince bizzat örgüt tarafından hazırlanarak, örgüt mensuplarına verilmesi ve bu kişilerin başta yurt dışı olmak üzere kritik görevlere getirilmesine yönelik FETÖ yapılanması sadece TSK ile sınırlı değildir.

ÖSYM, FETÖ/PDY'nin Kitlesel Kadrolaşma İçin Seçtiği Öncelikli "Mahrem" Yeri

Türkiye Cumhuriyeti'nin, hak ve menfaatlerinin yurt dışında korunup savunulması amacıyla görevlendirilen Dışişleri Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Enerji Bakanlığı gibi birçok kurumun FETÖ yandaşı personelinin de benzer şekilde yurt dışına gönderildiği ve bir kısmının hâlâ kritik görevlerde olabileceği göz önüne alındığında, yapılan ihanetin vahameti ve boyutu çok daha net ortaya çıkmaktadır.

Tüm kamu kurumları sınavlarının hazırlandığı **ÖSYM**'nin, FETÖ/PDY'nin kitlesel kadrolaşma için seçtiği öncelikli **"mahrem"** yerler arasında olduğu, adli ve istihbarı birimler tarafından tespit edilmiş bir gerçektir. Yabancı dil sınavlarında yapılan usulsüzlükler ve sınav sorularının ÖSYM'den sızdırıldığının açıkça fark edilmesi, bu kurum tarafından hazırlanan diğer sınavlarda (ALS, ALES, TUS, DUS, KPSS, ÖSS, ÖYS, SBS vs.) da benzer hırsızlıkların yapılmış olabileceğini net bir şekilde ortaya koymuş ve gün geçtikçe de hemen her sınavın çalındığı ve örgüt mensuplarına cevaplarıyla birlikte önceden verildiği ortaya çıkmaktadır.

Sınav Soru ve Cevaplarını Alarak Üniversitelere, Devlete Girenler Şimdi Neredeler?

ALES, KPSS, KPDS, YDS, ALS gibi personelin seçimi ve yerleştirmesine esas teşkil eden sınavların sorularının önceden ÖSYM imamına, akademiden sorumlu imamına, dershaneler imamına veya ilgili birim imamına ulaştırılması, FETÖ/PD-

Y'nin kitlesel kadrolaşmayı başarmasının ilk basamağını oluşturmuştur.

İşini şansa bırakmayan ve ÖSYM'nin elindeki bütün soru bankasının bir kopyasını ele geçiren örgüt, bununla da yetinmemiş, örgüt tarafından hazırlanan bazı soruları da komisyonlardaki personeline ileterek sınavda sorulmasını ve kendi yandaş militanlarının seçimini sağlayarak kadrolaşmasını pekiştirmiştir.

TSK'den FETÖ iltisakı nedeniyle ihraç edilen bazı şahısların çeşitli üniversitelere öğretim üyesi olarak alındığını da ibretle hatırlatmak isterim.

FETÖ'nün Tespit Edilmesi İçin Yapılacaklar

Bu kapsamda her kurum ve üniversitenin aşağıda saydığım analizleri yapması Türkiye Cumhuriyeti'nin geleceği için son derece önemlidir:

1. ***Yabancı Dil Sınavlarına ilişkin inceleme yapılması***

   Personelin, ÖSYM tarafından yapılan tüm yabancı dil (KPDS, YDS, ÜDS vb.) sınav notlarının temin edilerek analiz edilmesi ve analiz neticesinde olağandışı not artış ve azalışlarının belirlenmesi.

   Yurt dışı sürekli ve geçici görevlendirilen personelin yabancı dil sınavlarının incelenmesi.

2. ***Kamu Kurum ve Kuruluş Giriş Sınavlarına ilişkin inceleme yapılması***

   Millî Eğitim Bakanlığından ortaöğretim (lise başarı) notlarının alınması,

   ÖSYM'den üniversite giriş sınavı sonuçlarının alınması,

   Personelin Millî Eğitim Bakanlığından alınan ortaöğretim notları ile ÖSYM'den alınan üniversite sınav sonuçlarının karşılaştırılarak analiz edilmesi,

   ÖSYM'den KPSS sınav sonuçlarının alınması,

   YÖK'ten üniversite ders başarı notlarının alınması,

KPSS sınav sonuçlarının, kategorisine göre, ortaöğretim ve üniversite ders başarı puanlarıyla karşılaştırılması,

Mülakat komisyonlarında görev yapanların FETÖ/PDY ile irtibat/iltisaklarının incelenmesi,

Özellikle İçişleri Bakanlığında kaymakamlık, Sağlık Bakanlığında TUS, Adalet Bakanlığında hâkim/savcı sınavlarında alınan notlarla üniversite ders başarı puanları ve KPSS sınavından aldığı notların analiz edilerek uyumunun incelenmesi.

Her türlü sınav yolsuzluğuna imza atan ve bu yolsuzluklarını devleti ele geçirme noktasında önemli bir silah hâline getirmiş olan FETÖ, elbette sızdığı veya sızmaya çalıştığı kurumlarda da kadrolaşmayı ve kendi mensuplarını üst düzey pozisyonlara taşımayı da kurum içi sınav yolsuzlukları üzerinden gerçekleştirmektedir.

FETÖ'nün Kurumlardan Temizlenmesi İçin Neler Yapılabilir?

FETÖ'nün kurumlar içindeki yükselme stratejisinin anlaşılması ve FETÖ temizliğinin yürütülmesi açısından şu hususlar son derece elzemdir:

3. ***Kurum İçi Yükselme Sınavlarının incelenmesi***

ÖSYM'den ALES, LES sınav notları temin edilerek analiz edilmesi ve analiz neticesinde yıllara sâri olağandışı not artış ve azalışlarının belirlenmesi,

Üniversitede almış olduğu notların lisansüstü eğitim için girilen ALES, LES sınavlarıyla uyumunun incelenmesi,

Kurum içi yükselme sınavlarında; sınavların hazırlanması, soru bankalarının oluşturulması ve muhafazası; sınavların icrası ve değerlendirmesinden sorumlu kadrolarda görev yapanların FETÖ/PDY ile irtibat/iltisaklarının incelenmesi,

Personelin, kurum içi yükselme sınavlarında almış olduğu notların yıllara sâri incelenmesi,

Mülakat komisyonlarında görev yapanların FETÖ/PDY ile irtibat/iltisaklarının incelenmesi.

Yukarıda belirtilen tüm bu incelemeler ve oluşturulacak kriterlerin, her kurumun kendine özgü işleyişi ve kendi kurumsal kültürü içinde yorumlanabileceği ve uygulanabileceği değerlendirilmektedir.

Ünivesitelerde İncelemeler Nasıl Yapılabilir?

4. Üniversiteler için İlave Olarak Yapılması Gereken İncelemeler

Yurt dışında bulunan üniversitelerde uzun süreli görevlendirme (personel mübadelesi vb. geçici görevlendirmenin tanımını aşacak süre ile), yurt dışında geçici olarak görevlendirme (konferans/seminer/eğitim/diğer görevlendirmeler).

Personelin lisede almış olduğu notların üniversite sınavıyla üniversitede almış olduğu notların lisansüstü eğitim değerlendirme sınavlarıyla korelasyonu (Üniversite sınav başarısı, lise öğrenim başarısı uyumlu mu? Üniversite öğrenim başarısı yüksek lisans sınavı ile uyumlu mu?).

Personel performans değerlendirmesine ilişkin raporların incelenmesi.

Kamu görevinden çıkarılmış personel tarafından şahıs hakkında olumlu kanaat bildirilmesi.

Aynı değerlendirme dönemi içinde, değerlendirme yapan tüm amirlerinden tam not almış ve bu amirlerin kamu görevinden çıkarılmış olmaları.

Aynı değerlendirme periyodu için kamu görevinden çıkarılmış olan personelin değerlendirmesi ile çıkarılmamış olan personelin değerlendirmesi arasındaki farklar vb.

Kurum içi görevlendirme (atama) maksadıyla, personelin tercihleri dikkate alınıyor ve bu konuda anket yapılıyorsa, bu anketlerde kritik görevlerin tercih edilmesi durumu.

Yabancı dil haricindeki sınav anomalileri (ALES, LES, KPSS, TUS, DUS vb. Hem kendisi hem de eşi için).

Meslek içi yükselme sınavlarında (LES, ALES vb. lisansüstü eğitim veya diğer meslek içi eğitimler); sınavların hazırlanması, muhafazası, soru bankalarının oluşturulması ve muhafazası, sınavların icrası ve değerlendirmesinden sorumlu kadrolarda görev yapmış olmak.

Üniversitenin bilgi işlem sistemlerinden sorumlu kadrolarda/sınıflarda görevlendirilme.

Kurum içi ödüllendirme sistemi dikkate alınarak para ödülü, taltif, takdir vb. ödüllerin kamu görevinden çıkarılan kişiler tarafından verilmesi/verilmesinin teklif edilmesi durumu.

Araştırma görevlisi kadroları için açılan sınavlara şartları sağlayan adaylar olarak çağrılmalarına rağmen, sınava katılmayan "tavşan" adaylar olup olmadıkları.

Araştırma görevlisi kadroları için açılan sınavlara şartları sağlayan adaylar olarak çağrılmalarına rağmen sınava diğer adayların (tavşan adaylar) katılmaması nedeniyle sınava giren tek aday olup olmadığı.

FETÖ iltisaklı üniversitelerde yayım yapıp yapmadıkları.

FETÖ'nün yurt dışında kurduğu hakemli dergilerde yayın yapıp yapmadıkları.

Tez danışmanı ve jüri üyelerinin FETÖ'yle iltisak durumları.

Eğer kurumlarda hâlâ çalışan FETÖ mensuplarının tespiti isteniyorsa, en azından yukarıda saydığım durumların analiz

edilmesi lazımdır. **Sınav hırsızlığıyla devlete ve üniversitelere sızan ve yükselen FETÖ mensupları tespit edilmedikçe devletimiz ve milletimiz güvende değildir.**

Arınmanın Ana Yolu FETÖ ile Mücadele Kurumu Kurulmasıdır

Yine tekrar edelim; **eğer devleti FETÖ'den arındırmak ve bir daha benzeri yapıların devleti ele geçirmesi önlenmek isteniyorsa, FETÖ ve benzerleriyle mücadele için bir üst kurum kurulmalı, Terörle Mücadele Kanunu ile Türk Ceza Kanunu'nda gerekli özgün ve özel düzenlemeler bir an önce yapılmalıdır.**

Türkiye'nin en net ve büyük beka sorunu olan FETÖ'ye karşı her kurumun kendisini temizlemesi ve FETÖ ile mücadele etmesi son derece elzemdir. Fakat devletin bu kanserli hücrelerden hem kurumsal hem de toplumsal düzeyde arınmasının ana yolu ise **"FETÖ İLE MÜCADELE KURUMU"**nun kurulmasından geçmektedir.

FETÖ ile mücadelenin hem kamu hem de üniversiteler boyutunda analitik şekilde yürütülmesi ve kapsayıcı bir toplumsal zemin kazanması için bu kuruma hayati derecede ihtiyaç duyulmaktadır. Örgüt hakkında bu zamana kadar elde edilmiş tüm bilgi ve belgelerin tek bir çatı altında toplanması, FETÖ'ye karşı kendi kurumsal mücadelesini veren ve arınmaya çalışan kamu kurumu ve üniversitelere kapsamlı ve sistematik destekler sunacak bir FETÖ ile Mücadele Kurumu'nun meydana getirilmesi gerek güvenlik gerekse toplumsal huzur bakımından son derece elzemdir.

Oluşturulacak bu kurum, FETÖ ile mücadele merkezî yapısında örgütün eğitim, yargı, bürokrasi, emniyet, ordu gibi alanlardaki yapılanmalarına karşı da daha kapsamlı ve geniş bir mücadele başlatarak esasında tüm kurumları kapsayan güçlü bir mücadele entegrasyonu yaratacak ve FETÖ ile mücadele konusunda kamunun yükünü oldukça hafifletecek bir yapı olacaktır.

Örgüt hakkında bu zamana kadar elde edilmiş bilgi ve belgeler, **kurulacak** sistemli ve organize bu yeni kurumun çatısı altında toplanmalı ve analiz edilmelidir.

Bu analizler sonucunda; örgütün eğitim, yargı, bürokrasi, emniyet, TSK gibi her kurumuna yönelik stratejisi çözümlenerek kriterize edilmeli ve böylece, bu kurumlardaki yapılanmalarına karşı daha kapsamlı ve geniş (sadece bylock, ankesör ve itirafçı ifadelerine bağlı kalmayan) bir mücadele başlatılmalıdır. Bu minvalde, FETÖ ile mücadelede yargıdaki karar standardı sağlanmalıdır. Böylelikle örgütün "mağdur" rolünü oynamasının önüne geçilmelidir.

Bu sayede örgütle daha hızlı, etkin ve şahısların insafına bırakılmayacak şekilde mücadele edilebilir.

Tabii eğer samimiyetle FETÖ ve benzeri yapılarla mücadele edilmek isteniyorsa!

BÖLÜM V

KARADENİZ YANIYOR...

RUSYA NÜKLEER SİLAHLARI KULLANABİLİR; ARTIK HAREKÂT DEĞİL, SAVAŞ VAR!

Ukrayna'nın doğusunda yer alan **Donetsk, Luhansk, Herson ve Zaporijya**' da geçen hafta (Eylül 2022) cumartesi, pazar, pazartesi ve salı günü dört gün boyunca devam eden **Rusya**'nın işgal ettiği topraklarda sözde bir referandum yapılmış ve enteresan bir şekilde yüzde 98'e varan oranla Rusya'ya katılma kararı lehinde sonuç alınmıştır.

Rusya'nın Tarihsel İşgal ve İlhak Senaryosu Oynanıyor

Bu, Rusya'nın klasik bir tavrıdır:

Önce karıştır,

Sonra bağımsızlık ilan ettir,

Daha sonra işgal et,

En son aşamada ilhak et.

Bu, Rus klasik tavrı bugüne kadar Rusya tarafından her yerde uygulanmıştır. Bilindiği üzere Kırım'ı da aynı senaryoyla önce karıştırmış, sonra bağımsızlık kararı aldırmış, daha sonra milis kılığındaki askerleriyle işgal etmiş ve nihayetinde sözde bir Rusya'ya katılma referandumu yaptırmış, katılma kararı çıkartmış ve nihayetinde ilhak etmiştir. Rusya aynı senaryoyu Ukrayna'nın doğusunda da oynamıştır.

Bu İlhak Kararı Ne Anlama Geliyor?

Peki, Ukrayna özelinde durum nedir? Rusya'nın geçen şubat ayında başlayan Ukrayna'yı işgali, Rusya tarafından bugüne kadar "harekât" olarak tanımlanıyor ve dünya kamuoyuna bu şekilde ifade ediliyordu. Tekrar vurgulamak ve ısrarla belirtmek isterim ki şubat ayı başlarından itibaren fiilen ortada bir savaş olmasına rağmen hukuken hiçbir zaman bir savaş ilanı söz konusu değildi. Zira Rusya açısından savaş ilanı yani askerî güç kullanımı için gerekli şartlar oluşturulmamıştı.

Peki, savaş ilanı yani askerî güç kullanımı için gerekli olan nedir? Rusya'yı savaş ilanından alıkoyan neydi? Ukrayna savaş ilan etmekten neden çekindi?

Birleşmiş Milletler (BM) hukukuna göre, devletlerin hangi durumlarda silahlı güç kullanabileceği, BM Şartı[5]'nın 51. maddesinde belirlenmiştir. Peki, bu durumlar nedir?

51. madde, BM üyesi ülkelere, silahlı saldırı hâlinde meşru müdafaa hakkı tanıyor. **Birleşmiş Milletler Antlaşması**'nın 51. maddesinde aynen şu ifadeler yer alıyor:

"Bu antlaşmanın hiçbir hükmü, Birleşmiş Milletler üyelerinden birinin silahlı bir saldırıya hedef olması hâlinde, **Güvenlik Konseyi** uluslararası barış ve güvenliğin korunması için gerekli önlemleri alıncaya dek, bu üyenin doğal olan bireysel ya da ortak meşru müdafaa (savunma) hakkına halel getirmez.

Üyelerin bu meşru savunma hakkını kullanırken aldıkları önlemler hemen Güvenlik Konseyine bildirilir ve Konseyin işbu antlaşma gereğince uluslararası barış ve güvenliğin korunması ya da yeniden kurulması için gerekli göreceği biçimde her an hareket etme yetki ve görevini hiçbir biçimde etkilemez."

Rusya, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin beş daimi üyesinden biri olarak Birleşmiş Milletler Antlaşması'nın 51. maddesinde geçen "kendi topraklarına saldırı olmadıkça yani meşru müdafaa hakkı doğmadan hiçbir şekilde askerî güç, silahlı güç kullanılamaz" hükmüne uymakla mükellefti. Hâl böyleyken

5 BM Şartı: Birleşmiş Milletler Antlaşması, Birleşmiş Milletler adlı uluslararası örgütü kuran 1945 tarihli antlaşma. ABD'nin San Francisco şehrinde 51 kurucu devletin 50'si tarafından 26 Haziran 1945'te imzalanmıştır.

Rusya, hukuken savaş ilan etme girişiminde bulunamazdı, çünkü Ukrayna Rus topraklarını işgale kalkışıp saldırıda da bulunmamıştı.

Rusya artık uzayan sözde harekât, özde savaşı, kesin sonuçlu bir savaşa evirmek ya da hedeflediğini elde ettiğini düşünerek bu silahlı çatışma ortamını sonlandırmak için bilindik bir senaryoyu ortaya koymuştur.

Yani Rusya, durum kötüye gidince ve gerekirse Ukrayna'yı iyice ezmek için kendi topraklarına saldırıldığı savını ortaya koyabilmek açısından sözde bir referandumla bu toprakların Rusya'ya katılım kararı çıkarttı ve **Putin** de Donetsk, Luhansk, Herson ve Zaporijya'nın artık Rusya Federasyonu'nun parçası olduklarına dair kararnameyi derhâl imzaladı. Rusya'ya göre artık Donetsk, Luhansk, Herson ve Zaporijya Rus toprağı.

Sözde Referandum Ukrayna'yı Hukuki Anlamda Savaş Sorumlusu Olarak Göstermek İstiyor

Peki, şimdi ne oldu, ne olacak? Kendi topraklarını Rusya'ya karşı savunan **Ukrayna Silahlı Kuvvetleri**, şu andan itibaren sözde referandum sonuçlarına ve Putin'in imzaladığı kararnameye göre (artık kim inanırsa) Rusya topraklarına saldıran Ukrayna Silahlı Kuvvetleri durumuna düşürülüyor. Yani Ukrayna, Rusya tarafından kâğıt üzerinde Rus topraklarına saldıran bir devlet olarak gösterilecek. Dünya kamuoyuna -inansalar da inanmasalar da- bu şekilde ifade edilecektir.

Rusya yakında "Ukrayna benim topraklarıma (ilhak ettiği Donetsk, Luhansk, Herson ve Zaporijya'yı kastederek) saldırıyor, meşru müdafaa hakkım doğmuştur, artık silahlı güç kullanmak zorundayım, yani bu bir savaşa dönüşmüştür" şeklinde BM'ye bildirimde bulunacaktır.

Rusya durumu hukuken savaşa dönüştürme senaryosu kapsamında yakın zaman öncesinde gerekli adımları da atmış, kendini hazırlamıştır. Rusya'nın yakınlarda kısmi seferberlik kararını alması bunu kanıtlar niteliktedir. Seferberlik kararı ancak savaşta ya da savaşa yakın olunduğu zamanda alınır. Bu bir

rastlantı değildir. Hatırlayınız; bugüne kadar yaklaşık yedi-sekiz aydır süren Rusya'nın işgalinde yaşanan fiilen savaşta hiçbir zaman böyle bir seferberlik kararı alınmamıştı. Bu seferberlik kararının referandum öncesinde alınmasını da özellikle dikkatinize sunarım. Rusya'nın bütün sınır kapılarını kapattığını ve bunun da hukuken savaş ilanı öncesi yapılan hazırlıklardan biri olduğunu hatırlatırım.

Yani Rusya şu andan itibaren her an Ukrayna'ya savaş ilan edebilir ve bunu da Birleşmiş Milletler şartının 51. maddesine göre, meşru müdafaa hakkımı kullanıyorum diyerek yapabilir. Bu andan itibaren artık hukuken bir savaş ortamı doğacak ve Rusya kendi topraklarım dediği işgal ettiği toprakları savunmak için taktik nükleer silahlar da dâhil olmak üzere bugüne kadar kullanmadığı ağır silahlar kullanmaya başlayabilecektir.

Şimdi ne olacak?

Yine hatırlatayım, Rusya'nın Ukrayna'yı işgale başladığı günlerde defalarca hep Rusya'nın hedefinin Ukrayna'nın tümünü işgal etmek olmadığını;

2014'ten itibaren fiilen içeriden karıştırdığı Ukrayna'nın doğusundaki bölgelerin Rusya'ya ilhakı,

Kherson'un ilhakı (böylece E-**40 Baltık Denizi**'yle **Karadeniz**'in bağlanma projesinin Rusya'nın kontrolüne geçmesi),

Azak Denizi'nin bu hedeflerin elde edilmesiyle bir Rus iç denizine dönüşmesi,

Kırım'ın ilhakının tanınması,

Mümkünse **Odessa**'nın alınması,

Ukrayna'da **Zelenski** Hükûmetinin devrilerek, kendisine müzahir değilse bile Batı'ya müzahir olmayan bir hükûmetin gelmesi olduğunu belirtmiştim. Savaşın nihayetinde **Batı** Ukrayna'ya "Artık bu işi fazla uzatma, Rusya ile barış masasına otur, bu topraklar da fiilen zaten elinden çıkmış, onları vermekle tümüyle işgalden kurtul" diyecektir demiştim. Görünen o dur ki yakın zamanda diyeceklerdir.

> Diğer öngörümüz de "Batı dünyaya da, 'Bakın, yaptırımlar sonuç verdi, uyguladığımız diplomasi ve önlemler başarılı oldu; Rusya Ukrayna'nın tümünü işgal edemedi' (başından beri Rusya'nın böyle bir hedefi olmamasına rağmen) diyecektir" şeklindeydi.

Batı tüm bu olanlardan sonra yine propaganda eliyle "Bakın, Rusya sadece daha önce ele geçirdiği yerleri alabildi, Batı'nın yaptırımları sayesinde Ukrayna direndi" gibi ifadelerle yalandan bir zafer ilan edecektir, demiştim.

Geldiğimiz nokta öngörü ve değerlendirmelerimizi doğrular niteliktedir. Olan zavallı Ukrayna ve Ukraynalılara olmuştur. Batı ve Rusya kazanmış, Ukrayna kaybetmiştir.

Bundan sonra Tahıl Koridoru da artık hikâye olacaktır. Çünkü ortada müzakere masası ve konuşulacak konu kalmayacaktır. Ne zaman konuşulmaya başlanır: Savaşı sona erdiren bir barış antlaşması imzalandığı zaman. Dünya tahıl ve ayçiçeği yağı başta olmak üzere bir kısım tarım ürünleri sıkıntısına hazır olmalıdır.

Montrö ve Deniz Ulaştırmasına Dikkat!

Durumun hukuken savaşa dönüşmesi durumunda deniz ticaretimize, deniz ulaştırmamıza ve **Montrö Sözleşmesi** hükümlerinin uygulanmasına da çok dikkat etmemiz gerekecektir.

Bir kere artık ticaret gemileri hem Ukrayna hem de Rusya limanlarına kolay kolay uğrayamayacaklardır. Bu limanlara giden ve bu limanlardan çıkan gemiler karşı tarafa silah, mühimmat, askerî malzeme veya düşmanın savaşma azim ve iradesini devam ettirmesine destek sağlayan malzeme taşımakla suçlanabilecek, bırakın liman yaklaşma sularını Karadeniz'in ortasında dahi zapt, müsadereye maruz kalabilecek, hedef hâline getirilebilecektir.

Bunu şu anda taraflardan ancak **Rusya Deniz Kuvvetleri** unsurlarıyla yapabilecek durumdadır. Ukrayna'nın ise deniz kuvveti olmadığı görülüyor, o zaman **SİHA**'larıyla ticaret gemilerine saldırılarda bulunabilir. Türkiye için çok hassas bir dönem başlamaktadır.

Türkiye Montrö Sözleşmesi'nin sadece 19. maddesi çerçevesinde savaşan devletler olan Ukrayna ve Rusya'nın savaş gemilerinin **Türk Boğazları**'ndan geçişini yasaklamıştı. Ticaret gemilerinin geçişi ise serbestti.

Bundan sonra savaşan devletlerden biri diğerinin ticaret gemisini ya da onun limanlarına gidip gelen ticaret gemilerini; savaşta yardım ve destek sağladığı gerekçesiyle suçlayabilir. Bu çerçevede de hem Rusya hem de Ukrayna, Türkiye'den bu ticaret gemilerinin ve hatta diğer devlet savaş gemilerinin Boğaz geçişlerine izin verilmemesi vs. şeklinde taleplerde bulunabilir. Her ne kadar 19. madde gereğince bu durum söz konusu olmasa da Türkiye'ye birçok boyuttan ve taraftan baskılar artabilir. Reel politik manzara budur.

Türkiye'nin ve **Deniz Ticaret Filomuzun** çok dikkatli olması gerekmektedir. Montrö Antlaşması hükümleri çerçevesinde çok dikkatli olunması ve Türk bağlantılı -sadece Türk bayraklı değil- gemilerin de bu yeni dönem için riskleri hesaplayarak gerekli tedbirleri almaları gerekmektedir.

TAHIL KORİDORU ANTLAŞMASI ASKIYA ALINDI; ŞİMDİ NE OLACAK?

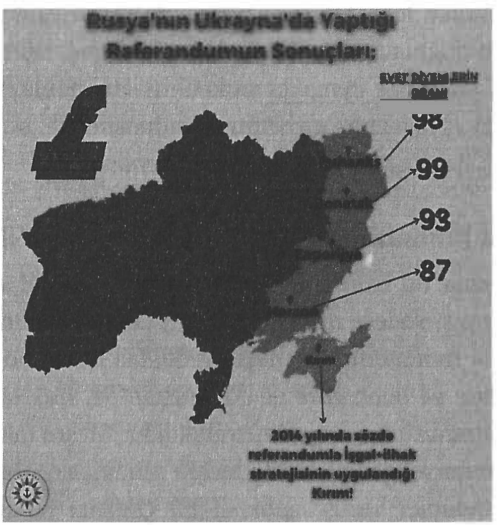
Daha önce yani ekim ayının hemen başında yazdığım yazıda, Rusya'nın eylül ayı son haftasında yaptığı referandumların ve aldığı sözde ilhak kararlarının ne anlama geldiğini anlatmış ve **"Tahıl Koridoru da artık hikâye olacaktır"** demiştim. Ve 29 Ekim 2022 günü Rusya, Tahıl Koridoru Antlaşması'nı askıya aldığını yani antlaşmadan çekildiğini açıkladı.

Savaş sona erene kadar da artık antlaşmanın tekrar hayata geçmesinin oldukça zor olduğu görünmektedir. Esasen artık Rusya ve Ukrayna arasında müzakere ortamı her iki tarafın da tavrı ve aldığı kararlar nedeniyle kalmamıştır.

Neden mi? Bu soruya cevap verebilmek için yaklaşık son bir ay içinde Rusya ve Ukrayna arasında yaşanan gelişmeleri ve ne anlama geldiğini hatırlamak ve değerlendirmek gereklidir.

Rusya'nın Yaptığı Referandumlar ve İlhak Kararı Bugünlerin Habercisiydi

Hatırlayacaksınız, Rusya, eylül ayının son haftası içinde **Ukrayna**'nın doğusunda işgal ettiği topraklarda yer alan **Donetsk, Luhansk, Herson** ve **Zaporijya**'da dört gün boyunca devam eden sözde bir referandum yapmış ve enteresan bir şekilde (Rusya'nın açıklamalarına göre) yüzde 98'e varan oranla Rusya'ya katılma kararı lehinde sonuç alınmıştı. Bu referandumun öncesinde de Rusya kısmi seferberlik ilan etmişti.

Peki, tüm bunları Rusya niye yapmıştı? Uluslararası ilişkiler ve devletler hukukunu pek bilmeyenler, bu gelişmeleri tam olarak değerlendirememiş ve üstünde de pek durmamışlardı; hatta "bu referandumlar geçersiz ve anlamsızdır, önem vermeye değmez" türünden açıklama ve değerlendirmelerde bulunmuşlardı.

Rusya Minareyi Çalarken Kılıfını da Hazırlıyordu

Hâlbuki Rusya artık uzayan sözde harekât, özde savaşı kesin sonuçlu bir savaşa evirmek ya da hedeflediğini elde ettiğini düşünerek bu silahlı çatışma ortamını sonlandırmak için kendini Bir-

leşmiş Milletler (BM) hukuku çerçevesinde meşru zemine oturtmak istiyordu. Yani "minareyi çalarken kılıfını da hazırlıyordu."

Zira BM Şartı'nın 51. maddesi, devletlerin ancak meşru müdafaa hakkının doğduğu durumlar (ki bu durum da ancak bir devletin ülkesinde doğrudan bir saldırı olması hâlidir) dışında silahlı güç kullanmasını yasaklamaktadır. Ama Rusya Ukrayna'ya karşı silahlı güç kullanımını "meşru müdafaa hakkına" dayandıramıyordu, çünkü Ukrayna Rus topraklarına saldırmamıştı.

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin beş daimî üyesinden biri olarak Birleşmiş Milletler Antlaşması'nın 51. maddesinde geçen "kendi topraklarına saldırı olmadıkça yani meşru müdafaa hakkı doğmadan hiçbir şekilde askerî güç, silahlı güç kullanılamaz" hükmüne uymakla mükellefti. Hâl böyleyken Rusya, hukuken savaş ilan etme girişiminde bulunamazdı, bu yüzden de Ukrayna'yı işgal girişimine "harekât" demişti.

Meşru Müdafaa Hakkını Sulandıran ABD'dir

Ama şunu da hatırlatalım; ABD meşru müdafaa şartlarını da sulandırmış, sadece doğrudan değil, dolaylı saldırıların hatta saldırı olma ihtimalinin de meşru müdafaa hakkı doğurduğunu öne sürmekte ve buna göre de Afganistan'da, Irak'ta vs. silahlı güç kullanımını sözde meşrulaştırmaktadır. Meşru müdafaa kavramına kendince "genişletilmiş meşru müdafaa, önleyici meşru müdafaa, önleyici vuruş" gibi silahlı çatışma hukukuna yeni kavramlar eklemiştir.

Rusya'nın ne yapmak istediğine dönecek olursak, Rusya sözde bir referandumla Donetsk, Luhansk, Herson ve Zaporijya'nın artık Rusya Federasyonu'nun parçası olduklarını ilan etti. Bir başka deyişle artık bu topraklar Rusya iç hukukuna göre Rus toprağı olmuştu.

Topraklarını Savunan Ukrayna Ordusu, Rus Topraklarına Saldıran Ukrayna Ordusu Oldu

Rusya'nın minareyi çalarken hazırladığı kılıfa göre, kendi topraklarını Rusya'ya karşı savunan Ukrayna Silahlı Kuvvetleri,

Rusya topraklarına saldıran Ukrayna Silahlı Kuvvetleri durumuna düşürülüyordu.

Hatırlarsanız, "Rusya yakında 'Ukrayna benim topraklarıma (ilhak ettiği Donetsk, Luhansk, Herson ve Zaporijya'yı kastederek) saldırıyor, meşru müdafaa hakkım doğmuştur, artık silahlı güç kullanmak zorundayım, yani bu bir savaşa dönüşmüştür' şeklinde BM'ye bildirimde bulunacaktır" diye yazmıştım ve an itibarıyla gelişmeler bu öngörümüzü doğrulamaktadır.

"Putin Görevde Olduğu Sürece Rusya ile Müzakere Yapılmayacak"

Arada atlanan bir gelişmeyi de hatırlatalım. **Ukrayna Devlet Başkanı Zelenski**, Ukrayna Millî Güvenlik ve Savunma Konseyinin aldığı karara istinaden ***"Putin görevde olduğu sürece Rusya ile müzakere yapılmayacağına"*** dair 679/2022 sayılı Başkanlık Kararnamesini 3 Ekim 2022'de imzaladı. Yani Rusya ile müzakere kapısını Rusya'da yönetim değişikliği olana kadar kapattı. Ve Başkanı olduğum Mavi Vatan Denizcilik ve Global Stratejiler Derneği, kamuoyunda bilinen ismi ile **TÜRKDEGS (@turkdegs)** Twitter hesabından 4 Ekim 2022'de "referandumlar sonrası Tahıl Koridoru'nun hikâye olduğu öngörümüz maalesef doğru çıkıyor" yorumuyla duyurdu.

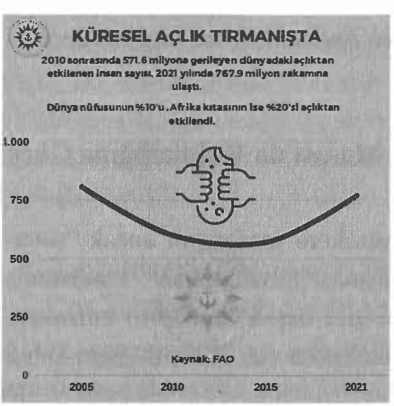
29 Ekim 2022'de ise Rusya Savunma Bakanlığı, "Rusya'nın son zamanlarda Karadeniz'de bulunan Rus filosuna yapılan saldırılar nedeniyle Tahıl Koridoru Antlaşması'na katılımı durdurduğunu" açıkladı.

Peki, Ortada Müzakere Masası da Kalmadığına Göre Şimdi Ne Olacak?

Artık bundan sonra ilk müzakere masasının ancak "savaşı sona erdiren bir barış antlaşması imzalanması" konusunda kurulabileceği, öncesinde tahıl gibi başka konuların müzakere edilebileceği bir masanın kurulmasının çok zor olduğunu kabul etmek durumundayız.

Dünya tahıl ve ayçiçeği yağı başta olmak üzere bir kısım tarım ürünleri sıkıntısına hazır olmalıdır. Sadece Ukrayna ve Rusya kıtlığın yükseldiği Afrika kıtasının buğday ihtiyacının yüzde 40'ını karşılamaktadır. Afrika Kalkınma Bankasının yaptığı açıklamaya göre, Ukrayna-Rusya savaşı nedeniyle Afrika'da 30 milyon ton gıda açığı ortaya çıkmıştır.

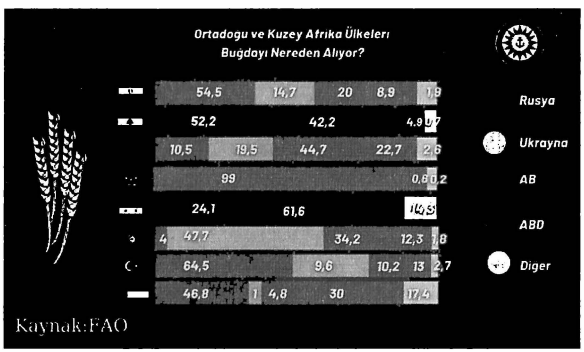
Ukrayna-Rusya Savaşı'nın ardından ise Mart-2022 tarihinde küresel gıda fiyatları yüzde 13 artmıştır.

Economist'in Mayıs 2022 tarihli sayısına göre ise, Ukrayna-Rusya savaşının yarattığı tahribat nedeniyle 250 milyondan fazla insan kıtlıkla karşı karşıya.

Rusya ve Ukrayna, dünyadaki ayçiçeği yağı ticaretinin yüzde 75'ini teşkil ediyor. Aralarındaki savaş, sadece tahıl anlamında değil küresel gıdanın her noktasına temas ediyor.

En büyük istikrarsızlık kaynaklarından birisi olan gıda güvenliğinin yıpranmasından da 1,6 milyar insan etkileniyor.

Türkiye'ye gelince, her ne kadar aşağı yukarı ürettiğimiz tahıl miktarının, iç ihtiyacımızı karşılayacak seviyede olduğu söylense de Türkiye'de de sıkıntı söz konusu olabilecek, fiyatlar artabilecektir. Çünkü dünyanın en önemli makarna ihracatçısı ülkelerinden biri olan Türkiye, makarna üretimi için tahıl ithalatı yapmaktadır.

Yıllık bir milyar ABD dolarını aşan miktarda makarna ihracatı yapan Türk makarna üreticileri, tahıl ithalatında sıkıntıya düşünce doğal olarak iç pazara yönelecektir. Bu da iç tüketimde tahıl sıkıntısına ve fiyatların yükselmesine neden olabilecektir. Neticede bu da vatandaşın ekmek fiyatına yansıyabilecektir.

Tahıl Koridoru Antlaşması'nın Kadük Olmasının Türk Denizciliğine Zararları Büyüktür

Tahıl Koridoru Antlaşması'ndan Rusya'nın çekilmesi, antlaşma çerçevesinde tahıl taşıyan Türk ve Türk bağlantılı tahıl taşıyan gemilerimizi ve işletenlerini de ciddi riske ve zararlara sokacaktır.

Çünkü biliyoruz ki hâlâ İstanbul Boğazı giriş ve çıkışında tahıl yüklü ya da yüklemek için on beş-yirmi gündür bekleyen Türk bayraklı, Türk sahipli, Türk işletenli gemiler vardır. Hatta Ukrayna limanlarında tahıl yüklü ve yüklemek üzere bekleyen gemiler vardır.

Bu gemilerin, personelin durumu, bu antlaşmaya güvenerek ticari kontratlar imzalayan denizcilik firmalarımızın zararları ne olacaktır?

Türkiye ve Deniz Ticaret Filomuz Çok Dikkatli Olmalı

Daha önce de yazdığım gibi, durumun hukuken savaşa evrildiği bugünlerden sonra artık ticaret gemileri hem Ukrayna hem de Rusya limanlarına kolay kolay uğrayamayacaklardır. Bu limanlara giden ve bu limanlardan çıkan gemiler karşı tarafa silah, mühimmat, askerî malzeme veya düşmanın savaşma azim ve iradesini devam ettirmesine destek sağlayan malzeme taşımakla suçlanabilecek, bırakın liman yaklaşma sularını Karadeniz'in ortasında dahi zapt, müsadereye maruz kalabilecek, hedef hâline getirilebilecektir.

Bunu şu anda taraflardan ancak Rusya, deniz kuvvetleri unsurlarıyla yapabilecek durumdadır. Ukrayna'nın ise deniz kuvveti olmadığı görülüyor. O zaman SİHA'larıyla ticaret gemilerine saldırılarda bulunabilir. Türkiye için çok hassas bir dönem başlamaktadır.

Tekrar ediyorum, "Türkiye'nin ve Deniz Ticaret Filomuzun çok dikkatli olması gerekmektedir. Montrö Antlaşması hükümleri çerçevesinde çok dikkatli olunması ve Türk bağlantılı -sadece Türk bayraklı değil- gemilerin de bu yeni dönem için riskleri hesaplayarak gerekli tedbirleri almaları gerekmektedir."

Ukrayna'da Esir Kalan On Bir Ticaret Gemimiz ve Personelini Unutmayalım!

22 Eylül 2002'de Türk Armatörler, Ukrayna'nın Batı Karadeniz limanlarında yaklaşık yedi ayı aşkın süredir alıkonan on bir geminin ve denizcilerin derhâl serbest bırakılması için uluslararası bir çağrı yapmışlardır. Bu gemilerin isimleri de şöyledir: **Kuruoğlu-3, Cengiz Bey, Mallard S, Tuzla, Orion S, Venus, Rhine River, Hacı Emine Ana, Alfa Orionis- Sormovskiy 121, Zeybek, Skymoon 1.**

Armatörler, Ukrayna limanlarında alıkonan bu gemi ve denizcilerin serbest bırakılması konusunda kayda değer bir ilerleme sağlanamadığını söylemektedir. Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin ilgili makamlarının bu konuda Ukrayna nezdinde gerekli

girişimleri, gelinen bu noktadan sonra daha da kuvvetli bir şekilde yapacağına inanıyorum.

Sadece Gemilerimiz Değil İki Tane "Koca Yusuf" A-400 Uçağımız da Sekiz Ayı Aşkın Süredir Ukrayna'da Mahsur

Avrupalı sivil hava yolu şirketinin yaklaşık yedi aydır mahsur kalan sivil uçaklarını geçen ay Kiev'den kaldırıp getirmeyi başardığı, orman yangınları için Türkiye'ye Ukrayna uçaklarının geldiği söylenilen bir ortamda hâlâ Türk Hava Kuvvetlerine ait her biri 110 milyon Euro değerinde iki adet A-400 M uçağımızın hâlâ Ukrayna'da mahsur kalması bizi üzmektedir.

Montrö Konusunda Asıl Şimdi Bize Baskılar Gelecektir

Durumun hukuken savaşa dönüşmesi durumunda deniz ticaretimize, deniz ulaştırmamıza ve Montrö Sözleşmesi hükümlerinin uygulanmasına da çok dikkat etmemiz gerekecektir.

Türkiye, Montrö Sözleşmesi'nin sadece 19. maddesi çerçevesinde savaşan devletler olan Ukrayna ve Rusya'nın savaş gemilerinin Türk Boğazları'ndan geçişini yasaklamıştı. Ticaret gemilerinin geçişi ise serbestti.

Bundan sonra savaşan devletlerden biri diğerinin ticaret gemisini ya da onun limanlarına gidip gelen ticaret gemilerini; savaşta yardım ve destek sağladığı gerekçesiyle suçlayabilir. Bu çerçevede de hem Rusya hem de Ukrayna, Türkiye'den bu ticaret gemilerinin ve hatta diğer devlet savaş gemilerinin Boğaz geçişlerine izin verilmemesi şeklinde taleplerde bulunabilir. Her ne kadar 19. madde gereğince bu durum söz konusu olmasa da Türkiye'ye birçok boyuttan ve taraftan baskılar artabilir. Reel politik manzara budur.

ABD ve diğer bazı devletler Türkiye'ye, "Rusya'nın petrol ve doğal gazını gemilerle de geçirme, Rusya'nın savaşma azim ve iradesinin kırılması için bu yapılmalı" diyebilirler. Montrö'de böyle bir şey yok. **'Petrol, doğal gaz gemisinin geçmesine**

müsaade etmek durumundayım' deseniz de baskı gelecektir. Türkiye, Montrö bakımından köşeye sıkıştırılmaya çalışılabilir. Hazırlıklı olmak gereklidir.

Atatürk'ün bize çizdiği rotada ***"Karadeniz'de tarafsız olmalı, dengeli siyaset gütmeye devam etmeliyiz", yani cumhuriyet politikasını devam ettirmeliyiz.***

"Türk Akımı Doğal Gaz Boru Hattı'na Sabotaj Düzenlenirse Vallahi Donarız"

Kuzey Akım boru hattına birtakım sabotajlar olduğunda "Türk Akımı'na dikkat, Ukrayna ve Bulgaristan civarında tedbir alınması lazım, Türk Akımı'na sabotaj düzenlenebilir" diye uyarıda bulunmuştum. Gerçekten gerekli tedbirleri mutlaka almalıyız. Sabotaj düzenlenirse vallahi donarız. Bu bir güvenlik sorunudur.

Bu Savaş, Türkiye'ye Riskler Yanında Fırsatlar da Sunuyor: Türkiye Doğal Gaz ve Tahıl Üssü Olabilir!

Türkiye, Avrupa'nın doğal gaz; dünyanın tahıl üssü olabilir. Nasıl mı? Doğal gaz üreticileri boru hatları ve gemilerle doğal gazlarını Türkiye'ye satabilir, Türkiye de satın aldığı bu doğal gazın üstüne bir kâr koyarak sahip olduğu boru hatları ve limanlarıyla Avrupa ve dünya pazarlarına ulaştırabilir.

Ancak bu noktada İran gibi devletlerin fırsattan istifade ederek "Türkmenistan'dan aldığı doğal gazı Avrupa pazarına Türkiye'deki boru hatlarını kullanarak satma girişimine, yani Türkiye'yi sadece geçiş ülkesi olarak kullanma girişimine" karşı çok uyanık olmak gereklidir. Kim olursa olsun doğal gazı bize satmalılar ve biz de Avrupa ve dünyaya satmalıyız.

Hedefimiz doğal gaz geçişi sağlanan transit ülke değil doğal gaz tedarikçisi ülke olmak olmalıdır. Bu konuda en ufak bir taviz verilmemelidir.

Tahıl için de aynı fırsat geçerlidir. Değerli gazeteci Şaban Sevinç de bu fırsatı dün akşam dillendirdi. Dünyanın en büyük tahıl, ayçiçeği üreticilerinden olan Rusya ve Ukrayna'dan Türki-

ye tarafından satın alınıp, dünya pazarlarına ulaştırılabilir. Türkiye'nin jeopolitik ve jeo-ekonomik konumu doğal gaz ve tahıl üssü olmaya en müsait bir konumdadır.

Tarih Türkiye'ye tarihî fırsatlar sunuyor!
Değerlendiremeyenleri tarih affetmez!

UKRAYNA'DA MAHSUR KALAN TÜRK SAHİPLİ GEMİLERDEN BİRİNİN HİKÂYESİ

Bir hafta önceki yazımda "Ukrayna'da esir kalan on iki ticaret gemimiz ve personelini unutmayalım!" alt başlığı ile Ukrayna'nın Batı Karadeniz limanlarında yaklaşık yedi ayı aşkın süredir alıkonan Türk bayraklı ve Türk bağlantılı on iki gemimizi ve denizcilerimizi hatırlatmıştım.

Aynı yazıda Türk armatörlerin 22 Eylül 2002'de Ukrayna'nın Batı Karadeniz limanlarında yaklaşık yedi ayı aşkın süredir alıkonan on iki geminin ve denizcilerin derhâl serbest bırakılmasına dair uluslararası bir çağrı yaptıklarını ve armatörlerin Ukrayna limanlarında alıkonan bu gemi ve denizcilerin serbest bırakılması konusunda kayda değer bir ilerleme sağlanamadığını söylediklerini de yazmıştım.

Ben de son gelişmeler çerçevesinde, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin ilgili makamlarının bu gemilerin ve personelinin Türkiye'ye getirilmesi için Ukrayna ve Rusya nezdinde gerekli girişimleri daha kuvvetli ve kararlı bir şekilde yapacaklarına inandığımı da belirtmiştim.

Hâlihazırda mahsur kalan bu gemilerin isimleri şöyledir: **Kurtoğlu-3, Cengiz Bey, Mallard-S, Tuzla, Orion S, Venus, Rhine River, Hacı Emine Ana, Alfa Orionis, Zeybek, Skymoon-1, Ferahnaz.**

Geçen haftaki yazımdan sonra, bana Trimorya Denizcilik işletmesi tarafından iletilen ve anlatılan bilgileri konunun vahametine ilişkin somut bir örnek olması bakımından sizinle paylaşmak istiyorum.

Trimorya Denizcilik işletmesi filosunda yer alan, Türk sahipli, her biri yaklaşık 3000 DWT kapasitesindeki iki adet kuru

yük gemisi, 24 Şubat 2022'de Rusya'nın Ukrayna'ya saldırısı başladığında maalesef Ukrayna limanında bulunmaktaymış.

Liman Ağzını Kasıtlı Bir Şekilde Kapatmış

Rus saldırılarının başlaması sonrası tüm Ukrayna limanları Ukrayna Silahlı Kuvvetleri kararıyla giriş çıkışa kapatılınca orada mahsur kalmışlar ve bugüne dek kurtarılamamışlar.

Bu gemilerden Sormovskiy 121 gemisi (IMO 8133578) Chornomorsk Limanı'nda mahsur kaldığında 2000 mts çuvallı plastik ham maddesini Gürcistan'a götürmek üzere yüklemiş olarak limanda hazır vaziyetteymiş. Ancak Ukrayna Silahlı Kuvvetlerinin limanları kapatma kararı almasının hemen sonrasında Ukrayna Ordusu limana giriş çıkışları engellemek üzere liman ağzında iki adet yük gemisini (yük barcı) batırmış ve böylelikle liman ağzını kasıtlı şekilde kapatmış.

Böylece liman içindeki tüm gemilerin limandan çıkışı önlenmiş.

Görüşmelerden Sonuç Alınamamış

Diğer gemi olan Alfa Orionis gemisi (IMO 8228036) ise Rus saldırısı olduğu esnada bakım için tersanede bulunduğu Kherson'daymış. Gemi bu esnada tersanede tüm bakım ve onarımlarını tamamlamış vaziyette tersaneden çıkış için yenilenen evraklarını beklerken Rusların bölgeye saldırısı başlamış.

Her iki Türk sahipli gemide de tam donanımlı Azeri Türkü ve Ukraynalı personel görev yapmaktaymış. Tersanede savaşın başladığı günden sonra hiçbir çalışma ya da mesai olmamış. Şehir içindeki şiddetli çatışmalar ve zorlaşan erzak temini neticesinde aylar geçtikçe gemi personeli ve gemi sahibi şirketin, gemilerini limandan çıkarma umutları tükenmiş.

Bunun üzerine personel eksiltme yolunu seçen firma, Ağustos 2022'de imzalanan Tahıl Koridoru Antlaşması'na kadar gemi personelini en aza indirmiş. Gemilerin sahibi olan Trimorya Denizciliğin tüm girişimlerine rağmen, mayıs ayında KOSDER (Koster Armatörleri ve İşletmecileri Derneği) aracılığıyla Türk

makamlarıyla yapılan görüşme de dâhil olmak üzere bir sonuç alınamamış.

Tahıl Koridoru, Sormovskiy 121'i Kurtarmış

Ancak tam umutların tükendiği anda Tahıl Koridoru Mutabakat Muhtırası'nın yürürlüğe girmesiyle birlikte açılan Tahıl Koridoru bu gemilerden Sormovskiy 121'in kurtulmasına neden olmuş.

Tahıl Koridoru Antlaşması'ndan önce gemi kiracısıyla yapılan uzlaşmaya istinaden Sormovskiy 121 gemisinde bulunan yük boşaltılmış, Tahıl Koridoru'nun açılmasıyla birlikte buğday yüklenmiş ve Sormovskiy 121 Chornomorsk Limanı'ndan buğday yükü nedeniyle ayrılan gemilerden bir tanesi olmayı başararak Tekirdağ'a hareket etmiş.

Firmalar ve gemicilerimiz, devletimiz kurumlarının mutlaka tüm diplomatik yolları deneyerek gemilerimizi kurtarmaya çalıştığına inanıyorlar ama şimdiye dek gösterilen çabaların somut sonuçlar doğuramamasına üzülüyorlar.

Kherson'da tersanede bulunan Alfa Orionis gemisinde ise personel azaltılması sonrasında gemi emniyetinin sağlanması amacıyla yalnızca Azeri Türkü kaptan ve çarkçıbaşı bırakılmış.

Ancak bu esnada Kherson Rus kontrolüne girmiş. Ağustos ayında gemiye gelen Rus askerleri artık gemide kalamayacaklarını ve onlar için tahsis edilen eve gitmeleri gerektiğini tebliğ etmiş.

Planı Ruslar İptal Etmiş

Bu personelin haftada ancak iki kere ikişer saat olmak üzere gemiye gelip kontrol etmelerine izin verilmiş.

Eylül ayı başında sevindirici bir haber olarak sorumlu Rus subayı, kaptana bir hafta içinde limandan kalkış yapabileceklerini söylemiş ve ondan, bunun için ihtiyaç duyulan malzemelerin listesini istemiş.

Plana göre gemi kalkıştan sonra bir savaş gemisi rehberliğinde Karadeniz'e dek çıkartılacakmış. Fakat hazırlıklara baş-

lanmasının ardından gelişen kuvvetli Ukrayna saldırıları bu planın Ruslar tarafından iptal edilmesine sebep olmuş.

Eylül ayının sonunda ise Rus askerleri Kherson'un tahliye edildiğini, kaptan ve çarkçıbaşından Kırım üzerinden otobüslerle bölgeyi tümüyle terk etmelerini dikte etmiş. Bölgede iki gün içinde gerçekleşen bu cebri tahliye sonrasında söz konusu gemi personelsiz, terk edilmiş vaziyette bölgede bırakılmış.

Alfa Orionis de Yağmaya Uğramış

Bölgeden alınan bilgiye göre 3 Kasım 2022'de gemi tersaneden römorkörle çıkartılarak nehrin doğu kıyısına, başka bir geminin üstüne yanaştırılmış.

Ukrayna'da özellikle nehre çekilen ve personelden arındırılan birçok gemide olduğu gibi, Alfa Orionis de bir kez yağmaya uğramış, gemiden bazı eşyalar çalınmış. Çalınan parçalar arasında köprü üstünden alınmış olan VHF telsiz cihazı da varmış. Bununla birlikte gemiden tam olarak neler alındığı bilinmiyor. Çünkü sadece iki kişi kalan mürettebatla iki saatlik gemide bulunma izin süresince sağlıklı bir tespit yapılması doğal olarak mümkün değildir.

Trimorya Denizcilik şirketine göre olumlu bir gelişme yaşandığı takdirde:

> Gemimiz makine ve güverte olarak bir-iki gün zarfında seyre hazır hâle getirilebilir.
>
> Geminin klas sertifikası yoktur. En yakın tersaneye giderek klasın tekrar kontrolünün ardında tekrar yük taşır hâle gelebilecektir.
>
> Personelin çoğunluğunun Ukraynalı olarak donatılması kolaylıkla mümkündür. Hâlihazırda Kherson civarından gemiyi tanıyan daha önce çalışmış personelimiz vardır.

Bu anlattıklarım Ukrayna'da mahsur kalan on iki gemiden birinin hikâyesidir. Diğer gemilerin de durumu üç aşağı beş yukarı aynıdır. Sigortaların zararı karşılaması da sigorta kontratları

çerçevesinde pek mümkün görülmemektedir. Özellikle karşılıklı bir savaş ilanının olmamasının sigorta şirketlerinin zararları karşılamasına engel oluşturduğu söylenmektedir. Gemi sahipleri bunun mücadelesini yapmaktadır.

Türkiye bugün Rusya ve Ukrayna'yı gerek Tahıl Koridoru Antlaşması'nın imzalanması ve gerekse antlaşmanın geçtiğimiz günlerde Rusya tarafından askıya alınması kararı üzerine tekrar Tahıl Koridoru Antlaşması'nın yürürlüğe girmesi aşamalarında aynı masa etrafında toplayabilen tek devlet olduğunu açıkça göstermiştir.

Güçlü devlet olmak, caydırıcı askerî güce sahip olmayı gerektirdiği gibi, diplomatik güce de, pazarlık kabiliyetine de sahip olmak anlamına gelmektedir. Ülkemiz İkinci Dünya Savaşı'nda başarıyla yürüttüğü son derece zor denge ve tarafsızlık politikasını bugün de Ukrayna ve Rusya arasında yürütmüş ve bunu, hayranlık uyandıran bir diplomasi ürünü olan Tahıl Koridoru ile taçlandırmıştır.

Bu durum Türkiye'nin hem Rusya hem de Ukrayna tarafından en güvenilir ve saygı duyulan devlet olduğunu göstermektedir.

Türkiye gerçekten artık "küresel oyun bozucu, bölgesel (ve hatta bazı konularda küresel) oyun kurucu bir güçtür.

İşte bu güçteki Türkiye'nin, Rusya ve Ukrayna ile üst düzey girişimlerde bulunarak yaklaşık sekiz ayı aşkın süredir mahsur kalan Türk bayraklı ya da Türk bağlantılı gemilerimizi (ve iki adet A-400M askerî nakliye uçağımızı) bir an önce kurtarmasının her bakımdan önemli olduğunu düşünüyorum.

Bunun ise Türk diplomasisinin eriştiği seviye bakımından artık çok da zor olmayacağı kanaatindeyim.

JEOPOLİTİK SATRANÇ OYUNUNDA PİYON OLMAK

Rusya'nın **"operasyon"** olarak tabir ettiği, Ukrayna'nın bir kısım topraklarının Rusya tarafından işgal edilmeye başlanmasının üzerinden bir yıl geçti. Savaş tüm yıkıcılığı ve sıcaklığıyla devam ediyor.

Bir yıldır devam eden savaş süresince:

8 milyondan fazla Ukraynalı, hatta bazı **rakamlara göre 14 milyon yani nüfusun neredeyse beşte biri ülkesini terk ederek** başka ülkelere sığındı.

17 milyondan fazla Ukraynalı ise hâlâ ciddi şekilde insani yardıma ihtiyaç duyuyor.

BM'nin Ocak 2023 tarihindeki verilerine göre **Ukrayna'daki sivil kaybı 18 binden fazla.**

Ukrayna'da 138 milyar dolarlık altyapı zararı meydana geldi.

Dünya Bankasına göre Ukrayna'nın **yeniden imar edilmesi için 300 milyar dolardan fazla** para harcanması gerekiyor.

Savaşta Yaşananlar, İşgaller, Direnişler, Geri Almalar…

24 Şubat 2022'de başlayan savaş, II. Dünya Savaşı'ndan bu yana Avrupa topraklarında gerçekleşen ilk savaş olarak tarihteki yerini almaya başladı.

2 Mart 2022 tarihinde Avrupa'nın en büyük nükleer santralinin de bulunduğu **Zaporijya kenti Rusya'nın kontrolüne girdi.**

Ukrayna güçleri, 13 Nisan 2022 tarihinde Karadeniz'de, **Rusya'nın Karadeniz donanmasının sancak gemisi olan Moskova'yı ve daha sonra birçok Rus savaş gemisini batırarak** Rus deniz gücüne büyük bir darbe indirdi.

16 Mayıs 2022 tarihinde Ukrayna'nın en stratejik, endüstriyel anlamdaki en değerli kentlerinden birisi olan **Mauripol Rusya'nın kontrolüne girdi.**

Ukrayna 21 Eylül 2022 tarihinde **Rusya'nın Harkiv'i terk etmesini** sağladı ve Rusya, kısmi seferberlik ilan etti.

Rusya ise savaşı askerî sahadan politik sahaya da çekerek **Eylül 2022'de Donetsk, Luhanks, Herson ve Zaporijya'yı ilhak etti.**

8 Ekim 2022 tarihinde ise Kırım işgalinin sembolü olan Kerç Köprüsü Ukrayna tarafından bombalanarak çalışmaz hâle geldi ve Rusya'nın bu bölgeye yönelik kara ikmal hattı kesildi.

Rusya bu saldırıya füze saldırılarıyla ağır karşılık verse de Ukrayna Ordusunun direnişi sonunda **Rus Ordusu Herson'dan da çekilmek zorunda kaldı** ve ağır yara aldığını kabul etti.

9 Aralık 2022 tarihinde Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin son açıklamasında, **"Ukrayna savaşının beklenenden uzun sürdüğünü"** ifade etti.

Bu demecinde Rusya'nın sahip olduğu **nükleer silahların da bu süreçte caydırıcı olabileceğinin ve savaşın artık çok daha büyük bir kapsamda devam edebileceğinin** sinyallerini verdi.

Ukrayna'nın Yüzde 17'Si Rus İşgali Altında

Hâlihazırda **Rusya'nın Ukrayna'nın bir kısmını işgal girişiminde bir yılın sonundaki durum:** Ukrayna'nın 102 bin 629 kilometrekare toprağı, yani ülkesinin yüzde 17'si Rus işgali altındadır.

Ukrayna'nın 102 bin 629 kilometrekare toprağı, yani ülkesinin yüzde 17'si Rus işgali altında.

İşgalin Birinci Yılında Putin'in Konuşmasının Şifreleri

Özellikle savaşın birinci yıl dönümü sebebiyle Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin'in 21 Şubat 2023'te yaptığı büyük ulusa sesleniş konuşmasında savaşın şiddetlenerek ve genişleyerek devam edeceğinin işaretleri verildi.

Bu konuşmanın ardından Rusya'daki uzmanlar ve kulisler **ne bölgede ne de dünyada hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağını** iddia ettiler.

Putin'in bu konuşması Ukrayna-Rusya Savaşı başta olmak üzere Rusya'nın dış politikasından güvenliğine kadar birçok hususu kapsıyordu.

Putin konuşmasında Ukrayna-Rusya Savaşı'nı, ***"2014 darbesinden sonra Ukrayna'da ortaya çıkan neo-Nazi Rejiminin yarattığı tehdidi ortadan kaldırmak için özel bir askerî operasyon yürütme kararı alındı. Ve adım adım, dikkatli ve tutarlı bir şekilde önümüzdeki dönem için görevlere, askerî harekâtlara karar vereceğiz"*** şeklinde özetliyordu.

"Savaşı onlar başlattı ve biz güç kullanarak durdurmak mecburiyetinde kaldık" diyordu...

ABD ve NATO'yu da hedef alarak, ***"ABD ve NATO, askerî üslerini ve gizli biyolojik laboratuvarlarını hızla ülkemizin sınırlarına konuşlandırdı, gelecekteki askerî harekâtlarına uygun olarak harekât alanını şekillendirdiler, kendilerine tabi olan Kiev Rejimini, köleleştirdikleri Ukrayna'yı büyük bir savaşa hazırladılar"*** şeklinde suçlamalarda bulundu.

Batı'yı Ukrayna'ya ek askerî yardım sağlamaması konusunda uyardı ve ***"Ukrayna'ya ne kadar uzun menzilli silah sevk edilirse tehdidi sınırlarımızdan o kadar uzaklaştıracağız"*** diyerek, bu tür bir desteğin Moskova'dan askerî bir yanıt alacağını belirterek, ***"Rusya'yı sahada yenmek imkânsızdır"*** dedi.

"Yugoslavya'yı, Irak'ı, Libya'yı, Suriye'yi yok ederken de aynı şekilde utanmazca, ikiyüzlüce davrandılar" diyerek Batı'yı ve NATO'yu saldırganlık ve utanmazlıkla suçlarken, Rusya'nın nüfuz alanlarını ve diğer cepheleri işaret ediyordu.

Eylül 2022'de ilhak edilen Ukrayna'nın doğu bölgelerine yönelik olarak da ***"Donetsk ve Lugansk Halk Cumhuriyetleri, Zaporijya ve Herson bölgelerinde yaşayanlar; sizler, referandumlarda geleceğinizi kendiniz belirlediniz, neo-Nazilerin tehdit ve terörüne rağmen, 'Rusya ile yani ana vatanınızla birlikte olma kararlılığınızdan daha güçlü bir şey olmadığını ve olmayacağını' gösterdiniz"*** diyerek Rusya'nın burada kalıcı olduğunu vurguladı.

Savaşın Rusya için donmayacağı, aksine daha da sertleşerek devam edeceğinin sinyalini; ***"Silahlı Kuvvetlerimiz elbette özel bir askerî operasyon sırasında kazandığı gerçek muharebe deneyimine istinaden stratejik gelişimine yön vermektedir. Bunun bizim için paha biçilemez bir deneyim olduğu bile söylenebilir"*** şeklindeki sözleriyle verdi.

Batı'yı işaret ederek, ***"Yerel çatışmayı küresel bir çatışmaya çevirmeyi planlıyorlar,*** *biz bunu bu şekilde anlıyoruz ve buna göre tepki göstereceğiz.* ***Batı, cini şişeden çıkardı.*** *Burada insanların yaşadığı trajedi umurlarında değil.* ***Kendilerini demokrasi kisvesi altında ifade etmeye çalışıp başka ülkelere etiketler yapıştırıyorlar"*** dedi.

"Rusya'nın nükleer caydırıcılık güçlerinin en yeni sistemlerle donatılma düzeyi yüzde 91'in üzerinde, yüzde 91,3'tür. Silahlı Kuvvetlerin tüm bileşenlerinde aynı yüksek kalite seviyesine ulaşmalıyız" sözleriyle savaşın çok daha vahim ve kitlesel anlamda yok edici boyutlara ulaşabileceğine dair birtakım örtülü tehditlerde bulundu.

NATO'nun ve Batılı ülkelerin nükleer güçlerinin Rusya için tehlike olduğunu, Rusya'nın mecburen nükleer silahlanmaya ihtiyaç duyduğunu, çünkü Batı'nın aslında Rusya'ya karşı silahlandığını, ***"NATO sadece bir nükleer güç değildir. Amerika Birleşik Devletleri, İngiltere ve Fransa'nın da nükleer cephanelikleri vardır, bunlar geliştirilmekte, iyileştirilmekte ve bize karşı yönlendirilmektedir"*** sözleriyle ifade ediyordu.

Rusya Yeni Stratejik Silahların Azaltılması Antlaşması'nı (Yeni Start) Askıya Aldı

Bu ifadelerle birlikte Putin, Rusya'nın ABD ile yapılan ve kıtalar arası nükleer balistik füze kabiliyetlerini dizginlemeyi amaçlayan, 2009'da imzalanan "Yeni Stratejik Silahların Azaltılması Antlaşması'na (START)" katılımını askıya aldıklarını deklare etti. **Böylece ABD ile Rusya arasındaki son Nükleer ve Stratejik Silah Kontrol Antlaşması da askıya alınmış oldu.**

Beş yılda bir yenilenmesi öngörülen antlaşma, 2021'de tarafların zorlu müzakereleri neticesinde 2026 yılına kadar uzatılmıştı. Bu antlaşma, uzun zamandır ABD ve Rusya arasındaki nükleer silahlanmanın güvenliği ve küresel bir tehdide dönüşmemesi için bir teminat görevi de görüyordu.

Ukrayna-Rusya Savaşı ile birlikte şimdi tüm bu süreç dondu ve Rusya'nın 21 Şubat 2023 tarihinde antlaşmayı askıya almasıyla birlikte nükleer tehdit boyutu ciddi bir hâl aldı.

Tek Kutupludan İki ya da Çok Kutuplu Dünya Düzenine Doğru…

Görüldüğü üzere artık en azından askerî açıdan tek kutupludan iki ya da çok kutuplu bir yapıya doğru dünya evriliyor.

Son dönemde Batı'nın tepkisini çeken **Rusya-Çin yakınlaşması** da dikkat çekicidir.

Ancak Çin'in bir ekonomik dev olduğunu ve Batı ile ilişkilerinin çok girift olduğunu dikkate alarak, böyle bir kutuplaşmayı **Batı'nın ve Çin'in zıt kutuplarda olmayı ne kadar göze alabileceğini** de iyi analiz etmek gerekir.

Savaş her ne kadar askerî olarak Ukrayna toprakları dışına sıçramadıysa da Putin'in yaptığı son konuşma ve gelişmeler bu durumun eli kulağında olduğunu bizlere söylüyor.

Rusya cephe sayısını ideolojik ve etnik nüfuzunu da kullanarak Balkanlara doğru yani **Avrupa'nın kalbine** doğru yayıyor.

Başından beri ifade ettiğimiz **"Bu savaş Transdinyester, Bosna Hersek ve Kosova'ya sıçrayabilir"** uyarımızı tekrar ediyoruz. Zira bu üç bölge de Türkiye için önemlidir.

ABD'nin **"jeopolitik bir düşman blok yaratarak Avrupa ile Çin arasına sokması"** da hiç de küçümsenmeyecek bir jeostratejik senaryodur.

Ama olan maalesef Ukrayna'ya oldu…

Bir devlet, bir kez **büyük güçlerin jeopolitik satranç oyununda piyon durumunda** kalmaya görsün, başına gelmedik kalmaz…

BÖLÜM VI

TÜRKİYE'Yİ NATO'DAN, ABD'DEN

TÜRKİYE'NİN NATO'YA GİRMESİ BİR TERCİH Mİ YOKSA MECBURİYET MİYDİ?

Türkiye NATO ilişkilerinin yoğun şekilde konuşulduğu bugünlerde, Türkiye'nin NATO üyeliğinin nasıl gerçekleştiğini hatırlatmakta fayda vardır.

Sovyet Rusya'nın Talep ve Tehditleri

II. Dünya Savaşı'nın bitimine yedi hafta kala 19 Mart 1945 tarihinde **Sovyet Rusya, Türkiye ile 1925 yılında imzaladığı Dostluk Antlaşması'nın uzatılmayacağını bir nota ile bildirince**, Türkiye Sovyetler Birliği'nin tehdidi ile karşı karşıya kaldığını anlamış, Türkiye'nin endişe ve güvenlik kaygıları artmıştı.

SSCB'nin bu notasına karşılık 4 Nisan 1945'te Türkiye, 1925 yılında yapılan Dostluk Antlaşması'nı gözden geçirmeye hazır olduğunu bir nota ile SSCB'ye bildirmişti.

7 Haziran 1945 tarihinde SSCB Dışişleri Bakanı MOLOTOV, ***"Kars ve Ardahan'ın SSCB'ye verilmesi ve Boğazlar bölgesinde SSCB'nin kara ve deniz üssüne sahip olması"*** gibi taleplerini Türkiye'nin Moskova Büyükelçisi Selim Sarper'e Moskova'da bildirmiştir. Büyükelçi Sarper bu talepleri Ankara'ya bildirme gereği dahi duymadan hemen reddetmişti.

18 Haziran 1945 tarihinde Türkiye ile SSCB arasında görüşmeler yeniden başlamış fakat sonuçsuz kalmıştı.

17 Temmuz-2 Ağustos 1945 tarihleri arasında yapılan Postdam Konferansı'nda, Rusya'nın bu talepleri ABD, İngil-

tere ve SSCB arasında görüşülmüştür. Bu görüşmeler esnasında SSCB lideri Stalin tarafından Montrö'nün feshedilmesi ve yeni bir Boğazlar rejiminin tesis edilmesinin yanı sıra Kars ve Ardahan'ın kendilerine verilmesi taleplerini gündeme getirmişti.

İngiltere Başbakanı Churchill, Stalin'in bu taleplerine karşı çıkmıştı.

ABD Başkanı Truman ise Stalin'in bu taleplerine ilişkin olarak, ***"ABD Montrö'nün değiştirilmesine taraftardır, Boğazlar üç büyük güç tarafından güvenliği garanti edilen tüm dünya seyrüseferine açık su yolları olmalıdır, tüm dünyada boğazlar dâhil iç sularda seyrüsefer serbestisinin gerektiği kanaatini taşıyorum"*** demişti.

Truman, Stalin'in Türkiye'den toprak isteklerine yeşil ışık yakarak düşüncesini, ***"Toprak sorunu Türkiye ile Rusya arasında çözülecek bir meseledir"*** şeklinde ifade etmişti. Truman'ın bu sözleri, Stalin'in Türkiye'ye yönelik toprak taleplerinde serbest bırakılması anlamına geliyordu.

Sovyetler Birliği, II. Dünya Savaşı'ndan Stalin'in ölümüne kadar olan süreçte Türkiye'ye olan baskısına devam etmiştir.

1945-1948 tarihlerini kapsayan süreçte Türkiye, SSCB yayılmacılığının bir kurbanı olma endişesi içinde, Batı dünyasının güvenlik şemsiyesi altına girmeye çalışıyordu.

1946'dan İtibaren SSCB'nin Resmen Nota ile Türkiye'ye Bildirdiği Toprak Talepleri

1946 yılında SSCB toprak talebi ve Boğazlara yönelik taleplerini artık açıkça bildirmeye başlamıştı. 8 Ağustos ve 24 Eylül 1946'da SSCB bu taleplerini resmen Türkiye'ye nota ile bildirmişti.

12 Mart 1947'de Türkiye, Truman Doktrini çerçevesinde yapılan yardımlardan faydalanmaya başlamıştı.

4 Nisan 1948 tarihinde Türkiye, ABD'nin Marshall Yardımı kapsamına dâhil edilmişti. Türkiye'ye toplam 351.700.000 dolarlık bir yardım yapılmış, Türkiye söz konusu bu yardımı II. Dünya Savaşı'nın ardından küresel ekonomik krizin bir parçası

olarak düştüğü süreci toparlamak ve yükselen SSCB tehdidine karşı kullanmıştı.

Nato'ya Girme Hem CHP Hem de Demokrat Parti Hükûmetlerinin Hedefiydi

Küresel arenada yükselen SSCB yayılmacılığına karşın ABD ve Batı ülkeleri Atlantik bölgesini kapsayan askerî bir ittifak meydana getirme kararı almışlar ve 4 Nisan 1949'da toplam on iki ülke ile NATO'yu kurmuşlardı. Türkiye yine yalnız bırakılmış ve güvenlik paktının dışında tutulmuştu.

Türkiye ve Yunanistan NATO'ya kuruluşundan itibaren girmek istemiş ancak her iki ülkenin de Atlantik bölgesi dışında olduğu bahanesiyle talepleri reddedilmişti.

11 Mayıs 1950'de CHP iktidarı zamanında Türkiye, NATO'ya ilk resmî müracaatını yapmıştır. Fakat bu talep, özelikle Norveç ve Danimarka'nın öne sürdüğü, "Türkiye'nin hem Atlantik bölgesinin dışında olması hem de SSCB'nin Türkiye'ye müdahalesi durumunda kendilerinin de savaşa girme riski teşkil etmesi" gerekçesiyle reddedilmişti.

01 Ağustos 1950 tarihinde DP iktidarında, Türkiye'nin NATO'ya girmek için yaptığı ikinci başvuru da benzer bahaneler gerekçe gösterilerek yine reddedilmişti.

NATO'ya Girişimize Özellikle Karşı Çıkan İskandinav Ülkeleri: Norveç ve Danimarka

NATO'nun İskandinavyalı üyeleri olan **Norveç ve Danimarka, antlaşmanın alanı genişletilirse kendi çıkarları dışında kalan Akdeniz bölgesinin korunması için savaşa girmek istemiyorlardı.**

Bu devletler ayrıca **NATO'nun bir savunma ittifakı olmasının yanı sıra siyasi, kültürel ve sosyal açıdan birbirine benzeyen ülkelerin bir araya gelmesiyle oluştuğunu savunarak Türkiye ve Yunanistan'ın bu özellikleri taşımadığı için pakta alınmasına karşı çıkıyorlardı.**

(Şimdi aynı gerekçe Türkiye ve Yunanistan tarafından İsveç ve Finlandiya'nın NATO'ya girişi için öne sürülse ne olur acaba?)

NATO'ya Giriş İçin Anahtar: Kore Savaşı

1950 yılında meydana gelen Kore Savaşı, Türkiye'nin NATO'ya üyelik süreci açısından bir kırılma noktası olmuştur. 25 Haziran 1950 tarihinde Kuzey Kore'nin 38. enlemi aşarak Güney Kore'yi işgal hareketine başlaması, ABD'yi harekete geçirmiş ve ABD Başkanı Truman bu işgal hareketini bir SSCB-Çin iş birliği olarak gördüğünü belirtmiştir. Yaşanan bu gelişmelerin ardından ABD Birleşmiş Milletler'e başvurarak Güney Kore'ye yardım edilmesine dair bir önerge vermiş ve bu önerge kabul edilmiştir.

Türkiye, Birleşmiş Milletler'in Güney Kore'ye yardım çağrılarına 25 Temmuz 1950 tarihinde olumlu cevap veren ikinci ülke olmuştur.

BM komutasında olmak üzere 4 bin 500 kişilik bir Türk Kuvveti, Güney Kore'ye gönderilmiştir. Savaşın başından 1953 yılında sona ermesine kadar toplam 14 bin 939 Türk askeri Kore'deki Birleşmiş Milletler Ordularında görev yapmıştı.

Kore Savaşı Türk şehitleri sayısı 722'dir. Şehit sayısına kaybolanlar, yaralananlar ve esir alınanlar da eklendiğinde, Türk Ordusu zayiat oranı bakımından Amerika Birleşik Devletleri'nin ardından ikinci sırada yer almıştır.

Özellikle Kore Savaşı boyunca Türk Ordusunun gösterdiği olağanüstü cesaret ve feragat, askerî harekât yeteneği ve disiplin anlayışı başta ABD olmak üzere Batılı ülkelerini çok etkilemiştir. Bu etki neticesinde NATO üyesi devletlerin tamamına yakını Türkiye'nin NATO'ya dâhil olmasının NATO'ya ciddi katkı sunacağını anlamıştır.

Nihayetinde **15 Mayıs 1951** tarihinde ABD, Yunanistan ve Türkiye'nin NATO'ya alınması önerisini resmen üye ülkelere bildirmiştir. Böylece Türkiye ve Yunanistan'ın üyelik sürecini başlatan ilk adım atılmıştır.

NATO Bakanlar Konseyinin, 16-20 Eylül 1951 tarihleri arasında Ottowa'da yaptığı toplantının sonunda Yunanistan ile Türkiye'nin NATO'ya üye olarak çağrılmalarına oy birliği ile karar verilmiştir.

SSCB'nin Türkiye'nin Nato Üyeliğine Karşı Çıkışı ve Tehditleri

NATO'nun Türkiye ve Yunanistan'ı NATO'ya davet etmesi üzerine, 3 Kasım 1951'de, Sovyetler'in Ankara Büyükelçisi Lavricev, Dışişleri Bakanlığına bir nota vererek, ***"Türkiye'nin NATO'ya girmekle arazisini NATO'nun saldırgan emellerine tahsis ettiğini, bunun sorumluluğunun da Türk Hükûmetine ait olacağını"*** bildirmiştir.

Bu notanın arkasından Türkiye'nin NATO'ya girmesini önlemek amacıyla üç nota daha Sovyetler Birliği tarafından Türkiye'ye verilmiştir. Ancak tüm teşebbüslerine rağmen Sovyetler Birliği Türkiye'nin NATO'ya girmesini engelleyememiştir.

18 Şubat 1952 tarihinde Türkiye'nin NATO'ya girmesine ilişkin kanun TBMM'de oylamaya sunulmuş ve oylamaya katılan 410 vekilin 409'unun "evet" oyuyla neticelenmiştir. Oylamada çekimser oyu Seyhan Bağımsız Milletvekili olan Cezmi Türk kullanmıştır.

19 Şubat 1952 tarihinde ise Türkiye resmen NATO üyesi olmuştur. Stalin de SSCB Komünist Partisinin 19. Kongresinde, **"NATO'yu kuranları da, katılanları da, Çar'ı mahvettiğimiz gibi perişan edeceğiz"** diyerek, Türkiye'ye ve diğer NATO üyelerine gözdağı vermek istemiştir.

Türkiye'nin NATO Üyeliği ve Stalin Sonrası Düzelip Gelişen Sovyet Rusya-Türkiye İlişkileri

5 Mart 1953'te Stalin'in ölmesi, Nikita Kruşçev'in başkan olması Sovyetler Birliği'nin izlemiş olduğu dış politikada değişikliklere neden olmuştur. Stalin'in yerine iktidara gelen Kruşçev, **"Barış içinde bir arada yaşama"** sloganı ile Stalin'in lakabı gibi (çelik) sert ve totaliter olan yönetim anlayışını daha fazla devam ettirmemiştir.

Sovyet yönetimindeki bu yumuşama, etkisini Türk-Sovyet ilişkilerinde de göstermiş, 30 Mayıs 1953'te Molotov, ***"Türkiye'ye yönelik toprak talebi ve Boğazlara yönelik isteklerinden vazgeçtiklerini"*** ilan etmiştir.

Türkiye'nin NATO üyeliği sonrasında Kruşçev Hükûmetinin dış politika anlayışı nedeniyle SSCB ile ilişkiler düzelmiş ve SSCB bir NATO kanat üyesi olan Türkiye'nin demir çelik fabrikaları başta olmak üzere birçok ağır sanayi tesisinin yapılmasında etkin rol oynamıştır.

Türkiye'nin NATO Üyeliği Türkiye'yi Hem NATO'ya Hem ABD'ye Hem de Rusya'ya Karşı Koruyor

Sonuç olarak Türkiye, bir tercih sonucu değil, mecburiyet neticesinde binbir zorlukla NATO'ya girmiştir. Çok zor şartlar altında, tehditlerden kaynaklanan güvenlik ihtiyaçları nedeniyle büyük fedakârlıklarla NATO'ya giren Türkiye, bugün (bir önceki yazımızda belirttiğimiz) NATO'dan çıkarılma söylemleriyle karşı karşıyadır.

Hangi senaryoyla mı? Türkiye NATO'dan çıkarsa ne olur? Onu da sonra anlatalım.

Ama bilinmelidir ki; **Türkiye'nin NATO üyeliği Türkiye'yi hem NATO'ya hem ABD'ye hem de Rusya'ya karşı koruyor.**

Türkiye'nin Rusya gözündeki kıymeti de NATO'dan kaynaklanıyor.

Bugün Türkiye NATO üyesi olmasaydı İsveç ve Finlandiya çoktan NATO üyesi olmuşlardı.

Allah, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni ve Türk milletini sonsuza dek korusun!

TÜRKİYE NATO'DAN ÇIKARILIR MI?

Son birkaç yıldır Türkiye'nin parçalanması ve Sevr'de ortaya konulan haritanın hayata geçirilmesi için Türkiye'nin NATO'dan çıkarılması senaryosunun oynanmaya başladığını bıkmadan anlatmaya çalışıyorum. Bunu ilk söylediğimizde saçma bulanlar, olmaz öyle şey, ***"Türkiye NATO'dan çıkarılamaz, çünkü Türkiye'nin veto hakkı vardır, çıkarılmasını kendisi veto eder"*** diyenler pek bir fazlaydı.

Ancak ben bu görüşlerimi TÜRKDEGS'in dünyaya dağılmış yüzlerce değerli üyelerinin ortaya koyduğu bilgi ve belgelerin analiziyle oluşturmuştum.

Bu yazımda size bu senaryonun nasıl hayata geçirildiğini **kronolojik olarak çok özet belge ve bilgilerle aktaracağım. Böylece tarihe de not düşmüş olacağız.**

Batı dünyasında, Türkiye'yi NATO'dan çıkarma, Türkiye'nin NATO'da yeri olmadığı, Türkiye'nin davranışlarının NATO dokusuyla bağdaşmadığı söylemleri artık iyice artmıştır.

Sanmayın ki bu söylemler bugün Türkiye'nin İsveç ve Finlandiya'nın NATO üyeliğine karşı öne sürdüğü şartlar ya da Türkiye-Rusya ilişkileri nedeniyledir. Bu yaklaşık dokuz yıl önce oynanmaya başlayan bir tiyatronun şimdiki perdesidir.

2014: FETÖ ile Mücadele Başlayınca NATO'dan Çıkarılma Söylemleri de Başladı

Çok enteresandır, "Türkiye'nin NATO'dan çıkarılma" söylemleri Fethullahçı yapının 2014 yılında "FETÖ adıyla silahlı terör örgütü" şeklinde resmî olarak tanımlanmasıyla gün yüzüne çıkmıştır.

09 Ekim 2014'te Politico Magazine'de Jonathan Schanzer tarafından kaleme alınan **"Türkiye'yi NATO'dan Çıkarma Zamanı mı?"** başlıklı yazıda, "Türkiye'nin aktif bir NATO ortağı olarak sönük sicili, yalnızca askerî faaliyetlerine göre değerlendirilemez. Türkiye kaybedilmiş bir dava. NATO'nun bir ortağı değil. İslam Devleti ile mücadelede de ortak değil" şeklinde görüşler dile getirdi.

Yine **Ekim 2014**'te Demokrasilerin Savunulması Vakfı Başkan Yardımcısı Jonathan Schanzer, **"Türkiye'yi NATO'dan Tekmeleme Zamanı Geldi"** başlığı ile değerlendirme yaptı. "Suriye'deki kargaşa sadece bir gerçeği ortaya çıkardı: Türkiye artık güvenilir bir müttefik değildir" ana fikriyle bir yazı kaleme aldı.

2015: FETÖ Tarafından Rus Uçağının Düşürülmesi Provokasyonu Sonrası Artan Söylemler

Fethullahçılar tarafından Rus savaş uçağının düşürülmesi de bu senaryonun bir parçasıdır. Türkiye ile Rusya'yı karşı karşıya getiren bu FETÖ provokasyonu aynı zamanda Türkiye ve NATO'yu da karşı karşıya getirmiştir.

Bu olay üzerine **1 Aralık 2015**'te counterpunch.org'da Gilbert Mercier (News Junkie Post'un baş editörü ve The Orwellian Empire'ın yazarıdır) **"Türkiye NATO'dan Çıkarılacak mı?"** başlıklı yazısında:

"Rus savaş uçağının Türk hava kuvvetleri tarafından vurulması şüphesiz bir provokasyondur. Şimdiye kadar Rusya itidal gösterdi ve askerî misillemede bulunmayarak gerilimi tırmandırmaktan kaçındı. Bir Rus askerî misillemesi, herhangi bir üyeye saldırılması durumunda tüm üyelerin katılmakla yükümlü olduğunu öngören NATO tüzüğünün 5. maddesinin kullanılmasına izin verebilirdi."

"Fransa ve Almanya NATO'daki üst düzey askerî yetkilileri aracılığıyla, Türkiye kalırsa biz gideriz deseler, Washington'ın ne yapacağını tahmin etmek oldukça kolaydır" şeklinde ifade ettiği görüşler bu provokasyonun amacını ve etkilerini ortaya koymaktadır.

Yine hemen akabinde **4 Aralık 2015**'te Cato Entitüsü Akademisyeni Ted Galen Carpenter, The National Interest'te yayımladığı, **"Türkiye'yi NATO'dan Çıkarmanın Zamanı Geldi mi?"** başlıklı yazısında, Rus uçağının düşürülmesine vurgu yaparak, **"NATO'nun barışçıl demokrasilerin ittifakı olması gerekiyor. Türkiye'nin bu standardı karşılayamadığına dair kanıtlar artmaya devam ediyor"** demiştir.

2016-2018: 15 Temmuz 2016 FETÖ Darbe Girişiminin Başarısız Olması Sonrası NATO'da Demokrasi Şartı Bahanesi

Türkiye'yi parçalama ve Sevr'i hayata geçirme projesi olan 15 Temmuz 2016 FETÖ Darbe Girişimi'nin başarısız olması sonrası Türkiye'nin NATO'dan çıkarılması söylemleri iyice artmıştır.

ABD Dışişleri Bakanı John Kerry, 17 Temmuz 2016'da yani FETÖ Darbe Girişimi'nin başarısız olmasının hemen ardından, Türkiye'yi **"demokratik ilkeleri korumaya"** çağırdığını duyurdu. ABD Dışişleri Bakanı John Kerry, Türkiye'nin demokratik ilkelerinden "geriye kaymaya" başlaması hâlinde Tür-

kiye'nin NATO üyeliğinin inceleneceğini ima ederek, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin **FETÖ Darbe Girişimi'ni bastırma çabalarında yasal süreci terk etmemesi** konusunda enteresan bir uyarıda bulunmuştu.

ABD Dışişleri Bakanı J. Kerry, **"NATO'nun demokrasiyle ilgili de bir şartı var. Açıkçası pek çok insan tutuklandı ve çok hızlı bir şekilde tutuklandılar. NATO üyelerinin demokrasiye bağlı kalma şartını Türkiye'nin yerine getirip getirmediğini önümüzdeki günlerde inceleyeceklerini"** söyleyerek üstü kapalı Türkiye'yi NATO'dan çıkarmakla tehdit etmişti.

ABD Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Kirby ise "Her ne kadar NATO, Türkiye'nin eylemlerini izleyecek olsa da Türkiye'nin NATO üyeliğinin risk altında bulunduğunu söylemek için henüz erken" diyerek **tartışılan konunun Türkiye'nin NATO'dan çıkarılıp çıkarılmaması olduğunu açıkça ifade etmişti.**

19 Temmuz 2016'da bu konuda çok ilginç bir yazı İngiltere'de yayımlanmıştır. The Telegraph'ta yayımlanan yazısında Con Coughlin, "Erdoğan'ın tasfiyesi için NATO'nun Türkiye'yi ittifaktan kovmaktan başka seçeneği kalmayabilir" demiştir.

27 Temmuz 2016'da Amerikan Ekonomi Dergisi Forbes'te yayımlanan, Doug Bandow tarafından kaleme alınan **"Türkiye'yi NATO'dan Çıkarın: ABD'nin Sivil Diktatörlüğe veya Askerî Cuntaya İhtiyacı Yok"** başlıklı yazıda, "Türkiye, ABD ve Avrupa'nın güvenliğini baltalıyor. Ankara otoriter bir tek parti devletine doğru ilerlerken, NATO üyeliği her zamankinden daha aykırı hâle geliyor. Resmî bir boşanma tüm taraflar için en iyisi olacaktır" denilirken, **FETÖ'ye de methiyeler diziliyordu.**

13 Ekim 2016'da Washington Post'ta Michael Poznansky ve Keith L. Carter tarafından kaleme alınan yazıda FETÖ tasfiyesine karşı çıkılarak, **"NATO üyelerinin demokratik olması gerekiyor. Türkiye olmayınca ne oluyor?"** vurgusu yapılıyordu.

8 Kasım 2017 tarihinde New York Üniversitesi Profesörü Alon Ben-Meir, Huffpost'ta, "Türkiye'yi NATO'dan Çıkarma Zamanı Geldi" başlıklı bir makale yayımlıyordu.

13 Ağustos 2018'de ABD-Türkiye arasında yaşanan yaptırım krizine ilişkin Wall Street Journal gazetesinde görüşlerini

dile getiren Fransız düşünür Bernard-Henri Lévy de, **"Türkiye'nin NATO'dan çıkarılma zamanı gelmiştir"** demiştir...

Bunlar gibi "Türkiye'nin NATO'dan çıkarılması" yönündeki onlarca yazı ve söylem, hatırı sayılır ABD ve Avrupa medya organlarında ve yetkili ağızlarca ifade ediliyordu.

2019: "Türkiye'nin NATO'dan Çıkarılması" Konusunda Kitap ve Akademik Makalelerin Yazılması

Ted Galen Carperter 2019 yılında yayımladığı, "NATO Kurumsal Bir Dinozordur" isimli kitabında **"NATO'nun Türkiye'yi hem yurt içinde hem de yurt dışındaki yıpratıcı davranışlarından sorumlu tutmasının zamanı geldi"** diyordu.

Fransız Akademi Dergisi "Strategique"in 2019 yılı dördüncü sayısında yayımlanan Pierre Valée imzalı bilimsel makalede, **"NATO ile Türkiye arasındaki mevcut 'boşanma'nın boyutu, bunun kaçınılmazlığını perspektif hâline getiren bazı yönler vurgulanarak ölçülmeye"** çalışılıyordu.

15 Ekim 2019'da justsecurity.org'da yayımlanan Aurel Sari imzalı "Türkiye NATO'dan Çıkarılabilir mi?" başlıklı makalede, **"Türkiye'nin NATO'dan çıkarılması siyasi olarak tereddütlü olsun veya olmasın, yasal olarak mümkündür"** görüşünü savundu.

2019: Barış Pınarı Harekâtı Nedeniyle Türkiye'nin NATO'dan Çıkarılması Söylemleri

06 Ekim 2019'da Barış Pınarı Harekâtı başlamadan kısa bir süre önce, ABD'nin Cumhuriyetçi Senatörü Lindsey Graham, "Türkiye, Suriye'yi işgal ederse Türkiye'nin üzerinde yaptırımlar uygulanacağını" ve "IŞİD halifeliğinin yıkılmasında ABD'ye yardım eden Kürt güçlerine (PKK/PYD/YPG'yi kastederek) saldırmaları hâlinde **NATO'dan çıkarılması çağrısında bulunacağını"** belirtti.

13 Ekim 2019'da Temsilciler Meclisi Dış İlişkiler Komitesi Başkanı Temsilci Eliot L. Engel de yine aynı şekilde Türkiye'nin Barış Pınarı Harekâtı'na işaret ederek, **"ABD'nin, Türkiye'yi NATO'dan atmayı düşünmesi gerektiğini"** söyledi.

13 Ekim 2019'da ABD Savunma Bakanı Mark Esper, Türkiye'ye harekâta devam etmesi durumunda bunun **"ABD'nin Türkiye ile olan ilişkilerine zarar vereceği ve NATO'da kalmasını tehlikeye atacağı"** uyarısında bulundu.

2020-2021: Avrupa'da "Türkiye NATO'dan Çıkarılsın" Kampanyaları

27 Eylül 2020'de Hollanda Özgürlük Partisi Başkanı Geert Wilders tarafından, **"Türkiye NATO'dan çıkarılsın!"** kampanyası başlatıldı.

25 Nisan 2021'de Cato Enstitüsünden Doug Bandow ise sözde Ermeni Soykırımı iftirasını da gündem yaparak **"Türkiye ile problem NATO üyeliği, Ermenistan değil"** başlıklı yazısında, "Ankara otoriter bir tek parti devletine doğru ilerlerken, NATO üyeliği her zamankinden daha uygunsuz hâle geliyor" diyerek "medeni boşanma" adı altında **Türkiye'nin NATO'dan çıkarılması çağrısında bulunuyordu.**

2022-2023: Finlandiya ve İsveç'in NATO Üyeliğine Karşı Tavrı ve Rusya İlişkileri Nedeniyle Türkiye'nin NATO'dan Çıkarılması Söylemleri

16 Mayıs 2022'de Yunan asıllı Kanadalı Senatör Leo Housakos Finlandiya ve İsveç'in NATO üyeliği sürecine ilişkin, **"Bu sorun kolayca çözülebilir. Türkiye'yi ve Erdoğan'ı NATO'dan atın. Uluslararası hukukun üstünlüğüne saygı duymayan otokratlar ve hükûmetler, en başından itibaren NATO'nun bir parçası olmamalıdır"** ifadelerini kullanıyordu.

22 Mayıs 2022'de National Review'de Kevin D. Williamson tarafından, **"Türkiye'yi NATO'dan Çıkarma Zamanı"** başlıklı yazıda, İsveç ve Finlandiya yerine Türkiye'nin NATO ittifakı dışında tutulmasının tercih edilmesi savunuldu. Williamson yazısında, **"İsveç ve Finlandiya'yı barındıran ancak Türkiye'yi dışlayan bir NATO, Türkiye'yi içeren ancak İsveç ve Finlandiya'yı dışarıda tutan bir NATO'ya tercih edilir. Türkiye'nin gitme vakti geldi"** ifadelerine yer verdi.

29 Mayıs 2022'de James M. Dorsey tarafından The Algemeiner'de kaleme alınan yazıda **"NATO'yu Türkiye'nin rehin almasından nasıl kurtarırız"** başlıklı yazısında Türkiye'nin NATO'dan çıkarılması gerektiğini yazdı.

16 Haziran 2022'de The Economist'te **"Türkiye, NATO için değerinden daha fazla sorun mu çıkarıyor?"** başlıklı bir makale yayımlandı.

01 Ağustos 2022'de ABD Temsilciler Meclisi Üyesi Frank Pallone, **"Türkiye'ye müttefik olarak güvenilemez"** dedi.

21 Ağustos 2022 ABD'li Senatör Robert Menendez, Türkiye karşıtı söylemlerine bir yenisini daha ekledi. Türkiye'yi hedef alan Menendez, **"NATO müttefiki gibi davranmalılar,** Türkiye Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan NATO ittifakı içinde sorun yaratacak şekilde davranmaya devam etmesi durumunda, Türkiye'ye F-16 savaş uçaklarının satışını desteklemeyeceğiz" açıklamasında bulundu.

2021-2023: Türkiye'nin Hukuk ve Antlaşma Tanımaz Yunanistan'a Gösterdiği Tepkiler Nedeniyle NATO'dan Çıkarılması Gerektiğine Dair Söylemler

"Yunanistan'ın kara sularını 6 milin üzerine çıkarmasının ve gayri askerî statüdeki adaları silahlandırmasının meşru bir hak olduğuna, Türkiye'nin Yunanistan'ın bu meşru haklarını kullanmasına karşı çıkmasının ve savaş nedeni saymasının, **"NATO İttifak Antlaşması hükümleri ve ruhuna aykırı olduğuna"** dair birçok söylem ve yazıya şahit olmuşsunuzdur.

İşte size birkaç örnek:

23 Temmuz 2020'de Alman Politikacı ve AB Parlamentosu üyesi Manfred Weber, **"Yunanistan'ın kara sularını artırmasının asla bir savaş sebebi olamayacağını belirterek Türkiye'nin AB'nin Yunanistan ve GKRY'nin yanında olacağını anlaması gerektiğini"** ifade etmiştir.

27 Ağustos 2021'de ABD Senatosu Dış İlişkiler Başkanı Bob Menendez, Yunanistan'ın Adalar Denizi'nde kara sularını 12 mil üzerine çıkarmasını destekleyerek, **"Türkiye, tüm hukuk kurallarını ihlal ederek Yunanistan kara sularını hu-**

kuki bir şekilde genişletmesini engellemeye çalışıyor. 1982 BMDHS'ye göre Yunanistan'ın kara sularını 12 mile çıkarma hakkı bulunmaktadır. Hukukun üstünlüğü bu yöndedir" ifadelerinde bulunmuştur.

06 Eylül 2022'de Yunanistan Başbakanı Miçotakis, **"Yunanistan'ın, bir NATO müttefiki tarafından egemenliği sorgulanacak şekilde tehdit edilmesi kabul edilemez"** diyerek Türkiye'nin Yunanistan'ın hukuksuz ve haksız taleplerini kabul etmemesi durumunda NATO'dan çıkarılması gerektiği imasında bulundu.

26 Eylül 2022'de Türkiye tarafından ABD'ye verilen protesto notasında, "ABD'nin Doğu Adalar Denizi (Ege) Adaları'nın gayri askerî statüsüne riayet etmesi ve ABD silahlarının bu statünün ihlali için kullanılmaması konusunda Washington Yönetiminin gerekli tedbirleri alması" istendi.

Bunun üzerine ABD Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Ned Price ise **27 Eylül 2022**'de Yunanistan'ın Gayri Askerî Statüdeki Adalar'a (GASA) zırhlı birlik çıkarmasına yönelik bir soru üzerine, **"NATO ortakları arasında gerilimi artırabilecek açıklamaların veya eylemlerin zamanı değil. Yunanistan'ın Adalar üzerindeki egemenliğinin tartışılması söz konusu değildir"** dedi.

30 Eylül 2022'de Amerikan Senatör Bob Menendez, **"Türkiye NATO'nun güvenliğini tehdit ediyor"** dedi. Türkiye'nin ikinci S-400 almasından endişe duyduklarını belirten Menendez, **Türkiye'nin Yunanistan'ın hava sahasını düşmanca ihlal ettiğini** iddia etti.

25 Ekim 2022'de The Eurasia Times'ta, **"NATO, Türkiye'nin Yunanistan'a Karşı Mücadelesini Siyasallaştırıyor"** başlıklı yazısı yayımlandı. **"Özgür dünya Yunanistan'ın Adalar Denizi (Ege) adaları ve adacıkları üzerindeki hakkını korumalıdır. Hindistan, askerî yardım da dâhil olmak üzere Türk zorbalığına karşı Yunanistan'ı koruyacaktır"** şeklinde görüşlere yer veren bir makale yayımlandı.

19 Aralık 2022'de National Review'de Bobby Miller tarafından kaleme alınan **"Türkiye Gerçekten ABD'nin Müttefiki mi?"** başlıklı yazıda, "Yakın zamanda Cumhurbaşkanı Erdoğan, **Atina'ya füze fırlatma** ve Suriye'yi istila etme (bu binlerce

IŞİD savaşçısının da serbest kalmasına neden olabilir) tehditlerinde bulundu. İsrail adına ajanlık yaptığı öne sürülen kişileri tutukladı, baş rakibini siyasetten men etti ve İsveç'le Finlandiya'nın bloğa katılmasını onaylamayarak NATO'yu güçsüzleştirdi. Erdoğan, uluslararası topluluk için güvenilmez ve tehdit oluşturan biri. **Peki, Türkiye neden hâlâ NATO üyesi?** Amerika'nın Türkiye'ye karşı yaklaşımını değiştirmesinin vakti geldi" ifadelerine yer verdi.

5 Ocak 2023'te ABD Dışişleri Bakanlığı yaptığı açıklamada, **"Türkiye'nin kara suları konusunda Yunanistan'a yönelik tehditlerden kaçınması gerektiğini"** belirtmiştir.

2022-2023: Türkiye'nin NATO'dan Çıkarılmasına Dair Tüm Bahanelerin Kullanıldığı Söylemler Ayyuka Çıktı

Bu dönemde NATO ve ABD'nin artık Türkiye'den vazgeçtiği, doğu cephesini Yunanistan'a kaydırdığı görüşleri gittikçe dillendirilmeye başlandı.

İşte size birkaç örnek:

18 Eylül 2022'de Hellas Posts English'te yazan Amerika Yahudi Ulusal Güvenlik Dış Politika Direktörü Jonathan Rueh, **"Dedeağaç ile NATO, Türkiye'yi baypas ediyor"** diyerek artık NATO'nun pek de Türkiye'ye ihtiyacı kalmadığı mesajını verdi.

18 Ekim 2022'de ABD Ankara Büyükelçisi, **"Yunanistan'la savunma iş birliğimiz NATO'nun doğu kanadını güçlendirmeye yönelik"** dedi.

3 Ocak 2023'te Trump döneminde ABD Başkanı'nın Ulusal Güvenlik Danışmanı olan John Bolton, İngiliz Daily Telegraph'taki yazısında, **"Türkiye'yi NATO içindeki en büyük tehdit"** olarak nitelendirdi. Bolton, Türkiye'yi Finlandiya ve İsveç'in NATO üyeliği girişimine karşı tavrı ve Rusya ile ilişkileri nedeniyle eleştirdi.

Bolton bu kez de 16 Ocak 2023'te The Wall Street Journal'e **"Adil seçim yapılmazsa Türkiye NATO'dan çıkarılsın"** şeklinde demeç verdi.

Bolton'ın Türkiye'nin NATO'dan çıkarılması gerektiğine yönelik söylemlerine devam ederek, **"Türkiye bir NATO üyesi**

ama öyleymiş gibi davranmıyor. Türkiye'nin ihraç edilmesi veya üyeliğinin askıya alınması ciddi bir şekilde düşünülmeli" dediği, 19 Ocak 2023'te açık kaynaklarda yer aldı.

18 Ocak 2023'te Pentagon'un psikolojik harp elemanı, FETÖ destekçisi Michael Rubin, **"Türkiye blöfünü görme zamanı geldi. Türkiye önemli bir NATO üyesi değildir, öyleymiş gibi davranmayı bırakın"** diyerek Türkiye'nin NATO'dan çıkarılması hâlinde NATO'da bir zafiyet oluşmayacağını iddia etti.

21 Ocak 2023 tarihinde NATO'nun Avrupa Yüksek Müttefik ve ABD Avrupa Kuvvetleri eski Komutanı, şu anda küresel yatırım şirketi Carlyle Group'un Küresel İlişkilerden Sorumlu Başkan Yardımcısı ve Rockefeller Vakfı Mütevelli Heyeti Başkanı olan Yunan asıllı Amerikalı emekli Oramiral James Stavridis, **"Erdoğan, NATO'yu Türkiye ve Finlandiya ile İsveç arasında tercih yapmak durumunda bırakmamalı"** diyerek Türkiye'nin NATO'dan çıkarılabileceği imasında bulundu.

Tüm bu haber, makale, söylem ve kitaplardan sonra Türkiye'nin ciddi şekilde NATO'dan çıkarılması senaryosuyla karşı karşıya olduğunu görmemek mümkün değildir.

"Türkiye NATO'dan çıkarılamaz, çünkü Türkiye'nin veto hakkı vardır, çıkarılmasını kendisi veto eder" diyenler maalesef duruma gerçekçi yaklaşmamaktadır.

Nasıl mı çıkartılır? Çıkartılırsa ne olur? Onu da sonra anlatalım.

Ama sonda söyleyeceğimiz sözü şimdiden söyleyelim; **"Türkiye'nin NATO üyeliği Türkiye'yi; NATO'ya karşı da, ABD'ye karşı da, Rusya karşı da korumaktadır."** Yani her NATO'dan çıkalım diyeni NATO veya ABD karşıtı olduğunu da sanmayın.

Allah Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni ve Türk milletini sonsuza dek korusun!

TÜRKİYE'NİN NATO'DAN ÇIKARILMASI VE SONRASINDA TÜRKİYE'YE YAPILACAKLARIN SENARYOSU

Biliyorsunuz, yaklaşık iki buçuk senedir TURKDGES'in geniş bilgi ağıdan istifadeyle yaptığımız analiz neticesinde, **"Batı**

dünyasının Türkiye'nin NATO'dan çıkarılması, çıkarıldıktan sonra da Türkiye'ye müdahale etme ve Türkiye'yi parçalama projesi" olduğuna dair görüşlerimi ifade ediyorum.

Bu görüşlerimi ilk dile getirdiğimde hiçbir uzun vadeli analize dayanmadan, **"Bu da nereden çıktı?"**, **"Olmaz öyle şey!"**, **"NATO'dan çıkarılma diye bir süreç NATO'da yok"**, **"Ne saçma bir öngörü"** diyenlerin ancak şimdi televizyonlara çıkıp bu ihtimal konusunda konuştuklarını, köşelerinde yazılar kaleme aldıklarını görüyorum. Dile getirdiğim senaryoları, gerçekleşme ihtimalini, Batı dünyasının bu konudaki eğilim ve söylemlerini tartıştıklarına tanık oluyorum.

"Türkiye NATO'dan çıkarılamaz, çünkü Türkiye'nin veto hakkı vardır, çıkarılmasını kendisi veto eder" diyenlerin maalesef duruma gerçekçi yaklaşmadıkları da artık konuya çok yüzeysel yaklaştıkları da ortaya çıkmıştır.

Son iki yazımda da bu konuya dikkat çekmiş ve tarihî süreci:

> Türkiye'nin NATO'ya bir tercih neticesi olarak değil, mecburiyet neticesinde NATO'ya binbir zorlukla girdiğini,
>
> Çok zor şartlar altında, tehditlerden kaynaklanan güvenlik ihtiyaçları nedeniyle büyük fedakârlıklarla NATO'ya giren Türkiye'nin bugün NATO'dan çıkarılma söylemleriyle karşı karşıya olduğunu anlatmıştım.

Peki, Türkiye'nin NATO'dan çıkarılma söylemlerinin bugüne kadar **(özelikle FETÖ tanımlanmasının yapıldığı 2014'ten itibaren)** hangi gerekçelerle ve nasıl bir süreçte Batı dünyası tarafından dile getirildiğini kısaca tekrar özetleyelim.

2014: FETÖ ile mücadele başlayınca, "Türkiye'de demokratik hak ve özgürlüklerin kısıtlandığı, demokrasinin işlerliğini kaybettiği" gerekçesiyle NATO'dan çıkarılma söylemleri de başladı.

2015: FETÖ tarafından Rus uçağının düşürülmesi provokasyonu sonrası, "Türkiye'nin sorumsuz davranışları nedeniyle NATO'yu ve üyelerini savaşın eşiğine getirdiği" gerekçesiyle NATO'dan çıkarılması gerektiği yönünde söylemler arttı.

2016-2018: 15 Temmuz 2016 FETÖ darbe girişiminin başarısız olması sonrası, NATO'da demokrasi şartı bulunduğu ve Türkiye'de demokrasinin ortadan kaldırıldığı bahanesi ile Türkiye'nin NATO'dan çıkarılması gerektiği sıklıkla ifade edildi.

2019: Batı'da "Türkiye'nin NATO'dan çıkarılması" konusunda artık kitaplar ve akademik makaleler yazılarak hukuki zemin oluşturulma süreci başlatıldı.

2019-2020: Barış Pınarı Harekâtı gerekçe gösterilerek Türkiye'nin NATO'dan çıkarılması gerektiği açıkça söylendi.

2020-2021: Avrupa'da "Türkiye NATO'dan çıkarılsın" kampanyaları düzenlendi.

2021-2023: Türkiye'nin hukuk ve antlaşma tanımaz Yunanistan'a gösterdiği tepkiler nedeniyle NATO'dan çıkarılması gerektiğine dair söylemler geliştirildi.

2022-2023: Finlandiya ve İsveç'in NATO üyeliğine karşı tavrı ve Rusya ilişkileri nedeniyle Türkiye'nin NATO'dan çıkarılması söylemleri arttı.

2022- 2023: Türkiye'nin NATO'dan çıkarılmasına dair saydığımız önceki tüm bahanelerin birlikte kullanıldığı söylemler ayyuka çıktı.

Yani Batı dünyasında, Türkiye'yi NATO'dan çıkarma, Türkiye'nin NATO'da yeri olmadığı, Türkiye'nin davranışlarının NATO dokusuyla bağdaşmadığı söylemleri artık iyice artmıştır.

Özellikle Batı merkezlerinin politika yapıcı etkin düşünce kuruluşu, gazete ve medya organlarında gündeme getirilen bu fikir artık en üst resmî makamların açık açık ifade ettiği bir olgu olarak karşımızda durmaktadır.

Peki, Türkiye'nin NATO'dan Çıkarılmasına İlişkin En Muhtemel Senaryo Nedir?

Türkiye'nin NATO'dan çıkarılmasını sağlayacak **en muhtemel senaryo, Yunanistan'ın Adalar Denizi kara sularını 6 milin üzerine çıkarması** üzerine kurgulanmış görünmektedir.

Bilindiği üzere TBMM, Yunanistan'ın kara sularını 6 milin üzerine genişletmesi durumunda ülkemizin hayati hak ve men-

faatlerinin korunacağına dair kararlılığını 8 Haziran 1995 tarihinde dünya kamuoyuna duyurmuştur. Bunun bir **"Casus Belli"** kararı ya da **anayasanın 92. maddesi** çerçevesinde bir savaş ilanı kararı olmadığı açıktır. Ancak Türkiye'nin her türlü millî güç unsurunu kullanacağını ve gerekirse savaşacağını ortaya koyan bir açıklamadır.

Ancak başta ABD (hatta Rusya) olmak üzere, Batı dünyasında "Yunanistan'ın kara sularını artırmasının meşru hakkı olduğu, Yunanistan'ın bu hakkını kullanmasına Türkiye'nin karşı çıkmasının ve hatta Yunanistan'ı savaşla tehdit etmesinin kabul edilemez olduğu" şeklinde resmî açıklamalar yapılmış ve yapılmaya devam etmektedir.

Bu senaryonun altyapısı ABD ve Fransa'nın Yunanistan ile yaptığı savunma iş birliği antlaşmaları, Gayri Askerî Statüdeki Adaların ABD silah araç ve gereçleriyle silahlandırılması, Yunanistan'ın ABD kullanımına verdiği üsler vasıtasıyla güçlendirilmektedir.

Türkiye'nin neden Yunanistan'ın kara sularını 6 milin üzerine çıkarmasına tahammülü olamayacağını ve kara sularını artırmanın da Yunanistan'ın meşru hakkı olmadığını daha önceki yazılarımda anlatmıştım.

Yunanistan'ın kara sularını 6 mil artırması durumunda bu durumu kabul etmeyecek ve elbette tepkisiz kalamayacaktır. Savaş gemi ve uçaklarını artırılmış kara suları içerisine sokacaktır.

Bu durumda Yunanistan:

> Ya fiilî tepki vermeyecek ancak diplomatik yollardan protesto edecek, NATO'ya ve BM'ye Türkiye'yi şikâyet edecektir.
>
> Ya da fiilî tepki verecek ve çatışma çıkacaktır.

Ancak her hâlükârda da Türkiye (Batı devletlerinin önceki açıklamalarına göre) meşru hakkını kullanan Yunanistan'ın ülke sınırlarını tanımayan ve hatta saldıran devlet konumuna düşürülecektir.

Bu senaryoya göre, NATO üyesi bir devlet olan Türkiye, diğer bir NATO üyesi devlet olan Yunanistan'a saldırmış olacak-

tır. Böylece **Türkiye NATO'nun ittifak ruhuna, omurgasına, hatta varoluş gerekçesine saldıran bir NATO üyesi** konumuna düşürülecektir.

Bu durumda bir kolektif savunma ittifakı olan **NATO'da Türkiye'nin üye olarak kalmasının kabul edilemez olduğu, aksi takdirde NATO'nun varlığının fiilen ortadan kalkacağı belirtilerek** Türkiye'nin NATO'dan çıkarılmasının önü açılacaktır.

Bu arada Fransa ve ABD de Yunanistan ile imzaladıkları savunma iş birliği antlaşmaları gereğince Türkiye'ye karşı Yunanistan'ın yanında yer alacaklardır. Avrupa Birliği (AB) ise tartışmasız Yunanistan yanında Türkiye'ye karşı saf tutacaktır. Senaryoları tam olarak bu...

Güncellenmiş senaryonun bir bacağı da **21 Ocak 2023**'te NATO'nun Avrupa Yüksek Müttefik ve ABD Avrupa Kuvvetleri eski Komutanı, hâlen **Rockefeller Vakfı Mütevelli Heyeti Başkanı** olan Yunan asıllı Amerikalı **emekli Oramiral James Stavridis** tarafından şu sözlerle ifade edilmiştir: **"Erdoğan, NATO'yu Türkiye ve Finlandiya ile İsveç arasında tercih yapmak durumunda bırakmamalı."**

Türkiye'nin NATO'dan Çıkarılması Sonrası Neler Olabilir, Türkiye'ye Ne Yapılmak İsteniyor Olabilir?

Eğer bu senaryo gerçekleşir ve Türkiye NATO'dan çıkarılırsa, o zaman ne olacak, onu da söyleyeyim:

Bugüne kadar Türkiye vetosu nedeniyle NATO'ya giremeyen Güney Kıbrıs Rum Yönetimi (GKRY) ve İsrail, muhtemelen çok hızlıca NATO'ya alınır.

Malum Batı dünyası ve BM tarafından GKRY, Kıbrıs'ın tümünü temsil eden tek meşru devlet olarak tanınıyor. 1974'te Türklere uygulanan soykırımı durdurmak için antlaşmalardan doğan hukuki zemin içerisinde Türkiye, Kıbrıs'a Barış Harekâtı gerçekleştirmiştir. Bu harekât nedeniyle Batı dünyasında Yunanistan ve Rum lobisi etkisiyle Türkiye'yi işgalci olarak tanımlayanların sayısı hiç de az değildir.

İşte böylesi bir konjonktürde **GKRY NATO'ya alındığında, Türkiye bir NATO üyesi devletin topraklarını işgal etmiş NATO üyesi olmayan bir devlet** statüsüne sokulacaktır.

Bu durumda da **"Birimiz hepimiz, hepimiz birimiz için"** diye özetlenebilecek, bir üyenin saldırıya ya da işgale uğraması durumunda diğer üye devletlerin o devlete askerî yardım ve destekte bulunmasını öngören **NATO'nun 5. maddesi yürürlüğe sokulacaktır.**

Müteakiben Türkiye'den Kıbrıs'tan çekilmesi, aksi takdirde askerî müdahale yoluyla Kıbrıs'tan çekilmesinin sağlanacağı bildirilecektir. Böylece Türkiye'ye müdahale etmenin de yolu açılacaktır.

ABD'nin GKRY'ye uyguladığı otuz beş yıllık silah ambargosunu Ağustos 2022 ayı içinde kaldırması ve yürürlüğe girme tarihi olarak da Rumların Kıbrıs Cumhuriyeti'nin kuruluş yıl dönümü bayramı olarak kutladığı 1 Ekim 2022 olarak açıklamaları, **ardından ABD'nin silah hibe ve satışları, GKRY Ordusunda vermeye başladığı eğitimler** hiç de tesadüf değildir.

Diğer yandan o güne kadar Türkiye'nin NATO üyesi olması nedeniyle Türkiye'nin PKK/PYD/YPG'ye karşı yapılan operasyonlarına fiilî tepki gösteremeyen ABD ve NATO, Türkiye'nin NATO'dan çıkarılması sonrası **Türkiye'nin PKK/PYD/YPG'ye yaptığı operasyonları NATO müttefiki güçlere yapılmış operasyonlar olarak göstereceklerdir.** Böylece **Türkiye'yi cezalandırma harekâtları gerçekleştirmelerinin de önü açılacaktır, aynen Sırbistan'a, Afganistan'a, Libya'ya, Irak'a, Suriye'ye vs. yaptıkları gibi.** Tüm süreçle birlikte Türkiye'nin hemen her noktadan ve bakımdan parçalanıp küçültülmesinin de önü açılacaktır.

Gerçeklerle yüzleşmek ve tedbir almak lazımdır; özellikle **15 Temmuz 2016 sonrasından bu yana Türkiye'nin NATO'dan çıkarılması ve böylelikle Türkiye'nin her bakımdan yeniden dizayn edilmesi için uğraşılmaktadır.** Plan budur.

Görüldüğü üzere senaryonun temeli Yunanistan'ın kara sularını 6 milin üzerine çıkartılması üzerine oturtulmuştur.

Senaryonun güncel diğer yan sütunu ise İsveç ve Finlandiya'nın NATO üyeliğine karşı Türkiye'nin tutumudur. Son olarak,

yaşanan, kutsal kitabımız Kur'an-ı Kerim yakma olaylarının, bu senaryo içinde Türkiye'nin özellikle İsveç'in NATO üyeliğine karşı tutumunu katılaştırmasına yönelik bir kurgu olma ihtimali de yüksektir.

Peki, Biz Bu Senaryonun Hayata Geçirilmesinin Önlenmesi İçin Ne Yapabiliriz?

Yunanistan'ın Adalar Denizi'nde kara sularını 6 milin üzerine artırma girişimine yönelik olarak Türkiye, **testi kırılmadan önce:**

> Türkiye'nin barış ve istikrar istediğini ancak böyle bir durumu kabul ve tahammül etmesinin mümkün **olamayacağını, BMGK ve NATO'nun en üst düzey askerî ve siyasi kurullarını acil toplantıya çağırarak** bildirmeyi,
>
> Adalar Denizi'nde temel hukuki statünün hem Yunanistan hem de Türkiye tarafından imzalanmış olan Lozan Antlaşması ile belirlendiğini, dolayısıyla **Adalar Denizi'nde Lozan statüsüne dönülerek (bırakınız kara sularını artırmayı konuşmayı) kara sularının 3 mile indirgenmesini** istemeyi,
>
> Adalar Denizi'nde barış, dostluk ve istikrar isteğimizin bir göstergesi olarak; 3 millik kara suları ötesindeki **açık deniz alanlarından hiçbir deniz yetki alanları sınırlandırması yapmaksızın Türkiye ve Yunanistan'ın birlikte faydalanmasını** önermeyi düşünmesinde kanaatimce fayda vardır.

İsveç ve Finlandiya'nın NATO üyelik sürecine gelince, devletimiz elbette yüksek menfaatleri çerçevesinde durumu değerlendirecektir.

Görüldüğü üzere, **NATO ve ABD'nin Türkiye'ye doğrudan müdahalesinin önündeki engel Türkiye'nin NATO üyeliğidir.**

Allah Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni ve Türk milletini sonsuza dek korusun!

BÖLÜM VII

ATEŞ ÇEMBERİ VE İÇİNDEKİ TÜRKLER

PENÇE-KILIÇ SADECE PKK/YPG'YE Mİ DARBE?

Irak ve Suriye'nin kuzeyinde azılı terör örgütü PKK ve onun türevleri olan PYD/YPG'nin terör mevzilerine karşı 19 Kasım 2022 tarihinde Türk Silahlı Kuvvetleri (TSK) tarafından Pençe-Kılıç Hava Harekâtı başlatıldı.

Bu harekât ile PKK/KCK/YPG ve diğer terörist unsurları etkisiz hâle getirerek; Irak'ın ve Suriye'nin kuzeyinden halkımıza ve güvenlik güçlerimize yönelik terör saldırılarını bertaraf etmek ve hudut güvenliğini sağlamak, terörü kaynağında yok etmek hedeflenmiştir.

İstanbul Beyoğlu İstiklal Caddesi'nde 13 Kasım'da altı kişinin hayatını kaybettiği, 81 kişinin yaralandığı bombalı saldırıyı düzenleyen eli kanlı terör örgütüne karşı **Birleşmiş Milletler Antlaşması'nın 51. maddesinden doğan meşru müdafaa haklarımız** kullanılmıştır. Bu doğrultuda, Irak'ın ve Suriye'nin kuzeyinde bulunan ve teröristler tarafından ülkemize saldırılarda üs olarak kullanılan bölgelere Pençe-Kılıç Hava Harekâtı icra edilmiştir.

Sivillere Saldıran Eli Kanlı Terör Örgütü

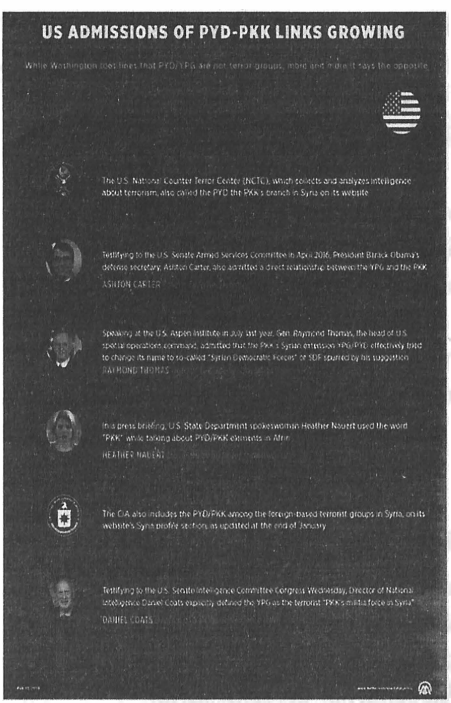
İstanbul İstiklal Caddesi'nde **bebek, çocuk, kadın, yaşlı, genç ayırt etmeksizin** sivilleri hedef alan eli kanlı terör örgütü, Pençe-Kılıç Hava Harekâtı sonrasında **Gaziantep ve Kilis'te de sivillere, okullara** yönelik saldırılar gerçekleştirdi.

Saldırılarda içlerinde öğretmen, öğrenci, çocuk, hamile kadınların da olduğu birçok sivil vatandaşımız hayatını kaybetti. Gözü dönmüş, eli kanlı terör örgütü zaten sivil, çocuk, bebek, kadın, yaşlı ayrımı gözetmeden **köyler, okullar basarak, yol keserek, caddelere, parklara, çöp kutularına bombalar bırakarak** bugüne kadar kırk bin vatandaşımızı şehit ettiği inkâr edilemez bir gerçektir.

ABD Bu Teröristleri Nasıl (Neredeyse) Düzenli Ordu Hâline Getirdi?

Peki, bu eli kanlı terör örgütü PKK ve türevi olan PYD/YPG/KCK/Suriye Demokratik Güçleri (SDG) bazı rakamlara göre 30 bin, bazılarına göre 40 bin, 70 bin ve hatta 130 bine varan sayıda **Suriye'nin kuzeyinde Türkiye'ye karşı neredeyse düzenli bir terörist ordusuna** nasıl dönüştürülmüştür?

Bunda başta ABD olmak üzere birçok devletin desteği ve katkısı vardır.

Şimdi size sadece açık kaynak bilgilerine ve belgelerine dayalı olarak ABD'nin bu terör örgütünü nasıl bu hâle getirdiğini son dönem faaliyet ve söylemleriyle özetleyeceğim. Sonra siz müttefiklik ve dostluk konusunda kendi yorumunuzu yaparsınız.

Diğer devletlerin PKK/YPG/SDG'ye desteklerini ise bir sonraki yazımda yazacağım.

Suriye'deki "Tavşan Kaç-Tazı Tut" Oyununun İki Terörist Örgütü ABD İşgali Altında Doğdu

PYD/YPG'nin de tıpkı IŞİD gibi temeli 2003 yılındaki ABD işgali dönemine rastlamaktadır.

Rastlantıya bakın ki Suriye'deki "tavşan kaç-tazı tut" oyununun iki terörist örgütü 2003 yılında ABD işgali altında Irak'ta doğmuştur.

PYD çatısı altında bulunan YPG, her ne kadar ABD, AB ve BM tarafından terör listesine girmiş PKK yapısından ayrı gibi gösterilmeye çalışılsa da esasında bu yapılanma, 2003 yılında ilk kuruluş kongresini Kandil'de yapmıştır.

www.nctc.gov

Kongra-Gel (KGK)

The Kurdistan People's Congress (KGK, formerly the Kurdistan Worker's Party, PKK) is a Kurdish separatist group primarily active in part of northern Iraq and southeastern Turkey. Composed mostly of Turkish Kurds, the group in 1984 began a campaign of armed violence, including terrorism, which has resulted in over 45,000 deaths. Historically, KGK directed operatives to target Turkish security forces, government offices, and villagers who opposed the group. KGK's imprisoned leader, Abdullah Ocalan, in 2006 publicly called for a KGK "unilateral cease-fire," which in practice meant stopping terrorist attacks and limiting violence to

In July 2011, a clash between Turkish forces and the KGK in Diyarbakir Province resulted in the deaths of thirteen Turkish soldiers, and TAK in September 2011 killed three people in a car bombing in Ankara. A KGK attack in October 2011 killed 24 Turkish troops and was the deadliest incident since 1993. Attacks persisted in 2012, with KGK's armed wing, the People's Defense Force (HPG), killing eight Turkish soldiers and wounding 16 in coordinated attacks in June. KGK also stepped up its kidnapping campaign against Turkish state employees and soldiers, which included the unprecedented abduction of a Turkish parliamentary deputy in August. In addition to its stronghold in northern Iraq, the KGK's Syrian affiliate, the Democratic Union Party (PYD), has increased its presence in northern Syria along the border with Turkey by establishing control in Kurdish areas, resulting in concerns of a heightened threat to Turkey and increased tensions along the border.

YPG'nin silahlı kanadını teşkil ettiği PYD'nin yönetici ve militan kadrolarının tamamı da PKK tarafından yetiştirilmiştir.

ABD'nin Ulusal Terörle Mücadele Merkezinin (NCTC) internet sitesinde bulunan "terör grupları" başlığı altında PKK örgütü hakkındaki bilgiler içinde PKK'nın çatı kuruluşu Kongra-Gel'in Suriye kolu olarak PYD'nin de sayılmasına rağmen **ABD'li yetkililer kendi kurumlarının tespitini yalanlarcasına PYD/YPG sanki PKK'dan farklıymış gibi** söylemlerde bulunmaya devam etmektedirler.

ABD PKK'nın Organik Uzantısı PYD/YPG/SDG'yi Böyle Oluşturdu

Şimdi size ABD kurumları, yetkilileri ve siyasilerinin 2015'ten günümüze dek PYD/YPG/SDG terör örgütünü nasıl büyütüp, eğitip, desteklediğini kronolojik olarak sunacağım.

12 Ekim 2015'te Pentagon, ABD C-17 nakliye uçağının Kuzey ve Doğu Suriye'deki sözde SDG (YPG) kontrolündeki bölgeye 45 ton silah ve mühimmat içeren 100 palet attığını doğruladı.

Terör örgütü PYD güya sözcüsü Polat Can da ABD'nin **"saldırı tüfekleri, havan topları ve mühimmat"** gönderdiğini söyledi.

01 Şubat 2016'da, ABD'li diplomat McGurk, Suriye'nin kuzeyindeki PYD kontrolündeki bölgeye giderek PYD'ye destek ve taltiflerini ifade etti.

Şubat 2016'da, PYD-SDG'nin IŞİD'e karşı yürüttüğü saldırılarda, SDG yani **YPG teröristlerinin içinde ABD Özel Kuvvetleri de bulunduğu ortaya çıktı.**

17 Mart 2016'da, sözde Kuzey ve Doğu Suriye Özerk Yönetimi'nin ilanından bir gün sonra, dönemin ABD Savunma Bakanı Ashton Carter, SDG bileşeni sözde Halk Koruma Birlikleri için (YPG) **"sahada mükemmel ortaklarımız olduklarını kanıtlamış olduklarından minnettarız ve ortaklığımızı devam ettireceğiz"** dedi.

Mayıs 2016'da, ABD Özel Kuvvetleri askerleri PYD/YPG'ye ait militan üniformalarıyla ve rozetleriyle görüntülendi.

Özellikle 2014-2016 yılları arasında YPG/PKK'ya yoğunluklu olarak İngiliz, Amerikan, Kanadalı olmak üzere birçok başka devlet uyruklu Batılı militan akınlarına şahit olduk.

29 Mart 2017'de ABD'li Korgeneral Stephen Townsend, **"Kuzey Suriye'de oldukça geniş bir halk koalisyonunun liderliğini Kürtler sağlıyor, çünkü yetenekli bir liderleri var"** şeklinde açıklama yaptı.

8 Mayıs 2017'de Trump, PKK/YPG'ye ağır silah yardımı yapma tasarısını onayladı.

Haziran ve Temmuz 2017'de **809 TIR** ile PKK/YPG'ye silah ve mühimmat gönderildi.

Ağustos 2017'de ABD, PKK/YPG'ye **100 TIR** dolusu daha silah yardımına ek olarak **10 tane** de tank teslim etti.

Eylül 2017'de ise Amerikan Foreign Policy Dergisi ABD'nin Suriye'de PKK/YPG'ye 700 milyon dolarlık silah yolladığı iddia etti.

21 Kasım 2017'de ABD, Suriye'de desteklediği terör örgütü PKK/PYD'ye, 120 zırhlı araç verdi.

12 Şubat 2018'de ABD Savunma Bakanlığı, SDG için 300 milyon dolar ve sınır güvenliği için 250 milyon dolar dâhil olmak üzere sözde Kuzey ve Doğu Suriye Özerk Yönetimi ile ilgili olarak 2019 için **550 milyon dolarlık bir bütçe** planı yayımladı.

2018 yılı ABD'nin PKK/YPG eliyle işgal edilen alanlara yerleştiği sene oldu.

Şubat 2018'de, ABD PKK/YPG'nin işgal ettiği bölgelerdeki üs sayısını 15'e çıkarttı.

12 Ekim 2018'de, PKK/YPG'ye **500 TIR** silah sevkiyatı gerçekleştirildi.

2019 yılında bu askerî sevkiyatlar katlanarak artmaya devam etti.

Ocak 2019'da ABD'nin de askerî destekleriyle birlikte PKK/YPG, Deyr-i Zor'u alarak işgal alanını genişletirken, ABD'de de buna paralel nüfuz alanını genişletmiştir.

Haziran 2020'de, ABD'nin PKK/YPG'ye yönelik **askerî yardımları finansal ve nakit yardımlara da dönüşerek** 21 milyon dolarlık ilk resmî nakit yardım PKK/YPG'ye aktarıldı.

Ağustos 2020'de, Suriye'de petrol kaynaklarının büyük bölümünü işgalinde bulunduran terör örgütü **YPG/PKK, ABD'nin petrol satışını önlemek üzere çıkardığı Sezar Yasalarını ABD eliyle delerek Suriye petrolünü satmaya,** hatta Suriye Rejimine satmaya başladı.

Mart 2021'de, ABD, PKK/YPG'ye **pilotluk ve helikopter eğitimleri** vermeye başladı.

Mayıs 2021'de, Pentagon bütçesinden YPG/PKK'nın da dâhil olduğu program için **522 milyon dolar** tahsis edildi.

01 Mayıs 2021'de **YPG/PKK, Washington'da ilk kez bir lobi firmasıyla (Jim Dornan Strategies) anlaştı.** YPG/

PKK'nın Washington'da "DEAŞ terör örgütüyle mücadelesine" ilişkin lobi çalışmalarını, Cumhuriyetçilere yakın söz konusu firma üzerinden yürüteceğini açıkladı.

24 Temmuz 2022'de ABD Merkez Kuvvetler Komutanlığı (CENTCOM), etkisiz hâle getirilen terör örgütü YPG/PKK elebaşı "Ciyan Tolheldan Afrin" kod adlı "Salwa Yusuk" için **taziye mesajı** paylaştı.

24 Ağustos 2022'de ABD'den terör örgütü PKK/YPG'ye destek kapsamında **80 TIR**'dan oluşan silah ve malzeme yüklü konvoy Suriye'nin kuzeydoğusunda görüntülendi.

2022 yılı içinde ABD'nin terör örgütünün işgalindeki bölgelere gönderdiği askerî malzeme yüklü **TIR sayısının bin 205**'e ulaştığı belirtildi.

08 Eylül 2022'de DEAŞ'la mücadele amacıyla kurulan Birleşik Ortak Görev Gücü'ne bağlı ABD askerleri Suriye'de Haseke ilinin doğusundaki Malikiyye ilçesinde ve Şırnak'ın karşısında Derik'te, Türkiye ve Irak sınırına yakın bölgede **YPG/PKK'lı teröristlerle silahlı eğitim ve tatbikat gerçekleştirdiler.** Tatbikatın fotoğrafları Görev Gücü'nün resmî Twitter hesabından **"Birlikte daha güçlüyüz"** mesajıyla yayımlandı.

Teröristlere silah kullanma, **yerden insansız hava araçları (İHA) yardımıyla mevzi ele geçirme taktikleri,** havan topu saldırıları, topçu ateşi, hava indirme, üslere yönelik sinsi taarruz, üs savunma, önleme konularında eğitimler verildiği alenen açıklandı.

ABD Türkiye'nin Kararlılığı Karşısında PKK/YPG'ye "Bize Güvenmeyin" Mesajı Verdi

10 Kasım 2022'de ABD Savunma Bakanlığı (Pentagon) Sözcüsü John Kirby, SDG ismini kullanan terör örgütü YPG/PKK elebaşı Ferhat Abdi Şahin'in, ABD'nin kendilerine Türkiye'nin muhtemel operasyonuna karşı teminat verdiği iddiasına karşılık, **"Suriye'de SDG ile ortaklığımız sadece DEAŞ ile mücadeleye dayalı"** dedi. Bu sözler, terör örgütü üyelerinde büyük hayal kırıklığı oluşturdu.

19 Kasım 2022'de ABD Erbil Başkonsolosluğu, web sitesi üzerinden yayımladığı duyuruyla Türkiye'nin Irak ve Suriye'nin kuzeyine operasyon düzenleyebileceğini ifade etti. Öte yandan ABD'nin bu mesajı, bölgede silah yardımı ile desteklediği PKK/PYD/YPG'ye "uyarı" olarak yorumlandı.

20 Kasım 2022 ABD Özel Kuvvetler Komutanı Jeff Dennis, Suriye'de eğitim verdiği PKK/YPG'li teröristlerin sözde mezuniyet törenine katıldı. Törende konuşma yapan ABD'li komutan, teröristleri tebrik etti.

21 Kasım 2022'de Pençe-Kılıç Harekâtı üzerine ABD Dışişleri Bakanlığı, "Suriye'de gerilimi azaltma çağrısında bulunuyoruz. Irak'ta, Irak'ın egemenliğini ihlal eden koordineli olmayan askerî harekâta karşı çıkmaya devam ediyoruz, Suriye'nin kuzeydoğusundaki saldırı operasyonlarını durdurmaya çağırıyoruz" dedi.

21 Kasım 2022'de ABD Temsilciler Meclisi Üyesi Frank Pallone, Türkiye'nin Suriye ve Irak'ın kuzeyinde gerçekleştirdiği Pençe-Kılıç Hava Harekâtı'na sert tepki göstererek **"Türkiye'ye F-16 savaş uçağı satışını engellemek için çalışmamın bir başka nedeni de bu. Türkiye'nin saldırganlık modeli, ABD askerî teçhizatı konusunda ona güvenemeyeceğimizi gösteriyor"** dedi.

ABD'li Demokrat Senatör Chris Van Hollen ise, terör örgütü YPG/PKK'yı **"Kürt müttefikler"** olarak nitelendirerek, "Washington Yönetiminin Ankara'ya 'güçlü bir mesaj vermesi gerekiyor'" diyerek Türkiye'ye tepki gösterdi.

Zor Oyunu Bozmuştur!

22 Kasım 2022'de Beyaz Saray Ulusal Güvenlik Konseyi Stratejik İletişim Direktörü John Kirby ise, **"Türkiye, güneyindeki terör tehditleri ile karşı karşıya ve kendini savunma hakkına sahip"** dedi. Bu sözler, Türkiye'nin tartışmasız haklı ve meşru zeminde hareket ettiğinin teyidi bakımından önemlidir.

22 Kasım 2022'de Kremlin Sözcüsü Dmitriy Peskov'un, **"Türkiye'nin kendi güvenliğini sağlama konusundaki endişelerine anlayış ve saygıyla yaklaşıyoruz. Bunun Tür-**

kiye'nin meşru hakkı olduğuna inanıyoruz" sözleri de memnuniyet vericidir.

Geldiğimiz noktada, Türkiye'nin kararlılığı ve diplomasisinin neticesi olarak hem ABD hem de Rusya'nın da inadı kırılmış, Türkiye Suriye'nin kuzeyindeki muazzam büyüklükteki bir alanda bulunan terörist mevzilerine çok kapsamlı hava harekâtı düzenlemiştir.

PKK/YPG'nin sözde medya sözcüsü Mustafa Bali isimli teröristin sosyal medya hesabından paylaştığı karikatürün yorumunu da size bırakıyorum.

Zor oyunu bozmuştur!

Sıra Kara Harekâtında

Bundan sonra yapılması beklenen ve gereken bir kara harekâtıdır. Malum Suriye'den Türkiye'ye gerçekleşen sığınmacı akını Arap ve Suriyeli Türklerden oluşmaktadır. Onların boşalttıkları bölgeler PKK/YPG tarafından doldurulmuş vaziyettedir.

Bölgenin terör odaklarından ve sığınmacıların mallarına çöken haramilerden arındırılması insani bir borçtur. Gasp edilen mal ve mülklerin asıl sahiplerine teslim edilmesi de

insani ve hukuki bir yükümlülüktür. Bunun için de Türkiye bir kara harekâtıyla sığınmacılara geri dönüşleri için yeterli büyüklükte güvenli bölge oluşturmak durumundadır.

Suriye'deki terör odaklarını tamamen yok etmek için kara harekâtı yapmak zaruri görünmektedir! Meşru müdafaa hakkımızdan doğan **askerî operasyonları tekrar yapmak durumunda kalmamak** ve teröristlere alan bırakmamak için buraların PKK/YPG'den temizlenmesi şarttır!

Dosta güven, düşmana korku salan kahraman TSK'yı, Allah her daim muzaffer kılsın!

HEDEF TÜRKİYE OLUNCA TÜM DÜŞMANLAR DOST OLUYOR!

Bir önceki yazımız PKK/YPG/PYD/SDG'ye ABD'nin desteğiyle ilgiliydi. Şimdi de diğer bazı devletlerin bu terör örgütüne desteklerine değineceğim.

Zira PKK/YPG'yi temelde ABD desteklemesine rağmen, Rusya'nın, Yunanistan'ın, İran'ın, İsrail'in ve diğer bazı devletlerin de eli kanlı terörist örgüte destek vermediğini söylemek hiç gerçekçi olmaz.

Şimdi bu devletlerden bazılarının PKK/YPG'ye desteklerini kısa kısa hatırlatalım.

Rusya Suriye'nin Kuzeyinde PKK/YPG ile İş Birlikleri Geliştirmiştir

Aslında bu iş birliğini ortaya koymak için şu basit soruları sormak bile yeterlidir:

> Rusya'nın hâkim olduğu Suriye'nin kuzeyindeki bölgelerde bu terör örgütü nasıl palazlandı?
>
> Suriye hava sahasını kontrol eden Rusya; İsrail'in -Şam dâhil- istediği hedefleri uçaklarıyla arzu ettiği zaman bombalamasına hava savunma sistemlerini kapatıp göz yumarken, neden bugüne kadar Türkiye'nin bu terör odaklarına hava harekâtı düzenlemesine ABD ile birlikte karşı çıktı?

Rusya neden Suriye hava sahasını son harekâtımıza kadar, son ana kadar Türkiye'ye açmadı?

Rusya neden teröristlerin ilan ettiği sözde Kuzey ve Doğu Suriye Özerk Yönetimi'nin ilk yabancı misyon şefliğinin Moskova'da açılmasına izin verdi?

Rusya 2019'da Tel Rıfat özelinde neden PKK/YPG ile ortak devriyeler ve savunma iş birlikleri geliştirdi?

Ağustos 2020'de Rusya neden PKK/YPG'yi Rejim güçleriyle birlikte Moskova'ya davet etti ve burada PKK/YPG ile ortak federasyon kararı aldırdı?

Rus generalleri neden PKK/YPG'li teröristlerle sıklıkla görüştü ve karşılıklı ziyaretler gerçekleştirdi?

Münbiç'in batısında PKK/YPG'li teröristler neden omuzlarında ve kullandıkları araçlarda Rus bayrakları ve Rus peçleri takmışlardır?

Türkiye'nin kararlılığı ve diplomasisinin neticesi olarak Rusya'nın da inadı kırılmış, Türkiye Suriye'nin kuzeyine, hem de muazzam bir alana, çok kapsamlı bir hava harekâtı düzenlemiştir.

Bu harekâtın ardından 22 Kasım 2022'de Kremlin Sözcüsü Dmitriy Peskov'un, "Türkiye'nin kendi güvenliğini sağlama konusundaki endişelerine anlayış ve saygıyla yaklaşıyoruz. Bunun Türkiye'nin meşru hakkı olduğuna inanıyoruz" sözleri memnuniyet vericidir.

Teröristler İçin Güvenli Bir Liman ve Sığınak: Yunanistan

Yunanistan PKK/YPG, FETÖ ve Türkiye'yi yıkmaya çalışan diğer terör örgütlerinin güvenli bir liman ve sığınak olarak tarif ettikleri ülkedir. Bu gerçeklik geçen yıl, 11 Nisan 2021'de, Cumhurbaşkanlığı İletişim Başkanlığı tarafından yayımlanan videoda belgelerle anlatıldı.

Yunanistan'ın lavrion yerleşkesinde onlarca yıldır PKK kampı olduğunu sağır sultan bile duydu.

Üstelik daha yeni, 26 Eylül 2022'de Yunanistan'daki Lavrion kampında sabotaj eğitimi alıp 4 Eylül 2022'de Türkiye'ye geçen "Delil" kod adlı Hüsamettin Tanrıkulu adlı terörist, İstanbul ve Diyarbakır polisinin ortak terörle mücadele operasyonunda gözaltına alındı.

Ve öğrendik ki, Lavrion kampının kapasitesinin artık yetmediği, bu nedenle Lavrion kampının yanında PKK'lı teröristlerin barındığı yeni bir kamp daha açılmış…

Yunanistan bugüne kadar ***Türkiye'nin iadesini istediği hiçbir PKK'lı, FETÖ'CÜ ya da diğer terör örgütü mensubu teröristi iade etmemiştir.***

Ancak Yunanistan, gariban sığınmacıların botlarını ittirmekte, batırıp öldürmekte, sığınmacıları çırılçıplak soyup Türkiye sınırına bırakmakta çok mahirdir.

Gariban sığınmacılara cellat olan Yunanistan, Türkiye'yi yıkmak, bölmek için eylemler gerçekleştiren teröristlere karşı ise şefkatli bir kucaktır.

Daha ne olacak, hatırlayın lütfen, teröristbaşı Abdullah Öcalan Kenya'da Yunan Büyükelçiliği rezidansında yani konutunda kalmıştı.

1998 yılında Suriye'den çıkarıldıktan sonra ülke ülke dolaşıp sığınma talebinde bulunan teröristbaşına en çok Yunanistan ve küçük kardeşi Güney Kıbrıs Rum Yönetimi (GKRY) sahip çıkmıştır. Hatta GKRY pasaport dahi vermiştir.

Teröristbaşı son olarak tekrar geldiği Atina'da bir süre kalmış, 2 Şubat 1999'da Yunan İstihbarat yetkilileri eşliğinde Yunanistan'dan ayrılarak Kenya'ya gitmiş ve **Kenya'da Yunanistan Büyükelçiliği rezidansına yerleşmişti.** Bundan daha büyük terör destekçiliği ve Türkiye düşmanlığı olur mu?

Ancak Türkiye Cumhuriyeti Devleti büyük devlet olduğunu göstermiştir. **"Lazaros Mavros" adına düzenlenmiş Kıbrıs Rum Kesimi pasaportu taşıyan teröristbaşı,** Hollanda'ya gitmek üzere Yunanistan Büyükelçiliği rezidansından korumaları eşliğinde Nairobi Havalimanı'na doğru yola çıkmış ve Nairobi Havalimanı'nda da Türk bordo berelileri tarafından yakalanarak Türkiye'ye getirilmişti.

Son olarak İstiklal Caddesi'nde hunharca eylem yapan teröristin, ona yardım ve yataklık yapanların **"yakalanmasalardı güvenli bir liman ve sığınak olarak gördükleri Yunanistan'a kaçmak üzere olduklarını"** Sayın İçişleri Bakanı açıklamıştı.

Yunanistan açıkça teröre destek veren bir devlettir ve Türkiye, bu gerçeği sadece sözle değil, belgeleri ile birlikte başta **BM, NATO ve AB olmak üzere her uluslararası kurum ve kuruluşa resmî olarak başvurarak** anlatmalıdır.

Eğer Türkiye Yunanistan'daki ya da Yunanistan'a karşı olan terör örgütlerine böyle yardım ve yataklık yapsaydı acaba Yunanistan Türkiye hakkında neler yapardı neler... Düşünün bir kere... Fakat Türkiye, Yunanistan gibi etik ve insani değerlerden yoksun bir ülke olmadığı için değil terörist yetiştirmek, aksine İkinci Dünya Savaşı'nda açlıktan kırılan Yunanistan'a yardım götürmüş ve Yunan halkının açlıktan ölmesini engellemiştir.

Suriye Rejimi ile PKK/YPG Arasında Arabuluculuk Yapan İran

2018 yılında İran'ın, **Rejim ve PKK/YPG arasında arabuluculuk** yaparak Rejim ile PKK/YPG arasındaki iş birliğini ve koordinasyonu sağlama görevi üstlendiği açık kaynaklarda yer almıştır.

09 Ekim 2019'da İran Cumhurbaşkanı Ruhani, Türkiye'nin Fırat'ın doğusuna yönelik düzenlediği harekâta ilişkin, **"Türkiye seçtiği yolu gözden geçirmeli"** demiştir.

16 Şubat 2021'de PKK'nın üst düzey kadrolarının Türk hava saldırılarından İran tarafına sığınarak kurtulduğu basına yansıdı.

22 Nisan 2021'de İran, desteklediği Şii grup **Haşdi Şabi'nin PKK/YPG ile iş birliği** yapmasının önünü açtı.

06 Şubat 2022'de İran Cumhurbaşkanı Ruhani, *"Türkiye'nin Afrin'deki operasyonu nafile. Bir ülke, başka bir ülkenin topraklarına, o ülkenin hükûmeti ve halkı izin verdiği zaman girebilmeli. Bu bizim prensibimiz. Biz eğer o ülke buna karşıysa doğru bir hareket olduğunu düşünmüyoruz"* diyerek, Türkiye'nin bölgeyi teröristten arındırma harekâtına karşı çıkmıştı.

05 Mayıs 2022'de ABD Savunma İstihbarat Ajansı (DIA) bir rapor yayımladı. Bu raporda:

> **İran destekli güçlerin (Haşdi Şabi) Türkiye'ye karşı PKK'yla iş birliği yaptığı** ve zaman zaman Türkiye'nin Kuzey Irak ve Suriye'deki üslerine saldırı düzenlediği,
>
> İran destekli milislerin Türkiye'ye yönelik saldırılarının Türk Silahlı Kuvvetlerini (TSK) Irak'ta PKK'ya operasyon düzenlemekten caydırmak için yaptığı yer almıştı.

29 Mayıs 2022'de **İran Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Said Hatibzade**, Türkiye'nin YPG/PKK terör örgütüne yönelik Suriye'de olası bir askerî operasyonuna dair soruya verdiği cevapta, *"İran, aralarındaki anlaşmazlıkları çözmek için diğer ülkelerin topraklarında herhangi bir askerî harekâta ve güç kullanımına karşı çıkıyor"* demiş ve böyle bir harekâtın Suriye'nin "toprak bütünlüğünün ve ulusal egemenliğinin ihlali olacağını, durumu daha karmaşık hâle getireceğini ve gerilimi artıracağını" iddia etmişti.

Özetle İran en başından beri Türkiye'nin Suriye'de bulunmasından son derece rahatsızdır.

Kaldı ki aynı İran, Karabağ konusunda da Türkiye ve Azerbaycan aleyhinde, Ermenistan lehinde bir tutum izlemektedir.

İsrail'e Göre; PKK/YPG'nin Olası Çöküşü Olumsuz ve Tehlikeli Bir Senaryo

İsrailli siyasetçiler, 2019 yılında Türkiye'nin Suriye'de Fırat'ın doğusundaki terör hedeflerine yönelik olası operasyonunun gündemde olduğu dönemde terör örgütü YPG/ PKK'ya sahip çıkmıştı.

09 Ekim 2019'da Barış Pınarı Harekâtı başlangıcında İsrail Başbakanı Netenyahu, *"İsrail olarak, Türkiye'nin Suriye'deki Kürt bölgelerine yönelik işgalini şiddetle kınıyor, Türkiye ve vekilleri tarafından Kürtlere yönelik etnik temizlik yapılmasına karşı uyarıda bulunuyoruz. **İsrail, yiğit Kürt halkına insani yardım sağlamaya hazır"*** demişti.

İsrailli parlamenter Zvi Hauser ise aynı tarihte, ***"Orta Doğu'daki etnik bir azınlığın ulus devleti olarak İsrail, bölgedeki Kürtlerin çektiği acılara gözlerini kapatamaz"*** şeklinde Türkiye'nin Barış Pınarı Harekâtı'na ilişkin eleştiride bulunmuş ve PYD/YPG'ye destek vermişti.

18 Ekim 2019'da Rubin Uluslararası İlişkiler Araştırma Merkezinden Seth Frantzman, Jerusalem Post'a verdiği demeçte, *"Suriye'nin kuzeydoğusunda bağımsız bir Kürt devletinin İsrail ile iyi ilişkileri olan başka bir ülke olacağını"* söylemişti.

21 Kasım 2019'da İsrail Kanal 12'ye konuşan köşe yazarı Nadav Ayal, ABD Başkanı Trump'ı ***"Suriye'de Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'a karşı savaşan tek etkili güç olan sözde Kürt müttefikini terk etmekle"*** suçladı.

Aynı tarihte İsrail Dışişleri Bakan yardımcısı Tzipi Hotovely, ***"Kuzey Suriye'deki Kürt hâkimiyetinin olası çöküşü, İsrail açısından olumsuz ve tehlikeli bir senaryo.*** *Böyle bir olayın, başta İran olmak üzere bölgede olumsuz unsurların güçlenmesine yol açacağı kesinlikle açıktır"* diyerek İsrail'in niyet ve hedefini açıkça ifade etmiş, **İran'ın bölgedeki nüfuzuna karşı YPG'ye yardım ettiklerini** itiraf etmiştir.

17 Eylül 2022'de yapılan erken seçimleri önde tamamlayan Mavi-Beyaz İttifakının iki numarası olan milletvekili Yair Lapid ise Pençe-Kılıç Harekâtı öncesinde Twitter'da "Arkadaşlarım Lindsey Graham ile Chris Van Hollen'in **Suriye'nin kuzeyinde Kürtlere yapacağı herhangi saldırıya karşılık Türkiye'ye yaptırım uygulanması ve NATO üyeliğinin askıya alınması çağrısına katılıyorum"** demişti.

21 Kasım 2022'de İsrail basınında Pençe-Kılıç Harekâtı hedef alındı: Türkiye'nin terörle ve teröristle mücadelesine, *"işgal"* suçlamasında bulunularak; *"Türk Silahlı Kuvvetleri 2016 yılından bu yana Kürtleri hedef alan saldırılarda bulunuyor"* ifadeleri kullanıldı. Ayrıca, ***"Türkiye'nin asıl amacı sadece Kürtlere saldırmak değil, ABD'nin Suriye'deki rolünü de azaltmak"*** denilerek ABD'nin Türkiye karşısında harekete geçmesi istendi.

Eski Eğitim Bakanı ve Yamina (Sağ) İttifakı milletvekili Naftali Bennett, Twitter'da yaptığı paylaşımında, ***"İsrail halkı***

olarak şu anda Türkiye'nin saldırısı altındaki Kürt halkına dua ediyoruz. *Bundan çıkaracağımız ders çok basit: İsrail her zaman kendi kendini koruyacak. Yahudi devleti kaderini asla büyük dostumuz ABD'nin de aralarında bulunduğu başkalarının eline bırakmayacak*" ifadelerini kullandı.

Görüldüğü üzere PKK/YPG İsrail'de amaçlarına hizmet eden bir örgüt olarak görülmektedir.

PKK/YPG'ye Para Yardımı Yapan Suudi Arabistan

Bu teröre destek denkleminde **Suudi Arabistan'a da ayrı bir parantez açmak gerekmektedir. Çünkü Suudi Arabistan 17 Ekim 2018'de terör örgütü PKK/YPG'ye Suriye'de işgal ettiği bölgelerde kullanmak üzere 100 milyon dolar hibe etmiştir.**

Hedef Türkiye Olunca Hepsi Bir Araya Gelip Tek Cephe Oluyorlar

Özetle, hedef Türkiye olunca hiçbir zaman yan yana gelemeyeceğini düşündüğünüz devletler ve aktörler bir araya gelmektedir. Bakın, Türkiye'ye karşı Irak'ın kuzeyinde olduğu gibi, Suriye'nin kuzeyinde de terör örgütü PKK ve organik türevleri olan YPG/PYD/SDG'ye destek masasında çok enteresan biçimde **ABD, Rusya, İran, İsrail, Yunanistan, Suudi Arabistan ve diğerleri** birlikte oturmaktadır. Tabiri caizse, **"Türkiye karşısında tek cephe"** oluşturmaktadırlar.

Türkiye'nin tüm güvenlik öncelikleri ve ihtiyaçları yok sayılarak, tıpkı Irak'ın kuzeyinde yapıldığı gibi, Suriye'nin kuzeyinde de ABD, İsrail, İran, Rusya'nın ve diğer aktörlerin kullanımına uygun ve Türkiye aleyhinde kullanıma hazır bir otonom terör yapısının inşa süreci başlatılmak istenmektedir.

Ancak bu cepheye rağmen, Türkiye Pençe-Kılıç Hava Harekâtı'nı düzenleyerek bu tür terör yapılanma projelerine izin vermeyeceğine dair kararlılığını ve politik-askerî gücünü göstermiştir.

Tekrar ifade etmek gerekirse, bundan sonra yapılması beklenen ve gereken bir kara harekâtıdır. Bölgenin terör odaklarından

ve sığınmacıların mallarına çöken PKK/YPG haramilerinden arındırılması insani bir borçtur. Gasp edilen mal ve mülklerin asıl sahiplerine teslim edilmesi de insani ve hukuki bir yükümlülüktür. Bunun için de Türkiye bir kara harekâtıyla sığınmacılara geri dönüşleri için yeterli büyüklükte güvenli bölge oluşturmak durumundadır.

Meşru müdafaa hakkımızdan doğan askerî operasyonları tekrar yapmak durumunda kalmamak ve teröristlere alan bırakmamak için buraların PKK/YPG'den temizlenmesi şarttır!

Allah ebediyen ordumuzu muzaffer, devletimizi baki kılsın, Türk milletini korusun.

ZARARIN NERESİNDEN DÖNERSEK KÂRDIR...

Malum, uluslararası ilişkilerin temel prensiplerinden biri **"devletlerin kalıcı dostluk ve düşmanlıkları yoktur, ancak çıkarları vardır"** şeklinde özetlenebilen ilkedir. Yani, devletler diğer devletlerle ilişki kurarken ideoloji, din, ırk gibi hususları değil, hak ve çıkarlarını esas alır.

Dolayısıyla, devletler çıkarları gerektirdiğinde veya ortaklaştığında dost, çıkarları çatıştığında ise birbirleriyle mücadele ederler, hatta düşman olabilirler.

Devletler Hak ve Çıkarlarını Gözetir…

Yani bazı istisnalar hariç, çıkarlarınız doğrultusunda dost veya düşman olursunuz. Karşılıklı mücadele ettiğinizde, çatıştığınızda ya da iş birliği yaptığınızda aslında hedefiniz devletinizin çıkarını, haklarını korumak, geliştirmek, gerçekleştirmek veya elde etmektir.

Dolayısıyla, devleti yönetenlere diğer devletlerle ilişkilere ilişkin **sorulması gereken soru; çatışarak, mücadele ederek ya da dostluk, iş birliği yaparak ne elde ettiğimiz ya da edeceğimizdir.**

Elbette hiçbir devlet çıkarına zarar verilmesine, haklarına tecavüz edilmesine izin vermez, vermemelidir.

Unutulmaması gereken hayati bir çıkar da güvenlik ihtiyacıdır. Devletler asla güvenlik ihtiyaçlarını göz ardı edemez.

Mısır ile Tarihî Dostluk ve Akrabalık Bağlarımız Vardır

Mısır ile Türkiye arasında köklü tarihsel, sosyal, kültürel bağların yanı sıra akrabalık bağları da mevcuttur. Bizim Mısır halkı ile Memlükler, Selçuklular ve Osmanlılardan kaynaklanan akrabalık bağlarımız vardır.

Bu bağların göz ardı edilmesi ya da koparılması her iki halkın da çıkarına değildir ve olmamıştır. Türkiye ile ilişkileri bozulan Mısır, Yunanistan ile iş birliği yapmıştır. Yunanistan, aslında Türkiye'nin Mısır ile ilişkilerinin bozulmasından istifade etmiştir.

Senelerdir, özellikle bizim Mavi Vatan'ımızın Doğu Akdeniz parçası için, Mısır ile ilişkilerin geliştirilmesinin önemli ve gerekli olduğunu ısrarla ifade etmiştim. Mısır ile ilişkilerin kötü olmasının Mısır'ın Yunanistan'a yaklaşmasına sebep olduğunu, Yunanistan'ın da bunu istismar ederek Türkiye karşıtı bir cephe kurduğunu dile getirmiştim. Türkiye karşıtı bu cephenin kurulması, bizim Mısır ile tarihî dostluk ve kardeşlik bağlarımıza ve çıkarlarımıza tamamen ters düşmektedir.

Türkiye'nin Mısır ile ilişkilerinin kötü olması, Yunanistan ile Mısır'ın ilişkilerinin gelişmesi Türkiye'nin asla çıkarına olmadığına gibi eşyanın da tabiatına aykırıdır. Yunanistan yalnızca kendi çıkarlarının peşinde olan, sözde iş birliklerinden de hedefi sadece kendi hedeflerini elde etmek olan, kapasitesini aşan yayılmacı anlayışa sahip, bu hedeflerine ulaşmak için de sürekli başkalarının himayesinde olmayı huy edinmiş, olgunlaşamamış bir devlettir.

Bugün Doğu Akdeniz'de Mısır ile ilişkilerimizin düzeltilmesi karşılıklı çıkarlarımızın gereğidir.

Yunanistan Mısır ile İlişkilerimizin Düzelmesini Asla İstemiyor

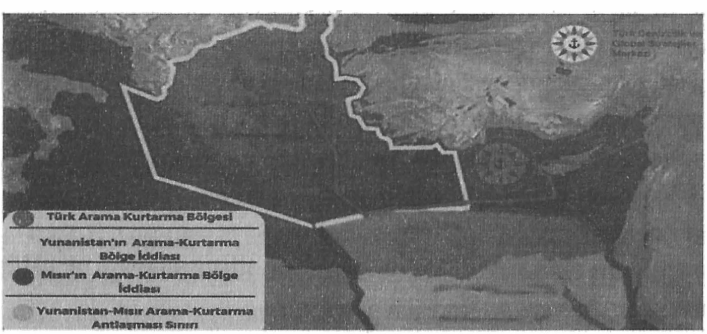
Nihayet Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, 21 Kasım 2022'de Katar'da Mısır Cumhurbaşkanı Abdülfettah es-Sisi ile el sıkıştı. Yunanistan Dışişleri Bakanı ise hemen ertesi gün, 22 Ka-

sım 2022'de, apar topar Mısır'a gitti. Yani Yunanistan, Mısır ile ilişkilerimizin düzelmesini asla istemiyor. Bu bile Mısır ile ilişkilerimizin neden gelişmesi gerektiğine dair basit bir göstergedir.

Türkiye'nin Mısır ile ilişkilerinin gelişmesinin önünde aslında hiçbir engel yoktur. Keşke hiç bozulmasaydı veya çok daha önce düzelmiş olsaydı ama zararın neresinden dönersek kardır.

Mısır'ın Yunanistan ile İmzaladığı Antlaşma, Haklarımızı Yok Saymaktadır

Gözden kaçan ya da tepki verilmeyen çok önemli bir hususu gündeme getirmek istiyorum. **Yunanistan Dışişleri Bakanı Nikos Dendias, Sayın Cumhurbaşkanı'nın Mısır Cumhurbaşkanı ile el sıkıştığı günün ertesi günü, 22 Kasım 2022'de, Kahire'ye giderek Mısırlı mevkidaşı ile "Denizde Arama Kurtarmada İş Birliği Mutabakat Muhtırası" imzaladı.** Bu konuyu mutlaka yetkililerin ve kamuoyunun gündemine getirmek gerekiyor. Zira Mısır ile Yunanistan arasında imzalanan **antlaşma Türkiye'nin arama kurtarma sorumluluk sahasını ihlal ediyor. İhlal etmekle de kalmıyor, yok sayıyor.** Yunanistan'ın Sevilla haritasının kabulü anlamına geliyor.

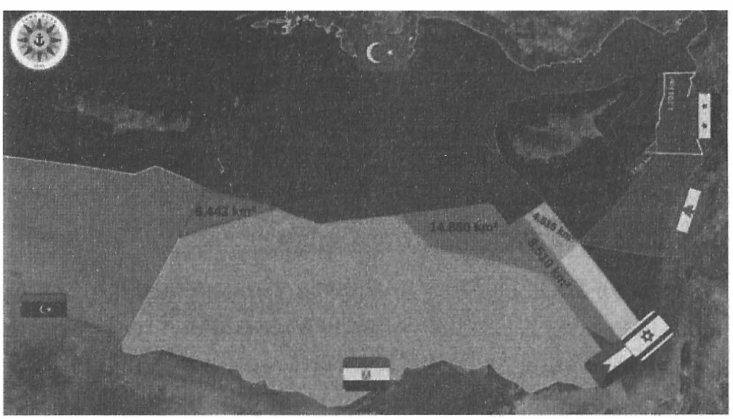

O yüzden bu antlaşmanın iptal edilmesi ve Mısır Meclisinde onaylanmaması konusunda Türkiye'nin gerekli girişimlerde bulunması, iptal edilmezse bile Türkiye'nin resmî bir açıklamayla bu sözleşmeyi tanımadığını belirtmesi yerinde olur diye düşünüyorum.

Mavi Vatanımız İçin Diplomatik ve Teknik Görüşmelere Bir An Önce Zemin Hazırlamalıyız

Mavi Vatanımızın Doğu Akdeniz parçası için Mısır ile bir an önce diplomatik ve teknik görüşmelere başlamak için mutlaka ortam oluşturmalıyız. **Mısırlı yetkililere ve kamuoyuna Yunanistan ve Güney Kıbrıs Rum Yönetimi ile yaptıkları antlaşmalara nazaran Türkiye'nin Mavi Vatan haritasının yaklaşık 21.000 km² (yani yaklaşık iki Kıbrıs Adası büyüklüğünde) deniz alanı sunduğunu anlatmamız lazımdır.**

Unutmayalım ki Yunanistan ve Mısır sözde deniz yetki alanları sınırlandırma antlaşması imzalamadan önce yaklaşık on beş yıl süren teknik görüşmeler yapmışlardır. Bizim de Libya ile antlaşma imzalama gayretlerimiz yaklaşık on yıllık bir süreçtir.

Yani ilişkilerimizin düzelmesinin çıkarlarımız açısından bir sonucu olmalıdır.

Dediğim gibi, keşke Mısır ile ilişkilerimiz hiç bozulmasaydı ama **zararın neresinden dönersek kârdır.**

Bu noktada, şu hususa da dikkat çekmek isterim; bir an önce ortaya koyacağımız haritayla Doğu Akdeniz'de, münhasır ekonomik bölge ilan ederek kıyıdaş devletlere ne kadar kazançlı çıkacaklarını göstermemiz gerekir. Esasen usul de budur; **"önce ilan et, sonra anlaş."**

SURİYE İLE İLİŞKİLER DÜZELTİLMELİ AMA TÜRKİYE ÇIRAK ÇIKARILMAMALIDIR

Suriye ile ilişkilerin karşılıklı çıkarlar çerçevesinde iyileştirilmesi her iki devletin de faydasına olacaktır. Ama önce kısaca ilişkilerin yakın dönem tarihî sürecini hatırlayalım.

Suriye Arap Cumhuriyeti, Türkiye'nin dış politikası ve güvenliği bakımından her zaman önemli bir rol oynamış, ancak Türkiye-Suriye ilişkileri zaman zaman gergin, zaman zamansa oldukça iyi olmuştur.

Bilindiği üzere **Mavi Vatan kavramı sadece denizleri değil ülkemizin sahip olduğu tüm akarsular, nehirler, göller ve barajlar gibi birden fazla su zenginliğimizi** de kapsamaktadır.

Özellikle 1990'lı yıllardan günümüze kadar olan süreçte Türkiye ve Suriye ilişkilerinin merkezinde bulunan konulardan birinin **Mavi Vatan** yani **su meselesi** olduğunu görürüz.

Suriye ile aramızda geçmişi yetmişli yıllara kadar dayanan, güvenlik temelli gerilimlerin iç yüzünde de ekseriyetle, Fırat ve Dicle nehirleri ile başta GAP olmak üzere Türkiye'nin baraj varlığını artırmayı taahhüt eden projeleri yer almıştır.

ASALA ve PKK'ya Ev Sahipliği...

Fırat ve Dicle nehirleri üzerindeki Türk egemenliğinden rahatsız olan Suriye, **yetmişli yıllarda önce ASALA terör örgütü için seksenli yıllarda ise PKK terör örgütü** ve onun lider kadrosu için güvenli bir liman hâline gelmiş ve bu yapılara âdeta kucak açmıştır.

Terörü su kaynaklarından daha fazla imtiyaz ve pay elde etmek için bir koz olarak kullanan Suriye ile Türkiye arasındaki ilişkiler, seksenli yıllardan doksanlı yılların sonuna kadar neredeyse savaş noktasına kadar uzanan gerginlikler doğurmuştur.

Her ne kadar Fırat sularının yüzde 78'inin Türkiye'deki kaynaklardan, yalnızca yüzde 20'sinin Suriye'deki kaynaklardan beslenerek meydana geldiği bilimsel bir olgu olsa da Suriye özellikle Hatay üzerindeki taleplerini de bu su iddiasıyla birleştirerek yetmişli yıllarda ASALA, seksenli yıllarda PKK ve 12

Eylül'ün ardından Türkiye'de yasaklanan terör örgütlerine ve onların militan kadrolarına ülkesini açarak ilişkileri oldukça gergin ve düşmanca bir noktaya getirmiştir.

Barajlara Sabotajlar...

1980 ve 1985 yıllarından itibaren Suriye'deki PKK varlığı Türkiye'yi hedef almaya ve Amanos Dağları üzerinden de ülkemizde terör eylemleri gerçekleştirmeye başlamıştır. Karakaya Barajı'nın dolum döneminde ve ilerleyen yıllarda Atatürk Barajı'nın yapımı sürecinde de Suriye'de eğitim gören PKK militanları buralarda sabotaj eylemleri gerçekleştirmişlerdir.

1987 yılında Suriye ve Türkiye arasında suyun paylaşımını ve ortak güvenliğini öngören bir mutabakat imzalanmış fakat bu mutabakat dahi Suriye'nin PKK terörüne olan desteği kesmemesi sebebiyle başarısız olmuştur.

Türkiye'nin daha sonra benimsediği etkin savunma diplomasisi 1979'dan beri teröre âdeta üs olan Suriye üzerinde etki yapmış ve 22 Ekim 1998 Adana Mutabakatı ile Suriye Devleti'nin PKK'ya verdiği destek büyük ölçüde kesilmiş, Şam'da kendisine villa tahsis edilen teröristbaşı Öcalan ise Suriye'den çıkarılmıştır.

PKK Akrebi Suriye'yi de Sokmuştur

İkinci Körfez Savaşı'nın ardından tüm Orta Doğu'da olduğu gibi Suriye'de de dengeler oldukça değişmiştir. **PKK terör örgütü, her terör örgütünün yaptığı gibi, kendisini yetiştiren, besleyip büyüten eli de akrep gibi sokmuştur.**

17 Ekim 2003 tarihinde PKK, Suriye'deki varlığını kuvvetlendirmek ve etki alanını genişletmek amacıyla Partiya Yekitiya Demokrat/Demokratik Birlik Partisini (PYD) kurmuştur. 2003 yılı sonrası gelinen süreçte ise PKK artık Türkiye için ne derece tehlikeli ve bölücü bir terör yapılanmasıysa, **Suriye için de aynı derecede bir tehlike ve tehdide dönüşmüştür.**

Bu süreçte Türkiye ve Suriye arasındaki ilişkiler muazzam ilerleme kaydetmiş ve mükemmel denilecek seviyeye erişmiştir.

Mükemmeleşen İlişkiler, Birlikte Bakanlar Kurulu Toplantıları…

13 Ekim 2009'da imzalanan "Türkiye Cumhuriyeti Hükûmeti ile Suriye Arap Cumhuriyeti Hükûmeti Arasında Vizenin Karşılıklı Olarak Kaldırılmasına Dair Antlaşma" ile vizeler kaldırılmış ve hatta **Türk vatandaşları Suriye'ye kimlikle seyahat etmeye başlamıştı.**

14 Ekim 2009'da Halep'te Türkiye-Suriye Yüksek Düzeyli Stratejik İş Birliği Konseyi 1. Bakanlar Kurulu toplantısı yani âdeta **"ortak bakanlar kurulu toplantısı"** yapılmıştı.

Toplantı sonrasında iki ülkenin bakanları hep birlikte Halep'ten Öncüpınar'a, Öncüpınar'dan Gaziantep'e gelmiş ve yaklaşık iki saat süren yolculuk boyunca her bakan kendi mevkidaşıyla bir otomobilde seyahat etmişlerdi.

Suriye Devlet Başkanı Yardımcısı Vekili Hasan Türkmani de o gün yaptığı açıklamasında:

> Tarihî bir gün yaşadıklarını, iş birliği konseyinin kurulmasına karar verilmesinden hemen sonra yürürlüğe girmesinden son derece mutlu olduğunu,
>
> Görüşmelerin ekonomi, güvenlik, savunma, sağlık ve çevre gibi alanlarda iş birliğinin gelişmesine katkıda bulunacağını kaydetmişti.

Zamanın İçişleri Bakanı Beşir Atalay ise, terör örgütüne karşı iş birliği ile ilgili bir soru üzerine:

1998 yılında Suriye ile Adana mutabakatı, 2001 yılında da bir antlaşma imzalandığını, iki ülke arasındaki bu sürecin yürümekte olduğunu,

Suriye tarafının bu konuda çok hassas davrandığını hem bilgi alışverişi hem de terör unsurlarına dönük iş birliğinde Türkiye'ye yardımcı olduğunu,

Suriye'nin 2003 yılından bu yana Türkiye'ye iade ettiği terör örgütü mensubu sayısının 122 olduğunu, bunların 77'sinin PKK terör örgütü mensubu olduğunu söylemişti.

Suriye İçişleri Bakanı da, ***"Terörle mücadelede Türkiye ile sürekli iş birliği kanalları bulunduğunu, düzenli şekilde bilgi alışverişinde bulunduklarını"*** ifade etmişti.

Zamanın Millî Savunma Bakanı Vecdi Gönül de askerî alandaki iş birliğine ilişkin soru üzerine:

> İki ülke arasında imzalanan antlaşmaların her türlü temas ve çalışma için hukuki zemin sağladığını,
>
> Ekim ayı sonuna doğru temas gruplarının devreye gireceğini ve üç ayrı çalışma yapılacağını belirterek, bu grupların kendi alanlarında çalışma yapacaklarını,
>
> Savunma sanayi alanında bugüne kadar gelinen noktanın daha ilerisine gidilmesini umduklarını da belirtmişti.

22 Aralık 2009'da iki ülke Ulaştırma Bakanları **Gaziantep-Halep demiryolu hattının açılışını** yapmışlardı.

23 Aralık 2009'da iki ülke Cumhurbaşkanları Şam'da bir araya gelmişler ve karşılıklı dostça, övgü dolu konuşmalarda bulunmuşlardı. Kısa dönem içinde **elektrik, petrol ve doğal gaz alanı da dâhil olmak üzere elli bir antlaşma imzalanmıştı.**

Suriye'nin KKTC'yi Fiilen Tanıması; Rumları Çıldırtan Feribot Seferleri

Hatırlanırsa, Suriye ile ilişkilerimiz iyiyken, **Lazkiye ile Gazimağusa arasında feribot seferleri** başlamıştı. Yani KKTC'den bir yabancı devlete seferler yapılıyordu.

KKTC'nin Gazimağusa ile Suriye'nin Lazkiye limanları arasında 1978-1979 yılları arasında yapılan ve bir yıl süren feribot seferleri, **yirmi sekiz yıl aradan sonra, 22 Eylül 2007'de yeniden başlamıştı.** Gazimağusa'dan Lazkiye'ye başlayan seferler Suriye ve KKTC arasında ticari, turizm, kültürel ve eğitim alanlarındaki ilişkilerin artırılması, ekonomik ilişkilerin gelişmesi ve iki halkın kaynaşması açısından çok önemliydi. En önemlisi KKTC'nin fiilen Suriye tarafından tanınması anlamına geliyordu. **Suriye KKTC pasaportlarını kabul etmişti ve karşılıklı vize uygulanmıyordu.**

Gazimağusa Limanı ile Suriye'nin Lazkiye Limanı arasındaki seferlerin başlaması ise **Rumları şaşkına çevirmiş, ne yapacaklarını şaşırmışlardı.**

Gazimağusa-Lazkiye arasında başlatılan feribot seferlerinin sadece KKTC-Suriye arasında değil, bölgedeki ülkelerle de ticari ilişkilerin gelişmesine büyük katkısı olmuştu.

Dahası Suriyeli millî yüzücü Firas Mualla'nın, 20 Eylül 2007'de Karpaz Zafer Burnu'ndan Lazkiye'ye başlattığı yüzme maratonu da 22 Eylül 2007'de rekorla sonuçlanmıştı.

Rum Basını: "Suriye'nin Gözü Pek"

Kıbrıslı Rumlar; Gazimağusa Limanı ile Suriye'nin Lazkiye Limanı arasındaki seferlerin yirmi sekiz yıl sonra yeniden başlaması, Rumları şaşkına çevirmiş, çılgına dönmüşlerdi. Rum basını, **"Gemiyi Kaçırıyoruz. Mağusa-Lazkiye Rutin Seferleri-Suriye Gözü Pek"** başlığıyla duyurmuştu.

Dahası 2009 yılında Gazimağusa Limanı'ndan kalkan ve Suriye'nin **Lazkiye Limanı aktarmalı olarak Lübnan'ın Trablus kentine gelen KKTC feribotu, Lübnan halk oyunları ekibinin gösterisiyle karşılanmıştı.**

Bu seferler resmen KKTC'nin tanınması demekti.

2011 Yılından İtibaren Bozulan İlişkiler…

İşte bu iyi ilişkiler maalesef 2011 yılında oldukça kötü bir şekilde bozuldu. **Türkiye Cumhuriyeti Dışişleri Bakanlığı resmî sitesinde yer alan ifadeye göre** bu bozulmanın nedeni kısaca şöyle: ***"Suriye'de 2011 yılı Mart ayında başlayan halk hareketi büyük bir ihtilafa dönüşmüş; söz konusu gelişmeler Suriye başta olmak üzere bölgesel güvenlik ve istikrarı yakından etkilemiştir."*** Devamı sitede mevcuttur.

Türkiye ve Suriye arasındaki ilişkilerin bozulmasının nedenleri ve sonuçları hemen herkesin malumudur. Bunu okuyucularımın takdirine bırakıyorum.

Suriye ile ilişkilerimizin bozulmasının sonuçları Türkiye açısından hiç de iyi olmamış ve başta milyonlarca sığınmacı akı-

nı, terör odaklarının güçlenmesi olmak üzere ülkemiz açısından ağır sonuçları olmuştur.

Türk toprağı olan Süleyman Şah Türbesi terk edilmiş, kabir Türkiye'ye getirilmek zorunda kalınmıştır.

Suriye ile ilişkilerimizin **"karşılıklı çıkar dengesi"** çerçevesinde iyileştirilmesi, çok boyutlu iş birliği zemininin oluşturulması ve geliştirilmesi Türkiye açısından faydalı ve önemlidir.

Suriye ile İlişkilerin İyileşmesi Mavi Vatan Açısından da Faydalıdır

Bu ilişki **MAVİ VATAN açısından da önemlidir.** Mavi Vatan'daki en öncelikli savunduğumuz hususlardan bir tanesi de Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin varlığı ve onun güçlendirilmesidir. Suriye ve KKTC ilişkilerinin tekrar başlaması durumunda bu hedefe doğru çok önemli adım atmış oluruz. Bu adım çok çok önemlidir.

Mavi Vatan bağlamında, Suriye ile ilişkilerin düzeltilmesi:

> Doğu Akdeniz'deki haklarımızın pekiştirilmesine,
>
> Karşılıklı deniz yetki alanları antlaşması akdetmemize
>
> KKTC'nin güçlendirilmesine katkı sağlayacak, zemin oluşturacaktır.

Suriye ile İlişkilerin İyileşmesi ve İş Birliği, Terörle Mücadele İçin de Gereklidir

Suriye'nin kuzeyinin terörden arındırılması açısından Suriye Rejimi ile iş birliği yapılması ve desteklenmesi gereklidir. Zira 2011 yılına kadar olan süreçte, **PKK'nın Suriye kolu PYD** kendi militan kadrolarını eğitmiş, Kandil'den alınan talimatlarla KCK tüzüğüne uygun bir sistematiğe geçmiş ve 2011 yılında Suriye iç savaşını ciddi bir fırsat olarak değerlendiren örgüt, bu sayede küreselleşme imkânı da bularak sadece **bölge ülkeleri için değil küresel anlamda da ciddi bir tehdide dönüşmüştür.**

Bu çerçevede Adana Mutabakatı'nın da gündeme getirilip, tekrar hayata geçirilmesi son derece önemlidir.

Suriye ile İlişkilerin İyileşmesi Sığınmacı Sorununun Çözümüne Katkı Sağlayacaktır

Suriye ile ilişkilerin düzelmesi Türkiye'nin güvenliği açısından önemlidir. Üstelik Türkiye'de ciddi bir sığınmacı sorununun olduğunu herkes kabul etmek zorundadır. Bu sorunun çözülebilmesi, sığınmacıların kendi topraklarına dönebilmeleri için Suriye Rejimi ile ilişkilerin düzeltilmesinin önemli ve gerekli olduğunu düşünüyorum.

Suriyeli Türkmenlerin Hakları Garantiye Alınmalı ve Suriye'nin Geleceğinde Söz Sahibi Olmaları Sağlanmalıdır

Ancak ilişkiler düzeltilirken amiyane tabirle "Suriye'den çırak çıkmamak"[6] gereklidir. Devletimizin güvenliğine dair gerekli kazanımlar mutlaka elde edilmelidir. Suriyeli Türkmenlerin Türkiye için özel konumu olduğu daima ön planda tutulmalı ve ifade edilmelidir. **Suriye'nin asli kurucularından olan Türkmenlerin can ve mal güvenliğinin yanı sıra, Suriye'nin geleceğinde hak ettikleri yeri alabilmeleri** garanti altına alınmalıdır.

Evet, zararın neresinden dönsek kârdır ve Suriye ile ilişkilerin "karşılıklı saygı ve çıkarlara uygun şekilde" düzeltilmesi, Türkiye'nin ve Suriye'nin faydasınadır fakat **şehit ve gazilerimizin kanları da unutulmamalıdır.**

Bu bakımdan en azından:

Suriye'den Türkiye'ye tehdit oluşturan hiçbir oluşuma (terör ya da başka) izin vermeme garantisinin alınması,

Türkmenlerin haklarının ve yönetimde yer almasının garanti altına alınması ve Türkiye'nin bu konuda garantör kabul edilmesi,

Sığınmacıların geri dönüşlerinin, can ve mal güvenliğinin sağlanması,

6 Çırak çıkarmak: Bir kimseyi beklediğinden daha az bir kazançla ortaklıktan uzaklaştırmak.

Türkiye sınırı boyunca belirlenecek bir derinliğe kadar alanın birlikte yönetimi konusunda mutabakat sağlanması gerekeceğini düşünüyorum.

Velhasıl aksi takdirde Suriye'den çırak çıkmanın da vebali ağır olur.

"KERKÜK TÜRK'TÜR, TÜRK KALACAKTIR" SÖZÜ SADECE SLOGAN DEĞİLDİR

Türk yurdu yani "Gökyurt Konağı" olan Kerkük konusunu konuşurken öncelikle meselenin Kerkük değil, "Musul vilayeti meselesi" olduğunu vurgulamak gerekir.

Birinci Dünya Savaşı'nda, Lozan Antlaşması ve sonrasında konuşulan konu ve meselenin, içinde Kerkük'ün de bulunduğu, "Musul vilayeti" olduğunu tarihî belgelerden kolayca anlıyoruz.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin daha yeni kuruluğu günlerde "Musul vilayeti" meselesi Türkiye'yi İngilizler ile neredeyse savaş noktasına kadar getirmişti.

1926 yılında antlaşmayla belirlenen "Brüksel hattı" da Musul sınırlarıydı. Türkiye'ye bu antlaşma ile verilen pay da Kerkük'ün de içinde bulunduğu Musul vilayeti petrollerindendi.

Dolayısıyla değerli Zekeriya Kurşun Hocamızın da ifade ettiği gibi, "Erbil, Süleymaniye, Sincar, Tavuk, Tuzhurmatu, Telafer vs. ve en önemlisi Kerkük de Musul meselesinin içinde yer almaktadır. Bizim bu meseleyi küçük parçalara bölerek okuma lüksümüz yoktur. Coğrafya da tarih de bölgenin jeopolitiği de buna müsaade etmez. Zira coğrafya bu bölgenin kaderini bütünleştirmiştir."

Irak Türklüğüne Giydirilen Ateşten Gömlek ve Çok Boyutlu Kıskaç

Ancak bugün "Musul vilayeti meselesi" kapsamında Kerkük özelinde yaşananlara değineceğim.

Bilindiği üzere Musul vilayeti dolayısıyla Kerkük, petrol zengini bir bölge olup, tüm güçlerin iştahını kabartan ve ele geçirme arzusu doğuran bir bölgedir.

Irak'ta, 2003 yılında Baas Rejiminin devrilmesinin ardından tarihî Türk şehri olan Kerkük'e Erbil, Süleymaniye, Duhok ve Irak'ın kuzeyindeki birçok kırsal bölgeden IKYB, Kürt kanaat önderleri ve aşiret liderleri tarafından Kürt etnik kökenli vatandaş göç ettirilmiştir.

Bu hızlı ve ani uygulanan göç politikaları neticesinde Kerkük şehrinin nüfusu ve demografik yapısı da ani bir değişime uğratılmış, şehrin yönetimi de defacto olarak Peşmerge'nin eline geçmiştir.

Dahası Peşmerge, DEAŞ'ı bahane ederek 2014 sonrası (2017'ye kadar) Kerkük'te nüfusunu daha da artırdı. Irak Türkmen Cephesi (ITC) lideri Hasan Turan'ın 22 Kasım 2021 tarihli açıklamalarına göre Peşmerge:

> Şubat 2015'ten Ekim 2017'ye kadarki süreçte, Kerkük'teki petrol kuyularından merkezî hükûmetten bağımsız olarak günlük 400 bin varil petrol ihraç etti.
>
> Bu dönemde Kerkük'te Türkmen doktorlar, mühendisler, iş adamları ve varlıklı ailelere yönelik suikast, kaçırma ve şantaj eylemleri yaptı.

Hasan Turan, "Irak'taki merkezî yönetimin 2017 yılında Kerkük'teki idari ve güvenlik mekanizmasını ele aldığını ve Peşmerge'nin kentten çıkarılmasını sağladığını, Kerkük'ün güvenliğinin federal güçler tarafından sağlanmasından memnuniyet duyduklarını ve bunun da Kerkük'te yaşayan etnik gruplar için büyük bir güvence olduğunu" aynı açıklamasında ifade ediyor.

ITC Milletvekili ve aynı zamanda ITC eski Başkanı Erşat Salihi de şunları belirtiyor:

> Şehrin yönetiminin Peşmerge'de olduğu süre zarfında Kerkük'te yaşayan Türklerin can ve mal haklarına sistematik bir biçimde saldırılarda bulunuldu.
>
> Başta ITC kadroları olmak üzere birçok Türkmen kuruluşumuz Peşmerge Yönetiminin haksız yönetim anlayışıyla mücadele etti.

Peşmerge tarafından şehrin asıl sahipleri olan Irak Türklerinin arazilerine el konuldu, öne çıkan Türkmen siyasi figürlere suikast saldırıları düzenlendi, sürekli olarak bir sindirme politikası yürütmeye çalışıldı.

Peşmerge'nin Kerkük'ü Kontrol Etmesi Türk Varlığının Sonu Olur

Peşmerge güçlerinin Kerkük'ten kaçışının ardından Vali Yardımcısı olan Arap asıllı Rakan Al Jubouri, valiliğe atanmış, Türkmenlerin yönetimde daha çok söz sahibi olduğu ve şehri ilgilendiren kritik konularda Türkmenlerle istişare kanalının sürekli açık olduğu, nispeten çoğulcu bir yönetim anlayışına geçilmiştir. Yani Kerkük'te eskiye nazaran çok daha güvenli ve huzurlu bir yapı kurulmuştur.

Özellikle son yıllarda IKBY'nin (Irak'ın Kuzeyi Bölgesel Yönetimi) Peşmerge'nin Kerkük'e dönmesi yönünde Bağdat'a çok ciddi bir baskısının söz konusu olduğu görülüyor.

Hatırlarsanız, geçen yıl seçimler öncesindeki ortamdan istifade ile Peşmerge'nin Kerkük'ü ele geçirmesi için ciddi bir "hülle" oyunu planlanmıştı. Irak Başbakanı Mustafa Kazımi'nin imzaladığı emir ile Peşmerge'nin 20. Tugay Komutanlığı Irak Ordusuna katılıyor ve Kerkük'ün güvenliği Irak Ordusu altında bu Peşmerge Tugayı'na veriliyordu. Yani uydurulan bu kılıfla Peşmerge, Kerkük'e Irak Ordusunun bir parçası gibi 25 Kasım 2021'de girecekti.

Bu durumu hatırlarsanız geçen yıl kamuoyu gündemine @ turkdegs vasıtasıyla taşımıştım. Aynı zamanda Sayın Erşat Salihi de gündem yapmış ve kamuoyu farkındalığı oluşmuştu. Altunköprü ve Kerkük yamaçlarına kadar gelen Peşmerge Tugayı, Türk kamuoyunun baskısı neticesinde Kerkük'e girememişti.

Irak'ta Türk varlığının korunması ve Peşmerge'nin Kerkük'ü işgaline karşı durma konusunda Irak Türkmen Cephesi en önemli kurum olarak karşımıza çıkıyor. Özellikle Parlamentoda Irak Türkmen Cephesi'nin Kerkük'ten tek temsilcisi olan Erşat SALİHİ, Bağdat'taki siyasi parti ve grup liderleriyle yaptığı gö-

rüşmelerle bunun nasıl bir infiale tekrardan yol açabileceği konusunda çok ciddi bir kamuoyu oluşturuyor.

IKYB Irak Anayasası'nın 140. Maddesini Tekrar Gündeme Getirerek Musul ve Kerkük'e Sahip Olmak İstiyor

Ancak Irak'ta yeni hükûmetin kurulmasıyla Kerkük başta olmak üzere, Kürdistan Bölgesi idaresi dışında kalan tüm diğer Kürdistani bölgelerin statüsüyle ilgili olan 140. maddenin hayata geçirilmesi yeniden gündeme geldi.

Kürt taraflar, başından beri birbiri ardına Irak hükûmetleri tarafından göz ardı edilen meseleyi, yeni hükûmete katılım şartlarından biri olarak öne çıkarıyor.

Yani Irak Anayasası'nın 140. maddesinin tekrar gündeme getirilmesi yoluyla Kerkük'ün Peşmerge kontrolüne girmesi yönünde yeni bir tehlike söz konusudur.

Irak Anayasası'nın 140. maddesi özetle "bölgelerin güncel statülerinin etnik nüfusa göre yeniden belirlenmesini" içeriyor.

Baas Rejiminin iktidar döneminde Araplaştırma politikası ile demografik yapısı değiştirilen bölgelerin güncel statülerinin nüfusa göre yeniden belirlenmesini sağlayan bu maddenin tekrar yürürlüğe girmesi, Türkmenler için özellikle Kerkük bağlamında çok ciddi bir tehdit oluşturmaktadır.

2003 yılında şehrin kayıtlarını yok etmek için Tapu ve Nüfus Dairelerini yakan, buldukları hemen bütün boş arazileri hukuksuzca ele geçirip Irak'ın kuzeyinden göç ettirmek istedikleri insanlara bu arazileri teşvik unsuru olarak bedavaya veren Peşmerge Yönetimi, 2003'ten 2017 yılına kadar şehrin demografik yapısını çok ciddi tahribata uğratmıştır.

2003 yılına kadar 850 bin civarında olan şehrin nüfusu bugünlerde 1 milyon 850 bine dayanmıştır ve bunun temelinde şehre dışarıdan getirilen göç yatmaktadır.

Bu sebeple şehirdeki nüfus sayısı sıralamasında Türkmenler geriye düşmüştür, 140. maddenin yürürlüğe girmesi Kerkük'ün yönetiminin tekrar Peşmerge'nin eline geçmesi demek olacaktır.

Hülle Olmadı O Zaman Anayasa Maddesi Ekleme Şantajı

Irak Anayasası'nın 140. maddesinin tekrardan gündeme getirilmesinin en önemli sebeplerinden biri, Irak yeni hükûmetinin birçok zor denge üzerine kurulmuş olması ve bu dengenin sürdürülebilir olması için çeşitli gruplara birçok taviz verilmesidir. Kerkük konusunda da Peşmerge'ye taviz vermesi muhtemel bir senaryo olarak Türkmenlerin karşısında durmaktadır.

Geçen günlerde Türkmenlerin dâhil edilmediği toplantılarda, 140. maddenin yürürlüğe girmesi konusunun görüşüldüğüne dair bilgilerimiz de mevcuttur. Dolayısıyla bu tavizler çerçevesinde Peşmerge'nin Kerkük'ü ele geçirme amaçlarına hukuki bir dayanak üretilmeye çalışılmaktadır. Özetle demografik yapısı planlı bir şekilde değiştirilen şehirde 140. maddenin uygulanması ihtimali tamamen Irak Türklerinin aleyhine bir durumu meydana getirecektir.

Irak'ın kuzeyi, Bölgesel Yönetim Hükûmeti tarafından gerçekleştirilen suni çatışmalarla IŞİD/DEAŞ tehdidi ve güvenlik zafiyeti algısı yaratılarak Peşmerge güvenlik gücüne ihtiyaç olduğu düşüncesi yayılmaktadır.

Bölgede Araplardan sonra ikinci en büyük nüfus, Kerkük'te ise asli unsur olan Türkmenler, yıllardır sistematik şekilde yıldırma politikalarıyla hem Kerkük'ten hem de bölgeden temizlenmek istenmektedir.

Tüm bu gelişmelere karşılık ITC Başkanı Hasan Turan, "Millî varlığımızı savunmada gerekirse tırmandırıcı adımlar atabiliriz. Barışçıl gösteriler ve oturma eylemleri bunlara dâhil" şeklinde konuşmuştur.

Peki, Ne Yapmalı?

Türkmen şehirlerinde güvenliğin Irak Hükûmetine bağlı Türkmenlerden oluşacak birliklerle sağlanması tek çözümdür.

Ayrıca oluşturulacak bir heyet marifetiyle:

1. 2003 öncesi ve sonrasında kasıtlı olarak yapılan bütün demografik değişimlerin araştırılıp tespit edilmesi ve

bu kasıtlı değişimlerinin bölge yönetimi üzerindeki etkilerinin kaldırılması,

2. Günümüze kadar yapılan bütün mal, toprak gasplarının tespit edip yargılanmaları için adli makamlara sevk etmesinin sağlanması öncelikle gereklidir.

Ancak bu şekilde Kerkük'ün asıl sahipleri tespit edilebilir. Aksi takdirde Tapu ve Nüfus Dairelerini ateşe verenlerin yüzleri daha dün gibi Türkmenlerin hafızalarındayken, Türkmenlere nüfus sayımı üzerinden bir dayatma yapılması asla kabul edilemez.

Bu noktada Türkiye'nin kararlı, net duruşuna ve Türkmenlere olan desteğine her zamankinden daha çok ihtiyaç vardır.

Gelinen noktada Kerkük'ün Türkmen yönetimi ağırlıklı özel bir federal bölge ilan edilmesi düşünülebilir. Ayrıca Türk dünyasının Irak ve Suriye Türklerine desteği için gayret sarf etmemiz lazımdır. Türkiye'nin ve Türk dünyasının Irak ve hatta olabildiğince Orta Doğu siyasetini bölgede yaşayan Türkler (Türkmenler) odaklı yürütmesi çok önemlidir.

Türk dünyasının Türkmenlere olan desteğinin artması, Türkmenlerin elini Irak'ta ve Suriye'de daha da güçlendirecektir. Aksi takdirde "yapay sınırların" öteki tarafında kaderini yüzyıldır Türkiye'ye ve Türklüğe bağlamış milyonlarca Türkmen, emperyal güçlerin desteğini ardına almış Arap ve Kürt gruplarının arasında her geçen gün daha da güç kaybetmeye ne yazık ki mahkûm kalacaktır.

Lozan Antlaşması'nın 16. Maddesi, Bu Toprakların Kaderini Tayinde Türkiye'nin Onayını Gerektirir

Musul vilayeti ve içindeki Kerkük konusu iç siyaset üstüdür. İktidarıyla, muhalefetiyle herkes çok hassas olmalı ve gerekli tepkiyi vermelidir.

Türkiye'yi ve Türkleri, Atatürk'ün emaneti, Misak-ı Millî'nin ayrılmaz parçası Musul vilayeti ve Kerkük için tek ses olarak ses vermeye çağırıyorum.

Lozan Antlaşması'na konu olan toprakların şimdi (yani antlaşma imzalandığı tarihte) ve gelecekteki kaderlerinin ilgili

devletlerce belirleneceğini hükme bağlayan Lozan Barış Antlaşması'nın 16. maddesi, Türkiye'yi bölgede meşru hak sahibi kılmaktadır. Çünkü Türkiye, Osmanlı Devleti'nin halefi olarak her zaman ilgili devlet statüsündedir. Kıbrıs meselesine de Lozan'ın 16. maddesi gereğince dâhil olduğumuzu hatırlatırım. Yani Türkiye, Lozan'ın 16. maddesinden kaynaklanan haklarını Kerkük'te kullanmalı, Kerkük'te ve Musul vilayetinde oldubittilere izin vermemelidir.

"Kerkük Türk'tür, Türk Kalacaktır" sözü sadece slogan olarak kalmamalıdır.

YÜZYIL POYRAZ'IN ESMESİNİ BEKLEYEN SURİYE TÜRKLERİ

Geçen hafta içinde, 15 Aralık 2022 Perşembe günü Suriye'nin kuzeyinde Fırat Kalkanı Harekât Bölgesi'nde bulunan Çobanbey'de, Suriye Türkmen Meclisinin davetli olduğum 6. Olağan Kurultayına katıldım.

Suriye Türklerinin 2011 yılında teşkil ettiği Suriye Türkmen Meclisinin 6. Kurultayında, bulunduğum ortamdan ve Türk milliyetçiliğinden muazzam derecede etkilendim ve gururlandım.

Etkilendim, çünkü yüzyıldır Türkiye sınırlarının ardında kalan soydaşlarımız kimliklerini ve dillerini her türlü zorluğa rağmen önemli oranda muhafaza etmişlerdi.

Gururlandım, çünkü Türkiye Cumhuriyeti Devleti yüzyıl sonra Suriye'deki soydaşlarımızın bir Meclis çatısı altında toplanmasını sağlamıştı. Bununla da yetinmeyerek kontrol altında bulundurduğu bölgelere sağlıktan organize sanayi bölgelerine, okullardan yollara kadar muazzam alt ve üst yapı yatırımları yaparak yüzyıldır geri bırakılmış bölgeleri tam anlamıyla ihya etmiş, etmeye de devam ediyor.

Yüzyıl Poyraz'ın Esmesini Bekledik…

Bölgede ve kurultayda Suriye, Suriye Türkmen, Türk bayrakları hep birlikteydi.

Suriye Türkleri, Türkiye'yi, kuzeyde bulunması nedeniyle ve baskılardan dolayı doğrudan Türkiye ismini kullanmaktan çekindikleri için **"POYRAZ"** diye adlandırmışlar. Türkiye'nin gelip kendilerine sahip çıkması umutlarını ise **"POYRAZ NE ZAMAN ESİP DE BİZİ SERİNLETECEK?"** şeklinde ifade etmişler.

Suriyeli Türkmen kardeşlerimiz ***"Yüzyıl bekledik bugünleri görmek için" diyorlar ve "Önce Suriye Rejimi zulmü sonra IŞİD zulmü gördük, çok şükür ki Türk Silahlı Kuvvetleri geldi ve bizi kurtardı"*** diye ekliyorlardı.

Suriyeli Türkmenlerin sorunları çoktur. Suriye iç savaşının ilk yıllarından itibaren rejim unsurlarının Türkmenlere yönelik izlediği şiddetli saldırılar ve Türkmen yerleşim birimlerini hedef alması, IŞİD'in de benzer şekilde Türkmenleri ve Türkmen yerleşim yerlerini hedef alıp ele geçirmesi neticesinde Türkmen toplumu göçe zorlanmıştır.

Başta Halep ve Bayır-Bucak olmak üzere Humus, Şam gibi bölgelerde yaşayan Türkmenler, başta Türkiye olmak üzere çevre ülkelere göç etmek durumunda kalmıştır.

Dolayısıyla **Türkmen nüfusu hem Suriye hem Türkiye hem de diğer çevre ülkeler içinde dağılmıştır.** Türkiye Cumhuriyeti'nin istikrar ve güvenliğini sağladığı bölgelere Suriye Türkleri dönmekte, başta Türkiye'nin inşa ettiği organize sanayi bölgelerinde iş yerleri, atölye ve hatta fabrikalar açmakta, ürettikleri malları Türkiye ve çevre ülkelere ihraç etmektedir.

Suriyeli Türkler Yurtlarına Dönmek Umuduyla Yaşıyorlar

Suriyeli Türklerin memleketlerine dönmeleri ve siyasi birlik içinde olmaları her bakımdan çok önemlidir.

Benim bizzat şahit olduğum durum; göç etmek zorunda kalan Suriyeli Türk ailelerinin büyük çoğunlukla geri dönüş umuduyla kamplarda ve Suriye sınırındaki şehirlerimizde yaşadıkları, ailenin başında bir erkeğin aileyi korumak ve geçimini sağlamak üzere bırakıldığı, diğer erkeklerin ise Suriye Millî Ordusunda görev aldıklarıdır.

Halkımız da **toptancı Suriyeli sığınmacı algısından Suriyeli Türk kardeşlerimizi ayırmalı,** bugün diğerleri gibi Türkiye'nin içlerine yayılmadan **Suriye'deki yurtlarına dönme umuduyla sınırdaki sığınmacı kamplarında kalanların çoğunlukla Suriyeli Türkler olduğunu bilmeli** ve soydaşlarımıza kuvvetli destek vermelidir.

Zaten geri dönüş yapanların önemli kısmının Türkler olduğu da söylenmektedir.

Siyasi Yapılanma İhtiyaçları

Türkmenlerin siyasi olarak ciddi bir gelişme kaydettikleri bir gerçektir ama bunun yeterli olduğunu, özellikle Suriye'de çok hızlı değişen konjonktür dikkate alındığında, söylemek mümkün değildir. Zira Suriyeli Türkmenler arasında da maalesef bölgecilik vardır. Ayrıca:

Yeterli sayıda yetişmiş kadro eksikliği,

Kurumsal yapı eksikliği,

Mali kaynak eksikliği,

İdeolojik farklılıkların birlik ve beraberlik içinde hareket etmeye engel oluşturması,

Kamu diplomasisi zayıflığı,

Eğitimli nüfusun yetersizliği,

Asimilasyon politikaları neticesinde kendini Kürt ya da Arap sanma,

Asimile olmanın neticesinde ana dil sorunu,

Yerinden edilmişliğin de etkisiyle demografik dağınıklık Türkmen siyasi birliğinin en önemli problemleri olarak ortaya çıkmaktadır.

Suriyeli Türkler Azınlıkta Değildir!

Bu noktada Türkiye'de de maalesef sanki Türkmenler Suriye'de azınlıktaymış gibi yanlış bir algı oluşmuş, oluşturulmuştur.

Prof. Dr. Mustafa Kafalı, Töre Dergisi'nde Nisan 1973'te yayımlanmış yazısında **Suriye'deki Türkmen yerleşimlerini köy köy vermektedir.** Millî Strateji Araştırma Kurulunca yayımlanan aşağıdaki haritada Türkmen büyük yerleşim yerleri gösterilmektedir.

Prof. Kafalı'nın verdiği bilgilere göre, Suriye, Osmanlı hâkimiyetine girdiği 1516 yılından 1918 yılına kadar dört yüz seneden fazla bir zaman kuzeyde Halep ve güneyde Şam olmak üzere merkeze bağlı iki vilayet hâlinde idare edilmiştir. Bu iki vilayetten Şam, esas itibarıyla Arap nüfusunun iskân sahası olduğu hâlde, **Halep vilayeti nüfus bakımından büyük çoğunluğu Türk vilayeti durumundaydı.**

Kahramanmaraş, Gaziantep, İskenderun, Antakya, Şanlıurfa ve Rakka ise Halep vilayetinin sancakları yani ilçeleriydi. Asgari bir tahminle, Halep vilayetinin nüfusu, merkezi de dâhil olmak üzere, yüzde 80'in üzerinde Türk nüfusun yaşadığı bir bölge durumundaydı.

Büyük Atatürk'ün olağanüstü diplomatik becerisi ve enerjik politikasının sonucunda 1939'da Hatay vilayeti Türkiye'ye ilhak edilmişse de hâlihazırda Suriye'de bilhassa Hayat vilayeti[7] ile

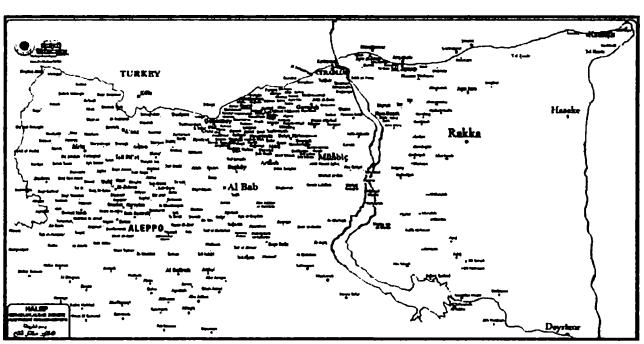
7 Hatay'ın güney sınırının hemen Suriye tarafında Lazkiye'ye bağlı Hayat bölgesi kastediliyor.

Gaziantep vilayetimizin Suriye'ye komşu olan bölgelerinde kesiksiz olarak yüzlerce Türk köyü Suriye tarafında kalmıştır. Yani bazılarının dediği gibi, **Suriye-Türkiye sınır boyunca köyler ne Kürt ne Arap köyüdür! Bunlar neredeyse tümüyle Türk yani Türkmen köyleridir.**

Münbiç'ten Lazkiye ve Golan'a, Golan'dan Ürdün Sınır Boyuna Kadar Türkmen Köyleri

Golan tepelerinde yaşayan Türkmenlerin de bölgenin İsrail tarafından işgal edilmesi neticesinde Halep ve Şam'a göç etmek zorunda kaldıklarını da hatırlatmak isterim. Suriye'de Lazkiye'den Lübnan ve Ürdün sınırına kadar Türkmenler yaşamaktadır. **Münbiç'ten Lazkiye'ye, Lazkiye'den Ürdün sınır boyuna kadar, Türkmenlerin yaşadıkları köylerin ve yerleşim yerlerinin isimleri Türkçedir ve Türkiye'deki köy isimleriyle birebir benzerlik göstermektedir.** Mesela Münbiç ilinin güneyinde İsmail Efendi, Ömer Beğ, Ak Çukur, Yalnız Dam, Küçük Köy, Öküz Gözü, Katma, Sıçan, Kazıklı, Çene, Küçük Çene, Küçük El Beğli, Küçük Kara Tepe ve Büyük Kara Tepe köyleri bulunmaktadır.

Sacır Suyu'nun güneyinde ise Avşar Bucağı, Küçük Hamam, Büyük Hamam, Tavşan Köy, Keçici, Köpekli Kuyusu, Küçük Yılanlı, Büyük Yılanlı, Kersen, Domuzlu, Mağara, Kara Sofu, Küçük Merkez, Kara Seki, Yusuf Paşa Kışlası, Keçili Kuyu, Nafi Paşa Bahçesi, Küçük Sandal, Büyük Sandal, Şaşı Köy, Yukarı Uçkuna, Aşağı Uçkuna, Orta Uçkuna köyleri yer alır. **Böyle binlerce Türkçe yerleşke ismi vardır.**

1921 Ankara Antlaşması'nda Suriye'de Türk Varlığı

Suriye'de Türkmen varlığı o kadar güçlüdür ki, 20 Ekim 1921'de Fransızlarla imzalanan 13 maddelik Ankara Antlaşması'nda **Türkmenlere ve Türkmenlerin varlığının korunmasına ilişkin özel maddeler** vardır. Mesela antlaşmanın:

> 7. maddesine göre Fransız hâkimiyeti altında kalan Türklerin hakları korunacak ve bu bölgelerde **Türkçe "resmî dil"** mahiyetinde olacaktı.
>
> 9. maddesine göre ise Fırat boyunda bulunan **Caber Kalesi ve burada bulunan Süleyman Şah'ın, Türk mezarı diye bilinen yeri Türk toprağı olarak kabul edilerek, buraya Türk bayrağı çekilecek ve bir Türk Garnizonu bulunacaktı.**
>
> 12. maddesine göre Halep şehrinin su ihtiyacını karşılamak üzere Antep'in 15 km güneyindeki, Çağdan Pınarı'ndan çıkan ve bir kanalla Halep'e bağlanan Halep Arığı veyahut da Kuveyt suyu, **Halep'e kadar yol boyunca bulunan Türkmen köy ve kasabalarının da istifadesine açık** tutulacaktı.
>
> 13. maddesine göre de **hududun güneyinde kalan Türkmenler mera, emlak ve arazilerinden istifade edip, vergiye tabi olmaksızın istedikleri zaman Türkiye'ye serbestçe girip çıkabileceklerdi.**

O tarihlerde dahi **Suriye'de 600 binden fazla Türk'ün yaşadığının** kayıtlarda geçtiğini hatırlatalım. 1900'lerin başında Suriye bölgesinde yaşayan nüfusun aşağı yukarı 1 milyon 720 bin olduğu düşünüldüğünde, Türk nüfusun yüzde 35 olduğu görülüyor. Ne söylendiğine değil, söylenenin arkasına bakmadan gerçekleri görebilmek mümkün değildir. Yıllardır söylenenin aksine, Türkler başta Suriye ve Irak'ta olmak üzere Orta Doğu'da kesinlikle azınlık nüfus değildirler. Masada cetvelle çizilmiş coğrafya hikâyelerinde bizlere azınlık olduğu anlatıla gelse de bölgenin asli unsurudurlar.

Suriye'de İkinci Büyük Etnik Grup Türklerdir

Bugün Suriye'de Türk nüfusunun dört milyon civarında olduğu tahmin edilmektedir ki, bu da Türklerin Suriye'de Araplardan sonra ikinci büyüklükte etnik grup olduğunu gösterir.

Suriye Rejimi tarafından Türklere karşı baskı, asimilasyon ve göçe zorlama politikaları yıllar boyu devam etmiştir. **Suriye Rejimi, Ankara Antlaşması hükümlerine aykırı olarak, Türklerin arazi ve mülklerini devletleştirmiştir.** Suriye Hükûmeti bunu yapmakla, dokuz yüzyıllık vatan parçasından bu bölge Türklerinin toplu hâlde Türkiye'ye göç etmelerine zemin hazırlıyordu. Çünkü arazi ve mülkleri devletleştirildikten sonra bölge Türklerinin, onları bu toprağa bağlayan vatan ve yurt kavramı ortadan kaldırılmış olacaktı. Böylelikle hudutların belirlenmesinden on yıllar sonra, **asırlardır Türk yurdu olan bu topraklar, Türk nüfusunu kaybederek Araplaşacaklardı.**

Suriye'de Türksüzleştirme Politikaları

Suriye iç savaşı tüm kötülüklerine rağmen Suriye Rejimine bu fırsatı doğurmuş ve Türkler yurtlarını terk etmek zorunda kalmışlardır. Suriye Devlet Başkanı **Esat'ın zaman zaman "Rejim aleyhtarlarından kurtulduk" sözleri de** bu durumdan kaynaklanmaktadır.

Suriye'de gerek baskı ve asimilasyon gerekse göçe zorlama şeklinde "Türksüzleştirme politikaları" uygulanmış ve uygulanmaya da devam edilmektedir. Asimilasyon politikaları neticesinde bir Türkmen Yörük aşireti olan Karakeçili Türkleri Kürtleştirilmeye çalışılmaktadır.

PKK/YPG Türk kimliklerinin farkında olan ve aşiretin de farkına varmasını sağlamaya çalışan Karakeçili aşiret mensup ve liderlerini katletmekte ya da parayla katlettirmektedir.

Son olarak 18 Nisan 2002'de **Türkmen Karakeçili Torunları Derneği Başkanı Hasan Halle, Suriye'nin Güvenli Bölgesi diye bilinen El Bab Başköy kasabasında aracına konulan EYP'nin patlatılması sonucunda şehit oldu.**

Rahmetli Hasan Halle ile ben de Suriye'nin kuzeyinde geçen yıl görüşmüştüm. Terör örgütünün onlarca yıldan beri Karakeçili Türkmen aşiretini farklı etnik yapılara yamama çabalarına karşın, tarihî gerçekleri ortaya koyup Karakeçili aşiretinin öz Türk aşireti olduğunu savunan ve şehadetinden iki hafta önce **aşiret otağını Başköy'de kuran kahraman bir Karakeçili Türkmen aşireti lideriydi.** Mekânı cennet olsun inşallah.

Sözün özü hâlen Suriye'de Arapça ve Kürtçe de konuşan çok sayıda Türk vardır. Türk kimliğinin bu soydaşlarımıza hatırlatılması ve Türkçenin öğretilmesi ve yaşatılması çok önemlidir. Bu zaten Ankara Antlaşması'ndan doğan hakkımızdır.

Suriye ve Irak Politikamızın Merkezinde Türkmenler Olmalıdır

Bu çerçevede **Türkiye'nin ve Türk dünyasının Suriye ve Irak'a ilişkin politikalarında Suriye ve Irak Türklerini (Türkmenlerini) merkeze alması son derece önemlidir.** Türklerin bölgedeki siyasi gücü böylece artacaktır. Suriye ve Irak'ta Kürtlerin muhatap alınması durumunda Türk varlığının kendi elimizle zayıflatıldığının ve zayıflatılacağının görülmesi gerekir.

Büyük Türkeli (Türkmeneli) haritası daima aklımızda olmalı, Irak ve Suriye'nin toprak bütünlüğü içinde Türk varlığının korunması, desteklenmesi ve güçlendirilmesi birinci önceliğimiz olmalıdır. Bu noktada Irak ve Suriye Türklerinin iş birliği ve eşgüdümünün temini de büyük fayda ve güç sağlayacaktır.

Türkiye elbette Suriye Yönetimiyle masaya oturmalı ama birinci önceliği Türk varlığının korunması ve bu bağlamda Ankara Antlaşması hükümlerinden de hareketle Türkiye'nin Kıbrıs'ta olduğu gibi Türkmen hak ve özgürlüklerinin garantörü olması olmalıdır.

Türkiye, Suriye Türkmenlerini, Suriye Yönetiminin insafına bırakmamalıdır. Suriye Türkmenlerinin en büyük korkusu budur. Suriyeli Türkmenlerin Türkiye için özel konumu olduğu daima ön planda tutulmalı ve ifade edilmelidir. **Suriye'nin asli kurucularından olan Türkmenlerin can ve mal güvenliğinin yanı sıra, Suriye'nin geleceğinde hak ettikleri yeri alabilmeleri** garantiye alınmalıdır. Türkmenlerin haklarının ve yönetimde yer almasının garanti altına alınması ve Türkiye'nin bu konuda garantör kabul edilmesi hedefimiz olmalıdır diye düşünüyorum.

Diliyorum **en kısa zamanda Süleyman Şah'ın kabri de ait olduğu Karakozan'daki türbesine nakledilir ve Türk bayrağı toprağımıza tekrar çekilir.**

Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin ve Türk Silahlı Kuvvetlerinin çok güçlü olduğuna ve gereğini eninde sonunda yapacağına inanıyorum.

Türk'ün güneşi parlak, yolu açık, Kızılelma'sı yakın olsun!

SURİYE TÜRKLERİ ESAD'IN İNSAFINA BIRAKILMAMALIDIR!

Suriye Yönetimi ile resmî görüşmelerin başlamasını memnuniyetle takip ediyoruz. Ancak Suriye Türkleri, bu görüşmelerde haklarının ortaya konmasını ve garanti altına alınmasını Türkiye Cumhuriyeti'nden beklemektedir. Bu noktada Suriye Türklerinin biraz da endişeli şekilde süreci takip ettiklerini gözlemliyorum. Aslında Suriye Türklerinin bu talep ve endişeleri, yaklaşık yüzyıl süresince Suriye rejimlerinden gördükleri baskı ve çektikleri cefanın tabii bir sonucudur.

Suriye Türkmenlerinin Travmaları ve Acıları

Size Suriye Türkmenlerinin travmasının ve acısının tarihçesini kısaca anlatmak isterim.

Suriye'nin asli unsurlarından biri olmanın ötesinde Türkmenler, aslında dört milyon civarında olan nüfuslarıyla Suriye'nin Araplardan sonraki ikinci halk grubudur.

Türkler, Suriye'nin çeşitli bölgelerinde en az bini aşkın yıldır yaşamaktadır. Osmanlı Devleti'nin Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra bölgeden çekilmesi, bölgede yaşayan Türkler için bir travma oluşturmuştur.

Hani şu filmlere konu olan sınırı belirleyen tel örgülerin ve mayınlı sahaların böldüğü köyler var ya, işte onlar Türkmen köyleridir. Köylerin yarısı da insanların yarısı da sınırların birer tarafında kalmışlardır. Hazin, acı olayların, hasretlerin yaşandığı bir trajedidir bu.

Bölgede yaşayan Türkler, 1920'de Kral Faysal yönetiminde kurulan Suriye Arap Krallığı ve aynı zamanda 1946'ya kadar Fransız mandası altında kalan Suriye topraklarında kalmışlardır.

Birleşmiş Milletler Antlaşması'nın imzalanmasıyla Fransız mandasından kurtularak 1946'da bağımsızlığını kazanan Suriye'de, manda döneminde Suriye'yi yöneten aynı seçkinler iktidarda kalmaya devam etmiş ama 1948 Arap-İsrail Savaşı'ndaki başarısızlık neticesinde 1949'da eski bir Osmanlı Subayı olan Hüsnü Zaim tarafından ülkede darbe yapılmış ve günümüze kadar şu veya bu şekilde süren diktatörlük rejimi başlamıştır.

1958 Şubat'ında, Suriye, Mısır ile Birleşik Arap Cumhuriyeti'ni kurmuştur. Ancak bu birliktelik üç yıl sürmüştür ve iki ülke 1961 yılında ayrılmışlardır.

İşte tüm bu süreçte, her türlü zorluğa rağmen Türkmenler, 1960'lı yıllara kadar, Suriye yönetiminde en üst düzey makamlarda görev almayı da başarmışlardır.

Suriye Türklerinin Baas ve Esad Rejiminden Çektikleri

Suriye Hükûmeti tarafından **8 Mart Devrimi** olarak adlandırılan **1963 Suriye Darbesi** ile Arap Sosyalist Baas Partisi Suriye

Bölgesel Şubesi Askerî Komitesi tarafından iktidar ele geçirildi. Ancak Arap ırkçısı faşist Baas Partisinin ve sonra bu partinin başında bulunan Hafız Esad'ın yönetimi ele geçirmesiyle birlikte Türkmen milletinin çile dönemi de başlamıştır. Diktatör Hafız Esad iktidarı ele geçirir geçirmez "değişim reformu" adı altında Türkmenleri doğrudan hedef alan sahte bir reform başlatmıştır.

Sözde toprak reformu bahanesi ile toprakları alınıp Araplara verilen Türkler...

Toprak reformu yalanıyla birçok Türkmen'in tarla ve toprağı zorla elinden alınmış ve kendine bağlı Arap zümresine dağıtılmıştır. Özellikle Hama-Humus ve Lazkiye bölgesindeki Türkmenlerin sahip olduğu toprakların birçoğu ellerinden alınarak BAAS yandaşlarına hibe edilmiştir.

Dahası, **tamamen Türkmen yurdu olan Golan Tepeleri** de doğru düzgün Suriye tarafından savunulmadan İsrail'e altın tabakta sunulmuştur. İsrail işgali neticesinde de Golan Türkmenleri başta Şam olmak üzere Suriye'nin birçok bölgesine göç etmek durumunda kalmışlardır. Göç eden Türkmenleri asimile etmek daha da kolaylaşmıştır. **Maalesef göç eden Golan Türklerinin çocukları artık çoğunlukla Türkçe yerine Arapça konuşmaktadır.**

PKK'nın Zorla Kürtçe Konuşmaya ve Kürtleştirmeye Çalıştığı Suriye'nin Kuzeyindeki Türkmenler

ESAD Rejimi Beka Vadisi'nde kurulmasını sağladığı terör örgütü PKK vasıtasıyla da Suriye'nin kuzeyinde **Türkmenleri hedef alarak** Türkmen nüfusunun yoğunluğunu kırmak istemiştir.

Suriye'nin kuzeyinde rejimin desteğindeki PKK'nın asimilasyon baskıları neticesinde Türkler, Kürtçe konuşmaya ve kendilerini Kürt kabul etmeye zorlanmışlardır. Sonuçta Suriye'nin kuzeyindeki Türkmen nüfusunun önemli bir bölümü bu asimilasyon baskılarına boyun eğmek zorunda kalmışlardır. Karakeçili Türkmen aşireti buna bir örnektir.

Esad Rejimi Tarafından Eğitim Müfredatlarında Kıskanılan ve Şeytanlaştırılan Türkler

ESAD Rejimi, 1960'a kadar Suriye'de halk arasındaki **kültür ve sanat dilinin Türkçe** olmasını da **Türklere duyulan hayranlığı** da sindirememiştir. Bunu yıkmak için Türkleri düşman gösteren kara propagandaya başlamıştır. Türklerin âdeta şeytanmış gibi gösterildiği kara propaganda bilgileri eğitim müfredatına eklenmiştir.

Böylece Suriye halkının Türk ve Türkmenlerden nefret etmesini sağlamaya çalışmış, kısmen de başarılı olmuştur.

Dolayısıyla Türkmenler en karanlık çağlarını Hafız Esad ve Baas döneminde yaşamışlardır.

Oğlu Beşşar Esad her ne kadar babasından daha olumlu gözükse de, asimilasyon ve Türkmenlere karşı dışlama politikasını daha da hızlandırarak devam ettirmiştir. Öyle ki **Suriye'nin haklı halk ayaklanmasının başlangıcından bu yana en çok Türkmen bölgelerini ve Türkmenleri hedef almıştır.**

Suriye'de Yaşanan Karışıklıklar, Suriye Türkleri İçin Baskı ve Cefadan Kurtulma Fırsatı Oldu

Aslında Suriye'de son yıllarda yaşanan karışıklıklar Suriye Türklerine baskı ve cefadan kurtulma fırsatı sunmuş, Türkiye'nin yaptığı Fırat Kalkanı, Zeytin Dalı ve Barış Pınarı Harekâtları ile yüzyıldır bekledikleri POYRAZ (baskıdan dolayı Türkiye'yi aralarında açıkça anamadıkları için kod ismi POYRAZ diye adlandırırlar) esmiş, varlıklarının garanti altına alındığını hissetmişlerdir.

Suriye Türkleri, topraklarına dönmek ama varlıklarının (can, mal ve siyasi) garanti altına alınmasını istemektedirler. Topraklarına dönememekten endişe etmektedirler ancak dönünce de eski karanlık günlere dönmekten büyük endişe duymaktadırlar.

Bilindiği üzere Suriye'de yeni bir anayasa yapılması çalışmaları uluslararası bir seviyede devam ediyor, tartışılıyor. Bu nedenle Türkiye'nin, Suriyeli Türklerin can ve mal güvenlikleri ile siyasi varlıklarının garanti altına alındığı bir anayasayı müzakerelerde "olmazsa olmaz şart" koşmasının gerekli olduğunu düşünüyorum.

Türkiye Suriye Türkmenlerini Suriye Yönetiminin İnsafına Bırakmamalıdır

Türkiye'nin, Suriye Türkmenlerini Suriye Yönetiminin insafına bırakması, Suriye Türkmenlerinin en büyük korkusudur.

O nedenle Suriyeli Türkmenlerin, Türkiye için özel konumu olduğu daima ön planda tutulmalı ve ifade edilmelidir. **Suriye'nin asli kurucularından olan Türkmenlerin can ve mal güvenliğinin yanı sıra, Suriye'nin geleceğinde hak ettikleri yeri alabilmeleri** garantiye alınmalıdır. Türkmenlerin haklarının ve yönetimde yer almasının garanti altına alınması ve Türkiye'nin bu konuda garantör kabul edilmesi hedefimiz olmalıdır diye düşünüyorum.

Türkmenlere Anayasal Güvence Sağlanmalı, Türkiye Garantör Olmalı

Suriye Türklerinin, hak ve özgürlüklerinin garanti altına alınması için asgari şu hususların **Türkiye'nin resmî ve yazılı garantörlüğünde** yeni Suriye Anayasası'nda yer almasını istediklerini anlıyorum:

1. **Suriye Arap Cumhuriyeti ibaresinin**, eşit anayasal vatandaşlık bağını vurgulayacak şekilde, **Suriye Cumhuriyeti olarak değiştirilmesi**, adlandırılması.
2. Suriye'den Türkiye'ye tehdit oluşturan hiçbir oluşuma (terör ya da başka) izin vermemek amacıyla, **Türkiye sınırı boyunca belirlenecek bir derinliğe kadar alanda Türkiye garantörlüğünde Türkmen Özerk Yönetimi kurulması.**
3. Türkmen bölgelerine PKK tarafından sonradan getirilenlerin vatandaş olmalarını önlemek için; **en az üç nesildir Suriye'de yaşamayanlara Suriye Cumhuriyeti vatandaşlığı verilmemesi.**
4. **Anayasada birden fazla kurucu halk, etnik unsur ve resmî dil yer alacaksa**, Türkmenlerin Suriye'de Araplardan sonra ikinci büyüklükte topluluk olduğu gerçeğinden hareketle:

Anayasada Türkmenlerin kurucu halk olarak belirtilmesi,

Türkçe'nin resmî dil olarak anayasada yer alması,

Türkmenlerin idari, siyasi, kültürel ve eğitim haklarının yanı sıra yönetimde yer almalarının garanti altına alınması.

5. **Eğer anayasada birden fazla kurucu halk, etnik unsur ve resmî dil olmayacaksa:**

   Türkçe'nin konuşma serbestisinin ve Türkmen kökenli Suriye vatandaşlarının yaşadığı bölgelerde eğitim dili olmasının sağlanması,

   Türkçe eğitim veren anaokulu, ilköğretim, ortaöğretim ve yükseköğrenim kurumlarının açılabilmesine imkân sağlanması,

   Suriye Cumhuriyeti'ni oluşturan Arap, Türkmen ve diğer toplumların; cinsiyet, ırk, milliyet, köken, din, mezhep, inanç, görüş, renk, ekonomik ve sosyal durum ayrımı yapılmaksızın **kanun önünde eşit olmaları,**

   Suriye Devleti'nin, tüm bakanlık, hizmet ve eğitim kurumlarında Türkmenlere yönelik **fikri, siyasi ve dinî baskıya yol açacak eylemlere izin verilmeyeceğini** garanti etmesi.

6. Suriye Devleti'nin, **kamu düzeninin bozulmaması kaydıyla:**

   İfade özgürlüğünü,

   Basın, yayın ve medya özgürlüğünü,

   Toplantı ve barışçıl gösteri yapma özgürlüğünü,

   Dernek ve siyasi parti kurma veya bu bileşenlere katılma özgürlüğünü,

   Türkmen unsurunu temsil edecek siyasi oluşumlar kurma hakkının garantiye almasının sağlanması.

Suriye ve Irak'ta Türk Varlığı Birinci Önceliğimiz Olmalıdır

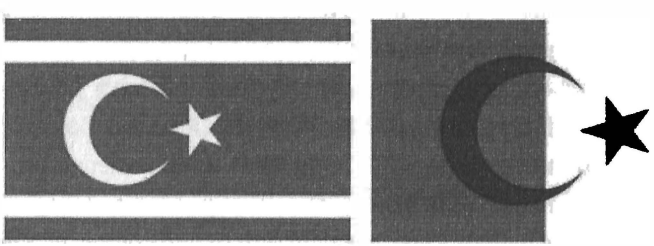
Sonuçta, daha önce de ifade ettiğim üzere, Türkiye elbette Suriye Yönetimi ile masaya oturmalı ama birinci önceliği Türk

varlığının korunması ve bu bağlamda **Ankara Antlaşması hükümlerinden de hareketle Türkiye'nin Kıbrıs'ta olduğu gibi Türkmen hak ve özgürlüklerinin garantörü olması olmalıdır.**

Büyük Türkeli (Türkmeneli) haritası daima aklımızda olmalı, Irak ve Suriye'nin toprak bütünlüğü içinde **Türk varlığının korunması, desteklenmesi ve güçlendirilmesi birinci önceliğimiz olmalıdır.** Irak ve Suriye Türklerinin iş birliği ve eşgüdümünün temini de bu bakımdan büyük fayda ve güç sağlayacaktır.

Bu noktada hâlen farklı bayraklar kullanan Suriye ve Irak Türklerinin içinde bulundukları devletlerin birlik ve bütünlüğüne tehdit oluşturmayacak, zarar vermeyecek şekilde, Türkeli (Türkmeneli) Hilalinde yaşayan **Türklerin kültürlerinin sembolü olan tek bir bayrak** ile temsil edilmelerinin daha iyi olacağını düşünüyorum.

(Irak Türkmenleri Bayrağı - Suriye Türkmenleri Bayrağı)

Türk'ün güneşi parlak, yolu açık, Kızılelma'sı yakın olsun!

1897 OSMANLI-YUNAN SAVAŞINDAN SURİYE'YE DERSLER

Türkiye ve Beşşar Esad başkanlığındaki Suriye üst düzey yetkilileri arasında Rusya'nın aracılığıyla yapılan görüşmeler devam ediyor. Bu temas ve görüşmeler neticesinde; yerinden edilmiş insanların yurtlarına dönebilmelerini, akan kanın durmasını, Suriye'de başta Türkmenler olmak üzere can, mal ve siyasi güvenliklerinin sağlanmasını, insan haklarına saygılı bir ortamın tesisiyle neticelenmesini canıgönülden arzu ediyorum.

Ancak her iki devletin üst düzey yetkililerinin görüşme sürecine, daha doğrusu BAASCI Esad Yönetimi ile görüşülmesine, **Türkiye'nin Suriye Rejimiyle yakınlaşmasına karşı çıkan Suriyeli Arap muhalifler** son bir hafta içinde Halep ve İdlib kırsalındaki şehir ve kasabalarda taşlı sopalı protestolarda bulundular. Diğer yandan İdlib'in güneyinde silahlı gruplarla Suriye Rejim güçleri arasında çatışmalar yaşandı.

İşte bu noktada, Türkiye'nin geçmiş Suriye politikası konusunu tartışmaktan öte, geleceğimizi etkileyebilecek günümüzdeki mevcut durum ve gelişmeleri aktarmak istiyorum.

Geçtiğimiz Hafta Türkiye Kontrolündeki Bölgelerde Yapılan Protestolar

Protestocuların ve önde gelen muhalif liderlerin **"Suriye Rejiminin devrilmesini ve uzlaşılmamasını,** Suriye muhalefet güçleri ve fraksiyonları üzerinde baskı kurulmasını ve **Suriye Rejimi ile her ne ad altında olursa olsun uzlaşmaya sürüklenilmesine izin verilmemesini"** istedikleri gelen haberler arasında.

Hatta Türkiye destekli muhalif liderlerden **Suriye Muhalif ve Devrimci Güçler Ulusal Koalisyonu (SMDK) Başkanı Salim el Muslat da** 13 Ocak 2023'te Azez'de düzenlenen protestolara katılmıştı. Ancak göstericiler Türkiye ile Esad Rejimi arasındaki görüşmelere karşı net tavır koymadığı gerekçesiyle taşlar ve sopalarla Salim el Muslat'a saldırdılar. **Muslat kalabalığın elinden zor kurtuldu.**

Benzer gerekçelerle (aralık ayı sonunda Moskova'da düzenlenen üçlü toplantıyı memnuniyetle karşıladığı şeklindeki kendisine atfedilen bir açıklamanın ardından) **"Suriye Geçici Hükûmeti" ve Başkanı Abdurrahman Mustafa'ya da karşı Arap protestocuların tepki gösterdiği** ancak Abdurrahman Mustafa'nın o esnada bölgede olmadığı da edindiğim bilgiler arasında. **Abdurrahman Mustafa'nın aynı zamanda bir Türkmen ve iyi bir lider olduğunu da belirtelim.**

SMDK Başkanı Muslat, olayın ardından yaptığı görüntülü açıklamada, **kendilerinin de Esad Yönetimine karşı olduğunu ve bu nedenle gösteriye katıldığını yineledi.**

SMDK Başkanı Salim el Muslat, iki hafta kadar önce Ankara'da Dışişleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu ile görüşen Suriye muhalefeti heyetindeydi ve görüşmenin ardından Muslat, yaptığı yazılı açıklamada **"Türkiye, Suriye devriminin ve muhalif güçlerin güçlü bir müttefiki. 2118 ve 2254 sayılı Cenevre Kararları başta olmak üzere Suriye meselesine ilişkin tüm uluslararası kararlarda Türkiye'nin böyle kalacağını ümit ediyorum"** demiş ve Esad Rejiminin sözlerini yerine getirmediğini savunarak "Suriyeli muhalifler, halkın acısını dindirmek için siyasi süreci harekete geçirme konusunda istekli. Adalet ve eşitliğe dayalı yeni bir dönem ve Suriye ile bölge ülkeleri için güvenlik ve istikrar tesis edilmeli" şeklinde ifadelerde bulunmuştu.

Suriye Tarafından Henüz Yerine Getirilmeyen BMGK Kararları

Peki, nedir bu çözüm için şart koştukları: Cenevre 1 bildirisi, BM Güvenlik Konseyinin 2118 ve 2254 sayılı kararları?

30 Haziran 2012 tarihinde ilgili kuruluş ve kesimlerin **Suriye Eylem Grubu olarak Cenevre'de** Birleşmiş Milletler ofisinde yaptıkları görüşmeler sonunda yayımladıkları bildiride:

> **"Tam yürütme yetkilerine sahip geçici bir hükûmet organı"** kurulması,
>
> Suriye'de herhangi bir siyasi çözümün ancak **herkes tarafından paylaşılabilecek ve kesin takvime bağ-**

lanmış bir gelecek perspektifi sunması, herkes için güvenlik, istikrar ve sükûnet ortamı oluşturulması hâlinde olabileceği,

Suriye'de **kalıcı demokrasi** kurulması,

İnsan hakları, yargının bağımsızlığı, hükûmettekilerin hesap verebilirliği ve hukukun üstünlüğü konularında uluslararası standartlara uygun halka açık mekanizmaların tesisi,

Herkes için eşit fırsatlar sunan; mezhepçiliğe veya etnik, dinsel, dilsel veya başka herhangi bir temelde ayrımcılığa izin vermeyen bir devlet yapısı oluşturulması,

Bu temelde, anayasal düzen ve hukuk sistemi gözden geçirilerek bir **anayasa taslağının hazırlanması ve halkın onayına tabi olacağı** hususları belirtilmiştir.

BMGK 27 Eylül 2013 tarihli 2118 sayılı kararıyla; Suriye Arap Cumhuriyeti'nde her türlü kimyasal silah kullanımını, özellikle de Suriye Rejiminin 21 Ağustos 2013'te **kimyasal silah kullanarak yaptığı GUTA saldırısını** kınayarak, uluslararası hukuka aykırı olduğunu ilan etmiş, **Suriye'nin bu silahları uluslararası kontrole dâhil etmesini ve kullanmamasını** uygulama planına bağlamıştır.

BMGK 18 Aralık 2015 tarihli 2254 sayılı kararıyla; Suriye'de kurulacak bir geçici hükûmet vasıtasıyla özgür ve adil seçimlerle siyasi geçişin yapılmasını istemiştir.

İşte Esad Rejimine muhalif güçler Cenevre 1 bildirisi, BM Güvenlik Konseyinin 2118 ve 2254 sayılı kararları gereği yerine getirilmedikçe bir uzlaşma olmasının kabul edilmemesi gerektiğini ısrarla ifade ediyorlar.

Protesto Gösterilerine Katılmasalar da Türkmenler de Endişeli

Aslında edindiğimiz intiba, Türkiye kontrolündeki bölgelerde yaşayan sadece Araplar değil, Türkmenlerin de Esad Yö-

netimi ile yürütülen görüşmelerden kendi gelecekleri açısından kaygı duyduklarını göstermektedir.

Bu noktada hem Türkmenler hem de Araplar Esad Yönetimine güvenmemekte, bu yüzden de Esad ile görüşülüp uzlaşılmasına karşı çıkmaktadır.

Türk Ordusunun bölgeden çekilmesi durumunda koyu bir BAAS Rejimi olan Esad Yönetiminin ciddi bir zulme başlayacağı yönünde güçlü bir endişe halk arasında taban bulmuş durumdadır. BAAS Rejiminin Irak'ta ve Suriye'de on yıllardır yaptığı katliamlar, zulümler ortadadır. Kendi halkına kimyasal silahlar kullanabilen korkunç bir ideolojiden bahsettiğimi unutmayın lütfen.

Türkmenler ve Esad Rejimine muhalif halk kesimleri bu nedenle kendilerinin Suriye Yönetimine terki durumunda, **Esad Rejiminin eninde sonunda hınç alacağını ve insanları öldürüp katledeceğini, mallarına, mülklerine el koyacağından emin olduklarını** söylüyor.

Elbette Türkiye Cumhuriyeti Devleti kendi hak ve menfaatleri çerçevesinde dengeleri gözeterek önceliklerini belirlemekte, politikalarını güncellemektedir.

Türkiye'ye Küsmeyen, Sırt Çevirmeyen ve İkili Oynamayan Tek Grup: Türkmenler

Tüm bu çetrefilli ortamda bölgedeki Sünni Araplar, Kürtler, Nusayriler ve diğer kesimler açık açık kendilerine ait bağımsız ya da özerk yönetimler isterken, bizim özellikle Türkmenlere sahip çıkmamız önceliğimiz olmak durumundadır.

Üstelik 11 yıllık Suriye İç Savaşı süresince Türkmenler, Türkiye'ye küsmeyen, sırt çevirmeyen ve ikili oynamayan tek grup olarak karşımıza çıkmaktadır.

Türkiye elbette Suriye Yönetimi ile menfaatleri gerektiriyorsa masaya oturmalıdır. Türkmenlerin **Suriye'nin asli kurucu unsurlarından biri olduğu da unutulmamalıdır.** Bu görüşmelerde, Suriye'de Türk varlığının korunması ve güçlendirilmesinin öncelikli olarak hedeflenmesinin gerekli olduğunu düşünüyorum.

Bu hedef doğrultusunda en azından:

Suriye'den Türkiye'ye tehdit oluşturan hiçbir oluşuma (terör ya da başka) izin vermeme garantisinin alınması,

Ankara Antlaşması hükümlerinden de istifade ile Türkiye'nin Kıbrıs'ta olduğu gibi Suriye'deki Türklerin hak ve özgürlüklerinin yanı sıra yönetimde yer almalarının garantörü olacak bir mekanizma oluşturulması,

Sığınmacıların geri dönüşlerinin, can ve mal güvenliğinin sağlanması,

Türkiye sınırı boyunca belirlenecek bir derinliğe kadar (mesela 60 km) alanın birlikte yönetimi konusunda mutabakat sağlanması,

Eğer Suriye'de özerk bölge ve yönetimler oluşturulacaksa öncelikle **mutlaka Türkmen özerk bölge ve yönetimlerinin** oluşturulması gerekir düşünüyorum.

Her Daim İbretlik Ders 1897 Osmanlı-Rus Savaşı: Sahada Türk, Masada Yunan Zaferi

Yunanistan'ın Osmanlı idaresindeki Yanya ve Girit Rumlarını isyana kışkırtmaya devam etmesi üzerine çıkan ve Osmanlı Ordusunun kesin zaferiyle sonuçlanan 1897 Osmanlı-Yunan Savaşı (diğer adıyla Otuz Gün Savaşı, 17 Nisan-19 Mayıs 1897) neticesinde:

Rusya'nın baskısıyla İstanbul Antlaşması imzalanmış,

Osmanlılar sanki savaşta yenilmiş gibi, savaş sırasında ele geçirdiği Teselya'yı boşaltmış,

İngiltere, Fransa, Rusya ve İtalya'nın baskısıyla Girit'in muhtariyeti (özerkliği) ilan edilerek Ada'daki Türk hâkimiyeti fiilen sona erdirilmişti.

Buradan çıkarılacak ders; Suriye'deki terör odaklarını temizlemek hedefimizken ve bölgeyi kontrol altına almışken, Rusya (ve ABD) aracılığında yapılacak bir antlaşma ile sözde

Kürt özerk bölgeleri adı altında PKKİSTAN-TERÖRİSTAN kurulması, Türkmenlerin katli, ellerinden mal ve mülklerin alınması neticesi ile karşılaşmayalım da... 1897'de yaşadığımızın benzerini tekrar yaşamak olur.

Türk Dünyasının Orta Doğu Politikasının Merkezinde Türkmenler Olmalı

Sözün özü:

Türk dünyasının **Irak ve Suriye politikasının merkezinde Türkmenler** olmalıdır.

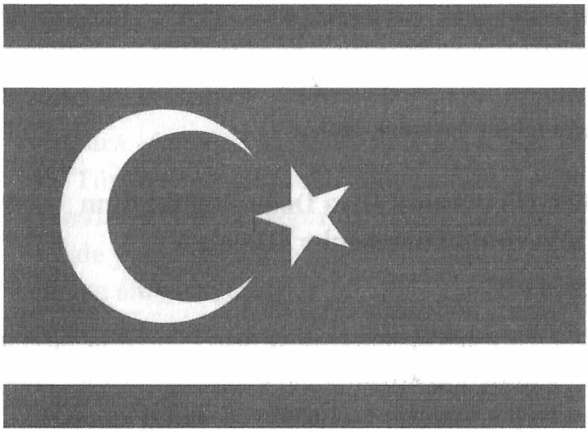
Türkmenleri Suriyeli ya da Iraklı gibi toptancı söylemlerin dışında tutmalıyız.

Büyük Türkeli (Türkmeneli) haritası daima aklımızda olmalıdır.

Irak ve Suriye'nin toprak bütünlüğü içerisinde **Türk varlığının korunması, desteklenmesi ve güçlendirilmesi birinci önceliğimiz olmalıdır.**

Irak ve Suriye Türklerinin iş birliği ve eşgüdümünün temini ve **tek bir kültürel bayrak (TÜRKELİ YA DA TÜRKMENELİ BAYRAĞI)** da bu bakımdan büyük fayda ve güç sağlayacaktır.

Diliyorum **en kısa zamanda Süleyman Şah'ın kabri de ait olduğu Türk toprağı Karakozak'taki türbesine nakledilir ve TOPRAĞIMIZA TÜRK BAYRAĞI TEKRAR ÇEKİLİR.**

Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin ve Türk Silahlı Kuvvetlerinin çok güçlü olduğuna ve toprağımıza tekrar Türk Bayrağını tekrar çekeceğine inanıyorum.

Türkiye, Suriye Türklerinin yüzyıldır esmesini beklediği POYRAZ'dır!

POYRAZ esmiştir ve şüphesiz Suriye'de yaşayan kardeşlerini bir daha asla bırakmaz evvelallah!

Devletimizin güneşi parlak, yolu açık, ömrü ebedi olsun!

TÜRK TOPRAĞINDA KİMİN BAYRAĞI DALGALANIYOR?

Bugün size içimi kanırtarak kanatan Türk tarihi için çok hazin bir gerçeği, **Türk toprağı Süleyman Şah Türbesi'nin yerinde olanları anlatacağım.**

Önce kısaca Süleyman Şah'ın kim olduğunu anlatalım.

Süleyman Şah, Türk tarihinde **Osmanlı İmparatorluğu'nun kurulmasına giden süreçte** hem tarihsel hem de manevi olarak büyük rolü olan bir Türk lideridir.

Kayı boyunun manevi ve siyasi lideri olan Süleyman Şah'ın 1178 yılında doğduğu düşünülüyor. **Kaya Alp'in oğlu, Ertuğrul Gazi'nin babası ve Osmanlı İmparatorluğu'nun kurucusu büyük Türk Osman Gazi'nin dedesidir.**

Süleyman Şah, dünya tarihine şekil veren ve etkisini hâlâ kudretli bir şekilde hissettiren **Osmanlı İmparatorluğu'nun atası konumundadır.**

Süleyman Şah **Urfa, Mardin, Diyarbakır, Halep** gibi bölgelerin Türklüklerinin pekiştirilmesinde ve Türk yurdu olmasında büyük rol oynamıştır. Bu bölgelerde **Haçlılara karşı da savaşmıştır.**

Süleyman Şah'ın ölümü ile ilgili çeşitli rivayetler olsa da en muteberi Süleyman Şah'ın **ölümünün Fırat Nehri'nde boğularak gerçekleştiğidir.**

Süleyman Şah, binlerce kişilik oymağını 1214 yılında Fırat Nehri'nden geçirip Anadolu'ya getirirken kendisi **iki askeri ile birlikte suya kapılarak boğulmuştur.** Ölümü üzerine iki adamı ile Fırat Nehri kıyısındaki **Caber Kalesi'nin eteklerinde kendisine yapılan kümbete defnedilmiştir.** Oymak ise, oğlu Osman Gazi'nin babası Ertuğrul Gazi tarafından devralınarak Anadolu'ya doğru yoluna devam etmiştir.

İşte Süleyman Şah'ın istirahatgahı (kümbeti de ve sonra türbesi de) tıpkı kendisi gibi Türk milleti için büyük bir sembol olmuştur.

Süleyman Şah'ın istirahatgahının **ilk defa 1886 yılında II. Abdülhamid döneminde** türbe haline getirildiğini hatırlatalım.

Türk milleti büyük sınavlar verdiği ve zorluklar yaşadığı dönemlerde dahi Süleyman Şah'ı ve istirahatgahı toprağı asla unutmamıştır. Türbe yerinin her daim bir vatan toprağı olarak varlığını koruması için hiçbir mücadele ve fedakârlıktan kaçınılmamıştır. **Hem Osmanlı İmparatorluğu hem de Türkiye Cumhuriyeti dönemlerinde Caber Kalesi'nde yatan bu büyük Türk'e ait mezar özenle korunmuş** ve türbenin bakımı, onarımı özenle yapılmış, gelecek nesillere bir vasiyet ve miras edasıyla kesintisiz şekilde aktarılmıştır.

Birinci Dünya Savaşı'nın ardından Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşu mücadelesini veren Büyük Atatürk önderliğindeki Türk milleti, Süleyman Şah Türbesi'nden asla taviz vermemiştir.

Büyük Atatürk'ün siyasi dehasının bir ürünü olan 20 Ekim 1921 Ankara Antlaşması'nın 9. maddesinde yer alan; ***"Osmanlı Hanedanı'nın kurucusu Osman Gazi'nin dedesi Süleyman Şah'ın Caber Kalesi'nde bulunan ve Türk Mezarı adı ile tanınan mezarı, çevresiyle birlikte, Türkiye'nin malı olarak kalacak ve Türkiye orada koruyucular bulundurup Türk bayrağını çekebilecektir"*** hükmü çerçevesinde **Süleyman Şah Türbesi ve çevresi "Türk toprağı" olarak tescillenmiştir.**

Büyük Atatürk, Süleyman Şah'ın mezarı ve çevresinin "Türk toprağı" olduğunu **1923 Lozan Barış Antlaşması'nın 3. maddesi ile de tescilletirmiştir.**

Her Zaman Hedef Alındı

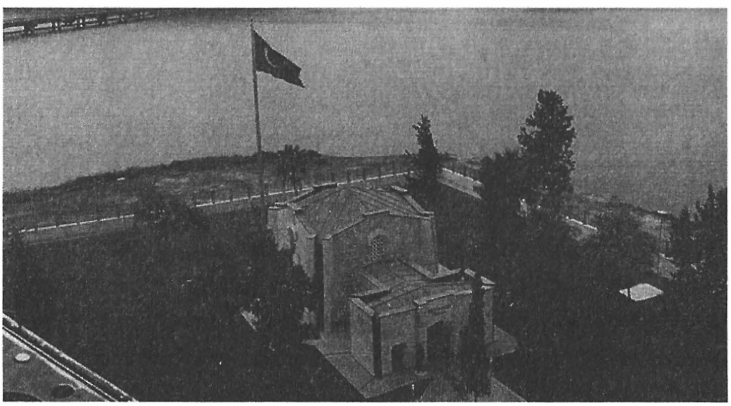
Türk milletinin sembollerinden olan **Süleyman Şah Türbesi, özellikle Hatay'ın 1938'de anavatana katılma sürecinden itibaren** Türk milletine düşman olan odaklar tarafından hedef alınmaya başlamıştır.

Esasında **Süleyman Şah Türbesi ve Caber Kalesi, Hatay'ın anavatana katılmasında kritik bir rol oynamış,** bir nevi Süleyman Şah Hazretleri istirahatgahı dahi Türklüğe hizmet etmeye devam etmiştir. Çünkü Süleyman Şah Türbesi'nin bulunduğu Caber Kalesi Fransızlara karşı âdeta ileri bir karakol görevi görmüş, Türkiye Fransızların bölgede Türklere karşı yürüttükleri kışkırtıcı faaliyetleri izleme ve denetleme imkânı bulmuştur.

1936 yılından itibaren Fransızlar, Süleyman Şah Türbesi'nin hemen karşısına bir karakol inşa etmek için çalışmalara başlamışlardır. Bununla da yetinmemiş, bölgedeki Arap aşiretleri Türklere karşı kışkırtmaya devam ederek Süleyman Şah Türbesi'nin ve Caber Kalesi'ndeki Türk askerlerinin hedef alınmasını sağlamaya çalışmışlardır.

Vatan toprağı olan Caber Kalesi'ni ve Süleyman Şah Türbesi'ni koruyan askerlerimize yönelik sıklıkla taciz ateşleri, kışkırtmalar ve tehditler yapılmıştır.

1966 yılına gelindiğinde ise Süleyman Şah Türbesi nezdindeki Türklük bu kez de Suriye yönetimi tarafından hedef hâline getirilmiştir. Fırat Nehri üzerinde baraj yapmaya karar verdiğini açıklayan **Suriye Hükümeti, Caber Kalesi'nin sular altında kalacağını iddia ederek Türbe'nin taşınmasını talep etmiştir.** Türkiye'nin her türlü itiraz, uyarı ve yaptırımına karşın Türkiye, **1975 yılında Tabka Barajı nedeniyle Caber Kalesi'ndeki Süleyman Şah kabrini taşımak durumunda kalmıştır.**

Türkiye Taviz Vermemişti

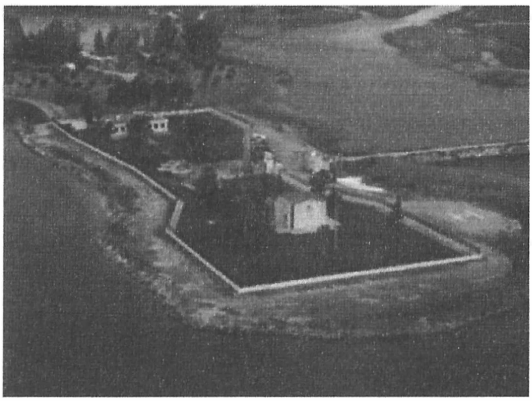
Türkiye, Süleyman Şah Türbesi ile sahip olduğu eksklav hakkından taviz vermemişti ancak Türkiye türbeyi yine:

> Fırat Nehri üzerinde bir yarımadayı andıran,
>
> Caber Kalesi'ndeki aynı miktardaki alana denk gelen on bin doksan altı metrekarelik alanda,
>
> Sınırımıza 30 km uzaklıktaki Suriye'nin Karakozak Köyü civarındaki bölgeye inşa etmiştir.

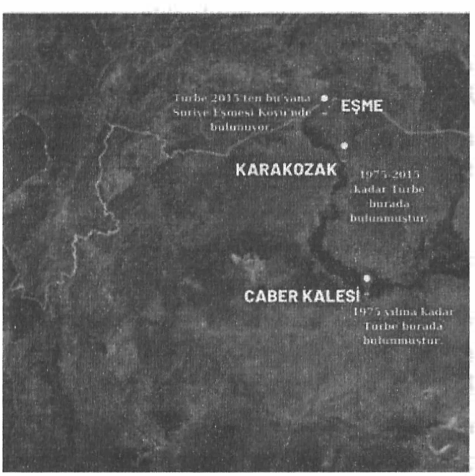
Tabii yeni türbenin inşa sürecinde de dönemin **Suriye Hükümeti boş durmamış bölgede çalışan Türk işçilere ve askerlere taciz ateşlerinde bulunmuştur.**

Tüm bu zorlu koşullara rağmen 30 Eylül 1975 tarihinde Süleyman Şah Türbesi, yine Karakozak köyündeki yerine taşınmıştır.

Süleyman Şah, Türk askerleri korumasında, Türk bayrağı altında yeni türbesinde ebedî istirahatine devam etmiştir.

2011 yılında patlak veren **Suriye İç Savaşı esnasında 2015 yılında Süleyman Şah Türbesi ve onu koruyan Türk askerlerinin DEAŞ tarafından tehdit edildiği,** DEAŞ'ın her an saldırıp Türbe'ye ve Türk askerlerine zarar verebileceği gerekçesiyle **o güne kadar Türk tarihinde eşi benzeri görülmemiş bir karar verildi:** Süleyman Şah'ın türbesinin bulunduğu **Türk toprağı DEAŞ'a terk edilerek, kabri taşınacaktı.**

21 Şubat 2015 akşamı, 18.30 sularında başlayan ve 22 Şubat 2015 saat 10.12 sularında son bulan kabir taşıma operasyonuyla, Karakozak'ta bulunan Süleyman Şah'ın kabri sınırımıza 180 metre uzaklıktaki Eşme köyüne getirildi.

Misak-I Millî'nin Teröre Terk Edilen Sınır Taşı: Süleyman Şah Türbesi

1214 yılından beri 801 yıldır, düşman saldırılarından korkulduğu için hiçbir zaman taşınmayan, sadece baraj yapımı nedeniyle 1975'te yeri değiştirilen naaş ve türbe alanı, bu kez **DEAŞ korkusu nedeniyle taşınmamış, âdeta kaçırılmıştı. Türk toprağı da bir terör örgütüne teslim edilmişti. Gerçek budur!** Bir asker olarak ortada övünülecek değil, utanılacak bir durum olduğunu düşünüyorum.

Hem 1921 Ankara hem de 1923 Lozan Antlaşması ile 1975 yılında revize edilen Türkiye-Suriye Antlaşmaları ile Türkiye'nin anavatan sınırları dışındaki tek toprağı olan Süleyman Şah Türbesi ve çevresi, o gün DEAŞ'a ve bugün ise terör örgütü PKK'ya terk edilmiştir.

"Efendim biz yine Türbe'yi sınırlarımız dışında bir alana inşa ettik. Türbe neredeyse, Türk toprağı orasıdır" diye ancak aptalların inanacağı bir gerekçe sunmaya çalışan varsa ya da olursa ona vereceğimiz cevap basittir: **Siz Türk milletini aptal yerine mi koyuyorsunuz? Türk milleti her şeyin farkındadır.**

Sınırın yanı başına getirmekle, sınırın onlarca kilometre ilerisinde Suriye'nin içlerinde bir Türk toprağı asla aynı şey değildir!

Maalesef bu nesil, atalarının 801 yıldır koruduğu Türk toprağını bir eşkıya sürüsünden koruyamamıştır. Birinci Dünya Savaşı'nda her cephede savaşırken, Kurtuluş Savaşı yaparken, Hatay'ın Türkiye'ye katılımı sürecinde dahi koruduğumuz bu toprağı eşkıyaya terk ettik.

Sindiremiyorum… sindiremiyorum… sindiremiyorum!

Hâlbuki hem karadan hem havadan tüm gücümüzle, kanımızın son damlasına kadar bu toprak korunmalı ve savunulmalıydı. Naaş elbette önemli ama Türk toprağı ve Türk bayrağı her şeyden daha da önemlidir.

Türk Toprağına Tekrar Türk Bayrağı Çekmek İçin Neyi Bekliyoruz?

Karakozak'taki Türk toprağından DEAŞ çekilmiş, toprağımıza PKK çöreklenmiştir. **Türk bayrağı dalgalanması gereken toprağımızda şimdilerde PKK paçavrası asılı…**

Türk toprağı neden geri alınmıyor ve neden yine Türk bayrağı dalgalanmıyor?

TSK çok güçlüdür ve toprağımıza Türk bayrağını tekrar çekme kudretine sahiptir!

Peki, neyi bekliyoruz o zaman?

Uluslararası hukukta "meşru müdafaa hakkı" diyorsanız, bundan daha net Türkiye'ye meşru müdafaa hakkı olamaz!

Kendi toprağımızı almak için icazet bekleyen varsa onları da Türk tarihine havale ediyorum.

Elbet tarih, hem de yakın tarih "Süleyman Şah'ın naaşını kaçırıp, Türk toprağını DEAŞ'a terk etmeyi" makul bir fikir gibi ortaya atanları, hatta başarı gibi sunanları ortaya çıkaracak, hassas terazisinde tartarak hüküm verecektir.

Bu millî meselede tüm siyasi partilerin fikir ve stratejilerini ortaya koymasını bekliyorum, bence siz de bekleyin.

İçimiz kan ağlamaktadır!

Diliyoruz en kısa sürede Süleyman Şah'ın kabri de ait olduğu Türk toprağı Karakozak'taki türbesine nakledilir ve TOPRAĞIMIZA TÜRK BAYRAĞI TEKRAR ÇEKİLİR.

BÖLÜM VIII

ENFEKTE OLMAYA MÜSAİT YARA: KAHRAMANMARAŞ DEPREMİ

ZAMAN DERS ALMA VE KARANLIĞI AYDINLIĞA ÇEVİRME ZAMANIDIR

Maalesef 6 Şubat 2023 ilki sabaha karşı diğeri öğle saatlerinde 7,7 ve 7,6 şiddetinde Kahramanmaraş'ın Pazarcık ve Elbistan ilçeleri merkezli iki ayrı deprem meydana gelmiştir.

Bu depremlerin etki alanının büyüklüğünün yüzölçümü temelinde modellemesi yapılmış ve **etki alanının neredeyse Almanya büyüklüğüne ulaştığı** hesaplanmış.

Hatırlarsanız 30 Ekim 2020'de **İzmir depreminde on yedi bina yıkılmıştı.** Neredeyse tüm Türkiye seferber olmasına rağmen arama kurtarma ve enkaz kaldırma çalışmaları günlerce sürmüştü.

Bu depremde ise yaklaşık **on bin binanın yıkılmış olduğu, depremden doğrudan etkilenen kişi sayısının ise on üç buçuk milyon** olduğu söylenmektedir!

Şu an yaşadığımız deprem felaketinin büyüklüğü daha nasıl tarif edilebilir?

Böylesi büyük bir felaket dünyada görülmedi!

Böylesi büyük çaplı afetlerde iktidar-muhalefet ayrımı olmaksızın, devletimizin etrafında kenetlenmesi gereklidir. Zaman bu felaketten siyasi nemalanma zamanı değildir!

Devlet ve millet hepimizindir!

TSK Yetkisi Dâhilinde Elinden Geleni Yapmış ve Yapmaktadır

Eski bir TSK mensubu Amiral olarak **TSK'ye haksız eleştiriler** yapıldığını okuyor, duyuyorum. Özellikle bir denizci olarak **Türk Deniz Kuvvetlerine yönelik popülist amaçlarla yapıldığı aşikâr tavsiye kılığındaki eleştirileri de kızgınlık ve şaşkınlıkla izliyorum.**

Her daim devletinin ve halkının hizmetinde olan **TSK'nin bu konudaki davranış modelini** kısaca anlatayım.

Böylesi afet ve acil durumlarda yönergelerinde detayları yazıldığı üzere TSK:

Derhâl afet ve acil durum tedbirlerini alır.

Önce kendi birliklerinin durumunu kontrol eder; **can kaybı, yaralı, kayıp personeliyle hasar tespit çalışmaları yapar.**

Ülkenin bu tür olaylarda savunma zafiyeti olmaması için derhâl **birliklerin emniyetini sağlayarak, oluşmuş hasarları onarmaya ve personelini bütünlemeye çalışır.**

Başta bünyesinde bu tip görevler için oluşturduğu **insani yardım tugayları** olmak üzere tüm birliklerinin ihtiyaç duyulabilecek insani yardım ve tahliye görevi hazırlıklarını yapar.

AFAD Başkanlığı koordinesinde yürütülen arama, kurtarma ve enkaz kaldırma çalışmalarına **emredildiğinde destek olmak üzere** kendi personelinin ve malzemesinin yanı sıra sağlık personeli, **sağlık malzemesi, iş makineleri ve gıda dâhil diğer malzemeleri ilgili kurumlardan talep ve temin eder.**

TSK her seviyedeki birliklerini böyle durumlara sürekli hazır hâlde tutmak üzere yıl içinde deprem dâhil afet ve acil durumda müdahale ve yardımların benzetimi ve eğitiminin yapıldığı **Deprem ve Afetlerde Yardım (DAFYAR) tatbikatları** icra eder.

Türk Deniz Kuvvetleri Gemileri En Hızlı Şekilde Yardım ve Tahliye İçin Hazır Hâle Gelmiştir

Şimdi gelelim Türk Deniz Kuvvetleri özelinde sözde tavsiye niteliğinde yapılan eleştirilere.

Bazıları **Deniz Kuvvetlerinin işleyişini ve gemilerin harekâta hazır olma prosedürlerini bilmeden ya da bilmesine rağmen kasten "Neden gemiler bir saat içinde kalkmadı?" diyor! Herhâlde sanıyorlar ki gemiler tüm personeli ve arama kurtarma malzemesi ile birlikte depremlere müdahale için hazır hâlde** bekliyor!

Bu tip kişiler dediğim gibi, bırakın Türkiye'yi, dünyadaki deniz kuvvetleri işleyişini ya bilmiyorlar ya da biliyor ama kasten böyle konuşuyorlar. Zira gemilerimiz **mesai saatleri dışında 1/4 personeli ile limanda bekler. Genel olarak harekâta hazır olma süresi barış zamanında asgari dört saattir.**

Bu deprem, pazar gecesini pazartesi gününe bağlayan sabaha karşı olmuştur. Anlaşıldığı üzere personel derhâl evlerinden gemilerine çağrılmış, arama, kurtarma, enkaz kaldırma malzemeleri, sağlık personeli, **sağlık ve yardım malzemeleri vb. ilgili kurumlardan talep ve temin edilmiştir.**

Tabiatıyla tüm bunlar birkaç saat içinde temin edilemez ancak mümkün olduğunca hızlı temin edilmiş ve **depremin üzerinden yirmi dört saat geçmeden Foça'da konuşlu TCG SANCAKTAR ve TCG BAYRAKTAR başta olmak üzere amfibi ve diğer tip gemiler ana üslerinden İskenderun'a intikale geçmişlerdir.**

TCG İskenderun Saatler İçinde Mersin'den İskenderun'a İntikale Geçmiştir

Ayrıca Türk Deniz Kuvvetleri depremin üzerinden saatler geçmeden Mersin'de bulunan yaklaşık bin beş yüz (acil durumlarda üç bin) kişi kapasiteli **TCG İSKENDERUN** personel nakliye gemisini de derhâl İskenderun'a göndermiş ve **yaralıların Mersin'e naklini sağlamaya başlamıştır.**

Yani Türk Deniz Kuvvetleri kurumsal aklı ve yapısının başkalarının aklına ihtiyacı yoktur. Zaten gerekeni herkesten önce düşünür ve yapar; düşünmüş ve yapmıştır.

Şimdi sosyal medyadan sözde tavsiyede bulunanlar, görgüsüz ve ölçüsüzce **"İşte ben tavsiyede bulundum da hatırlattım da yaptılar"** diyebilir, hatta demiş olabilirler ama durum hiç de öyle değildir.

Anlattığım üzere **Türk Deniz Kuvvetleri depremin ilk anından itibaren bunları zaten eğitimi ve kurumsal yapısı gereği planlamış ve icra etmiştir.**

Yapılmış Yanlışlar, Alınacak Dersler Vardır

Ancak bu depremden alınacak önemli dersler elbette vardır, bazıları:

1. **Yanlış imarın affı olmaz!** Affı olursa işte böyle ağır sonuçları olur.
2. Böyle durumlarda TSK'nin zaman geçirmeksizin arama kurtarma faaliyetlerine katılımını ve asayişi temininde görevlendirilmesini mümkün kılabilen **EMASYA ("Emniyet-Asayiş-Yardımlaşma") Protokolünün kaldırılması yanlış olmuştur.**
3. TSK'nin her mekân, zaman ve şartta görev yapan ihtisas sahibi askerî hekim ve sağlık personelini barındıran **askerî hastanelerin kaldırılması yanlıştır. Eğer askerî hastaneler olmuş olsaydı Türk Deniz Kuvvetleri gemileri ilaç dâhil tüm sağlık malzemelerini ve sağlık personelini kendi bünyesinden derhâl tahsis eder, Sağlık Bakanlığından talep etmek ve zaman kaybı yaşamak zorunda kalmazdı.**
4. **Dünyanın en büyük ordularından birinin yani TSK'nin sahra hastanesi kurma kabiliyetinin budanması yanlıştır.** Eğer bu imkân ve kabiliyet personeli ve malzemesi ile TSK bünyesinde olsaydı, İsrail'in sahra hastanesine muhtaç olmazdık.
5. Belki de artık **hastane gemisine sahip olma** zamanı gelmiştir!

Zaman, Karanlığı Aydınlığa Çevirme Zamanıdır

Şartlar ne olursa olsa, **zaman birlik ve beraberlik içinde** karanlığı aydınlığa çevirme zamanıdır.

Gün birlik olma zamanıdır!

Tekstil ülkesi Türkiye'de bu soğukta deprem bölgesinde üşüyen kimse kalmamalıdır! Tüm tekstil fabrika ve mağazalarını çok acil bağış yapmaya ve ürünlerini deprem bölgesine göndermek için organize olmaya çağırıyorum!

Bu kampanyaya gıda, branda, çadır, sağlık ve medikal malzeme üreticilerinin de dâhil olmasını, telekomünikasyon şirketlerinin de bölgeye en az bir ay boyunca tümüyle ücretsiz iletişim sağlamasını diliyorum.

Yardım etmeyenlerin, üstelik **durumu fırsata çevirmek isteyenlerin, bu ülkede, bu milletin üzerinden para kazanmaya bundan sonra** hakkı olmamalıdır.

Zaman, Uyanık Olma Zamanıdır

Böyle ortamların **Türkiye düşmanlarına fırsatlar sunabileceğini** unutmamak lazımdır.

Çakallar puslu havayı sever.

Türkiye'de arama kurtarma ve yardım faaliyetlerinde aksaklıklar, ihmaller var deyip **iç karışıklık çıkartmak isteyenler olabilir.**

Halkımızın ve devletimizin birlik ve beraberlik içinde herhangi bir **kargaşa, karışıklık ve kaosa uyanık olması, mahal vermemesi** son derece önemlidir.

Hatay, Kahramanmaraş, Malatya, Gaziantep, Kilis, Diyarbakır gibi illeri kapsayan **bu depremin yaratabileceği asayiş, güvenlik ve sosyal riskleri iyi değerlendirmeli** ve analiz etmeliyiz. Özellikle Kilis, Gaziantep, Hatay, Kahramanmaraş gibi illerimizde **sığınmacı kampları bulunduğu gibi sığınmacı mahalleleri de** bulunmaktadır. Bu hassas durum h**em toplumsal psikolojik yapı hem de güvenlik boyutları açısından** dikkatli değerlendirilmek durumundadır. Yani zaman, aynı zamanda uyanık olma zamanıdır.

Allah Türk milletini ve Türkiye Cumhuriyeti'ni sonsuza dek korusun!

Depremde hayatını kaybedenlere Allah'tan rahmet, yaralılara acil şifalar diliyorum.

Türk milletinin başı sağ olsun.

DÜNYA TARİHİNİN EN BÜYÜK DEPREM YIKIMI VE SONRASI...

6 Şubat Pazartesi günü Kahramanmaraş'ın Pazarcık ve Elbistan ilçeleri merkezli meydana gelen iki deprem dünya tarihinde bilinen en büyük deprem hasarına yol açtı.

Depremin ardından geride kalan bir hafta içinde vefat eden vatandaşlarımızın sayısı **otuz bine doğru** yaklaşırken, **yaralanan vatandaşlarımızın sayısı yüz bine** dayanmış vaziyettedir. **Yıkılan ve ağır hasarlı bina sayısı yirmi bine** yaklaşmaktadır. Enkaz altında kalan vatandaşlarımızın sayısı da henüz açıklanmamıştır.

Depremin etkilediği alan nerdeyse **Almanya kadar, nüfusu ise on üç buçuk milyon,** yani Yunanistan nüfusundan fazladır.

Ukrayna'da bir yıldır süren savaşın neden olduğu hasar, iki dakika süren bu depremin neden olduğu hasarın 1/10'u kadar bile değildir.

Japonya Tohuku Üniversitesi Profesörü Shinjin yaşanan bu felaketi, ***"Bu deprem ancak bin yılda bir görülebilecek bir şiddete sahip. Türkiye'deki son deprem Çin'deki Siçuan, Alaska, Yeni Zelanda ve Tibet depremlerinden bile daha büyük ve kötüydü. Üstelik saydıklarımın üçü kırsal kesimde oldu, can kaybı azdı. Türkiye'deki ise doğrudan yerleşim yerlerinde meydana geldi"*** ifadeleriyle depremin ne kadar büyük bir felaket olduğunu açıkladı.

Depremden doğrudan etkilenen **10 ilimiz:**

Türkiye yüzölçümünün yaklaşık yüzde yirmisini oluştururken,

Nüfus olarak da yaklaşık yüzde on yedisini barındırmakta,

Türkiye'nin toplam gayrisafi yurt içi hasılasının (GSYH) ise yüzde 10,1'ini gerçekleştirmektedir.

Bu noktada bu afetin yarattığı diğer hasarların yanı sıra ekonomik tahribat da son derece derindir. Depremden etkilenen **Gaziantep'in tek başına yaptığı yıllık ihracat on bir milyar dolar civarındadır.**

İlk günlerin şaşkınlığı, organizasyon bozuklukları hızla giderilmeye çalışılırken, depremin nasıl muazzam bir yıkıma neden olduğu, bu yıkımın da çok ciddi olumsuz sonuçları olduğu, olabileceği de ancak yeni yeni görülüyor.

Bu deprem devletimizi ve milletimizi başta psikolojik, sosyolojik, ekonomik, güvenlik, demografik açılardan olmak üzere birçok açıdan çok ciddi olumsuz etkilemiştir. **Bu travmanın atlatılması, yaraların sarılması on yıllar sürecek gibi görünmektedir.**

Gün birlik ve beraberlik içinde yaraları sarma, tek yumruk olma zamanıdır!

Bu noktada edindiğimiz bilgilere göre bazı tespit ve önerilerimizi sizinle paylaşmak istiyorum. Eminim Türk Devleti halkıyla birlikte elinden geleni yapacaktır ve zaten yapıyor.

Yardım İhtiyaç Sahiplerine Ulaştırılmalı

Depremin olduğu ilk dakikadan itibaren tüm halkımız olağanüstü bir seferberlik anlayışıyla bölgeye büyük yardımlar yollamaya ve yönlendirmeye başlamış, gönüllüler devletimizin görevlilerine yardımcı olmak için her yolu deneyerek bölgeye ulaşmaya çalışmışlardır.

Bu muazzam depremin ilk saatlerde neden olduğu şaşkınlık, panik ve organizasyon bozukluklarının yanı sıra, depremin gerçekleştiği alanın Yunanistan'dan büyük olması, kara yollarının ve hava limanlarının hasarlı olması, mevsimin kış ve günlerin karlı olması, bir kısım köy yollarının normal zamanda dahi kar nedeniyle ulaşıma elverişli olmaması gibi nedenler yardımların yerine ulaştırılmasında ve ihtiyaç sahiplerine dağıtılmasında çeşitli aksaklıklara sebep olmuş görünmektedir.

Afet bölgesinin ağırlıkla köy ve mezralardan oluştuğu göz önünde bulundurularak kırsal bölgelere iaşe, ibate ve temel ihtiyaç malzemelerinin sürekli sağlanması önemlidir.

Kent merkezleri ve ilçelerdeki muazzam orandaki yardım malzemelerini ihtiyaç sahiplerinin almasını beklemekten ziyade ulaştırılması lazımdır. **Herkesin gelip yardım almasını beklemek kırsal bölgelerden oluşan bir alan için doğru olmaz.**

Bu tür aksaklıkların giderilmesi için **lokal dağıtım merkezleri ve mobil yardım dağıtım araçları sayısının artırılması** düşünülebilir.

Kent merkezleri ile kırsal alanlar arasındaki yardım koordinasyonunun ve lojistiğinin kesintisiz sağlanması kritik bir gerekliliktir. Bu koordinasyonun kamu kurumlarının yanı sıra, **devlete akredite profesyonellerden oluşan sivil inisiyatifler tarafından sağlanması** hızlı ve etkin bir çözüm olabilir.

Bölgede artık ana sorun barınma, ısınma ve hijyen gerekliliğidir. Bu nedenle insanlar yardımlarını yollarken gıdanın ikinci planda kaldığını unutmamalıdır.

Yardım Gönüllüleri Yardıma Muhtaç Hâle Gelmemeli

Bölgeye çok yoğun bir şekilde gönüllü vatandaşlar gelmektedir. Hepsine minnettarız fakat arama kurtarma, afet yardım ve yönetimi gibi konularda eğitimi olmayıp, üstelik yanlarında en az bir haftalık yiyecek, içecek ve gerekli koruyucu giyeceği de olmayan vatandaşlar ne yazık ki ilave bir sorun kaynağına dönüşebilmektedir.

Bu nedenle bölgeye yardım için gelen personelin öncelikle kendi yiyecek, içecek, donanım ve giyeceğini temin eden profesyonellerden oluşması son derece önemlidir.

Yardım Gönüllüsü Görüntüsü Altındaki Yağma Timleri

Bu arada **insanlıktan nasibini almamış hırsız, yağmacı, talancı, ahlaksız kişi ve gruplarından da bu hazin durumdan istifade ile bölgeye yardım gönüllüsü olarak girdikleri** görülmüş ve görülmeye devam eden bir gerçektir.

Devletin kolluk kuvvetleri bu insan görünümlü yaratıkların bölgeye gelmesini önlemeli, tespiti hâlinde en ağır şekilde hukuk çerçevesinde cezalandırılmaları sağlanmalıdır.

Bölgedeki ihtiyaç maddelerini ve malzemelerini fırsat bilerek fiyatlarını artıran insanlıktan nasibini almamış üretici ve satıcılara en ağır cezalar verilmeli, bu firmaların yanı sıra şahsen firma sahipleri ve ortakları da en ağır şekilde cezalandırılmalıdır.

"Bizim Ekstra Masrafımız Oldu, Bize İki Katı Fatura Keser misin?"

Ayrıca yardım gönüllüsü dernekler ve kişilerin nakdi ve ayni yardım toplama ve dağıtma faaliyetleri mutlaka çok sıkı kontrol edilmelidir. Devletin onaylamadığı hiçbir yardım kuruluşuna nakdi ya da ayni yardım yapılmamalıdır.

Böyle ortamların **terör örgütlerinin ülke içine para aktarımı için uygun ortam oluşturduğu** dikkate alınmalı, tedbirli olunmalıdır.

Yardım dernek ve vakıflarının toplanan yardımları harcamaları, beyan ettikleri faturalar üzerinden değil, faturayı kesen satıcılar cenahında da kontrol edilmelidir.

Bu kapsamda, deprem yardım malzemesi olduğu için zaten elindeki ürünleri en ucuza vermeye çalışan satıcılardan **"Bizim ekstra masrafımız oldu, bize iki katı fatura keser misin"** şeklinde teklifler geldiğine dair yardım dernekleri temsilcileri hakkında olabilecek ihbarlar çok ciddi ve ihmal edilmeden araştırılmalıdır.

Ancak görülmektedir ki bu tip hırsız, yağmacı, fırsatçı mahlûkata verilen cezalar yetersiz ve caydırıcı değildir.

Tüm siyasi partilere acil çağrı yapıyorum; **derhâl bu tip suçlara karşı çok ağır cezaları içeren bir yasayı ortaklaşa hazırlayın ve TBMM'den süratle geçirin.**

Devletin Otoritesi Hissettirilmeli, Halk Kendini Güvende Hissetmeli

Ne yazık ki böylesi büyük afetler sivil çatışmalara, kargaşalara, kaosa, karışıklıklara ve her türlü diğer yıkıcı tehlikelere gebedir. Şu anda **böylesi enfekte olmaya hazır çok büyük bir yaramız var ve bu nedenle yaramızı mikroplardan korumak için çok dikkatli olmak zorundayız.**

Bu nedenle bölgede asayişin eksiksiz ve kesintisiz şekilde sağlanması son derece önemlidir. Halkımızın kendini güvende hissetmesi için **devletimizin güvenlik personeli bölgede daha fazla görünür** olmalıdır.

Yağma, ırza geçme gibi şüyuu dahi vukuundan beter olaylara karşı **devletimizin sayısını artıracağı asker ve polisiyle gece gündüz afet bölgeleri sokaklarında varlık göstererek enkaz başı ve mahallerde bulunmasında** büyük fayda vardır.

Gece bekçileri istihdamı bölgede ihtiyaç olarak görülmektedir. Özellikle aydınlatmanın çok zayıf olduğu eskilerdeki gibi gece bekçilerinin düdük çalarak halka güven vermesi usulünü de düşünmekte fayda vardır.

Asayişin temini ve halkta güven hissinin oluşturulması için TSK mensubu asker, jandarma, polis ya da bekçilerden en az birinin sokak ve caddelerde arama-kurtarma haricinde asayiş görevi yürütmesinin gerekli olduğunu düşünüyorum.

Bu mahalli afet koordinasyonunun sağlanması için de faydalı olur.

Karanlık Karamsarlığı da Korkuyu da Beraberinde Getirir

Ayrıca deprem bölgelerinde can ve mal güvenliği açısından, vatandaşın kendini güvende hissetmesi için gece aydınlatmasının sürekli sağlanması ve halkın psikolojisinin daha fazla etkilenmemesi için enkazın bir an önce (hata tespiti için gerekli inşaat numuneleri alındıktan sonra) kaldırılması en kritik meselelerden birisidir. Devletin bölgeye seyyar jeneratörleri ve iş makinelerini gerekirse el koyarak götürmesi, jeneratör fabrikaları ve inşaat firmalarının seferber edilmesi gerekir.

Karanlık karamsarlığı da beraberinde getirir.

O bölgelerin geceleri aydınlatılması halkın da kendini güvende hissetmesine büyük katkı sağlayacaktır.

Demografik Değişim Riskine Dikkat!

Deprem bölgelerinde son yıllarda yoğun bir demografik değişim olmuştur. Bir başka deyişle deprem sığınmacı nüfusunun,

sığınmacı kamp ve mahallerinin en çok olduğu şehirlerde meydana gelmiştir.

Bu yerleşim yerlerindeki yerli halk deprem dolayısıyla bölgeden ayrılsa ve göçse o bölgedeki demografi ne olur? Bunun Türkiye'nin birlik ve bütünlüğüne etkisi ne olur? Bunları şimdiden düşünmeliyiz!

Deprem bölgesinde asayişin ve güven ortamının sağlanması son derece önemlidir. Yabancı istihbarat örgütlerinin yönlendirebileceği **silahlı çeteler vasıtasıyla özellikle bazı bölgelerdeki (HATAY gibi) yerli halkın tehditle terke zorlanabileceğini** hatırda tutmak lazımdır!

Bu nedenle bölgede yabancıya hatta yeni Türk vatandaşlığı almış kişilere, hatta hülle yolu ile (emanetçilik ile) alımlar yapılabileceği için **tüm mülk satışlarının belirli bir süre ile durdurulmasında** fayda vardır.

İç Savaş Çıkartma Gayretleri

Türk düşmanı, FETÖ hamisi, PKK sever, CIA resmî ajanı Michael Rubin de iftiraları ile Türkiye'yi karıştırmak ve Türkiye'de etnik iç savaş çıkartmak için zemin hazırlamaya devam etmektedir. Yayımladığı son köşe yazısında, ***"ABD'li diplomatlar hemen deprem bölgesinde olmalı ve ihtiyaçları bağımsız olarak belirlemeli. Türk Hükûmeti, örneğin deprem bölgesindeki Kürt kasabaları ve köylere yardım etmek istemezse, ABD bunu doğrudan yapmalı!"*** diyerek hem kardeş çatışması çıkartmayı hem de ABD'nin deprem yardımı bahanesiyle Türk Devleti'nin egemenliğini yok saymasını önermektedir! Küstahlığa bakar mısınız?

Diğer yandan THE ECONOMIST dergisi ***"Türk ve Suriye Hükûmetleri depremle baş edemez!"*** şeklinde başlıklar atarak organize şekilde Türkiye Cumhuriyeti'ne sinsice saldırmaktadır.

Benzer söylemlerin FETÖ'cü, PKK'lı hesaplar tarafından yapıldığına da dikkat çekerim.

Hatta bazı Yunan sosyal medya hesapları da Türkiye'de darbe çağrılarında bulunmuştur.

Bu noktada **özellikle Mustafa Kemal Atatürk'ün "Şahsi meselem" dediği Hatay'a** dikkat çekmek isterim. Bölgede sığınmacı ve yerli halk arasında mezhep çatışmaları çıkarmak isteyenler olabilir. Özellikle **Samandağ, Antakya ve İskenderun** bölgelerine dikkat etmek gerekir.

Diğer illerimizde de sığınmacılar kamplarda ve kentlerde yoğun şekilde bulunmaktadır. Elbette insanlık son derece önemlidir ama devletler önce kendisine askerlik yapan, vergi veren, ataları ülkenin kurtuluşu ve kuruluşu için şehit olan, ülkenin her türlü zorluğuna katlanan vatandaşları için vardır. **Kendi vatandaşını öncelemeyen dünyada hiçbir devlet yoktur.** Bunu şahit olduğumuz tahliye harekâtlarında da gördük.

İçinde bulunduğumuz afet süreci sığınmacı-yerli halk çatışmasının tetiklenebileceği son derece hassas bir dönemdir. O nedenle sığınmacılarla yerli halkın birbiriyle karşılaştırılmaması için tedbir alınmasında fayda vardır.

Sınırları Açmak Ciddi Bir Risktir!

Depremzedelere yardım amacıyla Türkiye ile Suriye arasında geçici olarak daha fazla sınır kapısının yabancı güçlere açılması Batılı devletlerce isteniyor. Suriye sınırının bu yabancı güçlere yardım adı altında açılmasının ciddi güvenlik riskleri oluşturabileceğinden endişe ediyorum. Türkiye Suriye sınırı, Avrupa'nın Suriyeli depremzedelere yardım etmesi için tek seçenek değildir!

Batılı devletler eğer Suriyeli depremzedelere yardım etmek istiyorlarsa Irak, Ürdün ve Lübnan'ın Suriye ile kara sınırlarını, denizden Suriye'nin Lazkiye ve Tartus limanlarını da kullanabilirler.

Terör Örgütü Mensupları ve Uzantıları Neden Başka Ordu Değil de Özellikle 2. Ordu Diyor?

FETÖ ve PKK uzantıları daha depremin ilk saatlerinde durumdan istifade ile konunun detayını bilmeyen halkımızın da gönlüne hitap edecek şekilde, özellikle 2. Orduyu işaret ede-

rek, ***"2. Ordu deprem bölgesinde toplansın ve sahaya insin, arama kurtarma, yardım faaliyetleri ile uğraşsın"*** demiş ve demeye devam etmektedir.

Bu söylemler tam anlamıyla şeytanın sağdan yanaşması türü söylemlerdir.

Neden özellikle "2. Ordu" diyor bu terör örgütü mensupları ve uzantıları, hiç düşündünüz mü?

Çünkü 2. Ordunun karargâhı Malatya'da olmakla **birlikte, birlikleri Suriye, Irak sınırlarımızın güvenliğini sağlayan ve sınır ötesinde PKK/YPG'ye karşı Irak'ta PENÇE KİLİT Operasyonlarını yapan, Suriye'de ise harekât alanlarında bulunan** ülkemizin güvenliği için çok önemli bir ordudur.

Bu terör örgütleri fırsattan istifade ile 2. Ordunun sınırları boşaltmasını, Suriye ve Irak'tan çekilmesini, böylece **deprem bahanesi ile alanların kendilerine bırakılmasını sinsice** istemektedir.

TSK'nin hangi orduyu ve birliklerini deprem bölgesinde görevlendireceğine FETÖ ve PKK mı karar verecek?

Halkımızın bu felaket sürecinde terör örgütlerinin fırsattan istifadeyle ülkemize stratejik kayıplar yaşatma ve kendi hedeflerini elde etme amaçlı algı yönetimleri yapmasına karşı dikkatli ve uyanık olmasını rica ediyorum.

TSK, her zaman olduğu gibi halkımızın yanındadır ve olmalıdır. TSK bu muazzam afet esnasında ülkemizin güvenliğini sağlamaya devam ederken, başta bu iş için yetiştirilmiş insani yardım tugayları ve istihkâm taburları olmak üzere elindeki bütün imkân ve kabiliyetleri, arama kurtarma, yardım ve tahliye konusundaki eğitimli ve nitelikli birliklerini, gemilerini ve hava araçlarını bölgeye göndermiştir.

TSK'nin elindeki tüm imkân ve kabiliyetleri **7269 Sayılı Umumi Hayata Müessir Afetler Dolayısıyla Alınacak Tedbirlerle Yapılacak Yardımlara Dair Kanunun "Mükellefiyetler" başlığı altındaki 7. maddesi gereğince** mülki makamlara tahsis ettiğini düşünüyorum.

Zira söz konusu madde: **"Afet bölgelerinde veya civarında bulunan ordu, jandarma, kıta birlik ve müessese kumandanları, hazarda, kendilerinden vali veya kaymakamlar tarafın-**

dan istenilecek yardımları üstlerinden emir beklemeksizin yapmaya mecburdurlar" hükmüne amirdir.

Unutmayınız ki TSK Türk milletinin ayrılmaz bir parçasıdır!

Askerî Hastane ve Askerî Hastane Gemisi İhtiyacı

Bir asker akademisyen olarak bir konuya da dikkat çekmek istiyorum. Bu deprem askerî hastanelerin kaldırılmasının çok yanlış olduğunu bir kez daha ortaya koymuştur. Bu konuya daha önce değinmiştim ama son yazımdan sonra bu konuya ilişkin bir gelişme daha yaşandı.

TCG Bayraktar amfibi gemisinin Hatay Dörtyol Meteoroloji Limanı'na demirlediği ve Muğla ile diğer illerden gelen gönüllü sağlık personeliyle birlikte ikinci derece hizmet verebilecek bir hastane olarak hizmete başladığı basında yer aldı. Yani **TCG Bayraktardaki seyyar hastane sivil gönüllü doktorlar tarafından kurulmuştur.** Gönüllü doktorlarımız ve sağlık personeline müteşekkiriz.

Ama TSK'nin **Foça, Aksaz ve İskenderun'daki askerî hastaneleri,** askerî sağlık personeli ve malzemeleri ile faaliyetine devam etseydi, **TCG BAYRAKTAR ve diğer uygun gemiler gönüllü doktorların gelmesiyle değil, bir emirle çok hızlı şekilde hastaneye dönüştürülürdü.**

Şimdilerde **askerî hastane değil ama güvenlik personeli hastanesi gibi fikirlerin ortaya atıldığı** söylentileri var. **Böyle karma hastaneler fikri dünyada görülmüş şey değildir.** Askerî hastaneler dünyada askerler için çok ciddi bir ihtiyaçtır. Askerin kurumsal yapısına ait, disiplinine tabi olmalıdır, yani sadece savaşta ve barışta askere asker olarak hizmet etmelidir.

Diğer yandan sınırlarımızın yüzde seksenden fazlası denizdir. Bu nedenle **Türkiye kıyılarında oluşabilecek herhangi bir afete karşı askerî hastane gemilerine** sahip olmamız şarttır. Hastane gemilerinin de askerî olmasını özellikle vurguluyorum. Zira böyle gemilere sadece doğal afetlerde değil, kriz ve çatışma, diğer devletlere insani yardım ve tahliye harekâtları için de ihtiyaç vardır.

Hem İktidarı Hem Muhalefeti Eleştiriyorum

Öncelikle ülkemizin neredeyse yüzde on sekizine tekabül eden ve on üç buçuk milyon insanımızı doğrudan etkileyen deprem bölgesi bir siyasi hesaplaşma ya da gösteri alanı değildir. Bu şekilde tavır alan iktidar, muhalefet fark etmeksizin tüm politikacıları kınıyorum. Halkımız afet bölgesinde siyasi kavga ya da gösteriş yarışı istememektedir.

Şu an sahadaki gelişmeler âdeta bir fiilî liyakat testi hâline gelmiştir.

Bu noktada beceriksiz, başarısız ve görevini layığıyla yerine getiremeyen yöneticilerin siyasi irade tarafından görevinden alınması gereklidir.

Dünya tarihinde karada yaşanan en büyük deprem felaketine maruz kaldığımızı asla unutmamalıyız.

Halkımızın ve devletimizin bu hassas dönemde birlik ve beraberlik içinde olması, herhangi bir kargaşa, karmaşa ve kaosa fırsat vermemesi önemlidir.

Yaşanan aksaklıkların devletimize olan güvenimizi sarsmasına izin vermemeliyiz.

Muhasebesi elbet daha sonra yapılır.

Devlet ve millet hepimizindir! Allah yardımcımız olsun!

Allah Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni sonsuza dek korusun!

DEPREM SÖYLENTİLERİ, GERÇEKLERİ VE FIRSAT KOLLAYAN ÇAKALLAR

Depremin oluş şekli konusunda değişik boyutlarda komplo teorilerine varan birçok söylenti ortalıkta dolaşıyor. Bazı söylentiler ise halkımızı korku ve endişeye sürüklüyor. Bu söylentilerden biri de bu depremin doğal sebeplerle oluşmadığı, yani bir çeşit silah sistemiyle tetiklendiği iddiasıdır.

Öncelikle belirteyim ki ben hâlen uluslararası ilişkiler akademisyeni olmama rağmen, esasen aynı zamanda ABD'de eğitim almış fizik ve elektronik yüksek mühendisiyim. Dolayısıyla az çok bu konularda da literatür taraması yapar, literatürü de takip ederim.

Böyle bir depremi oluşturacak teknolojinin ve silahın somut varlığına ve kullanıldığına dair **(dikkatinizi çekerim özellikle varlığına ve kullanıldığına dair diyorum, olabilirliğine dair demiyorum)** herhangi bir bilimsel makaleye de kullanımı sonrası etkilerinin değerlendirildiği bilimsel bir sonuç raporuna da bugüne kadar rastlamadım.

Konuyu Türkiye'de **elektromanyetik darbe** (İngilizcesi: EMP-Electromagnetic Pulse) projeleri kapsamında elektromanyetik topun yanı sıra **"Yüksek Güçlü Elektromanyentik** (İngilizcesi: HPEM-High Power Electromagnetics)" ile **"Manyetik Akı Sıkıştırma Jeneratörleri ve Elektromanyetik Bombalar** (İngilizcesi: FCG-Flux Compression Generator-e bomb)" konusunda çalışan ve hatta bunları ülkemizde geliştiren çok değerli bilim insanı Prof. Dr. Mirzahan HIZAL ile de konuştum.

Neticede, bu konulardaki mevcut bilgi birikimiyle denilebilir ki:

> Elektromanyetik enerji kullanıldığı (başka bir enerjinin kullanımı da mümkün değildir) bir silah sistemiyle trilyonlarca tonluk, yüzlerce kilometrelik kaya kütlelerini **tetiklemek hâlihazırda mümkün değildir.**
>
> **Yüzlerce atom bombası bile bunu yapamaz.**
>
> Yapılabildiğini varsaysak kayaların ağırlığı ve ataleti yüzünden darbe yüzeye vurur ve tüm ülke harabeye döner.

Dolayısıyla elimizdeki bilgi ve mevcut teknolojiyle **böyle bir depremin insanoğlu vasıtasıyla tetiklenmesi mümkün görünmemektedir.**

Deprem Öngörüleri Bilimsel Çalışmaların Sonucudur

Deprem öngörüsü ve olabileceği zamanı yıl bazında tahmin etmek bir bilim, yani deprem zaten öngörülebilir bir durum. Yer bilimcilerin bilimsel çalışması sonucu depremlerin olma zamanları ve şiddetleri yıl toleranslarıyla tahmin edilebiliyor.

İşte dünyadaki en büyük veri bankalarına, en gelişmiş sistem ve cihazlara ve hatta bu konular için özel uydu imkânlarına sahip Amerikan yer bilimcilerinin de bizim yer bilimciler gibi bir bölgede tahmin etmiş olması son derece doğaldır.

Deprem Öngörülerine Göre Tatbikat Senaryoları Yazmak da Normaldir

ABD Silahlı Kuvvetlerinin de bu öngörüye göre millî menfaat ve hedefleri çerçevesinde bir bölgeye yönelik deprem ve sonrası olayları içeren böyle bir senaryo oluşturması, tatbikat planlanması ve tatbikatı icra etmesi de kendince normaldir ki öyle de yapmıştır. ABD tarafından **"Bin Yılın Meydan Okuması"** (Millennium Challenge-2002) ismiyle bu şekildeki bir senaryo ile 2002 yılında Nevada Çölü'nde yirmi iki gün süren bir tatbikat oynanmıştır.

Senaryo kısaca, deprem öncesi bölgede yaşanan jeopolitik sorunları, hedef ülkede depremin meydana gelişi ve sonrasında yaşanan karışıklıkları ve ABD'nin müdahalesine ortam hazırlayan olayları içermektedir.

Associated Press (AP) ise tatbikat senaryosunda, hedef ülkenin Türkiye olduğu iddiasını haberleştirmişti.

Ben bu tatbikatta hedef ülke olarak belirtilen "Kırmızı Ülkenin" Türkiye olduğunu illa iddia etmiyorum ama **aklımızın bir köşesinde böyle senaryolar yazıldığı ve oynandığı bilgisi bulunsun** diyorum. **Zira Türkiye'nin bir depremler ülkesi olduğu jeolojik bir gerçektir.**

HAARP gibi sadece tevatürden ibaret iddialarla senaryosu belli, oynanmış "Millenium Challenge 2002" tatbikatını karıştırmamak gerekir. Bu tatbikatın görmezden gelinmesini sağlamaya çalışmak Türk milletinin güvenliğini tehlikeye atmaktır.

Bunları karıştırarak bu tatbikatı dikkate alarak önlemler alınması gerektiğini söylemek yerine saçmalayanların, Türk milletinin güvenliğine ilişkin analiz yapmaktan ve önerilerde bulunmaktan uzak durmaları gerekir.

Uyanık Olalım, Çünkü Çakallar Puslu Havayı Sever

Uyanık olalım diyorum. Neden mi? Deprem sonrası bazılarının söylediklerini size hatırlatmak isterim.

Türk düşmanı, FETÖ hamisi, PKK sever, CIA resmî ajanı Michael Rubin de 11 Şubat 2023'te yayımladığı köşe yazısında, ***"ABD'li diplomatlar hâlâ gitmemişlerse hemen deprem bölgesine gitmeli ve ihtiyaçları bağımsız olarak belirlemeli. Türk Hükûmeti, örneğin deprem bölgesindeki Kürt kasabaları ve köylere yardım etmek istemezse, ABD bunu doğrudan yapmalı!"*** diyerek hem kardeş çatışması çıkarmayı hedeflerken, ABD'nin deprem yardımı bahanesiyle Türk Devleti'nin egemenliğini yok saymasını önermiştir!

Depremi fırsat bilen PKK/YPG depremden saatler sonra Suriye sınırındaki Öncüpınar Sınır Karakolumuza sınır ötesinden attığı roketlerle saldırmıştır.

Diğer yandan **THE ECONOMIST** dergisi **"Türk ve Suriye Hükûmetleri Depremle Baş Edemez!"** şeklinde başlıklar atarak organize şekilde Türkiye Cumhuriyeti'ne sinsice saldırmaktadır.

Benzer söylemlerin **FETÖ'cü, PKK'lı hesaplar** tarafından yapıldığına da dikkat çekerim.

Hatta bazı **Yunan sosyal medya hesapları da Türkiye'de darbe çağrılarında** bulunmuştur. Dahası **Yunan akademisyen ve analistler, depremi fırsat görerek, depremin Yunanistan'ın Adalar Denizi'nde kara sularını artırması için büyük fırsat olduğunu** yazmaya ve söylemeye başlamışlardır.

Duayen gazeteci Sayın Güneri Civaoğlu'nun da değindiği gibi, bunlardan biri olan Yunan Akademisyen Gitsakis, 9 Şubat 2023'te, ***"Türkiye'deki büyük depremin hemen ardından Yunanistan kara sularını 12 deniz miline çıkarmak için en uygun zaman"*** demiştir.

Bir ay önce, 12 Ocak 2023 tarihinde de Yunan Dışişleri Bakanı Nikos Dendias'ın ***"BM Uluslararası Deniz Hukuku Sözleşmesi, dış politikamızın kutsal kitabıdır"*** diyerek üstü kapalı olarak "Yunan kara sularını 12 mile çıkarmayı hedefliyoruz" mesajını verdiğini de hatırlamak lazımdır.

Üstelik Yunan Başbakan Miçotakis önümüzdeki seçimleri kazanmak için **"kara sularını 12 mile çıkarmak"** kartını mart ayı içinde **"Adalar Denizi'nde bulunan Girit Adası'nın güneyi için"** kullanmaya hazırlandığını da artık sağır sultan bile duymuştur.

Böyle ortamların Türkiye düşmanlarına fırsatlar sunabileceğini unutmamak lazımdır.

Deprem öncesi ve sonrası yapılan hataların, eksikliklerin, ihmallerin, yaşanan organizasyon ve koordinasyon bozukluklarının muhasebesi elbet daha sonra yapılır. Ancak **zaman**, birlik ve beraberlik içinde **karanlığı aydınlığa çevirme zamanıdır.**

Zaman uyanık olma zamanıdır.

Unutmayalım, çakallar puslu havayı sever!

Allah Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni sonsuza dek korusun!

BU DEPREM ARTIK GERÇEKTEN DERS OLSUN

Depremlerin toplumlarda psikolojik ve sosyolojik anlamda büyük travmalara neden olduğu bir gerçektir ve biz de bu gerçekle yine karşı karşıyayız.

Depreme yönelik teknik tespitlerin yanı sıra bu mesele de son derece önemli ve hayatidir. Depremin toplumsal etkilerinin gözetilmesi ve onarılması için kısa ve orta vadede birtakım çalışmalar yapılması gerekmektedir.

Türkiye'nin önde gelen üniversitelerinden biri olan ve **Deniz Harp Okulunun (Mühendishane-i Bahr-i Hümâyûn) kuruluş yılı olan 1773'ü de kendi kuruluş yılı olarak kabul eden İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ),** hazırladığı "Deprem Ön İnceleme Raporu" ile tüm bu hususları, özetle kısa, orta ve uzun vadeli önerileri ortaya koymuş ve 17 Şubat 2023'te yayımlamıştır.

Şahsen bu raporu çok önemsedim ve raporun ana hatlarını sizinle paylaşmak istedim.

Raporda, dünyada ve Türkiye'de yaşanan çeşitli **afet sonrası yardım, iyileşme ve yeniden yapılanma** deneyimlerini inceleyen çalışmalardan hareket edilerek Kahramanmaraş depremlerinin toplumsal etkilerinin onarılması hakkında kısa vadede yapılması gerekenlere dair birtakım öneriler ortaya konulmuş.

Orta ve uzun vadedeki deprem sonrası uygulamalarda ise **toplumsal değişimin gözetilmesi ve sosyo-ekolojik sorunları gidermek için hedefler koyulması** ve bu doğrultuda kurumsal mekanizmaların oluşturulmasına yönelik **katılımcı çalışmalara** önem verilmesinin altı çizilmiştir.

Afad Önceden Tespit ve Önerilerde Bulunmuş

Raporda özellikle hatırlatılan bir husus dikkatimi çekti.

Depremlerden etkilenen ve on üç buçuk milyon kişinin yaşadığı on il için, **AFAD tarafından 2019-2021 yılları arasında hazırlanan, İl Afet Risk Azaltma Planlarında yapılan tespitler ve öngörülerde, kentlerin büyük bir kısmının gelişmeye elverişli olmayan zeminlerde olduğu ve bu alanlardaki eski ve zayıf yapı stokunun yenilenmesi** gerekliliğinin altı çizilmiş! Yani durum tespiti ve öneri, ilgili kurum tarafından yapılmış.

Mevcut yerleşim alanlarının **yer seçimi kararları** ve özellikle son elli-altmış yıllık hızlı şehirleşme sürecinin beraberinde getirdiği **imar ve yapı uygulamaları, imar planlarının hazırlanması ve onaylanması** süreçlerindeki yetki ve sorumluluklar, **imar aflarının ve beraberindeki yüksek riskli yapı stoku ve mevcut yapı denetim problemleri** olarak sıralanmaktadır.

Yeniden Yapılandırma Şehirlerin Geleneksel Kültürel ve Tarihî Dokusuna Uygun Olmalı

Bölgenin şehircilik ilkeleri ve dinamikleri bakımından deprem öncesi ve sonrası durumunu dikkate alarak, **kamu politikaları, mekânsal planlama, yönetim ve toplumsal katılım** üzerinden irdeleyen ve sürdürülebilir, **güvenli, adil ve yaşanılabilir bir yeniden yapılanma sürecini** yönlendiren değerlendirme ve önerileri şu şekilde özetlemek mümkündür:

> **Bilimsel temele dayanmayan imar affı, imar barışı gibi mühendislik hizmeti almamış, sağlıksız ve güvensiz yapı stokunu yasallaştıran düzenlemelere son verilmeli;** doğal eşikler yeniden yapılanma sürecinde esas alınmalı, yeni planlama sürecinde kültür varlıkları hariç bu alanlarda yapılaşmalara izin verilmemelidir.

6 Şubat 2023 depremlerinde etkilenen bölgelerde **kentin yeniden yapılanması sürecini de içerecek şekilde "afet sonrası iyileştirme ve kalkınma planı" hayata geçirilmeli,** yeniden yapılanma süreci başlatılmalıdır.

Tek tip yapılar yerine depremden zarar gören illerin sosyal ve kültürel yapısının yansıması olan geleneksel kent dokusunun değerlerini referans alan çağdaş mimari tasarımlar önerilmelidir. Yeterli açık alan ve sosyal altyapı alanına sahip, evrensel tasarım normlarında, kültür varlıklarının ve tarihî dokunun depreme karşı dirençliliğini artırmayı hedefleyen, doğaya ve insana saygılı yerleşmeler olarak planlanmalı ve tasarlanmalıdır.

Kentsel dönüşüm/yenileme çalışmaları, mevzi, parçacıl ve mevcut kentsel dokudaki riskleri artıran **"salt emsal artırımına dayalı kaynak yaratma" yaklaşımı terk edilmelidir.** Kentsel dönüşüm projeleri, üst ölçekli planlarla uyumlu yürütülmeli ve alternatif finansman modelleri gözetilerek kurgulanmalıdır.

Kültür, toplumun devamlılığı, kimliğin anlamı ve ekonomik kalkınma değeriyle afet sonrası "daha iyi" yeniden yapılandırma sürecinde temel bir güç kabul edilmeli ve tüm toplumu kapsayıcı bir kentsel dönüşüm ve topluluk yönetişim modeli geliştirilmelidir.

Prefabrike Betonarme ve Modüler Çelik Sistem Yapı Modeli Esas Alınmalı

Yeniden inşa edilecek konutlarda, zemin koşulları vb. birçok farklı koşul dikkate alınarak tünel kalıpla inşa edilen taşıyıcı sistemler, **prefabrike betonarme konutlar ve modüler çelik sistemler birlikte değerlendirilmelidir.**

Prefabrike betonarme, depremler sonrasında ortaya çıkan yoğun konut ihtiyacını karşılamak üzere dünyada yaygın olarak

kullanılan bir yapım tekniğidir. Tüm üretim süreci endüstriyel bir disiplinle fabrikalarda gerçekleştiğinden, kalite kontrol bakımından idealdir.

Çok katlı prefabrike sistemler, tekrarlı çoklu projelerde konvansiyonel çözümlere göre daha ekonomik olmaktadır. Prefabrike betonarme sistemler, ülkemizde yaşanan önceki depremlerde uygun yapısal performans göstermişlerdir.

Yeniden inşa edilecek yapıların bir bölümünde **çelik malzemenin sağladığı üstünlükleri kullanmanın çok akılcı olacağı** düşünülmektedir. Kısa vadede planlanan az katlı müstakil ya da apartman türündeki konutlar için çelik sistemlerden yararlanılabilir. Bir ila iki kat arası binalarda soğukta şekil verilmiş hafif çelik elemanlı sistemler "aile evleri" olarak tasarlanabilir.

Mimari bakımdan düzgün bir şekilde tasarlanmış modüler çelik sistemler deprem güvenliğiyle işlevsellik ve estetik koşulları da sağlayacağından yeniden yapılaşmada (konutlar ve sosyal binalar) rahatlıkla tercih edilebilir. Modüler tasarım, hızlı ve kaliteli üretimi de sağlayacaktır.

Türkiye'de bulunan gerek hafif çelik gerekse yapısal çelik ürünlerinin üreticileri modüler yapım konusunda oldukça deneyimlidirler.

Muazzam Bir Deprem Atığı Sorunu

16 Şubat 2023 itibarıyla 61 bin 722 binada yer alan 263 bin 800 bağımsız birimin acil yıkılması gereken, ağır hasarlı ve yıkık olduğu belirlenmiştir. Buna göre deprem atıkları miktarı ön hesaplamaları yapılarak il bazında oluşacak tahmini atık miktarı hesaplanmıştır. **Toplam deprem atıkları miktarının elli milyon ton ile yüz on milyon ton aralığında olacağı** öngörülmektedir.

Bu atıkların depolanacağı alanların belirlenmesi, geri dönüşümü, yeniden yapılanma süreci son derece önemlidir.

Atık depolama alanlarının yeniden yapılanma süreci göz önünde bulundurularak belirlenmesi gerektiğinin altı raporda çiziliyor.

Deprem Bölgesinde Deprem Sonrası Sorunlar ve Çözüm Önerileri

Raporda deprem bölgesinde altyapı hizmetlerinin yürütülmesinde görev alacak personel, araç, malzeme ve ekipman bileşenlerinin koordinasyonunun oldukça önemli olduğu hususu özellikle vurgulanıyor.

Genellikle, **deprem bölgesinde iletişim, enerji ve ulaşım konusunda yaşanan sorunların en hızlı şekilde çözülerek yeniden işler hâle gelmesi** gerekmektedir.

Depremin etkilediği bölgede bulunan altyapıda meydana gelen afet kaynaklı sorunların giderilmesine ve bu altyapının depreme dayanıklı hâle getirilmesine yönelik çözüm önerileri daha önce belirtildiği gibi raporda kısa, orta ve uzun vadeli olmak üzere üç farklı başlık altında toplanmış.

Raporda yer alan **kısa vadeli öneriler, deprem bölgesinde en hızlı biçimde çözülmesi gereken sorunlara yönelik maddeleri içeriyor.** Bu çözüm önerileri özellikle bölgedeki kişilerin sağlığını korumaya ve çevre güvenliğini sağlamaya yönelik.

Raporu okumanızı tavsiye ederim.

Raporu hazırlayan İTÜ'ye teşekkür ederken, yetkililerin bu ön raporu şimdiden dikkate alacağını umuyorum.

Allah Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni sonsuza dek korusun ve var etsin!

BÖLÜM IX

İÇİMİZ HAİN, DIŞIMIZ DÜŞMAN DOLU

BİZ HEP BİRLİKTE TÜRK MİLLETİYİZ!

İki hafta kadar önce Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesinde düzenlenen Türk Dünyası Sempozyumu'na katıldım ve "Türk'ün Büyük Ülküsü: Denizcilik" başlıklı bir konferans verdim. Daha sonra Tunceli'ye ve oradan da Elazığ'a geçerek çeşitli konferanslar, söyleşiler yaptım, yerel TV programlarına katıldım.

Bu arada bölgeyi gezme, bölgenin tarihî ve kültürel birikimi hakkında ilk ağızdan bilgiler alma fırsatım oldu. Özellikle çocukluğumda, babamın Tunceli'nin Hozat ve Mazgirt ilçelerinde yaptığı kaymakamlık dönemlerindeki hatıralarım tazelendi.

Bu gezide edindiğim izlenimlerimi, değerlendirmelerimi sizinle paylaşmanın çok önemli bir gereklilik olduğuna kanaat getirdim.

Bu yazımda anlattığım bilgiler ve kullandığım resimler için bana kaynak ve destek olan **Munzur Üniversitesi Öğretim Üyesi Dr. Şengül Şenol**'a ve çok değerli çalışmalarıyla bu konulara ışık tutan **Prof. Dr. Mustafa Aksoy**'a bilhassa çok teşekkür ediyorum.

Sibirya'dan Anadolu'ya Binlerce Yıllık Türk İzleri: Koç, Koyun, At Başlı Mezar Taşları

Bölgede yaptığım gezilerde yedi bin yılı aşan Türk tarih ve kültürünün bir özelliği olan koç, koyun, at başlı ya da figürlü mezar taşlarını yerinde gördüm. Bu tipik mezar taşlarına Türk boy-

larının yaşadığı hemen her coğrafyada rastlamak mümkündür.

Eski Türkler için mezarlar ve mezar taşları oldukça önemliydi. Şöyle ki kurganlar, balballar, koç-koyun ve at başlı mezar taşları Türklerin ölen Alpleri onurlandırmak ve onların geride bıraktıkları hikâyelerini yaşatmak için geliştirdikleri kültürel, sosyal ve hatta bir tecrübe aktarım aracıdır.

Başta Anadolu Olmak Üzere Tüm Türk Coğrafyasında Rastlanan Koç Başlı Mezar Taşı

İskit Kurganlarından Akkoyunlu Devleti'ne kadar tarihte yaşamış tüm Türk kavimleri koyun, koç gibi motifleri kilimlerinden ve mezar taşlarından eksik etmemişlerdir. Türk tarihi ve kültürü bu motif ve sembollerle de bütünleşmiştir. Öyle ki bu mezarlar, mezar taşları, motifler ve semboller Sibirya'nın en ucundan, Orta Asya'nın en derinlerinden Avrupa içlerine kadar uzanan tüm Türk kavimlerinin hikâyesini anlatan birer maddi veri, belgedir.

Mezar Taşları Birer Tarihî Kitabedir

Türk tarihinin ve kültürünün en önemli belgeleri esasen mezar taşları ve onlar üzerine kazınmış olan yazıtlardır. Bugün Türk

tarihinin en eski ve köklü belgeleri olarak bilinen "Orhun Yazıtları" da esasında Tonyukuk, Kültigin ve Bilge Kağan'a ait anıt mezar taşları ve bu mezara kazınmış yazıtlardır.

Orhun Yazıtları

Mezar taşlarına Türkler, katıldıkları savaşları, inançlarını, kültürlerini hatta yaşamları boyunca sürdükleri yoğun duyguları kazıyarak yazmış ve bu mezar taşlarını birer kitabe hâline getirmişlerdir.

Mezar taşlarına yazılan bu kitabeler, esasında sonraki kuşaklara kalıcı bir öğüt, kültür ve tarih mirasına dönüşmüştür.

Bu anıt mezarların yanı sıra Türkler mezar taşlarını çeşitli figürlerle özelleştirmişlerdir. Bu bakımdan Türk kültüründe hayvan figürlü ve özellikle koç, koyun, at başlı mezar taşları çok önemli bir yer tutmaktadır. Bunlar tipik ve sadece Türklere özgü âdetlerdir.

Öyle ki İskit ve Kıpçak Türklerinin yaşadığı Rusya ve Ukrayna, Gürcistan, Azerbaycan ve hatta Ermenistan'da da koç, koyun, at başlı mezarlara ya da Türk motiflerine rastlamaktayız.

Sibirya'dan Macaristan'a, Ukrayna'dan Kıbrıs'a Her Yerde Türk İzleri

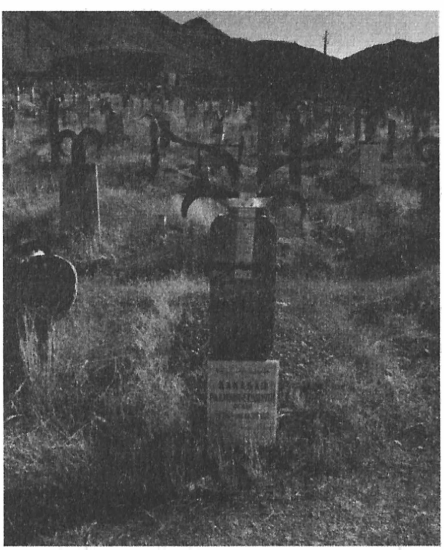
Bugün Anadolu'nun birçok yerinde ve hatta Kıbrıs'ta bu binlerce yıllık Türk geleneğinin izleri görülmektedir.

Anadolu ve Diğer Türk Coğrafyalarında Yer Alan Koç Başlı Mezar Taşları

Bu Mezar Taşları Anadolu'daki Köklü Türk Varlığını Tescilleyen Birer Vesika ve Tapudur

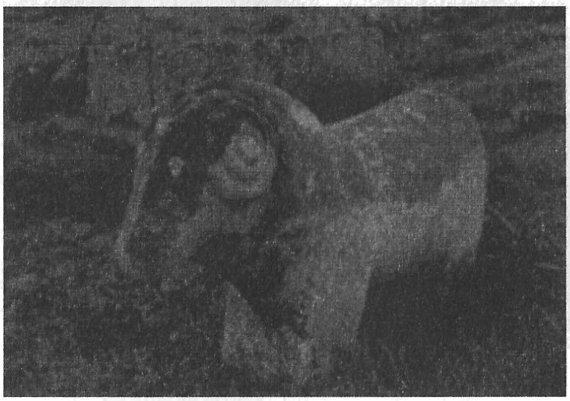
Koç, koyun ve at başlı mezar taşlarının Anadolu'da en yoğun görüldüğü yerlerin başında Tunceli, Bingöl, Muş, Van, Bitlis, Ağrı, Iğdır, Erzincan, Diyarbakır ve Elazığ gelmektedir.

Türkmenistan Nohur'da bir mezarlık

Buralarda bulunan koç, koyun, at başlı Türk mezarları esasında Anadolu'nun İslamiyet öncesinde Türk yurdu olduğunu göstermektedir. Bu mezar taşları en eski çağlarda buralarda yaşayan Türklerin örf ve âdetlerin yanı sıra dinî ve mitolojik durumları hakkında da bilgiler vermektedir.

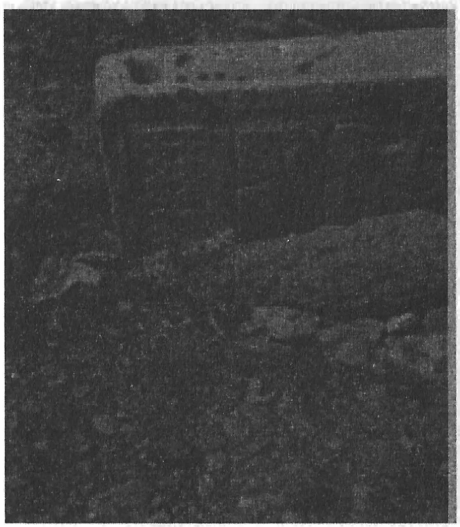
Bir başka deyişle, bu mezar taşları Anadolu'daki köklü Türk tarihini tescilleyen birer vesika ve hatta tapu niteliğindedir.

Tunceli'de yer alan koç başlı mezar taşı

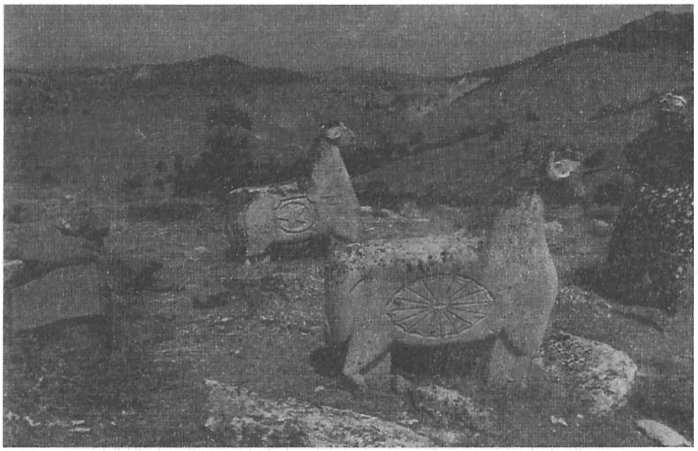
Mezar Taşlarındaki Figürlerle Kilimlerdeki Motifler Aynıdır

Aslında Türk kültüründe koç, koyun, at başlı figürler sadece mezar taşlarıyla sınırlı değildir Bu figürler Türk kültürünün temel unsurlarından biri olan kilim ve halılarda da yoğunlukla kullanılmıştır.

Tunceli-Klasik Türk motiflerini içeren bir mezar taşı

Özellikle Doğu Anadolu'da sıklıkla rastlanan koç, koyun başlı figürlü halı ve kilimleri lütfen hatırlayınız. Esasen Altaylar'dan Tuna'ya hemen her Türk kavmi halı ve kilim dokuma sanatlarıyla uğraşmıştır.

Tunceli'de yer alan koç-koyun başlı mezar taşı

Anadolu'daki kilim ve halı dokuma sanatında kullanılan figürler, mezar taşlarındaki koyun, koç ya da at figürleriyle hemen hemen aynıdır. Bu köklü Türk kültür ve hafızasının yansımasıdır.

Koç koyun motifli Anadolu kilimi

Doğu Anadolu Bir Açık Hava Türk Tarihi Müzesidir

Türk geleneğinin en önemli göstergeleri motifler, kilim desenleri hatta çeşme başlarına işlenen desenler, mezar taşları Tunceli, Bingöl, Muş, Diyarbakır, Van, Bitlis ve Elazığ başta olmak üzere Doğu ve Güneydoğu Anadolu coğrafyasının hemen her köşesinde karşımıza çıkmaktadır.

Tunceli, Bingöl, Muş, Van, Bitlis, Ağrı, Iğdır, Erzincan, Diyarbakır ve Elazığ coğrafyası Türk dünyasının en eski etnografya eserlerine âdeta bir açık hava müzesi şeklinde ev sahipliği yaparak gelecek nesillere sunmaktadır.

Esasen bu koç, koyun figürleri hem İslam öncesi hem de İslamiyet sonrası Türk tarihine bir köprü sağlamaktadır. Türkler bu figürleri yalnızca hayvancılık ve göçerlikle iç içe olan bir kültüre sahip olduklarından kullanmamışlardır.

Koç, koyun İslam dini açısından da oldukça değerli sembollerdir. Hz. İbrahim, oğlu İsmail'i Allah için kurban edecekken, Cenabı Allah, Hz. İsmail'in yerine bir koç yollamıştır. Dolayısıyla Türkler İslamiyet'i kabul ettikten sonra bu figürleri başka bir manevi derinlik ve inançla kullanmaya devam etmişlerdir.

Sadece bu mezar taşları, balballar dahi Türklerin Anadolu'daki varlığının binlerce yıl önceye gittiğini göstermektedir.

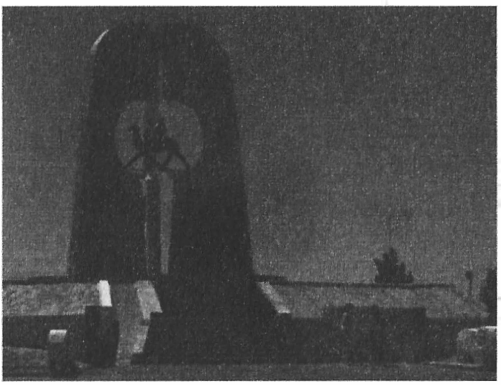
Tunceli Coğrafyası Köklü Türk Tarihi Kültürü İzleriyle Doludur

Özellikle Tunceli coğrafyası koyun, koç, at figürlü, başlı mezar taşları, balballarla doludur.

Tunceli Ovacık ilçesi civarındaki koyun-koçbaşları

Türk tarihinin en büyük anlatıcılarından birisi olan Dede Korkut'un Kazakistan'daki temsili mezarında dahi Tunceli'deki koç, koyun başlı mezar taşlarının bir benzeri yer alır.

Dede Korkut'un temsili mezarının sağ ve sol köşesinde yer alan koç mezar taşları

Tunceli'de Türk Kültürü "Ocak Kültürü" ile Devam Etmektedir

Kadim Türk boylarına ev sahipliği yapan ve hâlâ da onlara yurt olmaya devam Tunceli'de Türk kültürü "Ocak Kültürü" ile devam etmektedir.

Tunceli'deki Ocakların çoğu, kendilerinin Horasan'dan gelen Türkmenler olduğunu söylerler.

Bu Ocakların başında gelen Şıhahmed Ocağı Ahmet Yesevi Hazretlerinin yolunu izleyen bir Alevi Ocağı olarak bilinir. Şah Ahmet ise Ahmet Yesevi Hazretlerinin evladındandır. Bu yıl Şıhahmed Ocağının, Ahmet Yesevi-Şıhahmed Vakfını İstanbul'da kurduğunu da öğrendim.

Tunceli'de Horasan'dan gelen kültür ve inancın izleri hâlâ mevcudiyetini korumaktadır. Hâlâ doğa inancı olan Şamanizm'in bir yansıması olarak, Tuncelili sabahları Hazreti Muhammed'in yüzü dedikleri güneşin doğuşuna şükrederek dua ediyorlar. Hazreti Fatma'yı temsil ettiği inancıyla da Ay'a dönerek dua ediyorlar. Yani Tuncelili İslam'ı kadim Türk inanç ve âdetleri ile

yorumlayıp yoğurmuşlardır. Doğaya saygılı davranıyor, doğanın ahengi bozulmasın diye doğadaki yabani hayvanlara dokunmuyor ve yemiyorlar.

Mesela Hünkâr Hacı Bektaş-ı Veli'nin kucağında taşıdığı dağ keçisi-geyiği kutsaldır. Tunceli'de insanlar bu nedenle dağ keçileri ve geyiklerini gözleri gibi hâlâ koruyorlar. Keçi avcılığına karşı da toplumda büyük bir hassasiyet var. Dağlar, akarsular örneğin Munzur Suyu Tunceliler için kutsal. Çünkü Alevi Müslüman inancında hepsi "can"dır. Doğa kirletilemez korunur.

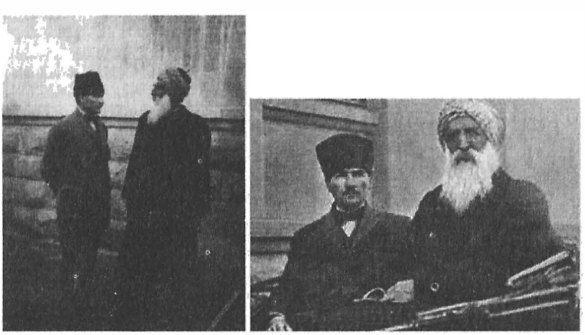
Tunceli yemek kültüründe Türk'ün geleneksel yemeği haşlama ve keşkek var. Kadim dilimiz Türkçeye sahip çıkmaya çok özen gösteriyorlar. Cem'de dualarını Türkçe yapıyorlar.

Tunceliler eğitime ve öğretime, bilime büyük önem verdiklerini, aklı kullanmayı önemsediklerini özellikle belirtiyorlar. Tuncelili Cemal Süreyya'nın dediği gibi, "Biz bilimin çocuklarıyız" diyorlar.

İşte bu nedenledir ki Tunceliler, Cumhuriyet'in kuruluşunu tüm varlıklarıyla desteklemişlerdir.

Atatürk'ün Yakın Arkadaşı Diyap Ağa

Şunu da hatırlatalım, TBMM kuruluşunda Türkmen Şıhahmed Ocağı'ndan (Şah Ahmet) beş milletvekili vardır ve biri de Atatürk'ün yakın arkadaşı olan Diyap Ağa'dır. Tuncelililer gerçekten Cumhuriyet'e dört elle sarılmış ve Atatürk'ün yanında olmuşlardır.

Atatürk ve Diyap Ağa

Türkiye Cumhuriyeti'ni Kuran Türkiye Halkına Türk Milleti Denir

Diyeceğim odur ki Anadolu'daki Türklük binlerce yıl ötesine gider. Biz Türk milleti olarak bir bütünüz. Mezhep ayrılıklarını öne sürerek Türk milletinin içine nifak ve fesat tohumları sokulmasına izin vermemek ve uyanık olmak lazımdır.

Atatürk'ün 1930 yılında Türk milletini tarif ettiği: "Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran Türkiye halkına Türk milleti denir" sözünü daima hatırda tutalım.

Dikkat ediniz Atatürk'ün, Türk milleti tarifinde; ırk, din, mezhep, dil, renk ayrımı yoktur!

Yani BİZ, HEP BİRLİKTE TÜRK MİLLETİYİZ!

ÜLKESİNİN SINIRLARINI FAZLA BULAN BİR SİYASİ PARTİ OLUR MU?

Geçtiğimiz hafta HDP'nin vekili Tülay Hatimoğulları ve beraberindeki HDP heyeti bir forum nedeniyle Hafter kontrolündeki Bingazi'ye gitti.

HDP heyeti 19 Aralık 2022'de Hafter'in El-Mustakbel Partisinin Başkanı Dr. Abdulhadi El Huvej ile bir araya geldi. Hafter kontrolündeki Bingazi'de ortak konferansta yayımladıkları ortak bildiride **HDP'nin vekili "özellikle deniz antlaşmasını kabul etmiyoruz"** demiştir.

HDP'lilerin **"Türkiye ile Libya arasında imzalanan Deniz Yetki Alanları Sınırlandırma Antlaşması'nı yani Münhasır Ekonomik Bölge (MEB) Sınırlarının Belirlenmesi Antlaşması'nı reddettiklerine"** dair söylemleri, Atina'nın söylemleriyle aynıdır. Zira Atina'nın bu söylemleri Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin egemenlik haklarına bir saygısızlık olduğu gibi, millî hak ve menfaatlerimize de bir saldırıdır.

O vakit HDP'lilerin, hem de yurt dışında sarf edilen bu sözlerinin ne anlama geldiği çok açıktır. HDP'li vekile ve bu duruşun arkasında duranlara şunu sormamız gerekir:

Yalnızca Yunanistan'ın haksız ve hukuksuz duruşuna karşı Türkiye ve Libya'nın haklarını savunan, hakkaniyete ve uluslararası hukuka uygun şekilde çizilmiş olan bu deniz antlaşması sizi niçin rahatsız etmektedir?

"Ülkemizin Bölünmez Bütünlüğüne" Saldırıdır

Libya ile imzaladığımız MEB Antlaşması, Türkiye'nin ekonomik ülkesinin deniz sınırlarını belirlemiş, bu sınırlar da hem TBMM'de kabul edilmiş hem de Birleşmiş Milletler'e (BM) kaydettirilmiştir. Yani **reddettikleri bir antlaşmadan öte Türkiye'nin sınırlarıdır.** Zira kara sınırı ne ise deniz sınırı da odur.

TBMM'de temsil edilen bu parti, açıkça Türkiye'nin ekonomik ülke sınırlarını kabul etmemekte ve üstelik yurt dışında şikâyet etmektedir.

Bu söylem alenen **"ülkemizin bölünmez bütünlüğü"**ne bir saldırı ve karşı çıkıştır. Bunun hukuken bir cevabı olması gerektir! İlgili hukuk makamlarına hatırlatmak isterim: **"Deniz sınırının kara sınırından farkı yoktur!"** Konuya lütfen bu açıdan bakınız.

Cehalet her zaman tehlikelidir. **HDP eğer konuyu bilmeden bu açıklamayı yaptıysa özür dilemelidir. Fakat eğer konunun idrakinde olarak, kasıtlı şekilde Mavi Vatan sınırlarına karşı çıktıysa, kendi ülkesine düşman bir duruşla karşı karşıyayız demektir.**

Mavi Vatan, Türkiye Cumhuriyeti ekonomik ülkesinin bir parçasıdır!

Bu sözlerin bilinçsizce söylenmiş sözler olması tabiatıyla hayatın olağan akışına aykırı görünmektedir. HDP bu cesareti kimden alıyor bilmiyorum ancak **bu, görmezden gelinecek bir durum asla değildir!**

Hiçbir gelişmiş dünya demokrasisinde **meşru bir siyasi parti, ülkesinin sınırlarını tartışmaya açmaz, açamaz.** Ülke sınırlarımız varoluş temelimizdir.

ABD'de, İngiltere'de, Fransa'da, Almanya'da, Hollanda'da, İsrail'de, İtalya'da bir parti tarafından ülke sınırlarının bu şekilde kabul edilmemesine, yurt dışında şikâyet edilmesine rastlanılmamış, rastlansa dahi hoş görüldüğüne şahit olunmamıştır.

Yunanistan'da bir partinin veya temsilcilerinin çıkıp da **"Biz, ekonomik ülke sınırlarımızı genişleten antlaşmayı kabul etmiyoruz"** diyebileceğini hayal dahi edemezsiniz! Tartışılan konular ülkelerin sınırlarının, etki alanlarının daha ne kadar ve nasıl artırılabileceği üzerinedir.

MEB Antlaşması Hem Türkiye Hem de Libya'ya Deniz Alanı Kazandırmıştır

Türkiye, Libya ile imzaladığı MEB Antlaşması ile Doğu Akdeniz'deki **189.000 km²'lik Mavi Vatan parçasının batı sınırını** belirlemiştir. Bir başka deyişle, Türkiye'nin kara ülkesi yüz ölçümünün 783.562 km² olduğu dikkate alındığında, **ekonomik ülkemizin yüz ölçümü bu antlaşma ile yüzde 25 artmıştır.**

Libya ile Türkiye arasında yapılan antlaşma, **Yunanistan'ın Libya'ya dayattığı sınıra nazaran, Libya'ya da kırk bin kilometrekarelik münhasır ekonomik alan kazandırdı.** Libya'nın kazandığı bu kırk bin km²'lik deniz alanında, dünyanın en zengin petrol ve doğal gaz yatakları bulunduğu söyleniyor.

Yunanistan ve müttefiki emperyalist güçler, bu antlaşma ile Libya'ya kazandırılan trilyonlarca dolarlık enerji kaynağına sahip deniz sahasını gasp etmeye çalışırken, Libya halkına da **"Türkiye sizin zor durumunuzdan faydalanarak deniz alanlarınızı bu antlaşmayla çaldı"** diyerek inanılmaz bir kara ve kirli propaganda yapmaktadır.

Libya'nın bu antlaşma ile elde ettiği kazanımların yanı sıra, **Yunanistan'ın bu kazanımları Libya'nın elinden almak istediği de hem Libya hem de Türk halkına anlatılmalıdır.**

Şahsen bu gerçeklerinin ve her iki devletin bu antlaşmadan kazanımlarının bırakınız Libya halkını, **Türk halkı tarafından dahi yeterince bilinmediğini,** farkında olunmadığını gözlemliyorum.

Türkiye'nin bu noktada çok ciddi bir kamu diplomasisi eksikliği vardır. Bu eksikliğin derhâl giderilmesi ve gerekli kamu diplomasisi atılımlarında acilen bulunulması hak ve menfaatlerimiz açısından elzem görünmektedir.

HDP'nin Söylemi Atina ile Yüzde Yüz Aynıdır

Bugün Türkiye-Libya Deniz Yetki Alanları Sınırlandırma Antlaşması'na karşı çıkan ve iptalini isteyen, bu maksatla kampanyalar yapan Yunanistan ile Yunan destekçisi ve Türkiye düşmanı FETÖ'dür. Şimdi gördüğümüz kadarıyla Yunanistan ve FETÖ'ye HDP de eklenmiştir.

Bu üçlü arasında ciddi bir iş birliği olduğu da bir kez daha görülmüştür.

HDP heyetinin Bingazi'de yaptığı bu açıklama **göz ardı edilemez, üstü örtülemez, unutulamaz, affedilemez!**

İşte Vatanperverlik Turnusol Kâğıdı Testi!

Dünyanın hiçbir yerinde böyle bir ihanete sessiz kalınamaz. Libya-Türkiye MEB Antlaşması, Türkiye'nin hak ve menfaatleri açısından son derece önemlidir. Millî politikamızın ve Mavi Vatan'ın temel unsurlarından biridir. Türkiye'de **iktidar, muhalefet fark etmeksizin** Mavi Vatan sınırlarımıza yapılan bu saldırıya tepki göstermelidir.

Ayrıca **Mavi Vatan'ı savunan her kesim ve her kişinin** ciddi ve sesli olarak tepkisini bekliyorum. **Siyasi beklentileri nedeniyle ses çıkarmayanlar da Mavi Vatan'a yapılan bu saldırıya** ortak olurlar.

Bunlardan Türkiye'ye fayda bekleyenler buna ne tepki gösterecek acaba?

Susmak gaflet olur. Susanları tarih affetmez.

Bu çirkin, kabul edilemez, sindirilemez, unutulamaz, affedilemez pervasız saldırıya karşı tepki verip vermemek bir nevi **"vatanperverlik turnusol kâğıdı testine"** dönüşmüştür.

Takdir sizindir.

TÜRKİYE DÜŞMANI ŞEYTANLAR SAHNEYE ÇIKTI

Biliyorsunuz ben iç siyasete girmiyorum ama millî birlik ve beraberliğimize, Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluş felsefesi ve ilkelerine, ülkemizin ve milletimizin bölünmez bütünlüğüne saldırı olduğunda da iktidar-muhalefet ayrımı yapmaksızın sessiz kalamıyorum.

Seçimler yaklaştıkça siyasi ikbal sevdası, vatan sevgisinin önüne geçenler, dilinin altındaki baklayı çıkararak T.C. Anayasası'nın beka, birlik ve beraberliğimizin temellerini oluşturan değişmez hükümlerini değiştirmeye kalkanlar artmaya başlamıştır.

Bunlar anayasamızdaki Türklük tanımını kaldırmaya, başka resmî diller eklemeye, özerk bölgeler ve yönetimler oluşturmaya dair hadsiz vaatlerde bulunmaya başlamışlardır.

Bu vaatlerde bulunanların ve önerileri şeytanın sağdan yanaşması gibi sunanların hedefi Sevr Antlaşması'nı hortlatmak ve Türkiye'yi parçalamaktır.

Anayasadaki Tek Dil, Tek Millet, Tek Ülke, Tek Devlet, Tek Bayrak İfadeleri Bölünmez Bütünlüğümüz İçin Şarttır!

Çünkü anayasada; **birden fazla resmî dil, kurucu halk, etnik grup, özel, özerk, federatif bölge tanımlandığı takdirde**, o dili konuşanların, o halk veya etnik grup üyelerinin, özel, özerk, federatif bölgede yaşayanların uluslararası hukuka göre referandum yoluyla **"kendi kaderini tayinle" ayrılma hakkına sahip olacağına** ilişkin görüşleri ve birtakım uygulamaları hatırlatmak isterim.

Başka bir deyişle, ulusal yahut etnik bir gruba halk niteliği verilmesi ve bu şekilde self determinasyon yani kendi kaderini

tayin hakkı istinat edebilmesi için **ulusal anayasada bu gruba özel bir statü (dil, din, bölge vs.) verilmiş olmasının tek başına yeterli olduğu** kabul gören bir görüştür.

Bazıları bu kendi kaderini tayin referandumunu tüm ülkede ve tüm vatandaşlara yapıldığını sanarak, **"Aman, olsun canım, hayatta böyleleri Türkiye'de çoğunluğu elde edemezler"** diyor. Hâlbuki durum hiç de öyle değildir. **Kendi kaderini tayin sadece o tanımlanmış vatandaş grupları arasında yapılıyor ve diğer vatandaşlar oylamaya katılamıyor.**

Mesela (özellikle doğrudan örnek vermek istemiyorum):

> Sadece anayasada diğer bir resmî dil olarak tanımlanan X dilini konuşanlar arasında,
>
> Sadece anayasada kurucu halklardan biri olarak tanımlanan Y halkı mensupları arasında,
>
> Sadece anayasada etnik gruplardan biri olarak tanımlanan Z etnik grubu mensupları arasında,
>
> Sadece anayasada tanımlanan özel, özerk, federatif bölge halkı mensupları arasında yapılacak referandumla ayrılık kararı oylanacaktır.

1933 Montevideo Sözleşmesi ve Sürekli Adalet Divanının 1930'da etnik gruplarla ilgili yaptığı geleneksel tanım bu konuyla ilgili hukuki belgelerdir.

Bu çerçevede uluslararası hukuk açısından **bir halktan, ancak sınırları belli ayrı bir toprakta yerleşik, etnik ve kültürel özelliğiyle ayırt edilebilen bir grup insan** olmaları durumunda söz edilebilir. Çizili bir sınır yoksa, iç içe yaşanıyorsa uluslararası hukuk bakımından ayrı bir halkın varlığından söz edilemez.

İkinci Bir Resmî Dil, Özerk Bölge ve Yönetimler Ayrılıkçılığa Hukuki Zemin Oluşturmak İçin İsteniyor

Görüldüğü üzere **sınırları belirlenmiş bir toprak parçasında yaşamak, ayırt edici özellikleri anayasada vurgulanmış olması kendi kaderini tayin için şarttır.**

Kosova örneği ortadadır. Kosova'ya anayasal olarak 1974 yılından beri tanınmış bir muhtariyeti yani özerklik söz konusuydu. Üstelik bu kapsamda asayişi sağlamak üzere yerel güçler de oluşturulmuştu. Kosovalıların iradesi 1991'de bağımsızlık için gerçekleştirdikleri referandumda da somutlaşmıştır.

Bu nedenlerle Kosova'da **kendi kaderini tayin hakkına** sahip bir halkla karşı karşıya olunduğu görüşü kabul görmüştür.

Ancak **devletler hukukunda hâkim olan görüşe göre, genel bir ayrılma hakkının da reddedildiğini hatırlatmak isterim.** Bunun **literatürde mevcut yegâne istisnası olarak, devlet yapısı içinde ağır ayrımcılığın veya diğer insan hakları ihlâllerinin veya halkın varlığını tehdit eden durumların varlığı kabul edilmektedir.** Bu istisnai koşullarda kendi kaderini tayin hakkı, kendi devletini kurmaya dayanak olarak kullanılabilmektedir.

Sırpların Kosovalılara doksanlı yıllarda uyguladıkları etnik temizlik operasyonları Kosovalıların kendi kaderlerini tayin iddialarına dayanak oluşturmuştur.

Türkiye'de Kosova Şartları Oluşturulmak İsteniyor

Türkiye'deki mevcut duruma bakınca, bölücü mihraklar ve terör örgütünün sözde ayrı bir etnik devlet kurma şeklindeki amaçlarının **hâlihazırda gerçekleşmesi hukuken de fiilen de ihtimal dâhilinde değildir.**

Hukuken baktığımızda:

> Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşundan itibaren **Kosova gibi sınırları belli özerk bir bölge Türkiye'de bulunmamaktadır.**
>
> **Esasen Osmanlı Devleti döneminde de Anadolu toprakları üzerinde özerk ya da özel bölgeler teşkil edilmemiştir.**
>
> **Anayasamızda Türk milleti dışında bir halk da tanımlanmış değildir.**
>
> Türkiye'nin çeşitli bölgelerinde salt tek bir etnik kökene sahip vatandaşlar da yaşamamaktadır.

Etnik kökenleri farklı vatandaşlar aynı bölge, aynı vilayet, aynı ilçe, aynı kasaba ve hatta aynı köy, mahalle ve apartmanda yaşamaktadırlar.

Türkiye'de vatandaşlar aynı dili konuşmakta, ortak kültür ve tarihe sahip ve çoğunluğu aynı dine mensuplardır. Etnik kökenleri farklı vatandaşlar, kökenlerini dikkate almadan ortak evlilikler yapmaktadırlar.

Bu açıdan **sadece bir etnik kökene ait vatandaşlarımızın yaşadığı ve Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nden ayrı bir otoritenin egemen olduğu bir bölge de ülkemizde bulunmamaktadır.**

Anayasamızda tek resmî dil vardır, o da Türkçedir.

Türkiye'de Ezici Bir Çoğunluk Tarafından Kullanılan Günlük Dil Tartışmasız Türkçedir

Bazı mihrakların medyada yer alan **"Bölgede Kürtçenin ana dil olduğu ve resmî dil olması gerektiği"** yönündeki propaganda söylemleri de gerçeklerle bağdaşmamaktadır. Zira bu konuda yapılmış **akademik araştırmalar da örgüt ve bölücü propagandasının ne denli mesnetsiz fakat kasıtlı olduğunu** göstermektedir.

Örneğin **Bahçeşehir Üniversitesi Stratejik Araştırmalar Merkezi tarafından bölücülerin çok yoğun propagandasının olduğu dönemlerde, Aralık 2009**'da yayımlanan ve son derece kapsamlı araştırmalara dayanan rapora göre:

Etnik köken olarak Kürt olduğunu söyleyen her 10 kişiden 7'si eşleri ile Türkçe konuşuyor.

Çocuklarıyla Türkçe konuşma oranının ise yüzde 87 olduğu ortaya konulmaktadır.

Böylelikle gündelik konuşma dilinin aile içinde de Türkçe olduğu ve Türkçenin ülke çapında ne denli benimsendiği ispatlanmaktadır.

Öte yandan söz konusu raporda, **Kürt kökenli vatandaşlarımız, Türkiye Cumhuriyeti değerleriyle ilgili devlet, bayrak, millet, ülke bütünlüğü gibi hassas kavramlar konusun-**

da yüzde doksan civarında çok yüksek oranlarda olumlu görüş beyan etmektedirler.

Bu sonuç, PKK'nın ve PKK ile aynı söylemleri seslendiren odakların ileriye sürdükleri görüşlerin gerçeklerle örtüşmediğinin ve kara propagandanın bilimsel bir göstergesidir.

Şer Odakları Demokratikleşme Kisvesi Altında Hukuki Ayrılıkçılık Zemini Oluşturma Gayretindedir

İşte bu gerçekleri gören, **devletler hukukunun hangi şartlarda ayrı bir devlet kurma hakkı tanıdığını bilen ve şu andaki mevcut durumda ayrılma ve bağımsızlık ilan etmelerinin hukuken de kabul görmeyeceğini anlayan şer odakları** öncelikle:

a. Demokratik özerklik/öz yönetim adıyla önce sınır çizmeye,
b. Etnik bölücülük yaparak ayrıştırılmış halk teşkil etmeye ve bunları kurucu halk ya da etnik gruplar olarak anayasaya kaydettirmeye,
c. Anayasaya başka dilleri resmî dil olarak ekletmeye,
d. Özerk yerel yönetim ve güvenlik güçleri teşkiliyle egemen bir otorite tesis etmeye,
e. Anayasadaki Türklük kavramını kaldırmaya çalışmaktadır.

Bunları Dillendirenler Devlet ve Atatürk Düşmanlarıdır

Unutulmamalıdır ki, **Türkiye Cumhuriyeti'nde ırkı, dini veya diğer şekillerde etnik bir Türklük tanımı ve kavramı yoktur, vatandaşlık bağlamında anayasal Türklük tanımı vardır.**

Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ne vatandaşlık bağıyla bağlı herkes Türk'tür! Bu kimi, ne diye rahatsız eder? Anlamak aslında kolaydır!

Rahatsız olanlar ırkçı, ayrılıkçı, bölücü Devlet ve Atatürk düşmanlarıdır! Çünkü Atatürk Türk milletini kapsayıcı olarak şöyle tarif etmiştir: ***Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran Türkiye halkına (ahalisine) Türk milleti denir!***

Bu tanıma kim karşı çıkıyorsa onlardan uzak durmak gerekir!

Biz hep birlikte Türk milletiyiz!

Türkiye Cumhuriyeti ve Türk milletinin birlik, beraberliğini ve gücünü azaltıcı her söylemi ve eylemi kınıyorum!

Allah Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni ve Türk milletini korusun!

DEVLET YÖNETMEYE ADAY OLMAK İÇİN OLMAZSA OLMAZ SEKİZ KRİTER

İşleyen bir demokrasinin en temel ve en önemli ögesi, seçimler yaklaşıyor. Bildiğiniz üzere iç siyasetten uzak durmaya özel bir önem göstermekle birlikte:

> Devletimizin bekasını ilgilendiren konulara,
>
> Birlik ve bütünlüğümüze yapılan saldırılara,
>
> Cumhuriyetimizin kuruluş ilkelerinin ve anayasamızın değiştirilemez, değiştirilmesi teklif dahi edilemez hükümlerinin tartışmaya açılmasına da sessiz ve tepkisiz kalamıyorum.

İç siyasetten uzak kalma ve iç siyasi tartışmalara girmeme prensibime rağmen, beni ve başkanı olduğum düşünce kuruluşu Mavi Vatan Denizcilik ve Global Stratejiler Merkezi (Derneği), kamuoyunda bilinen ismiyle TÜRKDEGS'i takip eden, konferans ve söyleşilerime katılan, başta gençlerimiz olmak üzere vatandaşlarımız bana (ve bize) sık sık, ***"Hangi siyasi partiye, kime oy vermeliyiz sizce?"*** gibi sorular soruyorlar.

Ben de, *"Bu konuda size bir tavsiyede ve yönlendirmede bulunamam, bu tamamen sizin özgür iradenizle vereceğiniz bir karardır. Ancak* ***bence bir siyasi parti ya da siyasi kişiye oy verirken şu 'olmazsa olmaz hususların' varlığını sorgulamanız gerekir"*** diyorum.

Olmazsa Olmaz Sekiz Kriter

İşte bana göre, **Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni yönetmeye yani hükûmet etmeye aday siyasi parti ve kişilerde "olmazsa olmaz sekiz kriter"** öncellik sırası olmaksızın şunlardır:

1. Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 4. maddesi gereğince **"değişmez, değiştirilmesi teklif dahi edilemez" hükümlerini benimsemiş ve içselleştirmiş olmak.**

Peki, nedir bu hükümler?

1. **MADDE** Türkiye Devleti bir cumhuriyettir.
2. **MADDE** Türkiye Cumhuriyeti, toplumun huzuru, millî dayanışma ve adalet anlayışı içinde, insan haklarına saygılı, Atatürk milliyetçiliğine bağlı, başlangıçta belirtilen temel ilkelere dayanan, demokratik, lâik ve sosyal bir hukuk devletidir.
3. **MADDE** Türkiye Devleti, ülkesi ve milletiyle bölünmez bir bütündür. Dili Türkçedir.

Bayrağı, şekli kanununda belirtilen, beyaz ay yıldızlı al bayraktır.

Millî marşı "İstiklal Marşı"dır.

Başkenti Ankara'dır.

4. **MADDE** Anayasanın 1. maddesindeki devletin şeklinin cumhuriyet olduğu hakkındaki hüküm ile 2. maddesindeki cumhuriyetin nitelikleri ve 3. maddesi hükümleri değiştirilemez ve değiştirilmesi teklif edilemez.

2. **Anayasanın 66. maddesinde yer alan:**

   "Türkiye Devleti'ne vatandaşlık bağıyla bağlı olan herkes Türk'tür" hükmündeki **"Türklük" sıfatından rahatsız olmamak,**

   Anayasanın, Türklüğü Türkiye Cumhuriyeti'ne vatandaşlık bağıyla bağlı olmaya bağlamış, Türklüğü herhangi bir ırk, dil, din, mezhep farklılığı gözeterek tarif etmediğini kavramış olmak,

   "Türk'tür" kavramıyla anlatılmak istenenin bir ırk değil, Türk milleti olduğunu bilmek ve bu bakımdan **Türklük kavramına sahip çıkmak,**

   "Vatandaşlık tanımının toplumun her kesimindeki farklı ırk, dil, din veya mezhebe sahip vatandaşlar tarafın-

dan benimsenmesi, kendisini temsil ettiğine inanması amacıyla değiştirilmesi gerektiği ve Türklük kavramının buna engel olduğu" söylemlerinde bulunmamak,

Bu çerçevede anayasanın 66. maddesini "Devlete vatandaşlık bağıyla bağlı olanlar ırk, dil, din, mezhep gibi farklılıklara bakılmaksızın Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarını oluştururlar" gibi düzenleme tekliflerinde bulunarak **Türklük tanımını ortadan kaldırmak istememek,**

3. Türkiye Cumhuriyeti Devletimizin kurucusu, Kurtuluş Savaşımızın Komutanı Gazi Mustafa Kemal **ATATÜRK'e saygı duymak, ilke ve inkılaplarını benimsemiş ve özümsemiş olmak.**
4. **FETÖ'ye karşı net tavrı olmak.** Bu bağlamda:

   FETÖ'yü bir terör ve casusluk örgütü olarak tanımlamak,

   Türkiye'nin en önemli beka ve güvenlik sorunu olarak görmek,

   FETÖ ile mücadeleyi samimi hedef edinmek,

   Devlet FETÖ'den arındırılmadıkça devletimizin ve Türk milletinin geleceğinin tehlikede olduğunu açıkça ifade etmek,

   FETÖ ile anlaşmayı ya da müzakere etmeyi değil mücadele etmeyi kendisine ilke edinmek,

   Sınav hırsızlığı başta olmak üzere, kul hakkı yiyerek, kumpaslar kurarak, iftira ve yalanlarla masum insanları hapislere attırarak üyelerini kadro, makam ve mevki sahipleri yapan **FETÖ ile iltisağı tespit edilip devletten ilişiği kesilenleri mağdur ya da mazlum olarak görmemek, aksine kul hakkı yiyici zalim olarak görmek,**

5. **Bölücü terör örgütü PKK, türevleri ve siyasi uzantıları** başta olmak üzere, tüm terör örgütleri ve uzantı-

larına karşı net bir tavır sergilemek ve mücadele etme iradesini açıkça ifade etmek.

Bu çerçevede **özel ya da özerk yapılar, bölgeler, yönetimler oluşturma söylemlerinde bulunmamak ve bulunanlara karşı da sert tavır göstermek.**

6. Denizlerin Türk milletinin şimdiki ve gelecek nesillerinin refah ve güvenliği için hayati önemde olduğunun farkında olmak. Bu kapsamda:

Mavi Vatan doktrinine ve haritasına sahip çıkmak,

Mavi Vatan haritasında gösterilen ilan edilmiş ya da ilan edilmesi öngörülen deniz yetki alanlarına sahip çıkma mücadelesini **samimi olarak benimsemek,**

Türksüz bir Kıbrıs, Türkiyesiz bir Doğu Akdeniz senaryosuna asla izin vermeyeceğini söylemek,

Mavi Vatan'da pasif, savunmacı değil, aktif bir diplomasiyi benimsemek,

"Türk-Yunan sorunları yoktur, Yunanistan talepleri vardır" diyerek, ***"Yunanistan 1923 Lozan ve 1947 Paris Barış Antlaşmaları hükümlerine uymadan hiçbir şekilde Adalar Denizi konularında masaya oturmam"*** demek,

Doğu Akdeniz'de Yunanistan'ı muhatap almamak,

27 Kasım 2019 tarihinde Doğu Akdeniz'deki Mavi Vatanımızın batı sınırını belirleyen Türkiye-Libya arasında Deniz Yetki Alanlarının Sınırlandırılmasına İlişkin Mutabakat Muhtırası'na sahip çıkmak, bu kapsamda **sismik arama ve sondaj gemilerimizin Mavi Vatan'ın Doğu Akdeniz parçasının en uzak kenarlarında faaliyet yürütmesini istemek ve sağlamak,**

Mavi Vatan doktrini ve haritasına uygun olarak; Doğu Akdeniz'de ve Adalar Denizi'nde Münhasır Ekonomik Bölge (MEB) ilan etme hedefi olmak,

Bölge ülkeleriyle de konjonktüre bağlı olarak MEB Antlaşmaları imzalama hedefini ortaya koymak,

Yunanistan'ın kara sularını 6 milin üzerine bir milimetre dahi çıkartmasına karşı olmak (hatta tercihen Adalar Denizi'nde kara sularının 3 mil olduğu Lozan dengesine dönüşü önermek),

Egemenliği Antlaşmalarla Yunanistan'a Devredilmemiş Ada, Adacık, Kayalıklara **(EGAYDAAK) sahip çıkacağını** ve isimlerinin bir an önce iktidara geldiğinde açıklanacağını söylemek,

Gayri askerî statüdeki adaların statülerine geri döndürülmesini sağlamayı hedef edinmek,

Türkler ve Türkiye için Kıbrıs meselesi diye bir konunun olmadığını, meselenin bizim açımızdan 1974'te bittiğini söylemek,

KKTC'nin varlığının güçlendirilmesini bir politika olarak benimsemek.

7. **Türkiye'nin Karabağ'da, Libya'da ve diğer coğrafyalarda varlığını desteklemek** ve güçlendirmek istemek.
8. **Türk Devletleri Teşkilatını benimsemek**, askerî ve güvenlik boyutları da dâhil çok boyutlu olarak daha güçlenmesini ve geliştirilmesini hedef olarak ortaya koymak.

İşte bu **sekiz şartın her biri bana göre, devlet yönetmeye aday olmak için olmazsa olmazdır.**

Bu şartların tümüne sahip herhangi bir parti ve kişiye bence rahatlıkla oy verebilirsiniz.

Türkiye Cumhuriyeti ve Türk Milletinin Geleceği İçin Şunlardan Uzak Durun

Siz bu şartlara elbette başkalarını ekleyebilirsiniz ancak yukarıda saydığım **sekiz şarttan herhangi birini sağlamayan siyasi parti ve kişilerden uzak durun derim.** Yani:

Anayasanın ilk dört maddesini değiştirme söylemlerinde bulunandan,

Anayasanın 66. maddesindeki "Türklük" ifadesini kaldırmak isteyenden,

Atatürk'ü ağzına almayandan, Atatürk'e içten sevgi ve saygı duymayandan,

FETÖ'ye cemaat diyenlerden,

FETÖ ile mücadele sözü vermeyenden,

FETÖ ile iltisağı nedeniyle devletle ilişkisi kesilenlere mağdur deyip, kul hakkı yiyerek elde ettikleri kadrolara yeniden döndürme sözü verenlerden,

PKK ve siyasi uzantılarını muhatap alanlardan,

Özerklik, özerk bölge vs. vaat edenden,

Mavi Vatan'ı benimsemeyenden,

Mavi Vatan'ı ağzına almayandan,

Mavi Vatan'a saldırandan,

Türkiye'nin etki alanını genişletmesinden rahatsız olanlardan,

Tam bağımsızlık hedefinden uzak olandan, mandacı zihniyetlilerden,

Millî ve manevi değerlere içten saygısı olmayandan,

Türk Devletleri Teşkilatını desteklemeyenden,

Türk birliği fikrinden rahatsız olandan uzak durmak gereklidir.

Tabii tercih sizin ama tercihinizin Türkiye Cumhuriyeti'nin ve Türk milletinin geleceğini doğrudan etkileyeceğini unutmayınız.

Allah, Türkiye Cumhuriyeti'ni ve Türk milletini korusun ve daim kılsın.

DÜNYADAKİ TÜM BÖLÜCÜLER NEDEN BUNLARI İSTER?

Yazının başlığına bakınca, "Dünyadaki bölücülerden bize ne, bizim bölücüler zaten bize yetiyor!" diyebilirsiniz. Ama ben

bugün, size dünyadaki tüm bölücülerin neden bir kısım ortak talepleri olduğunu anlatacağım.

Öncelikle bölücü terör örgütleri ve siyasi yapılar bu ortak taleplerin elde edilmesiyle **bulundukları ülkenin istedikleri şekilde bölünmesine uygun uluslararası hukuki zemin oluştururlar. Yani dertleri demokrasi, insan hakları, özgürlük falan değildir,** bu kisve altında amaç, ülkenin parçalanması ve bölünmesi için gerekli uluslararası hukuk şartlarını oluşturmaktır.

Peki, dünyadaki bölücü silahlı terör örgütleri ve siyasi yapıların bu ortak talepleri nelerdir?

1. Anayasada birden fazla resmî dil olması.
2. Anayasada birden fazla kurucu halkın belirtilmesi.
3. Millet tanımı içinde çeşitli etnik, dinî grup ve halk topluluklarının isimlerinin sayılmasıi
4. Özerk ve federatif bölgeler oluşturulması.

Neden mi bu ortak taleplerde bulunuyorlar?

Çünkü anayasada **birden fazla resmî dil, kurucu halk, etnik grup, özel, özerk, federatif bölge tanımlandığı takdirde**; o dili konuşanların, o halk veya etnik grup üyelerinin, özel, özerk, federatif bölgede yaşayanların uluslararası hukuka göre referandum yoluyla **"kendi kaderini tayin" yani "ayrılma hakkına" sahip olması mümkündür.**

Ayrılıkçılık İçin Hukuki Zemin Oluşturur

Yani bir etnik grup ya da halk topluluğunun kendi kaderini tayin hakkına sahip olabilmesi için **ulusal anayasada bu gruba özel bir statü (dil, din, bölge vs.) verilmiş olmasının tek başına yeterli olduğu** uluslararası hukukta kabul gören bir görüştür.

Bazıları bu kendi kaderini tayin referandumunun tüm ülkede ve tüm vatandaşlara yapıldığını sanabilir. **"Aman olsun canım, bölücüler referandumda Türkiye'de çoğunluğu elde edemezler"** diyebilir. Halbuki durum hiç de öyle değildir. Çünkü **"kendi kaderini tayin oylaması" sadece tanımlanmış o vatandaş grupları arasında yapılıyor ve diğer vatandaşlar oylamaya**

katılamıyor. Yani ayrılık kararının oylanacağı referandumlara sadece:

> Anayasada diğer bir resmî dil olarak tanımlanan X dilini konuşanlar
>
> Ya da anayasada kurucu halklardan ya da etnik veya dinî gruplardan biri olarak tanımlanan Y halkı mensupları,
>
> Veya oylamaya anayasada tanımlanan özel, özerk, federatif bölge halkı mensupları katılabiliyor.

Diğer Çoğunluk Halk Ne mi Yapacak? Sadece Seyredecek…

Anayasasına **"birden fazla remî dil, birden fazla kurucu halk, etnik ve dinî gruplar yazdırmadan", "özerk veya federatif bölgeler oluşturmadan" düşüneceklerdi.** Bunları yaptıktan sonra geçmiş olsun…

Bu anlattığım durumların dayandığı temel hukuki belgeler, **1933 Montevideo Sözleşmesi ve Sürekli Adalet Divanı'nın 1930'da etnik gruplarla ilgili yaptığı geleneksel tanımdır.** Bu çerçevede uluslararası hukuk açısından **bir halktan, ancak sınırları belli ayrı bir toprakta yerleşik, etnik ve kültürel özelliğiyle ayırt edilebilen bir grup insan** olmaları durumunda söz edilebilir.

Görüldüğü üzere ülke içinde sınırları belirlenmiş bir toprak parçasında yaşamak, ayırt edici özellikleri anayasada vurgulanmış olmak ayrılma hakkı için şarttır.

Ülke içinde özerk bölge ve federatif yapılar oluşturulmamış, bunların şu veya bu şekilde sınırları çizilmemişse, tüm ülke halkı iç içe yaşıyorsa, anayasada tek bir millet, tek bir resmî dil tanımlanmışsa uluslararası hukuk bakımından ayrı bir halkın varlığından söz edilemez.

Bizler işte bu belgeleri pek bilmeyiz ama bölücüler çok iyi bilir.

Bölücüler Demokratikleşme Kisvesi Altında Hukuki Ayrılıkçılık Zemini Oluşturma Gayretindedir

Onun için de:

> **"Ana dilde eğitim ve ana dilimizin resmî dil olması demokratik bir haktır",**
>
> **"Merkezi yönetimle işler yürümüyor, federatif yapılar ve özerk bölgeler oluşturulması sorunların yerinden çözümüne katkı sağlar",**
>
> "Biz de bu devletin kuruluşuna emek verdik, bizim de **anayasada kurucu halk olarak zikredilmemiz hakkımızdır"** gibi propagandalar yaparlar.

Şimdi anladınız mı masum gibi görünen bu taleplerin arkasında gizlenen asıl amacı?

Ülkeyi bölmek için hukuki zemin oluşturmak!

İşte bu gerçekleri gören, **devletler hukukunun hangi şartlarda ayrı bir devlet kurma hakkı tanıdığını bilen ve şu andaki mevcut durumda ayrılma ve bağımsızlık ilan etmelerinin hukuken de kabul görmeyeceğini anlayan şer odakları** öncelikle:

a. Demokratik Özerklik/Öz Yönetim adıyla önce sınır çizmeye,
b. Etnik bölücülük yaparak ayrıştırılmış halk teşkil etmeye ve bunları kurucu halk ya da etnik gruplar olarak anayasaya kaydettirmeye,
c. Anayasaya başka dilleri resmî dil olarak ekletmeye,
d. Özerk yerel yönetim ve güvenlik güçleri teşkiliyle egemen bir otorite tesis etmeye,
e. Anayasadaki Türklük kavramını kaldırmaya çalışmaktadır.

Bu talepleri hoş ve makul karşılayanlar ya bu tehlikenin farkında değillerdir ya da bu bölücülerle iş birliği içindedir.

Unutulmamalıdır ki, **Türkiye Cumhuriyeti'nde ırki, dini veya diğer şekillerde etnik bir Türklük tanımı ve kavramı yoktur, vatandaşlık bağlamında anayasal Türklük tanımı vardır.**

Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ne vatandaşlık bağıyla bağlı herkes Türk'tür!

Bu tanımdan **rahatsız olanlar asıl ırkçı, ayrılıkçı, bölücü, devlet ve Atatürk düşmanlarıdır!** Çünkü Atatürk Türk milletini şu kapsayıcı ifadeyle tarif etmiştir: **"Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran Türkiye halkına (ahalisine) Türk milleti denir!"**

Bu tanıma kim karşı çıkıyorsa onlardan uzak durmak gerekir!

Tehlike büyüktür. Siyasi ikbal ve oy sevdası vatan sevgisinin önüne asla geçmemelidir. Ülkemizde T.C. Anayasası'nın beka, birlik ve beraberliğimizin temellerini oluşturan değişmez hükümlerini tartışmaya ve değiştirmeye kalkanların asıl amaçları ortadadır.

Mızrağı Çuvala Sığdıranlara ve Sığdırmaya Çalışanlara Karşı Çok Uyanık Olmalıyız.

Biz hep birlikte Türk milletiyiz!

Allah Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni ve Türk milletini korusun!

TÜRKİYE'DE TÜRK SORUNU DA KÜRT SORUNU DA YOKTUR, SİYASET SORUNU VARDIR

Bugün size Türkiye Cumhuriyeti'nin her seçim öncesi ve sonrası yaşadığı ve bölücülere verilen tavizlerin sebep olduğu "**hazin ve acılı kara döngüyü**" anlatacağım.

Terör örgütü PKK 1978 yılında Marksizm-Leninizm ideolojisi çerçevesinde kurulmuştur. Günümüze kadar olan süreçte başta Güneydoğu ve Doğu Anadolu bölgemizde olmak üzere asker ve polisimizin yanı sıra öğretmen, doktor, yaşlı, genç, çocuk, kadın demeden on binlerce masum insanımızı katletmiştir.

Türkiye'yi bölme ve parçalama emeli içinde olan PKK terör örgütü, doğal olarak Türkiye düşmanlarının da desteğini almış, almaya devam etmektedir.

Kasım 1979'da PKK terör örgütünün altmış kadar kurucusu illegal şekilde Suriye'ye geçmiş, buradan **Suriye İstihbarat Teşkilatı El Muhaberat**'ın destekleriyle **Filistin Kurtuluş Örgütü'ne bağlı El Fetih grubunun Lübnan Bekaa Vadisi'ndeki kamplarına** yerleşmişlerdir. PKK mensuplarına o dönem eğitmenlik yapan şahısların önemli kısmı SSCB ülkelerinde ideolojik ve silahlı eğitim gören şahıslardı. Bu süreçte **PKK, yine Filistin Kurtuluş Örgütü'ne bağlı El Fetih grubunun Lübnan Bekaa Vadisi'ndeki kamplarında bulunan Ermeni ASALA terör örgütüyle iş birliği yapmıştır.**

PKK'nın politik ajandasını anlamak için 1980'de ilan ettiği ve 21-28 Nisan tarihlerini kapsayan **"Kızıl Hafta"** ilanını da doğru okumak gerekir. PKK için hiçbir anlam ifade etmeyen bu tarihleri içeren "Kızıl Hafta"nın özellikle **sözde Ermeni soykırımı tarihi olan 24 Nisan'ı kapsaması** elbette bir rastlantı olarak düşünülemez.

Sonda söyleyeceğimiz sözü, baştan söyleyelim: Bugün Türkiye Cumhuriyeti'ne ve Türk milletine inatla Kürt sorunu ifadesiyle dayatılmaya çalışılan "**PKK TERÖR SORUNU**" esasında PKK'nın dış destekli Türkiye bölme ve parçalama, **sözde BÜYÜK KÜRDİSTAN** kurma amaçlı ajandasından ibarettir.

PKK Kandil'e ve Irak'ın Kuzeyine Barzani ile Yaptığı Protokolle Yerleşti

PKK, BÜYÜK KÜRDİSTAN vaadiyle bu hayal peşinde koşanlarla iş birliğine gitti. 1982 yılına gelindiğinde önce ASALA ile ittifak oluşturan PKK, Irak'ın kuzeyine militanlarını yollayarak bugün KDP olarak bilinen **Mesut Barzani liderliğindeki oluşumla bir ittifak protokolü imzalayarak Irak'ın kuzeyine yerleşmiştir.** Bu protokol terör örgütü PKK'nın yayın organı Serxwebun dergisinin 1983 tarihli sayısının 16. sayfasında da açıkça ifade edilmiştir. Bu tarihten itibaren Irak'ın kuzeyine

yerleşerek Türkiye'yi hedef alan eylemlerinin altyapısını oluşturmuştur. 1988 yılında bu yapıdan Saddam Hüseyin de faydalanmaya çalıştı. PKK'lıları Bağdat'a davet eden **Saddam lojistik, askerî ve politik anlamda terör örgütüne ciddi destek ve imtiyazlar sundu.**

PKK Kurtarılmış Bölgeler İlan Etmeye Başlıyor

1989 yılına gelindiğinde ise PKK, Siirt'in Eruh ilçesi, Şırnak ve Şırnak'ın Cizre ilçesini kapsayan ve PKK'nın sözde Botan olarak ifade ettiği bölgede terör eylemlerine başladı ve burayı **kurtarılmış bölge olarak ilan etme** girişiminde bulundu. Sadece 1989 yılında PKK bu bölgedeki yüz seksen vatandaşımızı katletti. Yani PKK sözde, kendisini temsilcisi olarak göstermeye çalıştığı insanları katlediyordu.

PKK Terör Sorununun "Kürt Sorununa" Evrilme Gayretleri

1988 yılıyla birlikte PKK özellikle derneklere, siyasi partilere, medya organlarına ve sosyal hayata girme girişimlerine de başlamıştı. **PKK'nın terör ideolojisi "Kürt Sorunu" adıyla adım adım bu dergi, gazete ve bültenler aracılığıyla organize bir propaganda faaliyetiyle örül**üyordu. Örgüt kendisine müzahir gruplar ve kendi söylemleri için de yankı odaları oluşturmaya başlamıştı. "Kürt sorunu" ifadesi de, bu yankı odalarında tekrarlanarak adeta tekrara dayalı bir propaganda faaliyetine dönüştürülüyordu. **Böylelikle "Kürt sorunu" algısı, "terör sorunu" olgusunun önüne geçirilmiştir.**

Hâlbuki Türkiye'de Ne Bir Türk Sorunu Ne Bir Kürt Sorunu Vardı

Zira **Türkiye Cumhuriyeti'nde ırki, dinî veya diğer şekillerde etnik bir Türklük tanımı ve kavramı yoktu, vatandaşlık bağlamında anayasal Türklük tanımı vardı. Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ne vatandaşlık bağıyla bağlı herkes Türk'tü! Her Türk vatandaşı kanunlar önünde eşitti.** İşe,

okula girerken, ev, arsa alırken, bir şehirden başka şehre taşınırken, seyahat ederken, nüfus cüzdanı, ehliyet, diploma, pasaport alırken, savcılıkta ya da mahkemede hiç kimseye kökeni sorulmuyordu. Ancak PKK bir yandan terör eylemlerine devam ederken, bir yandan da kurdurduğu ve desteklediği sivil toplum kuruluşları ve medya organları vasıtasıyla "Kürt sorunu" ajitasyon propagandaları yapıyordu.

Ayaklanma Hazırlıkları Başlıyordu…

PKK, 1988 yılındaki 3. Kongresinde şehir faaliyetlerini daha da yoğunlaştırma kararı almıştı. Bu kararlara göre **PKK, şehirlerde kadrolar inşa edecek, bu kadrolar vasıtasıyla istediği uygun zamanda ayaklanmalar yapacaktı.** Hatta 1989 yılında "**ayaklanma hazırlığı**" konusunda bir PKK kitapçığı dahi yazılmıştı. "Ayaklanmalara Doğru Yaklaşım ve Uygulama Görevlerimiz" isimli bu terör kitapçığı köylerde, şehirlerde, okullarda ve toplumsal alanlarda nasıl ayaklanma çıkarılacağını tek tek tarif etmekteydi. Bu kitapçıkta ifade edilen yöntemi ne yazık ki **7-12 Ekim 2014** tarihinde Türkiye'de acı bir şekilde yaşadık.

PKK Siyasal Uzantı Oluşturuyor

Terör örgütü PKK, kurulduğu ilk günden beri yoğun bir şekilde kullandığı şiddet ile istediği geniş kitlelere hiçbir zaman ulaşamamış, yaptığı propaganda faaliyetleri ise beklenen ölçüde karşılık bulmamıştı. Terör eylemleriyle asla ulaşamayacağını bildiği kitlelere **PKK, yasal boşluklardan istifade ile kurdurduğu ya da sızdığı siyasi partiler vasıtasıyla ulaşma stratejisini hayata geçiriyordu. Terör örgütü kurdurduğu ve sızdığı bu partiler** vasıtasıyla bölücülük ve terörü meşrulaştırma propagandasını çeşitli platformlarda, hatta TBMM'de yapma imkânı bulmuştu. **"Büyük Kürdistan" kurma emelini "Kürt sorunu" olarak ifade ederek** taleplerinin kabul edilmesini sağlayacak kamuoyu zemini oluşturmaya çalışıyordu.

PKK mevcut parti, dernek, sendika gibi demokratik kuruluşların içine sızmak ve hatta bunları kurmak suretiyle demokratik

özgürlük nimetlerini kendi amaçları doğrultusunda istismar ediyor ve bu platformları olması gereken amaçlarından saptırarak kendisine müzahir yapılar haline getiriyordu. Bu süreçte terör eylemlerini artıran PKK, Türk Ordusu tarafından perişan ediliyordu.

1992 yılında **PKK, beli Türk Ordusu tarafından her kırıldığında yaptığı gibi güya bir eylemsizlik ilan ediyordu. TSK'NIN HER BÜYÜK DARBESİNDEN SONRA, PKK'NIN İLAN ETTİĞİ HER EYLEMSİZLİK (GÜYA ATEŞKES) KARARI ASLINDA "PKK İÇİN YENİDEN TOPARLANMA SÜRECİ" OLUYORDU.** İşte **1992'deki** Nevruz olaylarının ardından örgütün propaganda dergisi olan "Serxwebun" dergisinde, örgüte müzahir parti ve vekillerinin adeta birer PKK militanı gibi davranması gerektiği, aksi takdirde sonuçlarının ağır olacağı yazılmıştı. Yine bu eylemsizlik kararı sırasında PKK "**sözde Kürdistan Ulusal Meclis Hazırlık Komitesi**" kurmuştu. Bu komiteye Türkiye'de vekillik yapan PKK'ya müzahir partinin üyeleri, Avrupa'dan heyetler ve farklı gruplardan isimler katılmıştı. Örgüt bu komitede tam teşekküllü bir politik alan inşa etme stratejisini ortaya koyuyor; **din, sağlık, azınlık hakları, kadın hakları, kültürel faaliyetler, çevre duyarlılığı gibi** örgütün legal anlamda örgütleneceği alanlar belirleniyordu.

1992 yılında PKK, Türkiye'yi bölme niyetini de açığa vurarak **sözde "Kürdistan Ulusal Meclisi"**ni ilan ediyordu. **1993 Mayıs ayı içinde teröristbaşı Öcalan'ın talimatıyla PKK uzantısı siyasi parti vekilleri sözde "Kürt sorunu" çözümü için görüşmeler yapmak için ABD'ye gidiyordu.** PKK ile kendisine müzahir partinin bu durumu kamuoyu nezdinde tepkilere neden oluyor, bu parti kapatılıyordu. Ve böylece başka adlarla ama aynı amaçlı, hatta aynı kişilerden oluşan **PKK uzantısı siyasi partiler kurulması tiyatrosu başlıyordu.**

1999 yılında terör örgütü elebaşısı Öcalan'ın Kenya'da yakalanıp Türkiye'ye getirilmesiyle birlikte örgüt ciddi bir strateji değişikliğine gidiyordu. Örgütün bir türlü **hedeflerine ulaşamaması sorgulanıyordu.** Soğuk Savaş atmosferinin sö-

nümlenmesiyle birlikte PKK, ideolojik, siyasal ve kültürel boyutlu faaliyetlere ağırlık vermeye başlıyordu.

TSK, PKK'yı adeta kafasını kaldırmaz hale getirmişti. 2002 yılında terör örgütü listesinde yer almamak için ismini PKK/Kongra-Gel olarak değiştiren örgüt, özellikle Türkiye ile AB ilişkilerini bir fırsat olarak görmüştü. Bu kez yine PKK'nın siyasi, STK ve medya uzantıları **"Kürt sorunu ve kültürel haklar"** gibi propaganda faaliyetlerini öne çıkarmışlardı. PKK bu yeni stratejisiyle Türkiye sınırlarındaki sözde sivil toplum kuruluşlarını, partileri, dernekleri öne çıkartmış ve **sözde demokratik kurumlarla siyasi ittifaklar inşa ederek taleplerini kabul ettirme** amacı içine girmişti.

Her Seçim Öncesi Siyasi Partilerin Taviz Yarışları

Türkiye'de seçimler yaklaşıyor, terör neredeyse bitmişken partiler **"olmayan Kürt sorunu"nu oy potansiyeli olarak görüyor, aslında teröre prim veriyorlar**. Siyasi partilerin yanı sıra tüm halkımız bu **"günlük oy hesabının bedelini, PKK ve yandaşlarına verilen tavizle yakında başlayacak PKK terör eylemleriyle sona erecek huzurlu günlerle ödeyecek."**

Daha önce dediğim gibi **PKK, gerek 1992 gerekse 2001 sonrasında Türk Ordusu tarafından her ezildiğinde tek taraflı olarak sözde ateşkesler ilan etmiştir.** Bu sözde ateşkesleri de hep kendisini silahlı ve siyasi anlamda daha da güçlü kılmak için kullanmıştır. İşte seçimler öncesi ve esnasında PKK'nın siyasi uzantılarına verilen söz ve tavizlerle, yapılan propagandalarla yeniden toparlanan **PKK, hemen seçimler sonrası 2003'te yine eylemlerine başlıyor ve ülke kan gölüne dönüşüyordu.** Bir sonraki seçime kadar ülkenin huzur ve güvenliğini sağlamak için mücadele eden askerlerimiz, polislerimiz ve hatta eylemlerde sivil vatandaşlarımız şehit oluyordu.

2007 seçimleri öncesi ve sonrasında da benzer şeyler yaşanıyordu. Siyasetçiler oy uğruna adeta PKK uzantılarına taviz üstüne taviz veriyor, örgüt daha da güç kazanıyordu. Seçimler sonrası ise kazandığı güç ve cesaretle iyice vahşile-

şen PKK, eylemlerini artırıyor, ülkemizin bütünlüğünü korumak için mücadele eden **güvenlik kuvvetlerimizin kahraman mensupları ise daha çok can veriyordu.**

Böyle Hazin Bir Kara Döngüydü Yıllardır Yaşanan

2010 yılına gelindiğinde Anayasa Değişikliği Referandumu ve 2011'e gelindiğinde ise yine seçimler vardı. **PKK ve siyasi uzantıları FETÖ desteğinde propagandalar yapıyor, yine oy kasası olarak görülüyor ve taviz üstüne taviz alıyorlardı.** Artık PKK ve uzantıları Türkiye'yi önce federasyon sonra bölme hedefine iyice yaklaşmıştı.

"ÇÖZÜM SÜRECİ ADI ALTINDA ÇÖZÜLME SÜRECİ" SİYASİ OLARAK BAŞLATILMIŞTI

FETÖ de bu süreci alkışlıyordu. **2012'den 2015 yılına kadar süren "**çözüm süreci**"** döneminde sözde diyalog, müzakere gibi ifadelerle PKK'nın 1989'dan bu yana uyguladığı stratejinin pratiğe dökülmesinin önü açılmıştı. PKK daha önceki benzer eylemsizlik dönemlerinden de daha serbest ve çok daha fazla şekilde **2012-2015 arasında tüm meşru alanlarda daha çok örgütlenmiş,** şehirleri cephaneliklere çevir**mişti.** Bu arada **dünya kamuoyu nezdinde de kendisini adeta demokratik ve barışçı tavır sergileyen bir hak mücadelecisi unsuru olarak tanıtmaya** başlamıştı. O yıllarda yaşanan, seyyar mahkemeler dâhil, rezaletleri yazmak da hatırlamak da istemiyorum…

AKREP YİNE AKREPLİĞİNİ YAPMIŞ

Nihayetinde PKK ne silah bırakmış ne de verdiği sözlerde durmuştu. "Büyük devletler terörist ile müzakere değil, mücadele eder" sözü bir kez daha acı şekilde tecrübe ediliyordu. **Akrep yine akrepliğini yapmış,** 2014'ten itibaren eylemlerine ve şehirlerdeki sokak hareketlerine hız vermiş, 1989'dan itibaren kurguladığı şehir ayaklanmalarını organize etmiş, askerlerimizi şehit etmiş ve bölge insanını sindirmek için her türlü şiddeti kullanmaya başlamıştı.

Resmen Türkiye bir iç savaşa gidiyordu. Adı da "Hendek Savaşları"ydı. Şehirlerin çevresine ve içine hendekler kazılır-

ken, barikatlar yapılırken, patlayıcılar yerleştirilirken, yani şehirler ele geçirilirken, "çözüm süreci" adına güvenlik kuvvetleri izlemişlerdi. Şimdi de şehirlerimizi tekrar ele geçirmek, teröristlerden arındırmak, hendekleri kapatmak, barikatları kaldırmak için can ve kan veriyorlardı. Bu inanılmaz bir tezattı ama gerçekti. 2015 seçimleri yaklaşıyordu…

Halk Ne Yapsındı?

PKK tarafında yer alsa bir türlü, devlet tarafında yer alsa bir türlü. Halk çözüm sürecinde yaşananlar nedeniyle kendini güvende hissetmiyordu. Devlete güvenip terör örgütüne tepki koysa, devleti yönetenler yarın bir gün terör örgütüyle masaya oturabilecek konuma gelebiliyordu. O zaman da terör örgütü halktan hesap soruyor, hatta mahkemeler dahi kuruyordu. Halk resmen terör örgütü baskısı altındaydı. Yani PKK ve uzantılarının yine oy potansiyeli vardı. **Neden ise yine siyasetin verdiği tavizlerdi.**

Tekrar O Hazin Kara Döngü

PKK uzantısı siyasi parti mensupları hiç çekinmeden Kandil'e ve Öcalan'a selamlar yolluyordu. PKK uzantıları doğal olarak seçimlerden daha da güçlü çıkmıştı. 2016'da FETÖ darbe girişimi ve sonrası devletin kararlı tutumu neticesinde FETÖ'den arındıkça güçlenen TSK ve polisimiz, PKK'yı hemen hemen silmiştir. 2018'de de yine PKK uzantılarına siyasiler gözler kırpsa da **"sütten dili yananlar yoğurdu birazcık da olsa üfleyerek yemeye çalışmışlardır."**

Şimdi Geldik 2023 Seçimlerine ve Yine Başladı "O Hazin Döngü"

Allah aşkına, adı ne olursa olsun, şu bölücülere taviz vermeyin ey siyasiler! Bedelini kanımızla, canımızla ödüyoruz. Allah aşkına bu milleti ve devleti seviyorsanız yapmayın! **Bu sözlerim hem iktidara hem de muhalefetedir.** Bunlarla iş birliği yapana şehit ve gazilerimizin hakları da haramdır.

Benim de hakkım haram olsun!

Allah Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü korusun!

ATATÜRK YAŞASAYDI, NE DERDİ ACABA?

Bazıları "PKK ve siyasi uzantıları Türkiye'yi bölmek falan istemiyor, bu paranoyayı bırakın" diyerek halkımızı kandırmaya çalışıyor, bizleri de saf yerine koyuyor…

Atatürkçüyüm diye geçinenler de bu duruma sessiz kalıyor ya… En acısı da bu…

Ve sordum kendime "Atatürk yaşasaydı ve bu olanları görseydi, ne derdi acaba?" diye…

Aslında bunların hepsi de 40.000 şehidin kanını döken, ülkemizin gelişmesine yaptığı terör eylemleri ile engel olan PKK'nın gerçek yüzünü unutturmak, terör sorununu bize sözde "Kürt sorunu" diye yutturmak istiyorlar.

Yani anlayacağınız bu şahıslar ve oluşumlar başta PKK ve uzantıları olmak üzere tüm bölücülere hizmet ediyorlar.

O nedenle "PKK ve siyasi uzantıları Türkiye'yi bölmek falan istemiyor, bu paranoyayı bırakın" diyenlerin yalan söylediklerini bizzat PKK belgeleri ile bir kez daha ispatlama ihtiyacı duydum.

PKK'nın temel hedefi kurulduğu ilk günden itibaren terörü ana yöntem olarak kullanarak Türkiye'ye parçalamak, bölmek ve nihayetinde "BÜYÜK KÜRDİSTAN" kurmaktır.

Bunu şimdi belgeleri ile hatırlatalım.

Terör örgütü PKK, 1981'de Lübnan'ın Bekaa Vadisi'nde yaptığı sözde Birinci Konferansı'nda ana amacını bağımsızlık ve Türkiye'yi parçalamak olarak tayin ve ilan etmiştir.

Terör örgütünün aldığı bu karar, Ocak 1981 tarihli PKK'nın bizzat kendi yayın organında "bağımsızlık mücadelesi" ifadeleriyle net bir şekilde ifade edilmiştir.

PKK'nın kuruluş belgelerinde "bağımsızlık mücadelesi" yazarken, hala "kimse Türkiye'yi bölmek istemiyor" diyerek Türk Milletini uyutmaya çalışanları Türk Milletinin vicdanına ve aklına havale ediyorum…

PKK
I. Konferansının
Getirdikleri

İÇİNDEKİLER
Haberler ... Yorumlar

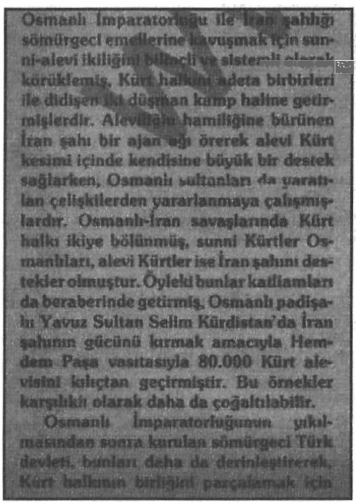
Terör örgütü PKK, 1982 yılına gelindiğinde sözde 2. Kongresinde Türkiye'yi bölme hedeflerini daha da keskinleştirmiştir.

Öyle ki terör örgütü PKK, bütün dünyayı Aralık 1982 tarihli yayın propaganda organında Türk milletine hakaretler savurarak, Türkiye'de sözde "Faşist Türk sömürgeciliğine karşı" Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da halkı direnişe ve terör eylemlerine desteğe davet etmişti.

Bu sözler ve çağrılar bölücülük değilse nedir?

PKK 2. KONGRESİ YAPILDI
YAŞASIN HALKIMIZIN DEVRİMCİ DİRENİŞ MÜCADELESİ!
KAHROLSUN FAŞİST TÜRK SÖMÜRGECİLİĞİ!

Terör örgütü PKK, 1983 gibi erken denilebilecek faaliyet dönemlerinde dahi, Türkiye'de bir iç savaş çıkarmak için etnik çatışmalar yanında Sünni-Alevi şeklinde mezhep çatışmaları oluşturmak için çalışmış ve aşağıda görüldüğü gibi kendi propaganda organlarında tarihsel çarpıtmalar içeren yayınlar yapmıştır.

Osmanlı İmparatorluğu ile İran şahlığı sömürgeci emellerine kavuşmak için sünni-alevi ikiliğini bilinçli ve sistemli olarak körüklemiş, Kürt halkını adeta birbirleri ile didişen iki düşman kamp haline getirmişlerdir. Aleviliğin hamiliğine bürünen İran şahı bir ajan ağı örerek alevi Kürt kesimi içinde kendisine büyük bir destek sağlarken, Osmanlı sultanları da yaratılan çelişkilerden yararlanmaya çalışmışlardır. Osmanlı-İran savaşlarında Kürt halkı ikiye bölünmüş, sünni Kürtler Osmanlıları, alevi Kürtler ise İran şahını desteklemiştir. Öyleki bunlar katliamları da beraberinde getirmiş, Osmanlı padişahı Yavuz Sultan Selim Kürdistan'da İran şahının gücünü kırmak amacıyla Hemdem Paşa vasıtasıyla 80.000 Kürt alevisini kılıçtan geçirmiştir. Bu örnekler karşılıklı olarak daha da çoğaltılabilir.

Osmanlı İmparatorluğunun yıkılmasından sonra kurulan sömürgeci Türk devleti, bunları daha da derinleştirerek, Kürt halkının birliğini parçalamak için

1984-1990 yılları arasında Avrupa'da kendini "Kürdistan İşçi Partisi" olarak tanıtan PKK, Avrupa devletlerinden aldığı destekle propaganda faaliyetlerini uluslararası alana yaymıştır. Avrupa basını ve ajanslar PKK'nın her silahlı eylemini "Kürdistan İşçi Partisi, Türkiye tarafından işgal edilen topraklarını kurtarmak amacıyla silaha sarıldı" başlıkları ile duyurmuşlardır.

"Türkiye'nin işgal ettiği Kürdistan" demek, bölücülük değilse nedir?

Allah aşkına kimi kandırıyorsunuz?

1989 yılında ise terör örgütü, İsveç'te hazırlanmış, sözde "Kürdistan Ulusal Anayasası"nı Almanya'nın o dönemdeki başkenti Bonn'un Bad Godesberg kasabasında PKK'nın sözde basın merkezinde açıkladı.

Anayasa hazırlayan PKK ve uzantıları Türkiye'yi bölmek istemiyormuş ha?

Kargaların bile güleceği bu yalana bizim inanmamızı istiyorlar!

Bunlar gerçekten Türk milletini aşağılıyorlar!

Neyse devam edelim.

1990'lı yıllarda PKK, Körfez Savaşı'nın getirdiği hassas ortamdan istifade ile sözde "Büyük Kürdistan" hedefi doğrultusunda uluslararası güçlerin desteğini almaya yönelik bir strateji iz-

lemiştir. Bu dönemde örgütün propaganda organları "Kürdistan devrimi tamponlanamaz", "Halkımızın seçeneği Kürdistan Halk Cumhuriyetidir" şeklinde yayınlar yapmaya devam etmiştir.

Yıl 10 / Sayı 112 / Nisan 1991 / 3.- DM

Kürdistan devrimi tamponlanamaz!

Halkımızın seçeneği, Kürdistan Halk Cumhuriyetidir!

Kürt meselesine emperyalizmin çözümü, işbirlikçilerin hinaya adımsına dayalı bir tamponlamadır

1992 yılına gelindiğinde PKK terörü diğer devletlerden de aldığı desteklerle iyice azgınlaşmıştı. Öyle ki PKK'nın propaganda organları "Kürdistan Türkiye Cumhuriyeti'ne mezar oluyor" şeklinde yayınlar yapıyorlardı.

Yıl: 11 / Sayı: 129 / Eylül 1992 / 4.- DM

KÜRDİSTAN TC'YE MEZAR OLUYOR

Hâlâ PKK ve siyasi uzantılarının Türkiye'yi bölmeyi hedeflediğine ikna olmayan varsa, devam edelim.

1993 yılında ise PKK ile Türkiye içindeki legal uzantıları âdeta uluslararası bir iş birliği inşa etme sürecine girmişlerdir. Öyle ki "Kuzey Kürdistan yurtseverleri" adı altında dönemin DEP Genel Başkanı Ahmet Türk ve Kemal Burkay, Bekaa Vadisi'ne giderek, Talabani ve terör örgütü lideriyle birlikte ittifak anlaşmaları imzalamıştır.

PKK'nın medyası ise bunu "Kürdistan'da ulusal güçlerin birliği ve pratik gelişmeler" ifadeleriyle duyurmuştur. Yani PKK ve DEP aynı bütünün parçalarıydı.

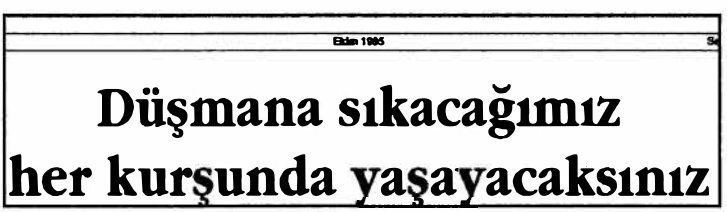
Bu arada hatırlatalım, PKK'nın geçenlerde düşen helikopterlerini Talabani "ben verdim" diyerek sahiplenmişti...

Kürdistan'da ulusal güçlerin birliği ve pratik gelişmeler

Hâlâ PKK ve siyasi uzantılarının Türkiye'yi bölmeyi hedeflediğini biz yine "kör göze parmak şeklinde bizzat PKK ve uzantılarının kendi belgeleriyle anlatmaya" devam edelim.

PKK, Türkiye'yi bölünceye kadar ya da bölünme için siyasal ortam oluşuncaya kadar Türkiye Cumhuriyeti'ne yönelik silahlı terör eylemlerinden asla vazgeçmeyeceğini sürekli açıklamaktadır.

Öyle ki Ekim 1995 tarihli PKK, propaganda organlarında "Türk askeri düşman" olarak ifade edilmiş ve "Düşmana sıkacağınız her kurşunda yaşayacaksınız" şeklinde talimatlar verilmiştir.

Ekim 1995

Düşmana sıkacağımız her kurşunda yaşayacaksınız

Dikkat edin, "siyasal ortam oluşuncaya kadar" ifadesini özellikle kullanıyorum. Zira PKK, ne zaman bölünmeye zemin hazırlayan bir siyasal ortamın oluşabileceğine kanaat getirse, o vakit eylemsizlik kararı alır.

Hatırlayınız, PKK 15 Temmuz öncesinde de özellikle askere karşı eylemsizlik kararı almış ve böylece FETÖCÜ askerlere darbe hazırlıkları için zemin hazırlamıştı. Bu da PKK ve FETÖ'nün organik bağına açık bir delidir.

2000'li yıllarda da PKK, terör eylemlerinin yanı sıra dernek, vakıf, siyasi parti ve diğer platformlara sızmayı, Türkiye topraklarında sözde Kürdistan hedefini elde etmede bir yöntem olarak daha yoğun şekilde kullanmaya başlamıştır.

Öyle ki Türkiye'yi bölmek için her şeyi yapacaklarını "Özgürlük için her şey yapılacak" şeklinde kendi yayın organlarında ilan etmişti.

Özgürlük İçin

Herşey Yapılacak

● **Bütün Kürt taraflarının katılmadığı ve Kürtler arası bir ittifakı amaçlamayan ilişkilerin bir sonuç doğurması zaten beklenemez. Bu son ziyaretin doğurduğu sonuç da bugüne kadar olan-**

Allah aşkına "Türkiye'de kim esir?" Bu soruya "PKK ve siyasi uzantıları Türkiye'yi bölmek falan istemiyor, bu paranoyayı bırakın" diyenler cevap vermelidir!

2001 yılına gelindiğinde terör örgütü "Çözüm İçin Temel Taktik; Siyasal Serhildan" yani tüm zeminlerde siyasal ayaklanma çağrılarında bulunmuş ve çözümden kastının Kürdistan kurmak olduğunu saklamayarak, kendi uzantısı olan ya da sızdığı siyasi yapılara talimat vermiştir.

Yıl: 19 / Sayı: 228 / Eylül 2000

Çözüm için temel taktik

SİYASAL SERHILDAN

Kürtler barış ve demokrasi ruhunu egemen kılarak kendi iç sorunlarını aşmalıdır

PKK bu dönemde, Türkiye toprakları üzerinde sözde Kürdistan kurma hedefini elde etmek için barış, demokrasi ve özgürlükler kılıfı altında sivil toplum, siyasi partiler ve legal kitle örgütlerini kullanarak toplumsal zemin kazanma stratejisine yöneldiğini kendi yayın organlarında "Sivil Toplum, Demokrasi ve Kitle Örgütleri Üzerine" başlığı ile açıklamıştır. Yani günümüzde inatla terör örgütü PKK'yı aklamaya çalışan, onları barış havarisi olarak göstermeye çalışanlar bu stratejinin emrettiği ajandayı izlemektedir.

Sivil toplum, demokrasi ve kitle örgütleri üzerine

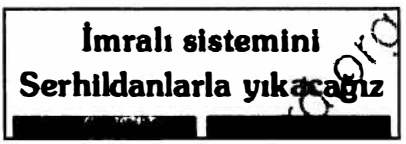
Sivil toplum ve reel sosyalizm

Kurtuluş mücadelelerinde kitle örgütlerinin işlevi

2003'te örgüt bu kez de "Sabrımız kalmadı; ya özgürlük ya serhildan yani ayaklanma" başlığı ile yayınlar yapmaya ve tehditler savurmaya devam etmiştir. Türkiye'yi bölmek ve iç savaş çıkartmak için halkı her zaman olduğu gibi kışkırtarak "ayaklanmaya çağırmıştır"

2008'de ise PKK, Türkiye'yi ayaklanmalarla parçalama stratejisini de "İmralı sistemini serhildanlarla yıkacağız" şeklinde duyurmuştur.

İmralı sistemini
Serhildanlarla yıkacağız

2008 yılı sonunda da örgüt, bu yılın ayaklanma girişimleriyle dolu bir yıl olduğunu propaganda organlarındaki "2008 inancın serhildanlara dönüştüğü yıl oldu" şeklindeki başlıklarla duyurmuştur.

2008 inancın serhildanlara
dönüştüğü yıl oldu

2009 yılında ise PKK ve yandaşları hedeflerine ulaşmak için "demokrasi, barış ve özgürlük" sloganlarıyla en uygun siyasi zemini oluşmasını sağlamışlardı.

Bu zeminin adı sözde "çözüm süreci", özde "çözülme süreci" idi. Çözüm sürecinin resmî olarak başlamasıyla birlikte PKK militanları açık bir şekilde sözde barış elçisi ilan edilmiş, PKK'nın siyasi uzantılarının temsilcileri ise zafer işaretleri yapan bu teröristleri davul zurnalarla karşılamıştı. Bu teröristleri hukuken sağlama almak için seyyar mahkemeler dahi kurulmuştu. Maalesef inanılmaz bir zemin elde etmişti.

Barış elçileri geldi
Demokratik siyasi çözümün önünü açın

2009 yılında bir DTP milletvekili 'sözde Kürdistan' sınırlarını belirlediklerini söyleyerek Türkiye'nin doğu ve güneydoğusundaki illeri tek tek sayarak buralarının ayrı bir bölge olduğunu" ifade eden açıklamalarda bulunmuştur.

Çözüm sürecinin tüm etkisiyle sürdüğü 2011 yılında dahi PKK, sözde devrimci halk savaşından asla vazgeçmediğini açık açık kendi yayın organlarında ifade ederek Türkiye Cumhuriyeti'ni tehdit ediyordu.

DEVRİMCİ HALK SAVAŞI -I-

Aynı günlerde çözüm sürecinin koşullarını da kendisi tayin etmek isteyen terör örgütü "Kürt halkı statüsüzlüğü asla kabul etmeyecek" diyerek hızla statü yani önce özerklik ardından federasyon çağrılarında bulunuyordu.

Tabii bir önceki yazımda anlattığım gibi bu statü talebi masumane bir talep değildir. Bu talepler uluslararası hukukta "ayrılma hakkının elde edilebilmesi için" yapılıyordu. Uluslararası hukuka göre, anayasada bir topluma statü verildiğinde o toplum, yapılacak bir referandumla ayrılma hakkını, yani kendi kaderini tayin hakkını, elde edecek bir halka dönüşmekteydi.

İşte tüm bu taleplerin altında yatan asıl niyet Türkiye'yi bölmekti.

KÜRT HALKI STATÜSÜZLÜĞÜ ARTIK KABUL ETMEYECEK

2012 yılına gelindiğinde Suriye İç Savaşı'nı da âdeta bir fırsat olarak gören terör örgütü, kendi propaganda gazetelerinde; Türkiye'nin Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerini Kuzey Kürdistan olarak niteleyerek "Kuzey Kürdistan'daki mücadele Kürdistan'ın bütün parçalarında oluşacak statünün doğrultusunu belirleyecektir" şeklinde yayınlar yapmış ve sözde BÜYÜK KÜRDİSTAN kurma hedefini açıkça tekrarlamıştır.

"Kuzey Kürdistan'daki mücadele de Kürdistan'ın bütün parçalarındaki oluşacak statünün doğrultusunu belirleyecektir. Şu gerçeği çok iyi bilelim ki, Kuzey Kürdistan'da Türk devleti nor durumdadır. AKP hükümeti içerde de, dışarıda da çıkmaz halindedir. İşte bölgedeki durumu, komşularla sıfır sorun diplomasisiyle yola çıkıhlar ve şimdi bütün komşularıyla savaş halindeler. Neredeyse tüm Ortadoğu halklarıyla, devletleriyle savaşır durumu geldiler. İçerde tambir iktidar kan gasi halindeler. ABD'nin desteğiyle AKP bir nz ayakta duruyor"

2012 yılında PKK, ayaklanma, bölme, parçalama tehditleri savururken, dönemin bir BDP milletvekili ise PKK gazetesine verdiği demeçte, terör sorununu Kürt sorunu olarak nitelemiş ve "Kürtlerin kendi kaderini kararlaştırabilmesi ve en uygun federalizm tipini seçebilmesi için Öcalan, PKK, BDP ve Kürdistan Bölgesi ile masaya oturulmalı" demiştir.

Böylece "uluslararası hukukta ayrılma hakkını ifade eden kendi kaderini tayin" baklasını, ağzından çıkarmıştır.

yayımlanan Rudaw gazetesi ile yaptığı söyleşide Kürtlerin kendi kaderini kararlaştırabilmesi ve en uygun federalizm tipini seçebilmesi gerektiğini öne sürdü. Zana, "Sorunun çözümü için Öcalan, PKK, BDP ve Kürdistan Bölgesi ile masaya oturulmalı" dedi.

Çözüm sürecinde verilen onca tavizden tatmin olmayan ve verdiği sözlerde durmayan PKK, 2012-2015 yılarında ülkeyi âdeta kan gölüne çevirmişti.

PKK, devletin güvenlik güçlerinin âdeta sadece seyreder vaziyette tutulduğu çözüm sürecindeki garip ortamdan istifade ile şehirleri cephaneliğe çevirmiş, şehirlerin etrafına hendekler kazarak şehirleri neredeyse kontrol altına almıştı. Devlet bu şehirlerdeki kontrolü tekrar almak istediğinde ise PKK ile mücadele neredeyse bir iç savaşa dönüşüyordu.

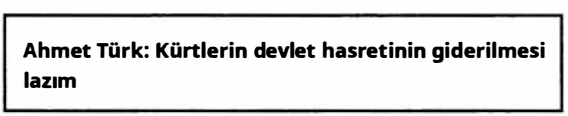
2015 yılında ise dönemin HDP Eş Genel Başkanı şimdilerin demokrasi ve barış havarisi olarak gösterilmeye çalışılan Selahattin Demirtaş; "Savaşa devam edeceğiz, Kürdistan'ı kuracağız" şeklinde pervasızca açıklamalar yapıyordu.

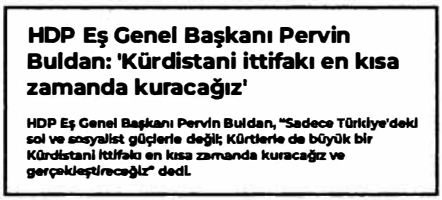
2015'te İsviçre'nin Basel kentinde düzenlenen 2. Sakine Cansız Kadın Festivali'nde konuşan HDP Eş Genel Başkanı Figen Yüksekdağ ise "Kobani'de Irak'ta olduğu gibi tampon bir bölgede bağımsız Kürdistan'ı kuracağız" diyordu.

2017'de ise HDP eski milletvekili Ahmet Türk "Kürtlerin devlet hasreti giderilmelidir" diye demeç veriyordu.

2022 yılına gelindiğinde HDP Eş Genel Başkanı Pervin Buldan'ın "Kürdistani ittifakı en kısa zamanda kuracağız' şeklindeki açıklamaları basında yer alıyordu.

HDP Eş Genel Başkanı Pervin Buldan: 'Kürdistani ittifakı en kısa zamanda kuracağız'

HDP Eş Genel Başkanı Pervin Buldan, "Sadece Türkiye'deki sol ve sosyalist güçlerle değil; Kürtlerle de büyük bir Kürdistani ittifakı en kısa zamanda kuracağız ve gerçekleştireceğiz" dedi.

Atatürkçü geçinenlerin bu ve benzeri şahıslara ya da oluşumlara "Atatürk'ün kurduğu Türkiye Cumhuriyeti'nde Kürdistan diye bir yer yoktur, sen ne diyorsun?" diye sormaması aslında en acısıdır!

İşte size PKK ve siyasi uzantılarının asıl hedeflerinin "Türkiye topraklarında bir Kürt devleti kurmak olduğuna" dair bizzat PKK ve siyasi uzantılarının belge ve söylemlerinden sadece birkaç örnek verdim.

"PKK ve siyasi uzantıları Türkiye'yi bölmek falan istemiyor, bu paranoyayı bırakın" diyenler hâlâ bu görüşlerinde ısrar ediyorsa, biliniz ki onlar Türk milletini uyuşturmayı, böylece PKK ve uzantılarının Türkiye'yi bölme hedeflerine ulaşmasını kolaylaştırmayı amaçlamaktadır.

Bu gerçekleri görüp de sadece PKK değil tüm bölücülerle siyasi menfaat uğruna iş birliği yapanları tüm Atatürkçü vatanperverlerin kınamasını beklerim.

Kınamayanlar da biliniz ki gerçek Atatürkçü değildir.

Bölücülerle iş birliği yapanları ise zaten geçiniz…

Atatürk yaşasaydı ve bu olanları görseydi, acaba ne derdi?

BÖLÜM X

SIĞINMACI VE DÜZENSİZ GÖÇ AKINLARI TÜRKİYE İÇİN BEKA SORUNUDUR

Türkiye önceleri sığınmacı ya da mülteci durumundaki göçmenler için Avrupa ülkelerine **transit yani bir geçiş ülkesiyken** son dönemlerde göç alan, hatta neredeyse sığınmacı akınlarıyla **en yüksek göçü alan ülke konumuna da gelmiştir.** Dolayısıyla, ülkemizde göç akımlarının hemen her türü yaşanmaktadır. Bu nedenle göç konusu artık Türkiye'nin öncelikli alanlarından biridir.

2030'lu yıllarla birlikte demografik piramidin tersine dönmesi beklenmektedir. Yani yaşlı nüfusun, genç nüfusa oranla çok fazla artacağı hesaplanmaktadır.

Bu öngörüye paralel olarak, hâlihazırda net göç oranının artı değerlerde seyretmesi gibi nedenlerle şu veya bu şeklide **göç konusu sadece Türkiye için değil, göç alan tüm ulus devletler için bir beka sorununa dönüşmüştür.**

Bununla birlikte, küresel ölçekte, insan haklarını ve adaleti gözeten göçü önleme, göç ve uyum politikalarına ihtiyaç vardır.

Göçle ilgili konular, insan odaklı bir çerçeveye yerleştirilirken güvenlik boyutu mutlaka öncelikli değerlendirilmelidir. Bu kapsamda sınır güvenliği konusunda gerekli tedbirlerin alınması elzemdir.

Türkiye'nin bu resmi görmesi ve ivedilikle ulusal çıkarlarını ön plana alarak çok yönlü tedbir alması gerekmektedir.

Tüm bu süreçte Türkiye, vergi veren kendi vatandaşlarının çalışma, sağlık, eğitim ve sosyal haklarını her devlet gibi ön planda tutmalıdır.

Kendi vatandaşını öncelemeyen devlet olmaz!

İnsani yardım sadece Türkiye'nin borcu değildir. Diğer devletlerin hiçbiri bu kadar yüksek oranda sığınmacı yükünün altına girmemektedir.

BM, dünyada en fazla mültecinin kabul edildiği ülkenin Türkiye olduğunu ve **dünyadaki kayıtlı sığınmacıların %20'sinin Türkiye'de** olduğunu açıkladı.

Hatırlatırım, **BM'ye kayıtlı devlet sayısı 193 ve dünyada kayıtlı sığınmacıların beşte biri Türkiye'de**, kayıtsızları da saymıyorum!

Göçmen Sorunu Türkiye İçin Bir Beka Sorunudur!

Durumu özetlemek gerekirse:

1. Türkiye bugün ciddi boyutta **kayıtlı ve kayıtsız sığınmacıyla düzensiz göçmen** nüfusu barındıran bir ülkedir.
2. Bu nüfusun en önemli kalemini oluşturan Suriyeliler, 2011'de başlayan Suriye iç savaşıyla ülkemize gelmiş, kendileri **geçici koruma statüsü altında** ülkemize geçici olacak şekilde yerleşmişlerdir.
3. Ülkemiz o dönem **Açık Kapı Politikası** izlemiş ve bu kişilere "geçici koruma statüsü" vermiştir. Hâlâ aynı statüsü devam eden Suriyelilerin kayıtlı olanlarının sayısı dört milyon civarında ifade edilmektedir.
4. Bununla birlikte, resmî rakamların sığınmacı sayısını tam yansıtmadığı da söylenmektedir. Zira süreç sonrasında kaçak yollarla giriş yapanların veya başka ülkelere iltica etmek isteyip de bu süreçte kayıtsız yaşayan birçok yasadışı göçmen bulunmaktadır.
5. Açık Kapı Politikası esnasında **'kimliğe dayalı değil, beyana dayalı'** kayıt yapan ülkemiz, Suriyelilerin bir kısmının geldikleri ülkelerde sabıka durumuna, sağlık geçmişine hâkim değildir.

6. **Sığınmacıların özellikle sınır bölgelerinde ikamet etmesi** gerek kendi içlerinde oluşacak çatışmaların sorun yaratması açısından gerekse sınır ötesinden gelecek etkilere karşı ülkemizi savunmasız duruma düşürmektedir.
7. Ayrıca bazı şehirlerde kayıtlı-kayıtsız sığınmacı nüfusu korkutucu boyuta ulaşmıştır.
8. En önemlisi, artan sığınmacı nüfusu Türkiye'nin demografik yapısını ciddi anlamda tehdit etmektedir.
9. Bununla birlikte, son dönemlerde ülkemiz, **Afganistan'dan da "düzensiz göçmen" akını** ile karşı karşıyadır.
10. Düzensiz göç Türkiye'deki sosyolojik kırılmaları tetikleme potansiyeli taşıyan ve dikkat edilmesi gereken bir olgu olarak karşımıza çıkmaktadır.
11. Türkiye'ye giren her bir kayıtsız sığınmacı aynı zamanda kayıtsız işçi olarak emek piyasasındaki yerini almaktadır.
12. Bu ise vergi ve sigorta sisteminin ciddi bozulmasının yanı sıra vergi veren **Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarının iş bulma ve çalışma imkânlarının azalmasına, işsizliğin artmasına** neden olmaktadır.
13. Kayıtsız sığınmacı yani göçün artmasıyla illegal faaliyetlerde de artış meydana gelmektedir. Kayıtsız ve kimliksiz bu kişilerce işlenen veya bu kişilere işletilen suçların maalesef büyük oranda **faili meçhul statüsüne dönüşmesi** kaçınılmaz olmaktadır.
14. Dünyadaki afyon (eroin) üretiminin %90'ı Afganistan'da gerçekleşmektedir. Bu uyuşturucu Balkan rotası yani Türkiye üzerinden Avrupa pazarına ulaştırılmaktadır. Afganistan'dan ülkemize gelen sığınmacı akını Türkiye'yi **narko-terör** anlamında da ciddi bir riskle karşı karşıya bırakmaktadır.

15. Kayıtsız göç beraberinde **espiyonaj yani casusluk tehlikesini de kuvvetlendirmektedir. Örneğin İran'ın Afganistan ve Pakistan Şiilerinden oluşan Fatimiyyun ve Zeynebiyyun isimli tugayları** bulunmaktadır. Bu askerler İran'ın farklı ülkelerdeki vekil gücü hatta casusu olarak faaliyet yürütmektedir. İran; Suriye, Lübnan, Yemen gibi ülkelerde bu kitleleri yoğun şekilde desteklemekte ve fonlamaktadır.

Türkiye'nin stratejik durumu ve Suriye'deki pozisyonu baz alındığında, İran'ın yeni Afgan göçünü kendi emelleri için kullanması oldukça olası gözükmektedir.

Diğer yandan Suriye İstihbaratı El Muharebat da potansiyeli ve derin faaliyetleriyle bilinen bir yapıdır.

16. Tüm bunların yanı sıra şimdi de ülkemize neredeyse ellerini kollarını sallayarak gelen Afgan nüfusu güvenlik açısından ciddi risk oluşturmaktadır.

Gelen Afganlıların sadece erkek ve hatta bir kısmının asker üniformalı olduğu, yanlarında çocuk ve kadın olmadığı da dikkat çekmektedir. Ayrıca gelenlerin bir kısmının şimdiden adi suçlara karıştıkları da görülmektedir. Tüm bunlar gelen bu Afganlıların Taliban zulmünden kaçtıkları savını açıkça çürütmektedir.

17. Sonuç olarak **Türkiye, çok ciddi bir düzensiz göç akımıyla karşı karşıyadır.** Bu durum güvenlik açısından çok ciddi riskler ve sorunları da beraberinde getirmektedir.

Bununla birlikte Türkiye Cumhuriyeti'nin demografik yapısı bozulmaktadır. **Bu bozulmanın etkisi en geç on yıl içinde görülecektir.**

Bambaşka diller konuşan, inanç ve kültür farklılıkları olan, bu toprakların kazanılmasında soy geçmişlerinin hemen hiçbir katkısı olmayan büyük etnik topluluklar oluşacaktır.

Bu gidişle yirmi yıl sonra Türkiye›nin birçok kentinde belediye başkanları Arap olacak demektir!

Hâlen Kilis'in %76'sının, Hatay'ın %26'sının, Gaziantep'in %21'inin Şanlıurfa'nın %20'sinin kayıtlı sığınmacılardan oluştuğu belgelerden anlaşılmaktadır.

Bu durum birlik ve bütünlüğü için çok büyük bir gerçek beka sorunu hâline dönüşecektir. Her zaman söylediğimiz gibi **"günlük hesaplarla geri dönülemez ebedi kayıplara neden olunmamalıdır."**

Sığınmacı ve düzensiz göçmen akınının Türkiye'ye siyasi, ekonomik, toplumsal, demografik maliyeti giderek tehlikeli seviyelere ulaşmaktadır.

Bakınız Afgan mülteci akınından korkan AB, Yunanistan-Türkiye sınırına gözetleme balonu konuşlandırıyor, tedbirleri artırıyor. Yunan Göç Bakanı Afgan göçüne asla izin vermeyeceklerini söylüyor. **AB devletleri ise Türkiye'ye göçmen deposu olma görevi verdikleri gibi,** sığınmacılara yeterince ihtimam gösterilmediği, AB'ye kaçışların durdurulamadığı gibi nedenlerle pişkinlikle **Türkiye'yi suçlamaya da devam ediyor.**

Ciddi güvenlik ve millî birlik tehdidine ve hatta saldırısına dönüşmüş bu göç sorununa karşı artık acilen sınır güvenliği sağlanmalı, sınırlarımızdan giren herkes kayıt altına alınmalı, gayri hukuki giriş yapanlar hızlı durum değerlendirmesinden sonra sınır dışı edilmelidir.

Düzensiz Göçle Düzenli Göç Aynı Kefede Tutulamaz ve Karıştırılamaz

Bazıları **"ABD de göçmen ülkesi ve göçler sayesinde güçlendi, Kanada da göçmen ülkesi. Bakın onlar ne kadar iyi hâle gelmişler"** diyorlar.

Bunlar ya **ABD** ve **Kanada**'nın nasıl göçmen kabul ettiğini bilmiyorlar ya da bildikleri hâlde gerçeği çarpıtıyorlar.

Bakın ABD ve Kanada her sene ne kadar göçmen alacağını yayımlar. Yayımlandıktan sonra da sayfalar boyunca göçmenlerde aranacak nitelikler ilan edilir. Vatandaşlık bilgisi sınavına tabi tutar. **Sayılı kalifiye düzenli göçmen alır.**

Bunlarla bize gelen, geçmişi dahi bilinmeyen düzensiz göçmenleri aynı şekilde göstermek doğru değildir.

Almanya'nın örnek gösterilmesi de çok yanlıştır. Hatırlatmak isterim, Almanya'ya biz göçmen değil, işçi gönderdik. Ve **işçiler giderken diş muayenesine dahi tabi tutuldular.**

Bugün **ABD'de İngilizce konuşmayan, Amerikan tarihini ve vatandaşlık hukukunu bilmeyen birisini vatandaş yapmıyorlar ve vatandaşlık sınavını geçmeden göçmen olarak kabul etmiyorlar.** Rusya'da da böyledir. **Rusya işçi dahi alırken Rusça dil sınavından geçirmektedir.**

Bize dayatılan ise düzensiz göçmenleri seçme, reddetme hakkımız olmadan şartsız kabul etmemiz.

Böyle bir uygulama dünyanın hiçbir yerinde yapılmazken, bizim kendi iç dinamiğimizi mahvedecek bu yaklaşımı benimsememiz kabul edilemezdir.

Artık günümüzde **her çeşit göçmen akımları bir kitlesel imha silahı olarak** kullanılmaktadır. ABD Silahlı Kuvvetleri göç akımlarıyla bir devletin nasıl yıkılabileceğini yazılı doktrin hâline getirmiştir.

ABD Silahlı Kuvvetleri Yayınlarında Yer Aldığı Üzere; Yedi Maddede Mülteciler Bir Devleti Nasıl Yıkar?

1. Bir **devletin politikasını istenildiği yönde değiştirmesi** için göç akınlarının yönlendirilmesi.
2. Göçün **toprak elde etme** amacıyla kullanılması.
3. **Göçmen ihracı.** Ülkesindeki muhalif unsurları yoğun şekilde yollayarak onlardan kurtulmak.
4. Ekonomik silah: Kölelik düzeyinde ucuz iş gücü.
5. **Beşinci kol:** Göçmen olarak casus güruhu yollanması (Başka ülkeler tarafından).
6. **Militarize göçmenlik:** (Tecrübeli PKK, IŞİD, El Kaide vs. gibi örgütlerin) Tecrübeli teröristlerin değişik ülkelere sızmaları.

7. **Propaganda:** Göçü propagandanın malzemesi olarak kullanmak.

Şu anda Türkiye'nin düzensiz göç sorunu, hatta tehdidi olduğu gerçeğini kimse inkâr edemez.

Bu durum Türkiye'de **3K'yi: Kargaşa, karmaşa** ve **kaos** ortamına neden olabilecek sosyal kırılmaları tetikleyebilecek, millî birliğimize zarar verebilecek bir tehdittir.

Bekamızı tehlikeye atan bu tür akınlar mutlaka önlenmelidir.

Suriyeli Türkmen ve Arapların Boşalttığı Bölgeleri PKK Dolduruyor

Suriyeli sığınmacılar Türkiye'nin demografik yapısını tehdit ederken Suriye'nin kuzeyini işgal eden **PKK'nın bölgeyi homojenleştirmesine ve Kürtleştirmesine de kapı aralamaktadır.**

Suriye savaşındaki veriler ve göç durumu incelediğinde Suriye'nin kuzeyindeki yüzlerce Arap ve Türkmen köyü boşaltılarak buralara YPG unsurları ve başka bölgelerden getirdikleri Kürtler yerleştirilmiştir. **Türkiye'nin aleyhinde gerçekleşen kayıtsız göç sorunu YPG-PKK'nın lehinde ilerlemektedir.**

ABD, AB ve diğer yapılanmalardan fon alan medya kişileri ve kurumları incelediğinde de tamamının ciddi şekilde **düzensiz göçmenlerin ve kayıtsız sığınmacıların Türkiye'de kalmasını savunduğu** görülmektedir.

Belli bir ajanda da yayın ve program yapan bu kişi ve kurumların tavrı da dikkate alındığında düzensiz göçmen ve sığınmacı akınının Türkiye'ye olan siyasi, ekonomik, toplumsal ve demografik maliyeti giderek tehlikeli seviyelere ulaşmaktadır.

İstiklal Caddesi'ndeki PKK'nın kanlı terör saldırısını yapan kişi/kişilerin de kayıtsız sığınmacı olması bunu teyit etmiştir.

Yani durumu formüle edersek:

Asrın Gayri Resmî Kitlesel İmha Silahı

Konvansiyonel Olmayan Silah = GÖÇ
Verdiği zarar = UZUN VADEDE YOK EDİCİ
Farkına varıldığı zaman ise = ÇOK GEÇ

Sınırlardaki Mayınları Temizlemeyi Durdurmalıyız

Düzensiz göç, millî yapımızı bozar!

Daha önce belirttiğim gibi, bu göç akınlarından korunmak için öncelikle sınır güvenliğinin eksiksiz tesisi son derece önemli bir ihtiyaçtır.

Irak ve Suriye sınırındaki mayınların temizlenmesinden sonra, başta göç olmak üzere başımıza gelenleri düşündükçe, şimdi İran sınırındaki mayınların AB fonuyla temizlenmesi hayra alamet değil.

Bu konjonktürde kara mayınlarından arındırılmayı öngören **OTTOWA Sözleşmesi'nden çekilmeliyiz diye düşünüyorum.**

Neden mi? Kısaca anlatayım.

"Ottawa Sözleşmesi" olarak da bilinen "Anti-Personel Mayınların Kullanımının, Depolanmasının, Üretiminin ve Devredilmesinin Yasaklanması ve Bunların İmhası ile İlgili Sözleşme", 4 Aralık 1997 tarihinde Ottawa'da (Kanada) imzaya açıldı, 1 Mart 1999'da yürürlüğe girdi ama **yaklaşık elli milyon kara mayını bulunan ABD, Rusya, Hindistan, İran, Pakistan, İsrail, Çin ve Suriye bu sözleşmeye taraf olmamıştır.**

Türkiye'nin 'anti-personel mayınların kullanımının, depolanmasının, üretiminin ve devredilmesinin yasaklanması ve bunların imhasıyla ilgili Sözleşme'ye (Ottawa Sözleşmesi) katılmasına ilişkin yasa, 12 Mart 2003 tarihinde TBMM'de kabul edildi. Müteakiben **Sözleşme, Türkiye açısından 1 Mart 2004'te yürürlüğe girdi.**

Türkiye temizleme süreciyle ilgili bir haritayı ve Mart 2022'de bitmesi öngörülen mayın temizleme planını o tarihlerde sundu.

Zira Ottowa Sözleşmesi'ni imzalamayan devletler vardır ve şunlardır: Ermenistan, Azerbaycan, Bahreyn, Çin, Küba, Mısır, Gürcistan, Hindistan, İran, İsrail, Kazakistan, Kuzey Kore, Güney Kore, Kırgızistan, Lao PDR, Lübnan, Libya, Mikronezya, Moğolistan, Fas, Myanmar, Nepal, Pakistan, Rusya, Suudi Arabistan, Singapur, Suriye, Tonga, Birleşik Arap Emirlikleri, Birleşik Devletler, Özbekistan, Vietnam.

Görüldüğü üzere ciddi sınır ihtilafları yaşayan hiçbir devlet imzalamamış. Irak, İran ve Suriye sınırlarında terör ve düzensiz göç sorunuyla uğraşan **Türkiye ise bu sözleşmeyi imzalayarak sınırlarını mayından arındıracağı sözünü vermiştir.**

Türkiye'nin İran sınırındaki seksen bin anti-personel mayın, Avrupa Birliği Kalkınma Programı tarafından temizlenmeye başlanıyor. Irak ve Suriye sınırındaki mayınların temizlenmesinden sonra başta göç olmak üzere başımıza gelenleri düşündükçe bu iş hayra alamet değil. Ayrıca bu konunun ekonomik boyutunu da ele almak lazımdır. Mayınları temizlerken sınıra yapılan duvarın fuzuli masraf olduğunu da ifade etmek isterim.

İşin enteresan tarafı, **Ottowa Sözleşmesi'ne taraf olmayan İsrail şirketleri, mayın temizleme işlerine ucuz fiyatlarla talip oluyorlar.**

ABD, Rusya, İran, Hindistan, Pakistan, İsrail, Çin ve Suriye'nin taraf olmadığı Ottawa Sözleşmesi'ndeki **imzamızın, günümüz güvenlik ortamı ve gerekçeleri çerçevesinde tekrar gözden geçirilmesinin ve bu süreçte mayın temizleme çalışmalarının durdurulması** gerektiğini düşünüyorum.

Bu Sözleşme bence **Türkiye'nin taraf olacağı en son sözleşmedir.**

Eğer **konu AB ise çözüm kolaydır: AB ülkeleriyle olan sınırlarımızda mayın bulunmaz** ama diğer sınırlarımızda mutlaka olmalı. Ancak Irak, İran, Suriye sınırlarında terör ve düzensiz göç sorunuyla uğraşan Türkiye'nin sınırlarındaki **kara mayınlarını temizleme ihalesine giren şirketlerin çoğunun bu sözleşmeyi imzalamayan İsrail'in şirketleri olması** da manidardır.

Bu imzanın tekrar gözden geçirilmesi ve bu süreçte mayın temizleme çalışmalarının durdurulması gerektiğini düşünüyorum.

Deprem Bölgesinde Çözüm Alternatifi

6 Şubat 2023'te Kahramanmaraş merkezli meydana gelen depremler, sonrasında tüm boyutlarıyla değerlendirilebilecek bir çözüm alternatifini ortaya çıkarmıştır.

Deprem Bölgesinde:

1. Depremzedeler için barınma sorunu ve
2. Yoğun bir sığınmacı nüfusu ve kampları olduğu gerçektir.

Çadır ve konteyner kentlerin Suriye'de kontrolümüzdeki alanlarda inşa edilerek sığınmacıların buralara taşınmasını, her türlü imkânı olan sığınmacı kamplarına da depremzede vatandaşlarımızın yerleştirilmesi fikri ilgililerce değerlendirilmelidir. Böylelikle birçok boyuttan sorun da çözülmüş olur.

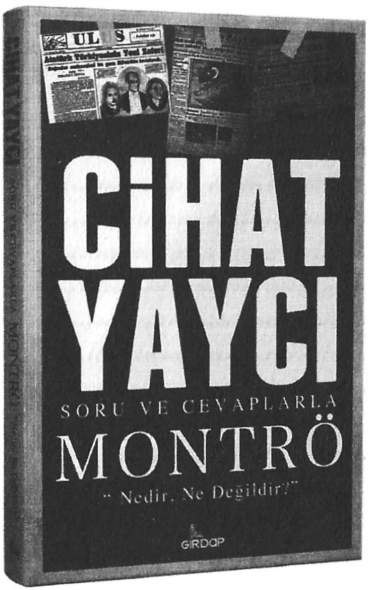
İşte "sığınmacılara Suriye'nin kuzeyinde çadır ve konteyner kentler kurulması, depremzede vatandaşlarımızın da boşalan sığınmacı kentlerine taşınması" önerimizi gündeme getirmemiz üzerine her kanaldan bölücü mihraklar hakaret ve tehditle tepki verdiler. Bu tepkiler, önerimizin hayata geçirilmesi durumunda PKK/YPG'nin Suriye'nin kuzeyinde TERÖRİSTAN kurma planlarının bozulacağını da böylece ortaya koymuş oldu.

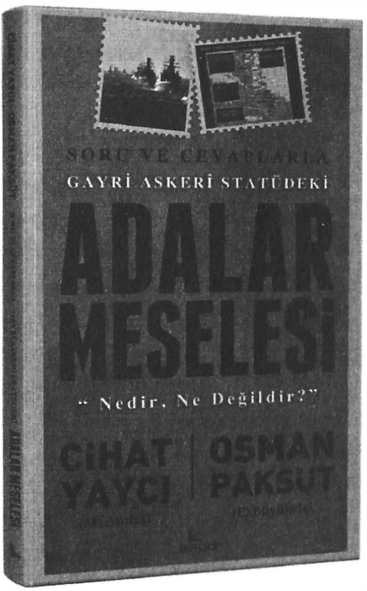
Bölücüler böyle bir ihtimalin gündeme dahi gelmesinden son derece rahatsız olmuşlardı anlaşılan.

Ne deprem ne de depremzede vatandaşlarımız PKK'nın da FETÖ'nün de umurunda değil. Hesaplarının başka olduğu ve bu önerimizin hayata geçirilmesi durumunda bu hesapların bozulacağı da açığa çıkmış oldu.

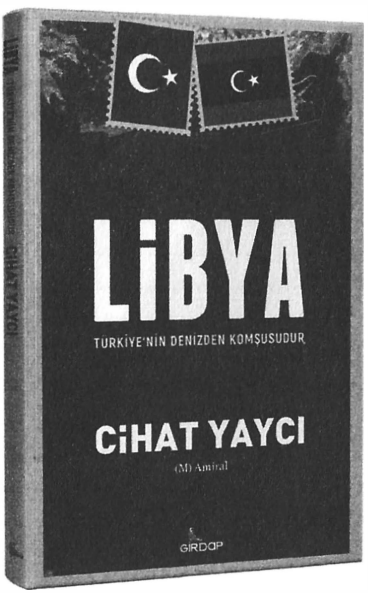
Elbette takdir devletimizindir.

Cihat Yaycı'nın diğer kitapları

Notlar:

Notlar:

Notlar:

UYAN TÜRKİYE'M

CİHAT YAYCI

Türkiye Cumhuriyeti, Büyük Atatürk'ün kuruluşundan beri güçlenerek bugün dünya üzerinde etkili ve güçlü bir devlet haline gelmiştir. Artık küresel oyunları bozan, kendi bölgesel oyununu kuran bir devlet olarak kabul edilmektedir.

Ancak Türkiye'yi kontrol altında tutmak isteyen güçler ve tarihsel rakipleri, Türkiye Cumhuriyeti'ni zayıflatmak için yöntem değiştirmiş ve dışarıdaki düşmanlarla içimizdeki hainler, birlikte Türkiye'ye yüklenmektedirler. ***Yunanistan'ın sürekli talepleri, Türksüz bir Kıbrıs, Türkiyesiz bir Adalar Denizi ve Doğu Akdeniz gibi istekleri ile FETÖ, Türkiye'nin güvenlik ve beka sorunu olarak kalmaktadır. NATO'nun Türkiye'yi koruyan yapısı değişirken Irak, Suriye ve Karabağ'da Türkler ateş çemberine alınmaktadır.***

Tüm bunlar Türkiye'nin sürekli uyanık olması gerektiğini göstermektedir. Cihat Yaycı'nın bu kitabı, Türk milletine güçlü ve özgür bir gelecek vizyonu sunmak için tarihsel ve güncel boyutlarda tüm tehlike ve tehditleri ortaya koymaktadır.

Kitap, okuyucuya çözüm ve tedbir önerileri sunarken, "**UYAN TÜRKİYE'M**" diyerek tarihe not düşmektedir. Türkiye, artık kurudukça sulanan bir ağaç değil, dünya siyasetinde söz sahibi bir güçtür. Ancak bu gücü korumak için uyanık kalmak ve birlikte hareket etmek gerekmektedir.

Bu kitabın yazara ait tüm telif gelirleri "Mavi Vatan Denizci... Global Stratejiler Derneğine (TÜRKDEGS)" bağışlanmı...

www.girdapkitap.com

GİRDAP /girdapkitap

ISBN : 978-605-72888-8-2

9 786057 288882